12 Diacus de Balois de iustificat. impii.

72-11
M-309
10-2

es de la libreria del Coll.o de la Comp.a de Jes. de Santiago.

Aut. P. Didaco de Salas

Tractatus Theologicus de

Iustificatione impij

Pars Prima

Iustificatio impij, seu peccatoris tractatus huius obtinet, sanctificari, seu iustificari simpliciter (quales Xpto. D.o, Beatæ Virgini, Angelis, primisque parentibus (dempto) remissio peccati superaddi, recteque dicitur, desitur, transitus ab Statu peccati, ad statum gratiæ, C. ex Tridentino ses. 6. c. 7.: Sanctificatio, et renouatio interioris hominis per voluntariam suscepti gratiæ, donorq. Vt autem in hoc disputandis ordinem, methodum teneamus, in primis disserendum de peccato habituali, qd. per iustificationem expellitur, quodque e. illius tres, a quo, deinde de fra. iustificante, siue tra[illegible] iustificandi, eiusdemque oppositione peccato, denique [illegible]ione necessaria ad iustificationem. De quibus tr. copiosa [illegible] offert grauissimam difficultatem, ideo, ut tractatus iste inter theologos precipuos laudem meruisse deputari debeat. Disp. 1.a in quo Dubitat peccati habituali, qd. per iustificationem expellitur? Cap. 1. status quæstionis et Autorum sententiæ.

Disp. 1.a

In quo Dubitat peccati habituale, qd. per iustificationem expellitur.

Cap. 1.us status quæstionis, et Autorum sententiæ.

Per peccati habituale intelligimus statum illum, qui postquam actus ipse peccati, seu peccati actualis physice transiit, moraliter in peccatore permanerat, quamque iniquum, ac peccatorem peccatis denominat, ac de actu

ose peccatorum phyce. existeret, donec ℓ Adigna satisfacere, ℓ misericordi Dei donatione tollitur: quemadmodum in quorum statuta dicitur?

In qua celeberrima Controversia S. Salas tom. 2. in 1.m 2.m trac. 13. disp. 14. sec. 13. decy ponit sententias, ex quibus precipue, ad quatuor classes reducuntur. 1.a docet peccatu habituale distinere in qualitate quadam positiua ex actuali peccato relicta, que iuxta Gregory e. habitus inclinans, et inclinatiua (quibus fauere videtur Magister in 2.o dist. 33.) e. qualitas quedam turpis, ac foeda, qua aa. sordida, egra, deformis inuenia dicitur.

2.a sententia tenet peccatu habituale ee. creatu, seu dimanatu pene ex peccatu actuale preteritu, seu ee. obligans ad penam; ad quod peccator ob peccatu preteritu manet a Deo ordinatu, seu deputatus: ita communiter Scotiste cy subtilis D.r in 4.o dicit 14. q. 1. §. Ducto, ocha cruz, Gabriel, et reliqui Nom. aliique apud Salas ubi supra.

3.a sententia asserit, peccatu habituale distinere in formale praeter aliquo tamen ordine ad peccatu preteritu actuale tanquam ad causam conseruantem Scotiste, quibus accedunt quidam Bellarminus, Valentia, Arriaga, Suarez, Vasquez, et pauci alij cy pluribus aliis externis.

4.a sententia defendit peccatu illud ee ipsu actuale preteritu sufficienter adhuc retractatu, nec a Deo ordinatu. Ita Manchester. Nom. cy D.r Cr.o disp. de peccato sec. 1.a, et P. Vasquez 1.a 2.æ disp. 139. cap. 1. Pery in modo forte sententiam explicandi ex parte distinctionis rei. Nom. Horum cius mentem Scotus in 2.o dist. 22. primusque ad eam declarandam, et probandam accedemus, aliorum sententiam refellendo in Cap. 2. peccatu habituale distinit in habitualitatem, siue qualitatem turpem a peccato actuali relicta

Cap. 2.

Peccatu habituale n. consistit in habitu ulterioso, aut qualc. noxida

Pro. aserto quidad prioz parte, seu quidad. habitu ulterioz. 1o. quia habitus ulterioz repe manent in homine iustificato, et quidz n. creatu remanere, qui in peccatore: et tamen in iustificato n. manet pecca tu habituale, q. per ulterius depellitur. Ita Gregoriu in ulteriora pere quidz habitu illu, tamen regnare, atque id circo n habere gratia peccati. D. Thra: nq habitu ulterioz regnare e. homo. illi re cumbere motu peccati. Intendo: hoc unu e. quid omnino distine tu ab habitu ulterioz, tu etiã a peccato preterito habituali, ut e pers peccu.

2o. habitus ulterioz, sicut et alii ulterioz premiti solent, l etiã penitus abolen per [illegible] illoz actu, seu contrariz actu simi liu omnino, ut experi[illegible] Fat: et Quilibet nimis peccati habitua lis macula pertineat: [illegible] n. consistit in habitu ulterioz. 3o. euincitur: habitus solu tolluntur per actus honestos moles. Quanoz ut habitus intemperantie per actus temperantie: vino habitus auari tie v.g. tolluntur per actus liberalitatis: et tamen per actus eiusmodi moles. preterit moles n. tolluntur peccata preter ta, q. per gratiam Dei donatam, l. solu per Ordinem perfec ta (si erat peccatu mortale) si vero erat tantum venialc n. au ferunt ex opere operantis, quia per satisfactu excludendu dolore aliquo de peccato, et proposu n. recidendi ulteriu peccatu pro. habituale n. é habitus ulterioz.

Dicet: habitualis sanctitas consistit in positiua qualitate, grac. habi tualis: go. pariter culpa habitualis consistit in qualitate habituali ulterioz. Resp. Greg: tu q. ut. hoc. ec. sanctus absque operante tua libe ra honestate: ut liquet in parvulis baptizatis: sequit ergo hoc. ec. peccatu

absque operare peccaminosa: unde ad sanctitatem, et iustitiam requiruntur habitus interni permanentes, et infusi: ad iniustitiam autem, et peccatum sufficit ad hoc peccauerit, et se sanctificauerit, nec a Deo (donec aliquis fiat) ex eius q.ª priuetur habituali sanctitate operandi, est aliquis habitus ad hoc requisitus; ex una parte, ex se inefficiens vt ad sancte operandum. Contra vero ad peccandum una sola sufficientissima est causa, scilicet voluntas Dei ad omne peccatum, ac inde ad id non indiget aliquo habitu infuso.

Dices tertio: peccatum actuale existit in actu, ergo etiam habituale in habitu. Nego cons: sicut enim intentio actualis existit in actu, ex. g.ª habitualis in habitu: ergo eodem modo intentio habitualis absque habitu relicto a depulsione actus: dicitur quomodo habitualis, q.ª reuera habitus, nisi postea retractetur, perinde sufficit ad effectum aliquem (v.g. ad recipiendum sacramentum extremæ unctionis) ac si ipsum actuale existeret: ita peccatum dicitur habituale, q.ª existit in habitu, non q.ª reuera habitus, eodem modo sufficit ad denominandum peccatum, ac si actu existeret, donec (deinde) sufficienter retractetur.

Ad 4.m arg. quoad 2.m p.m, seu quoad qualitatem remotam: eatenus qualitas aliqua est requisita, quatenus ledit, seu debilitat ag. quoad vtrumque operandi modum intelligendi, aut volendi, vt patet in aegritudine morbi corporalis, qui non aliter reddere potest corpus agens, quam quatenus ledit, aut debilitat agens quoad aliquem operationem corporeum, seu actum: ita a priori, ita a priori, quia sicut ag. ee. in actu 1.o sanguinem, benequam valentem e. g. exigunt ad actum 2.m bonæ operationis: ita e diuerso ee. agens, seu morbosum in actu 1.o e. ee. ledens, reddebile in ordine ad recte operandum. Ad 5.m: nulla qualitas in aa. per peccata relicta illa ledit in ordine ad bonas operationes intelligendi aut volendi: nulla 3.a qualitas per peccata relicta remota est, ac inde nequit peccatum habituale in eiusmodi qualitate constare.

Ad 6.m cons: eatenus qualitas aliqua pt. ag. ledere quoad operandum

l. quatenus e. principia moralia operans, l. quatenus impedit, aut tollit principia operans bona: existentibus eis circa principia vela libertas nra. efficere pt. ut operationes n. sint uniformes, ut e manifesta: dnde la qualitas per peccata relicta pt. ee. principia male operans, nisi sit habitus retionis (aqua supponitur destructa qualitas (nervosa) necessaria unde pt impedire, aut tollere principia aliquod bona operans; eg istam principia n. voluntas, indicia indifferens, decreta divina, gratia auxiliatrix, l. ejus rectificans (si loquamur de operibus mentoris): existit aut principia in primis plana e. per nullam qualitas a peccatore relicta impedire voluntas, aut indicia indifferens. Deinde decreta divina n. sunt decreta (strano, aut, ro omnes, pura omissione impedire: gratia auxiliatrix n. tollitur nisi decreto illa denegante, aut pura omissione; certumque e. hec principia ee. iusto, et peccatori communia sine gratia. rectificare nec reniger per peccata habitualia admittit (ut loquer in peccatis venialibus, atque ejs mortalibus post 1m mortale omnes) nec amen debent per qualitas portas strano, dele per primam, l. per decreta divina illa destruentur, aut denegans: ut homini justo. habitualis, [illegible] ad exercendo. tantamen ee necessaria ad bene operandum: nullus apparet principia bona operans, ad per qualitas mortuas tollatur.

Denique pbr. efficacem act. quoad utrumq. pp. quecumq. qualitas (executa de peccata v actuale, et physica peccata, illo manente, conservatur, l. certe (servando pt. a deo, tam quam a causa per se, et principali, ejusmodi ei, de (dancat qualitas moralis, sicut nec libertas, d. ut plurimum e realis quoddam physicum, sicut color, et figura corporea, que a deo per se causa. pcm. sic. d. implicat peccata habitualia conservari a deo, tamquam a causa per se, et principali: requiritur pa. peccata illud existere in aliqua qualitate executa ab peccato actuale. Praeterea licet Deus suspenderet suum concursum ejus ab eiusmodi qualitas adhuc permaneret peccata habitualia; nisi istud aliunde, l. defectu subsistere, l. divina ab natione expiaretur: maneret ergo semper peccator obnoxius debito

Dicuno dico: peccatu ja. habituale in eusmodi qualitate subie
ve requisito Cap. 3. peccatu habituale a Deo sit in creatu, vel obli
gare, aut ordinare ad pena

Cap. 3.

Peccatu habituale n. dicit in creatu, seu obligare, aut ordinare ad pena.

Ph. 1º et quidq peccatu habituale a. ee. quemcumque creatu seu obligatu ad pena certu e; etenj ex probis Michaelis Bani dem orans a tribus Fontibus (quos videre licet apud Rypald, tract. de Bany Disp. 6.) 2000. 52. Lecet in peccatis duo sint actuset creatus, transeunte aujs actu nihilominus manet, suus reatus. Sic, certu e. transeunte actu peccati, manere peccatu habituale docet pe catu retractatur, vt. Conincus: ja. ej certu ut ex damnare illius qui, transeunte actu peccati, manere aliquid praeter reatu pene certu pariter e. peccatu habituale aliquid aliud ee. praeter pene reatu.

Cæterj animus mihi de e: rentiq. Scoti, et sequa cum ej Barana, hac doctrina defendere, illaue censura notare: est timo ej subtilj Doctorj de ita dicentisse peccatu habituale in tra tu pene, ut ab illius obtinere. excluserit peccatu actuale præ terita, nec docuisse, remanere pene ordinatu ad pena transacto peccato actuali, d. in illa ordinare, seu reatu ad pena manere moraliter peccatu præteritu, istudq. sic moraliter permanens ee. peccatu habituale. Hanc aujs ee. sententiam (meam) Scoti mihi videor sufficienter colligere ex eius verbis loco supra citato: asserit enj. qd. O quo peccator cessante actu peccatur peccatu tor, e. quodq relinq. remanet in quantu e. obtu. intellus, C. violen tatis (scilicet) q. postquam (amisit peccatu) Deo voluntatis ordinat ipsu ad pena correspondentu peccato: ex quibus verbis colligo

iuxta mentē Scoti; eatenus cevante peccato actuali, dicitur quis peccator habitualiter, quatenus e. obligatus durare cruciatus, aut voluntatis ordinantis ipsum ad pena peccato correspondentis: d. quatenus e. eiusmodi obligatus excludit peccatum actuale preteritum, ex cuius vi est motivum dictum ordinans. ad pena: Utraq. ex mente subtilis Doctoris, illud quis quod debitum peccator, sea dd. multa, peccatum habituale excludens, altera pars dicit ad pena, peccatum actuale preteritum; sive ee peccatum preteritum per trans. ordinans ad pena. Quamvis autem sententia sit explicata ex Bariana doctrina d. corradat, displicet tamen, quia se. illi

Obs. 2. Obs.

vita: quamvis ex Deus ad pena d. ordinaret peccatorem, ut nil omnino esset. actus peccatum, obiectum. Dum odit, ut peccatum aliunde a Deo donaretur, c. sufficienti satisfactione deleretur: sicut in humana, si quis iniuriam irrogaret Regi, quamvis Rex nollet iniuriam ulcisci, et delinquentem punire, d. ideo iniuria cessaret, d. permanere [illegible] ut, Deus c. permitteretur, c. sufficienti satisfactione. Sed [illegible]ur.

3o. Ita manet hoc. liber anima cum peccato habituali, et tamen ordinatur ad penas aliquas peccata dimissa, ut liquet ex eadem. purgatorij, quae licet peccata quoad culpam ipsis remittantur, poenis tamen ingentibus torqueantur: ex ergo in peccato originali, qd. omnino tollitur quoad culpam in baptismo, et homo ordinat. ad mortem, et alias poenas. ex dicta. q. delicta culpa mortali per penitentiam fide certa q. de venia vel per totam poenam temporalem, ut liquet ex Trid. sess. 6. cap. 14. et can. 30, et sess. 14. cap. 8. certum est. e. peccatum habituale d. ee actuale preteritum ergo quaevis ordinata. ad pena.

4o. damnati d. ordinantur ad novas poenas ob innumerina peccata, quae in inferno dimittuntur. ex. et certa. 5o. ita ordinat. ad poenam eternam cum peccato preterito est. peccatum habituale mortale, ordinat. ad poenam temporalem

cet. peccaty habituale veniale: unde sequeretur peccatu mortale non
sive in veniale, cy ii qui primi peccaty mortale, postea de iusti-
ficatu, maner ordinatu ad pena temporale ob peccatu illud, quae
eius culpa debitata erat pena eterna: Deinde aut aliqui
Doctores ee. coher. videntur suppone Thesi,

Ex his quibus facile dij
cuntur alia verba precedenti affinia, asserentes peccaty habitua
le dividere in indistincte in peccatu, seu debito
pene, quae in culpa; quod resultante ex tali distinctione seu di
visio; eiusq Dna hanc sententiam sua cy aliqui asserunt quaedam opponi.
Cap. 4. peccaty habituale nec adequate, nec inadequate distinct in
gratiam gratiae.

Cap. 4.

Peccaty habituale nec adequate, nec inadequate consistit in gratiam gratiae.

Vt dicty hanc Dn celebry Thesim, et aliqui veritas. declarationem
cy in duas assertiones dividit. Prima asserta 1a Peccaty habituale
non consistit adequate in gratiam gratiae.

§. 1.

Peccaty habituale non consistit adequate in gratiam gratiae

Prima assertio mihi e. certa, tametsi Loquamur de peccato ha
bituali mortali certy cy e. apud oes. peccaty venialis habitua
le in gratiam gratiae (ut diximus). Ph. 1. q. 2a ex Theorica vestra.
sequitur ora. peccata ee. equalia, q. 2a in alium peccatorem
e. equalis gratiae. gratiae cy oes. tota gratia gratiam. Imo.
sequitur quilly here. posse dari peccata habitualia cy aperit

here, aute unicq primarij gratie, licet ex plurib⁹ cauſ. orig.
ſequatur in ſuper na. peccata habituale ee. eiusdē ſpeciei, cū
ou. primao. grae. eiusdē ſpeciei ſit, quamuis precedat aprimei
plis ſpecie (duersis, tempe a duersis peccatis actualibus) prima
hec cū ou. aprimeipijs, d ab hebetibus sui, tue pris. ſpecie distā
guitur: cū ſo. grae. habituales, a quibus peccatores primuntur, sint
eiusdē speciei, pereat peccata ee. habituala pariter ee. eiusdē
ſpeciei. Sequitur tandē a mira per nouā mortale grae reditus pec
cata preterita cū dolore, cū reddeat primao. grae.

Obr. 2º. Saluatur
in home primo grae, quia deitur peccata habituale: p. illa vola
ou. e. peccata habituale. Obuat: primus homo cū libertate, et obli
gare. Reparandi grag. intra hoc per actu dilectionis, et od. actu illi
ou. elicuat in 1º. quadrante: in hoc casu hoo. ille het. 1º. eo quadran
te primao grae, et tamen ou. hec. peccata habituale: so.

Deus primo
grae in qua ſtitit pec[illegible] inuoluere obligans hemo. grag, cū so. hoo.
ille in heat. obligans [illegible] grag. in 1º. quadrante, ideo mille
ou hec primao grae adeo hec peccata habituale. Da 1º. q. em
bretto deitur primo grae ou ee. vola carentia illeus in subia
capaci. Da 2º. primus homo obligatus ad grag. adquirendā hanc
cū tamen velit Deus eā seruare post actu. Hoo ou het. hinc
primao grae, vā praeſumc ou. adquirat: post actu ou. habebit
primao, d. reparao grae, quia ou. habebit pō, atq adeo hec
obligans habendi hinc grag: et dubi omnes hinc hierebit
peccata habituale, siri remittatur, aut ſuſſicienter retractetur.
peccata so. illud ou. e vola primao. grae.

Obr. 3º. q. certū ē, ut
dicimus, apud dei. peccata habituale uenale ou. dimitere impri
uare grae: et tamen ē aliquid moraliter permanens in
home, quando ou. remittitur, hec retractetur: so. pariter in

peccato mortali: ag et aliquis inraliter in homine preter primam gratiam, dd. e. pt. ee. peccata habituale. Sando hoc autem a fortiori ostendit ex dicendis de averso. Secunda ostenditur ex dicendis de averso. Tertio ostenditur peccata habituale non inadequate dicuntur in primam gratiam.

§. 7.

Peccata habituale nec non adequate dicuntur in privatione gratie.

Hec assertio. ex dictis opponitur 3E. sententie cap. 1°. relate; Scil. enim Lincolnien. sententie. docent peccata habituale o. ee. solum primam gratiam, D. scilicet importare de quanto, seu ad illam peccata actuale preterita, a quo primam. gratia conducta e, sine ee. primam. sine eo ut. ad peccata actuale preterita aquo caetur. Ita Rhodiensis sententie explicat Soncet to. 8. D. 8. art. 3. §. 2. Pro hac sententie.

Ph. art°. [illegible] D. Tho. in quodlibet. de malo quest. 7. de peccatis, art. 2. ad 7. Ubi sic lect: Quarto ag. e primam gratiam per quam ea. Deo unebatur: primam autem gratiam o. e. ex aliter ipsa culpa D. effectus culpe, et illam subdit. Unde peccata dicuntur dupli ag. o. ex aliter D. effectum: ex aliter u°. peccata e. actus difformes, l. inordinati. Et infra quam ad 6. secundum, Peccata ex aliter o. e. primam gratiam d. ex aliter, et dicit: unde sic arguitur: nullus effectus destruit entrice sua causa, nisi aque effectrice precedit: D. tho. D. Thi primam. gratiam causat effective a peccato: ergo ad modum destruit entrice peccata. Item S. D. ubi supra docet peccata ex aliter o. ee. primam gratiam, D. quod ita est, ut peccata habituale in recto, et principaliter est primam. gratiam, ut colunt observantes.

Duces sic.

D. tho loqui de peccato actuali, o. u°. de habituali, D. D. cum ejus absolute loquatur, et peccata habituale sit simpliciter, et pure peccata sine sine

fundamento arguitur Loquendo de peccato tanty actuali. Dicitur, acquisitio gra. gra. effectus peccati actualis, dicit ut aliquo modo existentis; Dicit existentis tanty ptice, ut ligatur, ex peccato actuali postquam ptice preteriit manserat gra. gra. tanquam effectus illius. Ita gra. gra. e. effectus peccati actualis, ut existentis ergo aliter, postquam ptice. preteriit atq; peccato actuali ut nõ existens moraliter. e. peccato habituali, ea gra. gra. e. effectus peccati actualis, qua actualis, eo ipso q. dicit peccatum effectus

Ad 2. Ita pari ratione ponere dum peccato habituale stare tale qua veniale. Dicitur declaretur gra. gra. ex illa dictum beati Aug. et ordinaty adagium quale tunc Deus donaret; ex illo statutum Deus ponet hic. gra. saluatur. Ita tota essentia peccati habitualis tempus habet gra. ex Ita essentia actus peccati esse ut nudo, ac foret in illo instanti pariter qua, ex illa saluatur tota essentia eius peccati non gra.

Cont. Ad 1. Aliqs. adhuc inducimus dicit ponere peccatum habituale de ratione fore diuersa esse ac gratia actus peccati; q. tenery illud ut retinatur quia habuerit. Quia habitualis ad Deum, ut ultimum finem qualitas inter alias Gratia

Ad 1. quero ex quo sit Quæstio ita habitualis in anima gratiæ tunc consisteret peccatum habituale? ex est. Quæstio actualis peccatum præterita, et Quæstio retractata, et hoc dicit. q. ponet tunc hoc. peccare dilla precedente commissione ad Deum, secundo do sine tali Quæstio homo peccatum: C. illa Quæstio habitualis est de genus consistens in carentia auersionis habitualis peccatum ad Deum et nõ committitur circulus uitiosus explicando peccatum habituale per hoc q. sit priuatio carentiæ peccati habitualis; ex auersio habitualis peccatum sit ad Deum, dq sit de peccato habituale.

Ad 2. dq si peccatum habituale pone rat. e. priuatio. Quæstio habitualis ad Deum, ut ad ultimum finem q. pariter peccatum habituale non elevatur e. priuatio. Quæstio habitualis

ad Deu, et ad fine supernale, ex parte recessus a ultimo peccato habituali in una eruca, et pene cor. quatenus ultimus actualis et habitualis habituali in Deu, ut in ultimo fine; et sic omnes ex habituali in causa prauata destruet peccata pure dicta recess. pena, secundum fal: p. presumendo a prauata sanctitate saluatur tota eruca peccati habituali, ens de facto existens.

Ex 2°. ng si peccata habituale pure dicta e. prauata. Quamis habituales ad Deu, ut ad ultimu finem supernale, ex parte peccata habituale dicta e. prauata. Quamis habituales ad Deu, ut ad finem supernale, ex parte recessus a ultimo peccato habituali in una eruca, et sic omnes habituales in causa prauata destruet peccata pure dicta recess. pena, secundum fal: p. presumendo a prauata sanctitate saluatur tota eruca peccati habituali, ens de facto existens.

Sicut 2°. peccata illud pure dicta fore ens positiu, prauatu, q. tale per accidens positu, n. excluderet, quoniu illa remanebit n. diminuta, sed tamen ret. illum exclusum, illum n. excluderet, si in nullo diminueret a cui, augmenti, macula relicta a 2° peccato habituali, q. de facto destruitur a prauato positu, quia licet per accidens tale peccatu n. destruat positu, eo q. ex n. diminuat in nullo, ex se tamen a destructiu illius.

C. 1 ng ex quo pure dicti potest peccatu habituale ex. prauatu impedimentu ultimi hypostatici seu ultimi beati, ex fine ens ad ultimu destruere, cui tale impedimentu valet. Et e. vera pure dicti potest positu, seu sanctitas prauata ex se destructiu peccatu: quatenus ultimu e. illatiu per destructiua potest per accidens de facto in aliquibus (sicut in 2°, et 3ª ratione) illa n. destruat.

C. 2°. ng q. habituale peccatu in pura raa. est ex se destructiu positu n. sufficit, ut actu, et absolute dicti potest prauato positu. Sed hoc ens prauatu dicti ex valet.

subly actu, et absolute ordinaty, et apty ad grã, quale tunc ha. daretur. et
quinq; existeret peccatu illud in genere quady habituale,
cherge in aliquo gradu ex se quado posset gignare seu generare
to subly. grãa. sub habituse, gd. grãa. in subto. daretur; ja ly
dicendy de peccato existente de facto, quãge gd. suppositer ag gra
ri illo peccato exister. Quenire.

Cã 3º: etsy peccatu illud originã
aliqua effectu fraly. absolutu, et primariu tribueret peccatori in
flicate ey habilitatiua siue physica, seue moraly Communicabi
solute subto capaci, et sully qui habere effectu fraly. absolutu,
et primariu: b. peccatu illud n. haberet effectu fraly absolu
tu primu gradu: d. es se. gratiam, seu destructiua gratiã, et
faciente aduersariu, ga tribueret aliqua alty effectu fraly grãa
ly, et absolutu: effectus go. fralis absolutus, et primarius peccati
habitualis existens. n. ingeret primu grad. Pro exemplo, se
cundet peccatu mortale de facto Commissu equaly difficultatis Sanct,
gratã modo exponendo.

Ehr go. 3º. aduerto; qui de facto peccando grãa amitti
Omne peccatu mortale nullu primaeu grãa. habitu, ey per 1º. peccatu actuale
primarie. subl. poter. Corrumpere, et pole oi. ordinate grãa. habituale
primitiu: atq; ita Omne peccatu mortale habituali Quodlibet adequa
te a 1º. quodlibet distincte: ita q; pleru in genere grãe, secundu
quate distinctu. Verum ehr. quidem ex peccatis mortis fuit a 1º. ad
quate distincta; distinct peccatis sordidu, maculatu, et
Deo inimicu Omne detestetur, t. sufficienter retractetur:
go. et alterã.

Resp. aduersariu. arguty. subly posse maculy pec
cato habituali n. pone contrariu in genere grãe. quia licet.
remota, seue secundu gd. dicit ey. de grãe qua primet, gd. habe
ter dicimus. Pery n. dimet inimicu, maculy illg n. distineret
tale primaeu, secundu gd dicit ey. de actu peccati, aquo fuit

causata: recut eij umbre dicuntur, ac diuersificantur per
ord. ad corpora, a quibus causantur; ita et primeve, quae per ord.
ad diuersos peccatij actus, a quibus illae inducuntur.

Ad ora
tra 1.m Qui
a vulgari arte umbra exempla sumpsit, illud ire
turqueo: si corpus aliquod inter Solem obiectumque caeret quam
diam partem, repentinorem iterum verbi gratia, tunc
nullum aliud Corpus ueritus eandem regionem lucis
aut diuersam a prima umbram caere posset, aut producere.
ex pte 1.m mortale inducere ag. pp. omnino primam gratiam peccati,
nulla talis primam deinde caere. pt, et Deum nequit ex uno peccato
resultare in primis grae. nouas trus. ad illud, tamquam ad nouas mucas.
C. 2.m 3.e
quae primas. grae. deinde induci in ag. per nouum peccati, iuxta hoc
decreto, quo tunc Deus statuat deinde caere. illa primam potius
nouum peccati: tale enim decretu Deo prius repugnat, ut pote in
giatorio, et stulto, ita tunc decerneret Deus 1.a peccatori, quo
nouum peccati Deum post unam grae, nisi ut ter. grae, nedum
2.m te primare grae. propter nouum hoc peccati, ad quod decretu ac
ty sacile ageret.

q.a 3.o C. trus. ille primatis. grae. ad acty praeter
ty e. aliquid positiuum, C. quid negatiuum C. partim positiuum, et partim
negatiuum a. positiuum: ty q.a a.o D. Th.i 1. 2.ae q. 86. art. 1.o ad
3.m, et art. 2. ad 1.m macula peccati habitualis n. e. quid posi
tiue ex aa. relicty ab actu peccati: ty ehq obiecta cap. 2.m
insuper q.a in fundamento negatiuo, quale e. primae, negatis fun
dari trus. positiuus. R. neg. e. quid negatiuum, seu car.a aliqua
ex a. appareat pra. positiua, quantalis car. excludat. nego ex
cludit grae, quippe quae ij supponitur exclusa per gram pri
mam. N. demq. 1.m trus. ille ee, quod ehq positiuum, primum ne
gatiuum, Oblata 1.m ex primaeve grae, tamquam ex fundamento,

et ex peccato preterito, tamquã extra; cũ non contradicãt ut
pote realia. quod, prementalis. debent Dr. thomas distinguere
a fundamento, et rõe.

Ad 4m. cũ dr. primus grã. dicentes ad
nouũ, et maius peccatũ, tamquã ad rãm cãe. Dr. ibat ea ra
tio aut maior macula, sc. quo. macula tollat principaliter, et
in recto in primum. grã. quã ceteri aduersarij. d. tolli ibi eam
ly macula nouo, et maiori titulo durare, seu reperiri, ut lapsu
ly exemplo macule, seu deformitatis corporalis, v.g. equitis, quæ
sane nec uaricatur, nec uulnerator, aut aperitur ex uarietate, aspe
tate, aut maiori efficaciã eã, atque cadat, aut relinquitur deuma
tur: ly a paritate ritorij Dr. grã. quã quidã recentiores, hecha
cor. e. ipsorum dr. dicat cũ aduersarijs, aut perfectior cã, ly exẽ
a priori, q. tota deformitas macule tollatur, seu prauitas deuma
tur ab ea, ly seu tutore posterio, quo primus. sc. ipa primus, quæ
demum cadat, aut potius. relinquitur exercitata a nouo, aut primum
peccatũ dr. primus maiori tutore grã. quo primabat put. ce
data a 1o. peccato (ut fatentur aduersarij) rare requirit ea noua,
aut maior macula ex eo, dr. dicat cũ. dr. nouũ, aut maius pe
catũ tamquã ad cap. §. 3m. alia eiusdẽ assertionis fundamenta.

§. 3.

Alia eiusdem assertionis fundamenta.

Ppr. 4o. eadẽ assertio. Deus dr. amat, d. potius detestatur peccatum ha
bituale, ut liquet, cũ sit contrarium ob dr. detestatur peccatum ha
bituale: atqui illud dr. detestaretur, d. potius amaret, si crederet prin
cipaliter, et in recto in primum. grã: jo. dr. Scotus. Ppr. quem
quia amat recte, seu rectitudinem principale aliquem, recti
quatenus tale, seu rectum obliquum, dr. Scotus, sancta Scriptura, et

simpliciter amat ipse deum: sic Deus amare homo qui est in gratia gratum, simpliciter amat (dicendo proprie, seu recte, sed homo ex recto importat: D. Deus amat primum gratiae ex suppone peccati actualis, quae primus ad aduersarium e. recti, seu distinctum principale (dicendo peccati habituali, illamq; primum amat, quate huius recti, illius (dicendi, seu amare. peccati peccatoris, q quo pri mum. illa caetera: jo. et cetera.

Ad. 5: peccata habituale venia le non distruuntur ex primone alicuius doni, aut entis positiue infusi: jo. nec mortale habituale. Patet cons: tq q. argueba. Omnia aequalia sunt, peccata venialia, ac peccata mortalia habitua le distant secundum priuare: tq q. a. Omnes sufficit peccata mortalia ad macalendum habitualiter, quae venialia: jo. si peccata venia le proprium pt. habitualiter maculare per hoc precise, qd. a. dicendum non sufficienter detractetur ab q illa primare. nutritus intrici, exforbori idq dicendi erat de peccato mortali.

Ad jo. ans. assufficienti phy. enume rare. In primis enim peccata habituale venialia non distruuntur ex pri uare quatum gratiae habitualis, ut fatentur oes. Deinde nec distruit pt. ex primare. alterius alicuius entis habitualis entitici. dicendi q gratia. q. eiusmodi entia hactenus enumerata e nec enumerata: est enim quae dq fra. varie ficaru, et quidq ea perfectior gratia habitualis, quo ma gis participaret diuina puritate, et mundicia, ut pote endepolis. cq est pa enim venialis.

Preterea nec dici pt. entia illa ce. seruus ali quis actualis: tq q. repe distinguit illi, qui malum committat peca ta venialibus habitualibus maiora experiri seruus actuale, quo alij qui paucioribus peccatis maculatur: tq ehq q. aliquando un perfecto morali, quae peccata venialia sc. e, maiora seruus in pedat. ly inuper, q. primus. distinctum culpq importat q. aduer. obligans tendi. frq. opposita: atque portque credemus in peccata

uenale, & obligamur ad habendy statu aliquy seruoy actualy: po. n. termin. statu grauay. talis seruus tollitur peccaty habituale uenialis.

Hec dicty dui pt. cy Doctor, ubi supra, dicty illy in cuius preuare. Contra peccaty uenialis ec. ipsi mortalis ad tpe, seu rec titudiy grauis. Sicut ejs actu ex tres actibus, specie nt differ entibus, et rectitudo, que dicitur grauare, meritoy habituale a. g. n. n. e. quidy aliqua pertina ordinata aut rectitudy precepti negatiui n. mentendi iniuriosi offendamur per hoc precepe, qd. n. mentiamur obligy ulla ordinata pertinaz ad ipsi ordinat ad illy legy grauia. e. mere negatiua: d. grauis ordinatur negatiue e. aliquid positiuy per te meritoy habituale per te diuisi in grauare. talis ordinatio n. e. pura grauis, d. aliquid positiuy relictu a meritoy actuali, qd. aduer. n. admittitur.

Ad q. ubi ar.° 2 grauis. ygna. collata tuto a premiy operis meritorij n. e. pars, d. effectus meriti habituales: quamuis ex Deo n. offerre grag. illy stati post meritu, d. ca ipse uite, n. ideo desineret p meritu perseuerare moraliter, ex dignitate ad premiy: uecut seruus a dulce streuue patro re n. amittitur sua dignitas moraly premiy eo qd. uitio de seruatur: po. e. dd. grauis. grag. n. e. pars, d. effectus pec cati habituales q. uoluntas obtendat.

Ad 4.

Soluuntur obiectiones.

Ad. ubi t.° d. ht.° t. 2. q. 86. art. 4, et 2 ubi docet macula caty. in aa. apeccato ipsum peccare priuaty quandy ordinat ag. in ordine ad ipsu cay qm e peccaty, qd. ipse alias reperit: q. ric: macula relicta ex peccato actua li. dicitur ca. n. ht.° in priuaty grag. qui dupliciter peccaty preteriti: d. talis macula e. peccaty habituale: hoc po. in priuaty grag. dicitur.

Ad Lum, et alios locos D. Thome, pertinentes ad ly. ordinandi in primis c. ex eodē sequela Rē. 3. p. q. 89. art. 2. ad 3. Dupliciter potest quis miraculum in corpore, et metaphorice in aa; primatur ut, et proprie, vide ut verbi gratia; uno modo per primam eius, qd requiritur ad decor, putā de bita colore, aut debita proportione membrorum; alio modo per vagam inquisitionem eorum impedientium decor puta luti, aut pulueris. Deinde notandū q. ma cula quidam modo accidentalis alia c. pura naturalis; alia n. phyca, l. ph. phica, phica naturalis, naacula naturalis illa c. que licet phyce. subsit, pe rinde tñ. in prudenti estimatione tollit, l. impedit decor debitū, actū phyce. actu aliquid est: naacula phyca. illa dicitur, que decor phyca. debitū tollit, aut impedit.

Hic negatur, ac. distinguendo ma: naacula phyca, metaph. phyca, phica naturalis, Concedo ma: naacula pure naturalis, Nego ma: et similiter de tempo ori: naacula pure naturalis, Concedo ori; naacula phyca, Nego ori, et de tertio. Fatemur quidē ex mente Rē. primo. prag. cc. naacula quando ag. primatur phyce, quatenus ag. primat decore debito prag. que quidē naacula subtrahe. phyca c, et tratiue, seu protatiue naturalis, quatenus protat peccata preterita, a quo ac. naturaliter naaculatur: unde Reprimur naaculatio phyca a peccato relicto est D. Tho. cc. peccata habituale, et ad transferendo rationem ex mente ipsius cc. potius effectu, et pena talis peccati: Dico. Contra tz ex locis manifestis ipsius allatis in hoc §. precedenti; tz etiā ex 1ª. 2ª. q. 89. art. 1. ubi expresse docet peccata venciale n. caere naaculā in aa; que quidē doctrina est erronea, si acciperet naaculā caata a peca to veniali §. eodē ac c. peccata veniale actuale.

Ty ergo Dico tertio ex 1ª. 2ª. q. 89. art. 3. ad 2. ubi docuit S. Dr. ordinē veniā. peccati debere ennumerari inter effectus peccati actualis. at q. 86. art. 1, et 2. expresse docet naaculā, de qua loquitur cc. effectu peccati actualis: p.o. loquitur de naacula mentis. veniā. peccati, cuiusmodi c. peccata habituale. Deinde §. naacula illa primaria, prag. intrice, et subtile. c. tantū naaculā phyca a Deo in luto, et aliquo ex supposito peccati actualis, ut supra dictū c. peccata actu habituale c. naaculā naturale, que peccator reducitur Deo in. Omnino exoratio, que peccato actuali, ppē. inde a Deo admitti non potest: naacula

ergo illa toto celo a peccato habituale differt. ꝯ doctrina tradita 10
D. Th.

Ex quo peccatu habituale dicitur ponere maculam illam, de qua loquitur S. Th. e. ex quo ponit illa macula mentalis, poterunt. ut. intrinsece saltem. macula physica ponit e macula forensis impedien. ortum ex e. ex quo peccatu actuale transeunter perpetratum, impedien. ortum gratie post eum. ut. macula primitiva ponitur ex ore quo illa demque. cessante ut. effectus illius.

Ob. 2. D. Th. quatenus plumbei in loco. Lecerzy. ponitur. quia ex hoc quod culpe: dicitur esse. carie. vitiosa. et malitiosa ergo: ꝯ D. Th. ponitur quia ex hoc. quod culpa, vitiosa. et malitiosa, reddit. Reo. vere quidem ex ponitur. praedicta quia culpa, voluntaria. et inde aut tantu sequitur obligatio ad penam. ut culpa. in quo vere in re, ꝯ. Quia deinde, quia. cap. quia, dr. peccatu habituale actuale preterita, ꝯ ut. quia praeterita. quia culpa, ex quo deinde quia. peccatu habituale.

Ob. 3. peccatu actuale dicitur in privare rectitudinis, seu iustitia actualis debite: ꝯ peccatu habituale dicitur in privare iustitie, seu gratie actualis habitualis. Reo. ex. ꝯ. quia quod quia re. ex peccatu venialis habituale dicitur in privare gratie ex quo mortalis. Deinde quia falsu ut ans. ostendi in tractatu de peccatis venialibus ante ante, quia quia ꝯ ut peccatu actuale dicitur in privare rectitudinis actualis, hec ipsa privatio. ut dicitur, non sufficiens. ut tractatu erit peccatu habituale, et ut. privatio, quia ut patebit ex dicendis capite sequente.

Ob. 4. quale in genere dicitur in privare boni. ꝯ. quale actuale, seu peccatu vite e. in privare bonitatis, seu rectitudinis actualis, ꝯ peccatu habituale dicitur in privare bonitatis, seu gratie habitualis. Reo. ꝯ. quale esse in sensibili dicitur, ut liquet in ense, dolore, calore re. aque, et aliis enumeratis. Deinde admitto ans. et ꝯ. quia, ergo ꝯ. quia. sicut ens quod. apparet, peccatu habituale dicitur in privare. morales rectitudinis, seu bonitatis dicitur peccatu actuale preterita

et moraliter, seu habitualiter perseverare, donec sufficienter retracte
tur, aut Deleatur.

Ob. 5. dr privatio voluntaria bonitatis sufficientis,
et gratiae. ad vitam eternam e. peccatum habituale; cy per talem privatio-
nem reddatur habitualiter vitiosus ad vitam ultimum finem: d. gratia habi
tualis e. bonitas sufficiens, et gratia. ad vitam eternam: Ja privatio vo
luntaria gratiae habitualis e peccatum habituale. Nego in 1. maior
ab actus. Declarando cc: cy privatio gratiae coexistens peccato actuali e.
libera, et voluntaria: et tm. in illo instanti 1. in. e. peccatum nec habi
tuale, nec actuale. Deinde ego ora: e. peccatum habituale, praesupponi
tur, et in eam transeat; fraliter, et in re. Nego mas. sic e. peccatum
habituale, Mentatur, et Matur, omito ora: subtibe, et in recto Ab
berata nego ma: et Deest ma, C. domina; simiter. Dejuendo. cy, Neg.
privatio voluntaria gratiae. Dicit subtibe et in recto quo privatio, qua
Negamur ee peccatum habituale, et in obliquo praesupponi, seu Mentiri
tur cag. voluntaria illius, nempe peccati, ad quod praeterierat, donec suffi
cienter ut Retractatus, aut Deletus, peccatum habituale.

Ob. 6. ex Durand.
dd. th. et per se excluditur per justificari e. peccatum habituale; cy
justificari. impius ut Ma. D. th. mortale peccatum. d. dd. th. et per se
excluditur per justificari. e. privatio gratiae: cy hinc infusio ut tria. ad
quae justificari: Ja. privatio gratiae. e. peccatum habituale. Nego in 1. ma
jor intellectu. ut sonat utrique. de peccato habituale quo displicente
peccatum tm veniale quo mortale cc. prius falsa, cy certum ut peccatum
venniale Ma. excludi th. et per se per justificari. Deinde licet maior
intelligatur de solo mortali habituali e. adhuc prius falsa in ista
tificans, quae Negaret (ut Negare et) in instanti immediate sub
sequenti peccatum actuale mortale; cy manifestum ut per talem justifi
cari. a fine tremendum mortale habituale, quippe dd. th. precederet
justificari, a tanto mortale actuale. Sando ex D. th. 1. 2. q. 113.
art. 6. dicitur Maiori: dd. th. et per se excluditur per justificari
e peccatum habituale, ri remanetur justificari. g. sola infusione gratiae

in ee. vnicum. a. phyce. d. moraliter modo explicando caute sequenta.
Et primo dicty intelligendy ee. a. de integritate quod phyce. d. tam mortalia
ly, seu equivalenter obijciunter aduersarijs nostris decedendo ipsa ex
primua. a. sit in rigore phyco. eius, a. pt. phyce. simpliciter in ee, q. a. la
si aulla pt. ipsetatis; sic ja. peccata venialia in primum instans decisis
vsq. in ee. ex pt. phyce. ex additis diminuente Cayetano, a. a. phyce.
phyce. dalg. instans ja. quod moraliter, sicut obijcitur vob, et Cayetano
tenent, et subdit a. phyce. d. moraliter. Ly ex q. a. Conclu. obijc
ipsa peccata ibi instantia vnitur illud vnus ut pote phyce. pretenta a. pt.
tunc phyce. d. moraliter dictarum.

Cap. 2.

Peccata habituale e. ipsa actuale preterita nec sufficienter a nobis retractata nec a Deo condonata.

§. 1.

Explicatur conclusio.

Pro tenta istius partis Sti. cui. elucidare, notandy e. q. dupliciter pos
se actu aliqua permanere habitualiter, primo phyce. preterita, uno
modo pure habitualiter, id. quia aliud e, quia actu phyce. maneant, et
a voluntate a. ee retractata. hoc pacto intento, quo hoc facendo
crax sacry, dicitur habitualiter permanere vna in alia creatura, qui
si a me postmodo fuerit retractata. Et q. hoc quidy habituale perma
nens. e. valde impie, ut pote a. aquiualens exercitio actus preteriti inordine
ad effectum moraliter, sic ipsa peccata in hac tanta vanitate permanere
habitualiter a. e. simpliciter, et quia peccata habitualia, de quorum pas
sionis, id. existit, q. pt. differre huiusmodi permanentia
moralis peccati, et quomodo permanere simpliciter peccata habitualia;
ut si quis hodie commisit furtum, mutuo, tamen si postea hoc ipsorum

tentata sola illa tractare.

retracter. ex quocumq; alio motiuo distincto a motiuo charitatis per
fecte exercitij, adhuc aliquis permanebit habitualiter peccator illud
furtum quamuis de. perseueret habitualiter. modo dicto, cy per ora
tiõ sufficienter. fit retractatu.

Alio modo dicitur aliquis perseuerare
habitualiter de. actualiter, quatenus quicunq; actus physice re
linquit, equalis in gradu vel minor, illi per quem actualiter fuit
tenus in ordine ad effectu moraliter: hoc pacto lex, tractus, et actus
tempus physice transierunt, dicuntur perseuerare habitualiter moraliter,
donec per dispensatiõ, l. aliter obligationis tollatur, q; quia bonus de
grade obligans in prudenti estimatiõe ac si physice existerent. Peccator ja in
hoc tenuit perseuerans habitualiter dicitur absolute, et simpliciter. pec
cator habituale, quatenus quamuis licet physice transierit grade reddit
peccatore adhuc, l. quidem dum durat, atq; ad obligationis effectu
obligatus ac si physice existeret. Hinc aperitur peccator habitua
le in hoc tenuit interpretatiõe peccator actuale preteritu nec sufficie
enter a nobis retractatu quia aliter dicitur.

Notandu 2o. potest
actu preteritu perseuerare habitualiter moraliter in ordine duplici effec
tu, et n. in ordine ad alter: sic lex inducens obligatiõe sub culpa, et po
tea pt. perseuerare moraliter quoad obligatiõe sub culpa et n. po
do obligatiõe sub pena si quisq; regulariter diligenter in posterioribus
patet, et n. in prioribus nec 3o. peccator preteritu pt. perseuerare mo
raliter quoad culpa, et n. quoad obligatiõe ad penam, et e contra, pt.
ut ex dictis intelligatur.

Notandu 3o. ex peccato actuali preterito du
plicem resultare deo debitum peccator. 1m. e. de iuste puniendo
ipso pt. delicti quantitate. 2m. e. de iuste obligando deum
sui ipsius offensi; pt. enim deus cedere proprio iuri, n. pot
teriori, et e contra: cy 3o. peccator culpe habitualis in. existat in priore
ture, ut ostendimus cap. 3o. d. in posteriori pt. perseuerare moraliter
peccator preteritu quoad culpa, et n. quoad reatu de pena, et e. diuerso.

Porro dupliciter pt. tolli posterius illud ver. ad odiu, reuerendu rang.
diuinu: uenga ho per Adorang. pura Deu, t. per Adepiu satisfacia
peccatoru, sua pena (qua talis pt. peccata uenali solue) sue ablu
tu, uenga Aphi loco ppe accepta, ut loquamur de ure resultanti
te. ex peccato mortali, ut quo ad. cog. uenia a. pt. purus hoc. de
copiendo satisfacere. Cua pter. quando Deus a. Adonist peccatu, t.
pte exhibeatur, illa Adepta satisfactio a peccatre, t. accepietur,
illa satisfactio Adepta (Aphi) tamen pt. correlative in Deo illud ure
odio habendu peccatu, qd. quadtus, ut patuit sumatur, seu qui retinentes
ple. peccatu existimamus ea ipa peccata habituale, ac pure peccata uiua
tali aliqd ee, qui actuale pretereu non adeo Adonatu, nec sufficiens, seu debi
te satisfacere uerecatu: ag pario illoru dest fundamentu, ad hoc ut bene
pridenter uideare possint Deu a. grue dure, aut irrationabiliter, de penu
de coercetur hmoi pter peccata pretereu, ac si illud aliqce existeret, p.e.
peccata illius habitualiter, seu ondualiter perseuerare.

Notandu c. 4, aliud
ee peccata a. Adonare, seu uerecatari et aliud dari pura carentia Ado
nanis, seu uerecatus; hmoi quidem carentias pures ohibet. existi
mo ee chimericas, aut ex aliis in Philosophia ostendis in priis. In ea ergo
claruis loquendo, uelimus hac uoce carentia, licet existimemus a. ee
pura carentia in Deo, de nobis Adonanis. a. uerius ponitur. aliquando
in Deo pura omissio: dicimus pp. peccata habituale ultra peccatoru
tempus manere carentia Adonatus diuina, et Adepta satisfactionis.

Notandu
c. 5, aliquos ut tradunt defendere, ut remanent peccata carentia
Adonatus, et satisfactis ee. Contrarium uerius. peccata in anima habituale
existimant ejs loqs exeq. peccata habituale (dicere in uolo peccato actua
li pretereto, et carentia Adonatus, ac satisfactus ee. pura durante tempore,
seu Notatu pure extrinseci existere. requiritur ad hoc, ut peccata il
lius denominentur habituale, seu habitualiter durare.

Pery hic dicendi modus
pp in anima hac, aliq in alijs (qq. hic Notatu contra. cui e) quibusdam

facies. e. pariter dicto requirita ad hoc, ut peccata preterita denominent homo. habitualiter peccator; cetera vn. denominantur peccatores et peccata habitualia, ut talis carentia illa ad. e. pura tanta dicta de denominatione triplex.

Hec vestra. ne explicate ipsa quidem sine declarare aliarum ejusdem vestre imaginare, vtpote cum videre possit Cephas, cui. apparuit quidem aliquid contrarium, aut vestrum vt quo peccata habitualia dicitur preterita vidimus: quemadmodum vt magis eciam veritatem vindicetur, eo videlicet aperte. Breuiloquium, ac plenius. Sit igitur art. §. 2.° peccata habitualia specificata, et vt recto sumpta, seu tota fra. Maculam habitualiter peccatore e. solis peccatis actualis preteritis.

§. 2.

Peccata habitualia specificata, et vt recto sumpta, seue tota fra. Maculam habitualiter peccatore e. solis peccatis actualis preteritis.

Pbr. expliq. sent. S. Th. vbi supra 3. vbi sic arg. si quis hoc modo peccata originalia sint, et appareant, et dimittantur transeuntibus, videtur, quod ex eis non debeat imputari peccata actualia subsequentia. Et originalia peccata quibus relinquitur habitualia: ita pariter peccata habitualia personalia specificata sumpta, et ipsa actualia preterita. Vbi. subdit. ibi. actualia, et eodem modo discurrunt alteroq. etq. aduersarij de peccato originali, ac de habitualibus personalibus; l. potius ab hoc tractat. Vnum: qd peccata originalia e. habitualia vn. preterita subsequentia. Vbi. et. etq. vnq. ne peccata actualia preterita sint habitualia solis obstare dq. prehenderit: po. si ita. obstante, dq. preterierint actualia peccata subsequentia in eo peccata originalia preterita illius specificatione sumpta, poterit pariter in peccato actuali preterito dicitur peccata habitualia personalia sumpta sumitur specificatione.

Ch. 2°. exp. th. in 1ª Dist. 40. art. 3. q. 2. et 3. d. 3; ubi legens de operibus meritorijs mortificatis, sic het; Deceit; q. quamvis d. maneant actu, manent tn. meritio in divina acceptatione, sicut peccata transeunt actu, et manent reatu. Ex qb. verbis liquet Ch. th. peccata, que transeunt, ipsa manere reatu; d. peccata, que manent reatu, sc peccata habitualia etern. illa reddunt homines odio, et pena, et contribus subeguntur. Ergo peccata, que transeunt actu, ipsa sc peccata habitualia mente D. th.

Ch. 3°: An peccata actualia preterita, v. cet. fra. d. maculam habitualiter peccatoris, eamq; reddant odio divino, et penadigna, ideo cet, q. ea preterierunt: d. hoc annobitat; jo. cetta. Ch. omnes contrarijs; in th. eny vita, lex, et tractus postquam physice. Transierunt th. fre. denominantes homines obligati, et cetta. Deinde injuria homini illata, e fra. denominans injurians obligat ad debitam satisfactionem, tamen si physice pretererit. Ly enormia infamia physice. Transacta denominant delinquentes infames. Negatur ly preterity denominat magistratus: actus generationis preterita denominat patrem, et filium, et sic in aliis. Ergo ni oportet ipsum esse ly preterity habitualiter, quia sic arguo.

Tota fra, qua hoc denominatur existens habitualiter injusti eterny; d. omnis premio eterno, e. existenty actuale, sed bony opus preterity, ergo jo. tota fra, qua denominatur habitualiter peccans, e. peccans actuale preterity. Ch. am; ly q. accidentaliter assignat pt, in qua fra. illa distat; ly eny ex Bed. ser. d. can. 32. si quis dixerit bonis justificati bona opera ita ee. dona Dei, ut non etiam bona ipsius justificati merita, aut ipsum justificatum bonis operibus, que ex illo fiunt, non promereri vitam eternam, anathema sit. Ex qb. verbis patet justificatum denominari promereri vitam eternam per bona opera: d. ea per bona opera actuum et physice existentia tantum, ut ee. patet ar; jo. per bona opera physice preterita: hec jo. sunt fra, qua hoc denominatur habitualiter mereri vitam eternam.

Ch. 4. arguo: fra. habitualiter animam peccatoris, e. macula enormis, qua Deus movetur ad odium, et indignum, adversus ipsum: d. vita gratie

actuale preterity e. eusmodi cao. contra: so. etta. Obr. omnis cao. 15
illa mortua e. transgressio divine legis immediate libera, et imputabilis peccatori: qd. videtur monstrare: si dang. Deus odio habet peccatore; q. ipse e. liberus et voluntarius transgressor sue legis, cao. immediate mouens Deu ad odiu illud cuius. debet ee. transgressio divine legis ipse, adeoq. libera, et imputabilis peccatori: ty rec. d. aliud contrahit, assignare pt. in peccato habituali immediate libere et imputabile peccatori preter peccata actuale preterita: cum in p. carentia divine gratie recte et iuste damnet. d. e. peccatore, d. sole Deo libera immediate, deinde cur. debeat satisfacere. d. e. immediate lib. 6. enumerabis peccatis. si de peccato mortali &c. quamur. d. licet lib. sit (cui veniam e. si verum sit de peccato venali) cu. e. pt. imputabile semper, ualy et per se peccatum ad culpa, cy cu teneatur peccato transacto peccato actuali venialiter libere stat. q. illo debeat satisfacere, alias quo magis differret eusmodi satisfacere, eo magis creesceret peccatu. tandy. primu, prae, destinat. ad pena, et si quid e. actuale ad peccata preterita, cu. e. immediate libera peccatori; ualy so. aliud in peccato habitua li exegitare pt. immediate libera, et imputabile peccatori preter peccata actuale preterita: ualy so. utrd e. cao. motiua odij et indignatis divina aduersus peccatore.

Obr. 5.: ualy peccata actua le e. fra. denominandi peccatore permanentia in que existit: a peccata e. fra. eque apta ad denominandu peccatore p. instantibus, in qb. a. existit, ac p. instanti in quo existit: sicut lex, uoty, et precepta sunt fre eque apte ad denominandu obligata in sequentibus instantibus, postquam phy ce. transiere, ac cy physice existunt: so. ualy peccata actuale exsta. dero minans peccatore p. instantibus sequentibus.

Obr. 6.: ualy peccata actuale preterita cu. est. fra. denominandi habitualiter peccatore, max. cu q. stat pec cata preterisse, et pt. cu. tribuere illi denominanti, ut cy peccata e. ig ndonata: d. ed cu. abstat: so. et cetta. Obr. Oni, ty q. immutet stat, ergo aut uoty preterisse, quin id circo acta obligent cy manerig in his dispensatur

et vulnerans vñ. adequate fre. denominantes subdity, et vouens, obligaty. ty a priori, q.ª n. e de vare. fre. etq adequate actu denominare. d. tanty ee. apty ad denominandy; albedo eq exty. e. adequata fra. denominans albi; et tu vi repararetur duplicitur assubto actu illud n. denominaret: jo. licet stet peccaty actuale preteriisse quin actu denominet peccatore, eq vlt. aut adonatur, aut sufficienter retractatur, ad n. obstat, quoniam soly peccaty preterity vel fra. adequata denominans. illum d. soly stat, carentiq adonans, et sufficiens retractans ee. adhuc pdicabilq, ut peccaty illud eq denominans. pteritet, licet car.ª despersang. n. e. fra. denominans. obligans d. tanty additio maria, et voty, aut lex eq denominanq trahuat. §. 3.º volumus obiectiones

§. 3.º
Soluuntur obiectiones

ob. 1.: fra. denominans homq habitualiter peccatorq e, maculans eiq ro permanens post peccaty actuale, ut liquet ex illo Lucæ 22, par. pary e. nobis, q.ª peccatis in Belphegor, et exp. in pp. Eq mac.ª trahuq scelera in nobis permanet; atqui peccaty actuale posterity d. e. macia peccª permanens, ut liquet: jo. n. e. fra. denominans homq habitualiter peccatorq. Prbo. ma: e. macª in quo permanens, moraliter (modo mat. pbice. vero ma; et similiter destructa ma; ergo ergo. E. ma. fra. peccatorq habitualiq denominans macª quedq n. quidq pbice, d. moraliter in quo permanens, ut patet ex dicty ex cetera macia vera aliud n. e, quq ipty peccaty actuale preterity destructy in quo permanente moraliter per car.ª donans dumq, satisfactionq. Cuius pot. amplius ex tendemus 5.º sequ.

ob. 2.º Pecª originale inest homi, quia illo inficitur ex illud Trid.ª sess. 5. can. 3: ex quod hoc tde peccatq, qd. inest cuiq. ppry, et certe: pariter jo. peccª habituale inest homi tunc eq e. peccator: jo. eq peccª habituale vel fra denominans homq habitualiter peccatorq, fra. ista inest homi eq ipty denominat. Sylloc: d. peccª actuale preterity peccatorq n. inest: jo. n. fra. denominans

illy habitualiter pecc. Dyco. ans: inest phyce, ergo: moraliter dce do, et similiter reliqua Digredde n. Et quidp Fed. intelligendy ca. ee. De inhercore phyca, d. tanty morali excide. Cotat, dd. ca. illud ignorny sde pecc. inest unicuiq; manifesty aup e. ejy sde pecc. ca. inere phyce. unicuiq; ex phyce. preteritis. Et licet dareme, pecc. ha bituale Cnstere in prncare. prag, salvari ca. ptz illud ca. phyce. inhere ce, sicut ejy prncam. In Cvenit very ee phyci, ita dec ca. phyca. inhe rio: inest ca. peccatj habituale eo dumtaxat modo, quo obligco legis, et cnstr aliegy similiter fre. Morales.

Ob. 3, et replicabm: hoa p. instantiba sequentibus peccatj actuale ca. denatj e. re ipsa, et phyce. peccatis: po. re ipsa, et phyce. saltem denominan. peccatis: go. et pa. denominanf peccatis. Dyco. ans: phyce. e. peccatis quoad subj, seu ex denominatj, Cedo ans: quo ad fm. denominanf, Dyco ans, et similiter Digredy. e. t. Resp. et negando prea. 2a. stam. sicut denominan obligatj per legis, et nolj preteritj, denomi nan. Digne premio poter mereri ex tranjactj, et alij similiter ca. existunt actu phyce. adequate d. tanty quoad subj, seu ex denominatj; etenj illarj fm. sunt nolj moraliter; ita dicendy in pnti.

Et rarc oct. patere debent multa ee. denominare, que ut actu similiter existere Cncipiunt, ca. postulant actu existere ora. sua Cstitutiva d. tanty modo Cstitutivj principale, et in recto impor tatj: sic Petrus ca. nolj fuit, d. actu re ipsa e. filius; quamvis actu ex. ist eius pater, qui denominanf illi de obligco Cstituit. Ly sodierna die e. posterior hesterna, per quj de obligco Cstituitur. priori. Multi posse de preterito, et futuro Cstituuntur actu utroper obia fut. et pret. loce. etiq Cstituuntur actu reprecatue per voluntatj nomj. phyce. ex elapso, et in natis qui plurimus quidm jo. poterit hoc Cstitui actu peccatis per pec catj phyce. preteritj, et moraliter tanty perjurij.

Ob. 4: denominan. peccatis habitualis ca. e. omnino extrica. peccatis: d. est omnino extr. se fm. denominanf est. pecc. actuale pret. aq denominan. e. extr. cj extr. e. fm. denominanf, ut liquet in denominare corpus; pecc. aup actuale pret. e. omnino extr. peccatis: jo. et cetta. Dyco ona: e. omnino extr. phyce. dceo

moraliter ergo: et similiter. dupliciter. vt. cetera. N. e. quod denominatio illa peccatoris omnino extra physicum. eo modo, quo denominatio. corporis e. homicidii extra. nec extra moraliter ea ratione, qua denominatio. infamis, remote putati ad reum e extra filium, cuius parentes enormia fecerunt patrimonium: vtq; nomina denominantia. nec physica, nec moraliter vt. intrinseca. nec physice moraliter immutatur ho. ex eo qd. coniuncti fuerint, aut ho. eius parentesve iuste relegati. Licet ergo vt iusta sententia. inducta deputantur ad pernicies hoi ob scelera parentis: n. e. n. iusta exinde, qd. filij ipsi iuste pereant; d. q. et ho ipsum e. ad incitandos familie parentes terrore, ne et ipsi similibus sceleribus rem patrimonium et q. parentes ob scelera dignum, quae n. valeant in se, d. ergo ex filijs punientur.

P.q deno
minatio predicta peccatrix h e intrinseca eo modo, quo denominatio. nigri, albi, et similes. d. e. extra moraliter, sicut denominatio. obligati, debitoris ens, et alia huiusmodi, ad quae sufficit fra moraliter intra; cuiusmodi e. pecci. prout n. adeunati, nec sufficienter retractati. Co ergo, qd. hoc peccamen, peccatum. n. sufficienter n. retractatum, nec illud adhuc vel adeunati; pot. homo. prudenter iudicare Deu n. genere moraliter si indigneter adierint homo. aliter peccati poterit, perinde ac si illud actu existeret. hoc autem e. peccatum moraliter, i. equivalenter, sine in proditionem esse manere. in homine permanere.

ob. 5; sequi ex data sententia, n. ponit
destrui denominatio. peccatrix habitualis, puta destruendo ipsum peccatorem. d. e. plane absurdum. R. sequela: sequit destrui denominatio, seu effectus fra, puta destruendo subtum, unum, i. fra; ex effectus finalis. vel aliud vt quo fra. unitur subto capaci: d. peccati actualis praeteriti, qd. e. fra. illius denominandi n. data, sequitur q destrui, ex qd prout n. destrui potest unitum ho humani fra. moralis ab illa inductiva e: ho. n. aliter destrui pt. denominatio illa, puta destruendo subtum, seu peccatum.

Reo. vt. ex quo ab
solui. soluendi ee. in denominantibus. obligari peccati, i. legis praecepti, ergo praemio et alijs similibus, in qd ea e. difficultas. Dico ergo (Deus, ata. ad eius ipsum. reo. denominans moralis, qualis e. denominatio pecca

tore habituali ee. fig. carraliter communicary subito. capaci: peccatj antec
tuale preterity carraliter cōcurr. peccatōi habituali &. destrut in vita fra.
illius denominanti, siue in solo pecc. pret. d. requiger emportat car. ordina
ri, et ordine reintaeri; qua ratione sicut car. ista destruit potest &. de
structo peccatore, sic et destruit denominao. predicta. Quomodo &. oer.
destruit pt. denominan. obligati per voty per hoc precise, qd. destruatur
car. dispensanes, siue (qd. ita est) per hoc qd. ponatur dispensa, quin
destruatur, l. evanescat voty pretj, qd. e. &. oer. e. fra. illius denomina
ri obligati.

ob. 6.° illud Pauli ad Rom. 5: sicut per inobedientiam unius
homis, peccatores destituti sunt multi, sic et per unius obedientiam iusti fi
unt multi. Ex qō verbis sic arguer: sicut per iustitiā Xpi. destituti
sunt iusti, ita per peccata Fidei destituuntur peccatores: atqui &. destituuntur
iusti per iustitiā Xpi. fraliter, seu tanqm per fra. iustificans, &.
per iustitiā nobis inherentē: go. &. destituuntur peccatores per peccata Fidei
qua per fig. D. peccā Fidei e. habituale ruc. posteriora illius: go. &. de
stituuntur habitualiter peccatores per pecc. pretj tanqm per fig.

Reo. hoc
etiā argueb. Dnere difficultatē obus cog: cg in quocumq; dcm Dcrtat
peccata habituale, certū e. cor per illud, tanqm per fig. destruī habituale
ter peccatores; cg iterū inter cathi. certū est, sic: &. destrui fraliter iustos
per iustitiā Xpi, &. per iustitiā nobis inherentē, ut liquet ex Trid. ses.
6. can. 11. Deinde pecc. Fidei l. xp. non obuerā e fundamentū nue
cry · cg fra. destruente nos peccatores: iustitia autē Xpi. n. e. fundamen
tū nuerg cg fra destruente nos iustos.

Dicendū ga. e, sicut in verbis Pau.
&. denotatur
&. denotatur ordinatā similitudinē, d. proportionē in eo dicente, qd. sicut
obedientia Fidei fuit caa, ut multi destituerentur peccatores, ita obe
dientia Xpi. fuit caa, ut multi destituerentur iustā, quamuis in duar
vo genere caē; inobedientia quidē Fidei in genere caē fralis; obedien
tia autē Xpi. in genere caē formalis.

ob. 7.° si fra. denominans pec
catōs habitualiter cēt. vel pecc. actuale pretj requireretur peccatū.

remanere ablata iustificare, sicut meretur remanere ablato peccº dicº auctr e. qª cop, et certe Gregor. sentag. desumpta ex cap.º Diuina de penit.ª dist. 4, ubi Petrus Papa sic ait: diuina clementia Deus in ultionis vltionis vedere n. patitur: go. et certe seq.ª ibi: ideo ablato peccº meretur remanere, qª meretur preterita e. fra. denominare hoiem meretur habitualiter, et qª euidenter fra. sequit n. denominare, ergo qd. auferatur (ut per iustificari auferat) impedimentu, semper peccat qui vult ablata iustificare, auferat impedimentu denominans peccato siu habituale, seu dicat diuino odio, et pena. sicut ablato peccº auferatur impedimentu denominans digne premio: go. si peccº actuale e. tolta fra. denominans hoiem habitualiter peccatem ablata iustificare se habeant sicut

Ad rem regendo sequelz: ad cuius euidentiam sciendu qd ens ablata iustificare manet semper impedimentu denominans peccatum quo ad peccª remel diuine: manet ens semper odiosum quoad deum.

ob. R. fa. denominans hoiem peccatem habitualiter, e. fundamentu illud, seu ius patitur qd. transacto peccº actuali Deus het. ad odio hoiem, et punendu peccatem: at eius modi ius, seu fundamentu n. consistit in solo peccº actuali preterito: alias Deus non deberet equale ius, et fundamentu ad odio hoiem, et punendu B. Petru, ac Iudam: go. etta. Disp. ora: e. fundamentu, vel ius radicale Deodo. primu subiecto: 2.º aliquid, qd. includit ius, seu fundamentu pxª Deodo. 2. ora, que includit pro: 3.º ius, seu fundamentu pxª e. ipsa denominato. peccato siu que ultra fra. denominans importat car. odiosum, et sufficiens retractabile, ut stat dicendum, imo et ipse hoiem destructo em hoiem. n. manet vel fundamentu illud, abstractibus quibusq. aliis. §. 4.º Peccº habituale reduplicative sumptu, siue denominato. peccº habitualis destituitur intrinsece car.ª diuine odiosum, et satisfactio debitus.

§. 4.º

Peccatu habituale reduplicative sumptu, siue den. peccº habitualis destituitur intrinsece ex car.ª diuine odiositatis, et satisfactionis condigne.

Hec e. patenter ait, seu altera diuine assg. pars, que sic pbr. 1.º illud

c. Obstitutby abrenun rei, qua desinente vel deficit, erg ei relinquitur
cure per pole, rue per impole. ponantur: d. desinente car.ª diuina Odona
cur, aut satisfactu. Odigne, deficit pecc.ª habituale, ut tale, siue quodde
nominary habituali, erg ei reliqua da Odonat: so. car.ª illa c. Obstitutby pecc.ª
habituale in rones talis. Illa Ostat extrita desine. Obstitutis, eiusdem
destructe. a Odistone pura, atq; exinde manifeste subsistit, qd Obstitutby adhu
omnino indefinctu ab hbu. suis Obstitutis, atq. adeo illud, qua ongue desi
ciente, adstantibus quibuslibet alijs, deficit Obstitutis, carca c. Obstitutby:
neq. alia rone. ffor. unionis c. s. ee. Obstitutby homis, siti q.ª illa desi
ciente, deficit hoc, erg adstantibus quibuscunq. alijs, unge aa, et corpore.

Illa. ffor: erg
unit reliqua Odonat, sicut antea, per hoc precure qd. Deus pecc.ª pret.ª
Odonet, et per hoc precure, qd. peccator Odesine a pecc.º illo satisfaciat,
deficit pecc.ª habituale ut tale, siue quodd denominary habituale: qa per
hoc precure qd. Deus ea Odonet, l. satisfactio grue. extinguitur ingenite
lus, qua Deus habet. ad odio horibz. peccatis, quod pecc.ª pret.ª sicut
ten humanu, per hoc precure, qd. qua Odigne satisfacty. alteri exhibet,
p. ipsum, qua ipse ingratus, siue per hoc precure qd. ab ipso Odonare
obtinuerit, sequet realiter ab illo teni odio, et ita r. remaneat deh-
tu ipsi p. tali ipsum: ly sic: d. desinere car.ª Odonare, seu satisfac
cus. Odigne, e. talis Odonary, seu satisfacty. pnu: so. et cetta.

ffor. 2º. car.ª
Diuina Odonare, et Odigne satisfactu requirebat, ad denominary pecc.ª
habituale: d. quidquid e. ex aliter. requirty ad denominary l. obs-
titutby illius, l. Odicto requirta ad aliquod eius Obstitutby: ymaginat
ergo Odictum aliquo modo requiri ad Obstitutby, quu l. ut Obstitutby illius, l. aliqua Odicto requirta ad aliquod eius Obstitutby, ut
e. ex rone. patet: Saltem predicta car.ª r. e. Odicto requirta ad
aliud Obstitutby prefata denominanda: e. so. Obstitutby illius. Patet ex:
reliqua Obstitutbus ut, et pecc.ª pret.ª et ipe peccator: d. ad creatry ei
tury requirebat predicta car.ª hac ex desinente, siue qd. ipe ea
ipsa Odonare et satisfacke. Odigne, salutatur et subsistit peccatrix
et pecc.ª ee. pret.ª so. et cetta.

Ex his deducimur ad peccatum habituale. Habitus ex peccatis actualibus generatus, et per actus contrarios virtutibus, quemadmodum ex actibus virtutum habitus virtutis, ita ex his actibus peccatorum habitus peccati habitualis, qui dicitur macula, seu pravitas, ut Deus nobis reconciliatus, et beatificus peccatorum quidem ante ex his actibus desistendo, et detestando quidem alicubi fiat peccatum habituale, ut ejus exemplo dictum est. Habitualia vero peccata quidem alio recluso, et quasi quidem deficiente ceteris peccatis deficiat, alijs quibusdam manentibus peccatis: ita peccatum habituale ex actibus illis contrahitur. Quibusdam vero perseverare immaculatis in his actibus videtur, supposita gratia gratum facienti (nam semper homo mundus et sanctificatus gratia deperdatur, et alterius relapsus non, nisi per gratiam redemptionem ejus sanctificationem diluantur obrecnes.

§. 5.

Diluuntur obrecnes.

Ob. 1° Gratia donans, et satisfaciens dicitur a Deo requiritur, ut peccatum praeteritum denominet peccatum: ita a Deo et a Christo denominatur peccatum, et tantum a Deo, et a Christo denominatur peccatum habituale. Ergo gratia unita a Deo requirita, ut albedo denominet album, et in ordine denominatur alba a Deo, et Christo, et generaliter in ordine Christo una ex Christis a Deo Maria, ut alteri Christi, et in ordine simul Christo ipsum vel Christo; ita dicunt in pari.

Ob. 2° Gratia existens in anima. Dei est cagnatum peccatum habituale. Sequela pat: per non dari peccatum habituale nisi aliud a quo supponit peccatum actuale praeteritum dari gratiam donans, et satisfaciens dicitur a Deo, et caritas dicitur: absurdum ut gratia satisfaciens dicitur a peccatorum imputabilis, et damnabilis loquamur de peccato mortali) ergo Deus cognatum peccatum habituale. Ita illi inferunt tota quae supposita una pte. apponit alia: Deo supposita praeterita peccata, et gratia dicitur satisfaciens Deus apponit gratiam donans quae gratia non existens Christis, seu Christi peccatum habituale, ut talis: ergo Deo imputatur peccatum habituale ita ego respondeo.

Dari solute distinguo a peccatum habituale, ut ego supra medio unum, ita inclusive peccatum actuale praeteritum, et gratiam donans, ut peccatum praeteritum impos

letur in recto, et car.ª deformis in obliquo: unde ille tanq imputatur pecc.m habituale, cui imputatur peccª actuale pret.m q. n. ui. cui imputatur car.ª deformis, quę car.ª e. deformitas importata in obliquo: ille tamen, qui tanq caat. obligat aliquem deordinatę, seu deformem, q. n. ui. recte, nequit imputari absolute deordinatę seu deformato, max.ª ui. ni ipse recte deseruiat, ac placeat, obligª. nisi obligatus ex suppone, qd. recte q ni porte aliter. ab alio. Qd. patet manifeste in hoc deordinato, peccata punit, qd. qª importat in recto peccm, et in obliquo pœnam, Licet Deus ordinate punitione pro suppono peccº, n. deo e. caa. impulsiua dare h, seu peccª punitę, nego. hoc ille simpliciter imputatur. Patet cap in deordinato peccª actuali, qd. qª importat in recto actu malo, et in obliquo libertate, et legi gubernę, n. imputatur caam libertatę, aut legi, d. precise ille qui caat. actu ma lo importata in recto. Ita qui tanq caat. albedinis petri, n. dicitur absolute caa. petri albi, qª n. caat. petri importata in recto. Et ratio a priori e, qª d. prodit eatenus simpliciter, et non reduplicate. de deordinato caditur duntaxat respectu recti qui ur.

Notandu insuper e peccm habituale reduplicatiue sumpti duplicater considerari posse: uno modo, ita ut reduplicetur tm deordinatio, denominatiue peccª habitualiter importando in recto ipsu peccm pretm qd denominatur habituale, et in obliquo entitas habitualitatis, seu permanentia actualis, siue (plenius cum habitualitatis, et permanentię) entitatem habitualitatis, et permanentię: sic ens frequentatur a nonnullis reduplicatiue, ut ens actuosum, seu ut applicatum operationi, sumendo in recto ens, et applicatum in obliquo. Alio modo sumi pt. ea reduplicatio, ita ut reduplicetur ipsa habitualitas, seu permanentia (proxime) peccª in abstracto: et hoc pacto importatur in recto car.ª deformis et satisfactionis, atq. in obliquo expressa. peccª pretª. quia reduplicatiue n. nititur, deordinatione in hoc, et simul duos ordines. ad quę necessario, de qª rubro enunciatur pretę, siue pœnę.

Ad ea igitur regulę, qd prima dubitatiua: dari peccm habituale (ut aliqui e, quę supposito peccº pretº, dari car.ª deformis et satisfactionis importata in recto per peccm habituale, nego; importata in obliquo concedo; et dicere tm, nego. Deus etiam caare peccª habituale, et caare de ly ipsum, nempe peccª actuale pretª qd. Deus caare nequit: quarecumq ex eo, qd. Deus caat. car.ª deformis importata in obliquo, n. requitur, qd. caat. peccm actuale, nullatenus requiritur Deo imputare peccª habituale; sic

ex eo qd. caet. puratur pecc^{m}, ex inferiori qd ipse imputetur pecc^{m} puratur qd. per puritatem de obliquo distinctum; nec ex eo qd. caet: libertas, aut ius absens que distinguit de obliquo pecc^{m} actuale, sequitur, qd. pecc^{m} ipse illi imputetur. Sumitur ex. caet. recto, seu acto ipso moly. Ad oppos. ideo, illi quidq; requisitum fuerit ad pecc^{m} in recto, non requiritur ad pecc^{m} in obliquo, ut constat ex dictis: cy so. car. dominans. quidem caet, in recto; et obliquo pecc^{m} habituale, sequit illud simpliciter. Deum putare.

Dicet: so. Deum velle vult, et caet. pecc^{m} habituale, ut habituale reduplicative, cy velit et caet. car^{s} dominans distinctum, et ordinatum pecc^{m} habituale in recto. talis. Dicitur. Dno; si reduplicatio cadat, ut pt, ac volet, supra dictum, seu declaratum pecc^{m} habituale importando in recto pecc^{m} pret^{m} et in obliquo car^{s} dominans, ergo Dieg. si reduplicatio. cadat supra ipsa habitualitas seu permanens morale pecc^{m} habituale in abstracto, sic dicitur. Dno; vult et caet per recurrentiam, et habitualitatem illa, existente, qd. pecc^{m} praeterierit et qd petit inferens illud ex. retractarent, dicendo Dieg. absolute, et simpliciter, seu Quia facta supposito ergo Dieg.

Itaq; Deum volendo, et amando car^{s} dominans sequit Deus absolute et simpliciter, velle, et amare ex modo dicendi ipsi pecc^{m} habituale ut tale, q. nec ipsa eius habitualitas, seu perseverantia moralis: q. Deus ex dictis absolute, et simpliciter, velle, et amare ea, que voluntate habet inseparabiliter vult, et ex supposito tanq alicuius certi qd ipse absolute, et simpliciter velle ex. potuit (quia forte ex circumstantijs dicet) verum non tanq ee. de voluntate dicendi. Sic Deus ex. dicitur absolute velle dominans homo: q. illa ex. vult, quia ex supposito pecc^{m}, qd velle ex. pt: unde absolute dicitur velle mortem peccatoris, et absolute velle ee. homo. valeat fieri. Pariterq; dicit sequit Deus absolute, et simpliciter velle, et amare habitualitas, seu perseverantia morale pecc^{m} q. licet velit car^{s} dominans, quia in ree. distinctum, ac dictat. illa m. car^{s} voluntate dicendi ad pecc^{m} propter qd ipse ex. vult, d. dictatum) atq; ego ex supposito qd. homo de pecc^{m} ex. desistat. Ad aliud Deum hoc pacto velle habitualitas pecc^{m} ad fatendi teneretur: quia ego illa habitualitas sit qualitas positiva, quia distincta; quia obligans. ad regd, quia privans. gratia, illa e. de reverentia

qua Deus ex suppone culpe preterite, mult. et caat.

D. urgebis adhuc, quoniam decreta divina, seu exercita divine voluntatis ee. ultae determinationis boni, vel diffinitae, mali abono, ut e. perspicuum: d. car.a divinae ordinationis esse creta, seu exercita, vel ipsa operatio divine voluntatis: quoniam p. ee. ultae determinationis, seu diffinitae, boni, mali abono. Atque id per pd. inter duos, qui aliquando peccaverunt, ultae determinationis unus in grave, mali habitualiter, et diffinitae abono, et amabili e. peccti habituale qui importat aliquid distinctum ab huiusmodi prpti.o qui in actuali prpti.o quemvis malus et bonus, ut d. Petrus, et Judas: p. o. peccti habituale ut tale, et qui a pure habitualibus distinctum ipsi importat car.m divinae ordinationis.

Respondeo difficultatem hanc, sicut precedentem hoc scoticis, hoc thomistis, aut aliis facile: d. scotistis, qui destinationem, seu ordinationem ad penam per quam ipsi distinctam peccti in gravi habitualis, e. decretum, quo Deus voluntarius ordinat peccatorem ad penam correspondentem peccto, ut loquuntur scotistae, negra. d. thomistis, qui peccatum grave seu inductum et caatum a peccto prpti in quam ipsi distinguunt peccti habituale ejus imponunt decretum divinum, quo humanum Deus inducit illi poenam ejus peccti prpti. Ito difficultatem hanc maxe thomistae urgere datur ex Rich. sup. 4. d. 3. q. 3. Joann. 4. d. 20. aliisque pene et replica, a quo quoniam distinguit peccti habitualiter, quae distinctum putant peccatum ab illo d. peccatum habituali, illa ejusmodi vere poena, seu malum, 2.m pd. importat distinctum a peccto prpti et exacti, seu caatum, inter peccti prpti, ac inde imponit exercitum divinae libertatis, ad eiusmodi peccata proferenda exacti, i. caatum.

Respondeo deinde distinguendo pendo ora resp: quoniam ee. ultima determinatio, seu differentia mali abono, per quam ipsi denominantur mali moraliter, decedo omnino (hoc enim fra. vobis e. peccatum actuale proferens, ut secundo videbimus): quoniam ee. ultima determinatio, seu differentia mali, quoad denominans mali habitualis ut talis, seu moraliter perseverantis ex suppone proferendi peccati, et carentia ejusmodi, ergo ab ea, qua divinum Jesum: d. mali ne distinguit: quoniam divinum decretum ee. ultae determinationis, seu diffinitae, boni, mali abono in genere poenae, seu malefici, ergo/eg licet decretum ex. mult. determinare, ut in re bonum, e. m. peccatum mali physici, seu in genere

ppng Astituere ppy de obligo obseruy dyny dnm̃ deū ppter. pecc.ᵍ mort.ᵉ Requit decretᵒ illud ee. ult.ᵉ Dctm, et certa, ut tenere cultū, vel dicere ut tenere cultū acha ca, Deodo; habituale ut talis dyo, hoc ens qđ habitualiter redigitur omnia tur ad finem ppe, realiter ipm, qđ Communis Doctorū dicunt decretᵒ supponens rgoal qđ proiecta.

§3.ᵘ

Soluuntur alię obiectiones.

ob. 3.ᵒ Satisfacho Odyna p. pecc.ᵒ mortali ꝑ puro homi ē. impolib: posse p̃ per carᵃ talis satisfacho Astitui pecc.ᵍ habituale, ergo qđ per carᵃ alterū ut cursus chymere: ac gnde videtur ratio ee. falsa nra. tenta, quatenus asse rit pecc.ᵍ habituale per eius modi carᵃ Astitui. Dr: ex eo qđ. Capū q.ꝑ, C. cur cubita sit inutilis ad tollendū pecc.ᵍ habituale recte infertur pecc.ᵍ illud a Ds tituī per carᵃ Capidis, C. cucurubita: q. ex eorum inutilis satisfacho impolis ad tollendū pecc.ᵍ habituale, qđ Capū, ꝑ C. cucurubita; ex ꝑo. satisfacho Odyna p. pecc.ᵒ mortali ut impolis nequit ex carᵃ talis satisfacho Astitui pecc.ᵍ habi tuale.

Reo. ux 1.ᵐ non Cequi De pecc.ᵒ habituali ut ter sumpto, et ꝑt abstrait a mortali, et ueniali; licet aut ut impolis. puro homi. satisfacho Odyna p. pecc.ᵒ mortali, satisfacho in. Odyna p. uenieli ꝺ. uero ꝑhuy uentay. polis. e. Ide inde ꝺ. aliquos puro homi. certo ex polis. satisfacho Odyna etiq p. pecc.ᵒ mor tali; ac gnde valy in hac rentaa (a cuius falsitate in ꝑti. procedere debet Quis) carᵃ talis satisfacho Astitui pecc.ᵍ mortale habituale. Dcmq. licet ea satisfacho Odyna sit puro homi impolis, cuius in. carᵃ e. polis, et mortalem tem, ac gnde in. e. cursequeat Astituere pecc.ᵍ habituale. ad circa aut carᵃ talis satisfacere, licet chymerice potius Astitui pecc.ᵍ habituale, qđ carᵃ ad terminū chymere: q. satisfacho illa e. subiy tale, ut ex ruppone. existeg. illius recte arguatur exclusio pecc.ᵍ habitualis, qđ exclusio in. arguatur ex ruppo ne. existeg. alterius chymere. Sicut ex ruppone, qđ. spūalis vanetas in. recte qđ a ꝑte, recte infertur illegi eius inobservatio. a ꝑte, qđ in. infertur ex ruppone alterius cursus chymere.

Ad Confirm. Reo; Capū; et alia simplicia ta ee. inutilia ad excludendū pecc.ᵍ habituale, ut ens ex ruppone qđ ens tant, ex inferatur illud deficere, atq. hinc quia in. e. qđ ex carᵃ Capidis

et remitty ꝺ. destruatur pecc.ꝯ illud. Pero satisfacio dupla, licet absolute z
inutilis vt ad tollendy illud pecꝯ, ex absolute vt existens integras; exigꝫ
pone in ponta enꝝ existes. Recte arguitur excluso illum pecc.ꝯ quoreab
saluta inutiliter eiusmodi satisfacies ad excludendo pecc.ꝯ ꝺ. tollit, quam
diu cum car.ª ponit, ac debeat parcialiter pecc.ꝯ habituale destruere.

ob. 4.

Deus odio het. pecc.ꝯ habituale Z.ꝯ toty, qꝺ. mirece. excludit: atqꝫ ꝺ. hec odio,
ꝺ. amat car.ª Ꝺdonatiꝫ, ex hec car.ª bona vt, et alleo: p. car.ª ista ꝺ. ex
cludetur mirece. in pecc.º habituale. Maior pbr: Deus nunc odio het. pecca
tor, ꝺ. qꝺ ipse aliquando peccauit, ꝺ. qꝺ omne het pecc.ꝯ habituale: p.
Deus odio het. pecc.ꝯ habituale, ex quod erit realitaty; ac pube Z.ꝯ
toty, qꝺ. includit: aq motiuꝫ ody vt tale vere, et pone odio heter. Ita ꝺ
ganos macuy et orbus, ut regula docuimus, arguendo: ad pmam. dicitur. ans: q
nunc het. pecc.ꝯ habituale, ly quia denotante pecc.ꝯ preti tamquam no
tiuꝫ ody, et habitualitaty, seu perseuerantiꝫ oratis, tamquꝫ ꝺctione ꝺno.
ad ody, Ecclo ans: ly quia denotante habitualitaty, seu perseuerantiꝫ no
tis, tamquꝫ motiuꝫ ody, Nego ans, et ꝺseq.

Itaq. ex ꝺcitur Deus odio herapec
catꝝ, qꝺ het. pecc.ꝯ habituale, patet. illa conclo. quia ne intelligenda
e. ꝺ. superius ꝺcta, ut pecc.ꝯ pretꝫ vt tota ꝺno. motiuꝫ ducunt odio ha
bitualiter in pecc.ꝯ Z.ꝯ qꝺ. importat car.ª Ꝺdonatiꝫ, ꝺ. vt motiuꝫ ne. ducunt
ody, ꝺ. pura ducunt ꝺcto; ꝺ. quod ꝺcto ne. pecc.ꝯ habituale (neq
ne. pura e. constituty entitey) ꝺ. ꝺcto ut vt ody. Qua admodu lex e. ꝺcto
ꝺnia, ꝺ. ne. motiuꝫ, ut Deus odio heat. peccatore habituale, et ejꝫ pecꝯ
actuale: et in. in contrary contra lex ꝺ. e. pura ꝺcto, ꝺ. constituty pecꝯ
actuale, et ꝺrenter. ergo demonstrandu peccatorem. Qua admodu ergo ꝺcta
certeꝫ Deus in Petro, requiritur bonitas Petri, et car.ª legis phibens tale
placentiꝫ ita in. ut bonitas Petri vt motiuꝫ placentiꝫ, car.ª ne. legis phi
bentis ꝺ. vt motiuꝫ ꝺ. tanty ꝺcto removens phibens. Eodꝫ modo dici
debet in puti car.ª Ꝺdonatiꝫ, seu perseuerantiꝫ oratis requiri ad odiuꝫ
iuxta expa. peccatiꝫ, ꝺ. vt motiuꝫ ꝺ. ut pura ꝺcto ꝺnia, ut existat
ody: et in hoc tanty, sensu Deus het. pecc.ꝯ vt habituale ꝺcdere pdynia
liter ꝺcibile.

ob. 5° pecc.ⁱ habituale c effectus relictus ab actuali pret.° per ordy
miracula permanentis: D. effectus distinguitur a sua caa: jo. pecc.ⁱ habitua
le distinguitur ab actuali pret.° Distra Cna: e effectus relictus ab actuali
adequate ab illo distinctus Ergo Cmaior, inadequate ab illo distinctus Ccie
do Cna, et distro. Cm: effectus distinguitur a sua caa extrica Ccedo Cm, intrica.ab
distro; distinguitur adequate ergo Cm, inadequate Ccedo Cm; et simiter destruendo.
Creg. Explicatur distinctio exemplo obligatur. uoh, que licet sit uoh effectus ab
illo tr. adequate u. distinguitur, D. tamq inadequate, sicut toty distinguitur a sua
pte, seu caa. intrica; cy obligato. Illa nil aliud sit, quq uoty pret.ⁱ u. dispensa
ty, l. aliter u. relaxaty, aut u. adimplety. Ita dicunt pecc.ⁱ habituale ee effec
ty ab actuali pret.° distincty dicuntur inadequate, sicut toty aqua pte, cu
iusty actuale pret.ⁱ u. dispensaty, et cetta.

Ob. 6° sequi extra ventaa. a. dr
typus reaty culpe habitualis a creatu pere: D. m. supra impugnamus Ob.
seq: cy reatus culpe habitualis per quam aliud e, quq culpa pret.ª mora
liter perseueranis: D. in reatu, seu detinane. ad pegs Canet Carolleraul
pa pret.ª jo. et cetta. Nego secuelq: et ad obasp. distro Cna, moraliter pere
uerans in ordine ad punitay dicitur, Ergo Cna: in ordine ad ody rationabi
le Dei, Ccedo Cna; et simiter distincta Cm Ergo Creg.

Itaq. reatus culpe
habitualis u. e culpa pret.ª ut supra. moraliter perseuerans; D. moraliter
perseuerans in ordine ad ody rationabile Dei aduersus peccatop: hec causa
perseuerantia longe diuersa e. a perseuerantia in ordine ad voly punitor
seu pegs: cy prior pers.ª distinctur per car.ª Cdinans culpe qua vlt. Cdo
nans. Deus cedit rursus suo ad rationabiliter auertandy peccatop; pote
rit auty pers.ª distinctur per car.ª Cdonans. pene, qua Cdinans Deus ce
dit rursus, quo paudet ad punienday peccatop: quare simil pers.ª vlp u.
valde diuersa in sua. ventaa; ita et reatus culpe, ac reatus pene quale
quor habituales, seu moraliter perseuerantes u. valde diuersi, quamuis pec
caty pret.ª jo. e. quo mot.ª ody Dunty, et punitoris vlt ody. D. declaratur
exemplo cuiusq humanq homi. peccato illatq, quo quidp u. perseuerat mo
raliter in irate. ofensq talis homis, cy pene eq Cdonat cedendo moraliter
quo paudet, ad hoc ut rationabiliter auertatur ab ofensore; perseuerare in pe

in ordine ad penam, et hoc a principio de Creatore.

D. arguebat: contra id. ma
neat culpa moraliter in ord.e ad penam pt. Deus crabiliter. punire homo poter
culpa; d. hoc ipso pt. Deus crabiliter. odisse homo: eg nelle malu, et odisse
velle malu c. amare: Jo. eo ipso pt. maneat culpa moraliter in ord.e
ad penam, maneat pena moraliter in homine. ad odium crabile Dei, ac inde ma
neat moraliter in Deo culpa. Resp. in pt. hoc arguit. posse de ver
se remitti culpa retento aliquali parte partialis debiti, q. ergo Deus infligen
do illi, nelle malu homis ac inde illi odium, non valet arguit. Quapter
Deus non tenetur ad abrogandu leg. e. omnis atq. ad eius plenam. dicendu nelle malu
ex. ee. semper loq. ac odisse; eg ens quis multi alteri malu, ex. quidq. ipsum
malu e, aut ex displicentia pene, id. rub alio bonu. bonu, aut honesti,
ex. pt. dici pene ipsu odisse, ut liquet in patre volente filio malu castiga
ri, aut reducere amare. Deus ergo volens punire homine, cuius culpa odio
maneat, ex. multi illo malu pene, q. malu homis e, aut ex displicentia pene
ipsius, id. ex affectu honestatis, seu honestatis iustitie vindicative, ac pu
de tunc homo odio ex hoc, eg non ad odium per Odiosum. censetur, et dicitur.
licet tunc maneat moraliter peccm quoad reatu pene, ex. tu. quoad reatu cul
pe, seu quoad deputatu odii divini.

Dices: licet nelle malu ex. ut semper
odisse, e Deus non. debite, semper e. nelle malu, tecum amore e. nelle bo
nu: Jo. proinde e. peccm perseverare moraliter in ord.e ad odium divinu
durante peccatu, ac sic perseverare in ord.e ad voluntatem divinu inferendi
homi. malu aliquod pene, culpaliu culpe Deus nelle sequatur. Resp. n.
de. odium ee. nelle malu alteri, id. aliquod odium ee mere fictu, seu amentis
eg voluntatis ave qua averteretur poterit malu, id. in se. sicut e. de
amor e prequitio alio bonu, qua ex. volg voluntatem alicuius bonu, id. ergo circa
genitu affectum eg illo poterit honestatis ipsius. Quare licet Deus tollat
aliquod malu peccatoris, potest retinere hanc aversionem ab illo potentem
malitie: imo de facto multu malu multa damnatu ob pecc, que in infer
no committunt, quamuis ab illa eos averteret. Et jo. odium et aversio Dei
a peccatore distincte a voluntate inferendi illi aliquod malu. S. T. Diffi
cultates alias abscindes evidenter.

Difficiliores alie obiectiones enodantur.

ob. 1.° Pro instanti, p. quo aliquis Deus donatur peccatum n. adest creatura donans, ut liquet, cum tunc detur donatio. ergo: p. eo instanti datur peccatum habituale; istud jo. n. substituitur ex creatura donante. Min. pbr: p. eo instanti adest peccatum habituale, p. quo in Deo adest ius ad odio habendi peccatorem p. peccatum praet: p. eo instanti, Pbr. ma: p. eo instanti quo Deus donat peccatum, ita pt. lib; et ita de n. donante illud: jo. adest illi ens p. eo instanti ius ad odio habendi peccatorem.

Hoc ar

guit, qd. difficile cedet. Reputatur, eo ipso quod habendi ens, qd. pec. remanet. equeunque opera, pec. ens cum insuper habere tenentur; unde quis velit peccatum simul existere, et n. existere, p. instanti p. quo donatur. In oratione jo. respond. Negando. Ad cuius probationem dicendum: p. quo in Deo adest ius, absolute, et ex.t ad odio habendi peccatorem, secundo; ius tanto remoto, et retinendo, ergo; qua distinctione patet responsio ad cetera.

Ad cuius explicationem,

duo distinguenda sc. regna in humana libertate, quibus pro. adnet: altera ex parte, in quo intelligitur Deus liberam donandi, l. n. donandi peccatum pret: altera ex parte, in quo Deus intelligitur liber ad odio habendi, l. n. habendi. odio peccatorem. In priorem ergo ratione Deo ut remoto, et retinendo ad odio habendi peccatorem; hanc ergo rationem, qd. peccatum n. donet in tali instanti; respond. Ego ex, ratione, qd. pro eo instanti datur creatura donans, que ratio ex n. purificetur p. instanti donans, n. quem Deo p. eo instanti ius absolute, et ex.t ad odio habendi peccatorem. D. tanto in posteriori regno, et p. alio instanti, p. quo intelligitur creatura donans. Quapropter ex dari peccatum ut peccatum pret.t ut existere, ut fundet posterius illud absolute ex.t, fit, ut p. instanti donans, quequeque detur peccatum habituale. Qd declaratur exemplo creditoris humani, qui tanto tempore ius ratione retinendi debitum instanti, qd. debitum remittendi, quatenus p. priori regno illius instanti ex libet ad illud n. remittendi, et ratione, qd. n. remittat ei placet ius ex.t, et ad voluntatem ad debitum exigendum; ac proinde ratione illa in eo instanti n. inspicitur, ubi ei placuit ius ratione ad debitum exigendum, n. ius ex.t absolutum

sed ille tantu[m] dicit in alio instanti, in quo intelligitur car.ª remitionem debitr. alitergo. negatr. et certa.

Stag. p. instanti, in quo Deus ex pxª libertate, et cure ad hendy, l. or. hendy. odio peccatrys, dummodo duo predicta ponat; el tery, et primu signu, in quo intelligitur Deus pxª liber ad odiandu, l. ad odio dandy peccª, et in hoc signo precedatur a odiare, et eius carª. Altery, et posterius signu, in quo intelligitur Deus ex pxª libertate, et cure ad odiy peccatrys, actª. ad eius ody carª, et in hoc signo intelligitur carª. odiandu tamquu ung ex debitis libertatr, et curis pxª. ad odiy illud. sicut ung tantu, in quo intelligitur hoc, ex pxª libertate, et cure ad exigendu debitu ung, dantur duo numera signa, in quoru altery precedatur a carª remissio debiti, et in altero intelligitur eade carª. tamquu debitis illius libertatr, et curis pxª.

Reducabr. p. primu signu illius instantis, p. quo Deus odiret peccª, l. odiret odiandu: p. dy l. odiret odiandu, auferret ex debitis curis pxª, et absolui ad odiy, sequit donec Deus odiret peccª, ret cur absolutu ad odio hendy. peccatrys: p. Deus p. instanti p. quo odiret peccª, ret cur absolutu, et pxi ad odio hendy peccatrys. Neg. dupª pa: l. odiret odiandu, precisive dumtaxat, Ccedo pmi: Iteratiue, ita ut detur carª odiandi p. illo signo, ergo ma: ng p. illo signo nec datur odiandu, nec carª. odiandi, p. ab utrag. precedenti tur: sicut p. posse signo ad amorp, nec datur amor, nec carª. amoris. Et similr. dicitr. pmi: l. odiret odiandu, iteratiue, Ccedo, l. odiandu, sed ly desse ex debitis illius curis absolutr; ergo m. quilly ex his debitis desse, dyr. odiret odiandu precisive dumtaxat; ng detur carª. odiandi.

D. adhuc replicabr: quamet carª. odiandi in Deo, seu voluto: libª odiandi peccª. l. odiy peccatoru: p. p. priori signo ad odiy requit intelligi carª, seu voluto illa, cum nullu odiy praintelligi ad voluy. Nego arf: sicut ens in voluto, seu carª. amoris a. l. odiy, p. exercity libª. traductory fraliter, l. virtualiter amoris, ita nec carª. seu voluto. odiandi in Deo l. odiy, p. aliud exercity libertatis traductory similiter opposity odiandi.

Replicabit ulterius: licet amor sit inpossibile cum odio, tamen in eodem instanti in quo amat, adest sibi posse habere odium: ergo licet Deus sit inpossibile cum odio peccatoris per priorem tamen Deus adest homini instanti, in quo Deus donat peccatum suum absolutum, et per consequens odium. Ergo. Ergo. Dispartitur ergo, quod aliquis actus voluntatis inpossibile cum actu, ut puta voluntatis inpossibile cum potentia ad talem actum; et hoc pacto amor est inpossibile cum odio. Alia voluntas voluntatis inpossibile cum actu, ut simul sunt inpossibile cum potentia ad oppositum; quo pacto iuxta Scotum est inpossibile cum peccato ut simul sit inpossibile cum potentia peccandi, actus vita divina Deus opponitur cum odio peccatoris, ut simul sit inpossibile cum potentia et iure absoluto ad illud; eo enim ipso quod Deus donat peccatum, ponit in actu exercito potentiam et ius puta actum absolutum ad odium peccatoris, tollitur unum ex attributis illius potentiae, ac iuris, scilicet carentia donandi.

ob. 8. Carentia donandi per eo instanti, in quo datur praesupponit per priorem peccatum habituale: ergo illud non destituit. 10. Carentia illa per eo instanti praesupponit peccatum praesens et non praesupponitur illud cum donatur per illo priori. ergo praesupponit illud moraliter seu habitualiter existens per illo priori. Vica nego ans, ad cuius probam. Dico carentiam donandi praesupponere peccatum praesens existens per priorem illum instantis non positive moraliter, et habitualiter (quo tamen remota e. peccatum habituale) de facto moraliter praecisive, et positive tantum actualiter intentionaliter, quatenus per illo priori praecluditur tur ab exercitio, quo ad carentiam eius exercitii moralis, licet praecludatur a donante, et a carentia donandi, voluntatis existat peccatum praesens positive in mente divina illud representante.

Vta obiecto

quod difficultatem desumitur ex vita divina donante peccatum, quod obiectum aliquid attributive peccatum habituale a donante ablatum: atqui non e. peccatum actuale praesens istud enim ex supposito, quod praeteriit inamissibile est. Nec e. carentia donandi; alias donatio. desineret respectu obiecti, et perficeretur ablatio. quia carentia Dei deberet cessare donatio. ista cum carentia odiendi satisfactoria: et per consequens ablatio huius carentiae impossibilis est

loquamur de pecc. mortali, ty etiã q. possit Deus nolle exigere satisfactionẽ ob
ea d. pecc. prout licet ea poluit, et relaxauit possit remittere ipsi ad exigen
dã ea satisfactionẽ resultans ex pecc. postq. dd. ius irrulsit, ℓ. peccatum ipsum pec.
habituale: po. Adoraõ. respect p. obto. alterũ. alterius alterius distincti,
pecc. habituales distincti ab his, quos nos arguamus. Cetery hunc ipsum dif
ficultati Comodius inferius satisfaciemus.

Disp. 2ª

Vtrũ Deus possit remittere peccatũ per Adõ. nationẽ pure extrĩcã

Cap. 1.

Status quæstionis, et Authorũ sententiæ.

P. celeberrimã huius disputationis statũ apprehendendo, notandũ in 1ª. e. duplicẽ ee.
Adorandã pecc. remissionẽ, seu Adoranã: alia e. intrica. Deitatem in influxione gratiæ
aut alterius frã. sanctificantis, ut unionis beatæ, aut actus Diuini, ꝑ ut est vt fra.
sanctificans. Alia e. extrica. existens in actu diuinæ, voluntatis homini. prout extrico.

Notandũ ex
super, dd. licet Adoraõ. ẽt intrica. qr. trat abtõ. actus diuini, quo vlt. Deus infundit hmõi
habitũ peccatũ infundere, in eo tñ. differt ea Adoraõ. ab extrica. Adorare, dd.
illa q. consistat in ipso actu diuino fraliter, d. in sanctitatis influxione præsup
ponente actũ diuinũ hmõi. p. obto. sanctitatis influxũ. Condoraõ. autẽ extrica. distincta fra
liter in ipso actu diuino, qui ḥet. aliquid aliud ab. distinctũ ab influxione gratiæ,
seu sanctitatis, dd. et quidq. demodo difficile explicatu, ut postea videbimus.

Notandũ vl
terius e. hanc Adoranã extrictã duplicitẽ Adorari posse, scilicet ℓ. quantũcũq.
influxione gratiæ, licet ab ea distincta; et quidẽ in sententia asserente posse influ
ere gratiã peccatori, quin ipse remittatur peccatũ, certũ videtur q. salvẽ ee. pote,
d. ehq de facto existens humanitatis Adoranã. extrictã, quoties quis iustificatur:
De facto ẽ quoties iustificatur aliquis adest Adoraõ. pecc. et ℓ. ea ꝑ
dicta sententia. in. extrica. Deitatem in gratiæ influxione, licet ea cognoscatur, et
ipsa Adorãe, ꝑ negnit hoc. ee. peccatũ; et in sententia prefata pt. ee.
peccatũ absente influxione gratiæ: unde euidenter infertur Adoranã. pecc. ehq
de facto ab. illã sententiã. distinguẽ ab influxione gratiæ, ac proinde ee. extrictã, li
cet Deitatis ab gratiæ influxione.

Alia e. Adonao- pure exrica, qua a modo distincta e. ab infusione grae, p. eng recipa ab illa separatur: et quado certy e. apud cath. Ecclesiam Adonem defacto ita adesse, nec ee. pole. de pot. ordinata, in pch. ex pacta, Deus disponat sunqua p. remotione peccti ab ejs infusione grae Ducet evenet eng de facto remotory pecc. per Adonem. pure exrica, ut inde burnus cap. sequenti) quaeramus 1o. an daly de pot. absoluta polit. ista ratione di Adonao?

Negatiq sentiq. tuentur coter. Thoste, qq. adhaerent exteris Bellarmino, Vazquez, et Valentia, quos refert, et sequitur Arcos to. 3. Disp. 33, ij Meratus, Trexire, Cparza, et pauci alij. Affirmatiq autq defendunt D. Bonaventura, Alensis, Scotus cq sequacibus, Ockamus cq Modernalibus, Durandi cq alijs antiquis, atq. ex Thomis. Capreolus, Ferrariensis, Cajetanus, Soto, Medina, et Tumel, quos refert, et illustrat Carmus Suarez (lib.) de grae cap. 22, et 23, et to. 4. in 3a pp. Disp. 9. sec. 4, Rupalda Disp. ult. de Ente superali sec. 24, Oviedus 1a 2ae trac. 8. Disp. 4. punc 4. et aliqui Recentes coter, qq. nos libenter subscribimus. Cap. 2. 1o affirmq sentiq. fundamenty a Destruxa pecti habitualis Deumpty.

Cap. 2.

Primu affirmq sentiq fundamenty a Destrue pecti habitualis Deumpty.

Pbr. 1o. affirmq sentia. Diximus do peccatis sentiis. De Destrue pecti habitualis Disp. pecie. relatis. Sunt ejs ex pecti habituale Existat in quali tate peccti a pecto actuali relicta, Quinis clarijs e. Deus pote eam modi qualitatq destruere suspendendo suq influxu in illq istiq infusione grae. Deinde si pecti habituale Destruatur per Deputatq. ad pena, ut ostendunt Scotus, et Quinol clara e. politis exrica Adonis: Deus ex sua voluntate pt. a. Deputare peccatoq ad pena. potest pecti post. quin illq. repugnet, saltq p. Deputo aliquo tempore. Deputata vi pecti habituale Destruatur per cari divine Adonem. Destructa, rea percipiendi ab infusione grae, ut nos cq Doctq. docuq. ostendimus, Quamlibet ergo e. Deus pote potest Adonare pecti. ille carentq, opposita istiq grae infusione.

Sotaio. Difficultas removetur ad rentag. Thostary Attrituntq peccq illud per primam grag in qua rentaa. videtur q. aliter tolli posse peccq illud nisi grag infusione, cy q. aliter tolli posse videatur primo ultima fa in subito, aute per introducy. fe. opposite. Respondemus stando etg. hinc rentee, pbo. poletag esse. Ad rationes stando etg. hinc cap. 4. Thostq q. Attritum, nec Attritum posse peccq habituale in anima pe nam grag, d. in illa de dicente cy. ad peccq actuale pretq tamquq ad sug cag: quo supposito nec argutur.

Primo, seu car.a grag. vt caata, seu inducta a peccq actuali pt. potentody durare, q. quia poter peccq pretq d. poter aliquo alio fmo, seu Thostuy; atque illa primo, seu car.a sic caata inducta Deus posset q. ad peccq actuale, tamquq ad sui cag; potest ideo, seu car.a grag, que vt. Ducebat cy ad peccq actuale, pt. postmo cy amittere cy cy abstq infusione grag; d. car.a grag. destructa eo quq q.e peccq habituale per nos: pt. po. servare peccq habituale abstq infusione grag. Ma.n qua sola Durat difficultas, vbi: pt. ex Deus Servare alq gratiam rentq, q. quia per decretu indignum peccatore poter peccq pretq d. ex fi ne attentandq sug cpoq, add dominy, aut ex alio, sicut potuit auste peccq dominy: licet ex ad Stapere q. potuit de poa. ordinaria, et supposita ele mone. grag. ad fmo. supernalq: quidni potuit in eisdem de poa. absolu ta salpq?

Cfr. argutu, et declaratur casu negatum: pto Deus salpq de poa sua absoluta obligare homq. ad parandu grag. extra anam, remulq de cetero illi eq denegare post anam, q. ex indignitate. ob peccq dominy, d. pro arbitrio, aut dominio: in hoc casu hoc. haberet primam. grag extra anam, si eq tunc q. parat; post anam in q. haberet primam, d. negatq. grag cy post anam q. habeat poq, et viceversa. nec obligatq. parandu grag, que obligad. ab ad negandu requiritur, ut car.a grag. sit primo: pt. istud car.a grag. transire in puru naturq. De poa. absoluta abstq. grag. infusione: cy fo. peccq habituale ex dom. durat q. in anima, d. ex primam. grag po terit de poa. Dei absoluta peccq illud, etq stando illoq rentee, circa hoc tatur. illius, deficere abstq infusione grag.

Declaratur hoc amplius ex Magro Suarez lib. 5. de pœn. cap. 22. n. 20 car. prag. n. 1et. vang. primum, et macule morales, quæ quatenus in hoc intelligitur debitu hend. illg, ut aduer. fatentur. d. licet 2y. Dei pudentia hoc debitu ut perpetuu, ut Deus ex se ut paratus semper ad debitu illud exigendu, si per hoim. n. steterit, potuisset voluntatem aliq ord. pudentie instituere, quo debitu illud cessaret solo tempore decursu, etiam prag. n. vinderetur cui. pur. debitu hend. prag. n. st male. hoim, d. exigit et ordinare ordinatu Dei, ordinantis ut gratuito hoim. ad medu, et fin. supernale: pt. 30. de soa. absoluta Dei car. prag. transiredo primum ad purg negang. obij. influxione prag: ac unde pt. exuere vang. macule morales per voluntate Dei extrinc.

d. ut magis intoleret, ad seruandu e. diuersitatem inter hanc primam. mortis prag, et alias primas pure physicas, ut caloris, frigoris, et cetta; d. cu primates pure physicas tu inuoluant car. fre, et physicu, et intrinc. capacitate subi, n. pt ex subto depelli, nisi per fre. oppositu intrinc: at in. primas. mortalis prag ultra prag. car, et intrinc. subi. capacitate, includit extrinc. Dei ordinatu ad media, et fin supernale: ac unde p. diuersitate huius ordinatus extrinc pt. car. prag. transire de statu primum ad statu legis nis obij. prag. introducere.

Ad, cæterum multo efficacissime. Si quis hodie incidat in 2y. pecc. mortale, post aliud ante hora ordinatu; licet hodie recedat primo. prag cu cre. ad 2y. illud mortale tanquam ad suu cog: n. red dit m. cu simili cre. ad primu mortale: atq. hac rone. saluant duct. recidisse primu mortale: quare 30. per usu ab eodu prag. ordinato primu pecc. n. solu p. die externo, d. etq p. hodierno, et p. semper, cu quare aliquid impedien p. semper recidiscentq illud pecc. d. ultra duct prag. infinito p. die hodierno: quare 30. ordinato pure extrinc illu primu pecc. p. die hodierno, etq de facto, tametsi pecc. 2y. habituale dicatur tantum per primum prag. eo modo, quo dicitur &c. Hostia.

Atq. absolute, et efficacissime subsistet cura. Ventaa. Neq in quocumq. Instanti pecc. habituale

de facto mario. dominenda e. adorao. pure extrica. illius g. aliquo tempore quamuis
tñ de facto dumq; p. remitatur abrog. infusione grag: p. etg p. et absolute pt
pecc.ᵍ adorari pure extrice, sue abrog. grag. infusione: Drea. e. manifesta.
eg ora. aduersarius argutat C. cubil gbant, C. dumcunt g. illo instanti pole.
ee. adonang. pure extricg: p. cy hoc 2ᵘ. gbare q. persint, ut indignus, nec pa
re pos. illud 1ᵘ. Qua ppter hoc argutu e. irrelictabilis instantia gᵃ ora
aduersarius argutat.

Rao. autg a priori efficacie illius e, qd. cy pecc.ᵍ habituale,
ex aduersarios superadat primam, seu carentie grag. ry. ad pecc.ᵍ pret.ᵗᵉ
qug ad sui cag, rtio. qua. inubilat intrice decreti dumtq; inferens eg car.ᵍ
poter pecc.ᵍ pret.ᵍ, pt. Deus absolute inducere eg car.ᵍ per decretu oppor
tu ppter aliud aliquid motiuq; sicut de facto infert eg car.ᵍ poter 2ᵘ. mor
tale, et q. poter 1ᵘ. adonatu, ex quo plane. Dregnitur ponere affirmere
predictu ry, ata. ad eo pecc.ᵍ habituale abrog. infusione grag. Cap. 3. 2ᵘ.
affratuq; sentee. fundamentu a celebri exemplo adonanis uenialiu in
Sacramento Penitentie positu.

Cap. 3.

Secundu affratuę sentee fundamentu a celebri exemplo adonanis uenialiu in Sacramento Penitentie positu

Intuendo exemplo ut 2º efficacius ubi sentia. Dicta: de facto Deus remittit pecc.ᵘ uenialie in Sacramento Penitentie per adonang. extri
cg: p. et. de pa. sua absoluta per uirtu adonang remittere pecc.ᵘ mor
tale. Drea. e. eadem: argutu eg Dracia C. cubil gbant, C. gbant op. inhabi
tat adonatrig pecc.ᵍ debere mario. inducere aliqua qualitatu, seu dong
intrinc, qd. ut intrica, seu parma, et frabi. remano pecc.ᵍ ut p. abrog.
infusione talis gre, etg de facto abstergatur macula alicuius pecc.ᵍ etg
uenialis, cui sane obstet pt. quo ordinatur sic dimittatur remanet positu, etg
macula pecc.ᵍ mortalis. Porgetur qd. dsp.º instituitur de adonane pecc.ᵍ
porgendendo a mortali, et uenialis.

Dr. p. ans: pecc.ᵘ adonani extrice
e. remanet abrog. illa gra. intrica magola. cy ipso: d. quando de facto

remittitur pecc. veniale in Sacramento Penitentie, nulla fra. virtus
datur penitenti indebite. cy pecc. illo: illud fo. remittitur per debitam
exhibitu. Illu. ppt: nec gra. habitualis, que infunditur penitenti virtute
Sacramenti, nec dolor requisitus ut disposo. ad Sacramentu N. fra. debite
ex gra. rei indebite. cy pecc. venialis: et quidem quod ad prag. habitus
q attinet, certu e. illu, quamuisbet virtuose indebite. ee. cy pecc. venia-
li: pp. ui. spectat ad dolore requisitu tanquu disposo. ad Sacramentu,
vt ille pugnaret ex gra. rei cy pecc. illo, cumqu deleretur illud mi-
trite Sacramenti, siue ex opere operato; requisitu p priori ad recipi
cy Sacramenti exhibit dolor ille, per que presupponeretur cy remissy pecc.
indepenidenter a Sacramento, siue ex opere operantis. Sicut vic; d. impe
nitente que solu affert ad Sacramentu pecc. venialis cy dispositionis
ty sufficientis, ut illud virtute Sacramenti remittatur, nulla alia arguan
pt. fra. virtus, que dni potuit indebite exhibere gra. rei cy illo pecc. pre
ter prag. habitualis, et predicty doloris: fo. et certu.

Multy e. in quot esse
gia arguenty istud aduersantur opulenti. Prepit. 1o. Pl. Sicute pro
fato arguto. ex. ppter pecc. venialis cy habitualis gratie virtuose
cy venialis remissio in Sacramento precedit in vi. virtuo. per dolo
re dispositu ad Sacramentu. Deinde subiungitur alia gratia virtuosa per
prag. Sanctificans virtute Sacramenti collata; ac gratie predicty existen
tis cy remissio venialis per Sacramentu potius fiat, quu ingbat. in
trice dolorem necessitate.

Cetery qui se rent. l. ex. arguentes, po
tius re apparere dicuntur argutu efficacy. Illud ey e interimere
re predictas virtutes. in remissione venialis per Sacramentu dd. a
sserunt. Illud ui. e. per illas virtutes dolorem intrice. pecc.
fo. plane ingbat. argutu. cy virtutes. ille sint dispositiue ehq ex gra. rei
cy pecc. venialis: fo. deinde ulterius declarant: q. si quis ex vir
Sacramentu eadem virtutes dolore, et gra. subiret. ex. dolaretur ipse
venialis ut supponimus: quamuisty fo. e. vana. fraly, qua dolaretur illud
pecc. cy. virtutes inhis virtutibus, a ee. fauore diuty existit. Sacramen
to assistente.

Ad 2m vent grag. quod 2y se non opponi cy pecc venialy, oppon hr cy gro grae aut sacramentali. Vey responsio ista aut dicit Omnes, quog cumq non incluserint cum grae quatenus sacramentales vel virtute subsidiaria tanq cum venialy sit indispo hr. p. quatenus opponit cy pecc illo, nonn reduciret, et inutilis exmo illius Doctr sanc.

3m vent alq grag intendi gradibus heterogeneis, ex qb aliqm grae sup dte hr spectice, l numerice dicunt venialy opponi cy pecc venialibus, cons. virtute sacramenti infundi de venialia virtute dominica. D. Ql tl, quo dominante cy gna illa omnia falsa de cy modi gradu heterogeneitate; quare cy grae per sacramenty collata opponatur cy actibus venialibus, C. cy hoc tanq, quae ante sacra vrent a peccante M. Domina. Q. sic tl. C. a. potent pontem, quia tale grag per sacramenty adquisitum, in vente opponi cui grae peccare venialiter, aut cere per quodcum venialia demo Omny destruetur grae per sacramenty adquisita, quae inhabet e. cy quodcum venialia. Id ang absurdissimum. 2m ang dicit negat. Cy q. Difficile dicatur sanctas opponi unitanq speciei venialy, et p. actibus valde gravioribus: vent Difficile intelligitur sanctas opponi uni tanq speciei peccatoy mortaly. Cy ergo q. potest, aut p. pone ponitur p illy edo speciei venialia in vente opposito illius grae materie, aut per quodcum cy venialy demo Omny cy grag. deperdi.

Ad 3m a. q. in de requitur, q. excludens penitentibus equaliter disponens, i qui cy plu rimi, et gravioribus venialibus accederet ad sacramenty, percipere bene tutaq perfectione, ederent grate multitudo, et gravitas peccatoy in ordine penitentiae emolumenty. Potest resp. q. quatenus cy ille accederet pro g. opportune in valy mortalibus, d. cy venialibus, que ad sacramenty affert, quo ang magis opponitur sanctas pecc eo e. perfectior, cy sit maior partecipo. Omnes sanctas, vere puritas.

Ad vent 4. cy D. Hieronymo et D. Bonaventura Doctoribus, actione ponitur grae sacramentalis evaluter. pugnare cy pecc in sacramento penitentiae existimant cy actione illa posse evaluter. C. ab actione de venialibus, C. solum voluntate ordinanda ordinanda ad remittendum venialia, et grae. huius evalu. dependente

actorp illy evaluer oppon hor, l. ubi culpa venialis in sacramentore
quin; ac gnde grag. sacramentalis, quatenus per eusmodi actorp pducp ee.
remiss venialis remissorp. Hinc respon. simulr e. alia quorumdy peccatp
ry recurrenty ad peculer unionis grag sacramentalis evaluer inforpes. que
dualibus in sacramento remissis.

Pery repet. rte quinq redolent stoby eum
donis ry azuth, humanq. tenuitatp Maria ventre. Da ea. 1a. assentab
rurda ex: rorecta adversy specialy grag. venialibus opposity. Da 2a. quod
ca. maior perfectio, et oppos. pt. reperiri in actore, aut unione fre quq unip
ramen fra, cy ducto, et uno roly Verbum an fiere, et ut quo perfectp
que in fra. ducta reflectitur ut qd, et in facto ee: roly quamplures rea
per sacramenty. coata q. Verbum eg perfectp peculer oppos ry venialib
bus, nec eg Verbum pt, eundp ducto, aut uno.

Da 3a; eg di Rdi. per
fectorp sanctitatp tribuunt gducm, et unionem grag. sacramentalis
quq quidem grag; eg ducm, et unionem tribuunt eisdp. inpop. de roly oppos.
mortalibus, D. etq eg venialibus: grae. cum roly attribuunt oppos eg Dostra
lebu. Quintuplex: Maior cum oppos. cy peccé e gualibet maior sanctitatis per
fecto.

Valdes repet. P. Conpna Ceb 5. de sust. q. 8. ad 2m per sacramen
ty infundi penitentia ferventp quedq actuale charitatis per venialium
rq, rstung. ee. erry indirecte remissorp. Cetery rolus. rte pugnat aporte
c cy experientia, l. cy remissione venialis virtute sacramenti. Dtat enim exis
trentia penitentis venialia offensa requisitum tempore absolutionis sacrilegia
experiri fervorp actualis charitatis: po. l. Dicendy e. eos virtute sacra
menti ea. obtinere remissionem venialium, que offerri nq licet accedant vel
faciendi dispositiones ad. Domitum. pq l. remissionem esse venialium ea. disiungerem fer
vore actualis charitatis.

Cap. 4a.

Reliqua nostre sentiee. fundamenta.

3a. Dicendum a Adamo pecc? in statu pure nat; homi. esy peccatum illo

state posset Deus pecc.m dedonare, quin ex eleuaret de statu supernali: d.
n. per fig. nisi ex pecc.o subsec: go. pure extrae. Nam videtur certa ratio
homi dgetur facultas dedonandi innatas vel illatas, cui author nag. ut talis
facultas denegabitur. Quasi ad. supremus totius nag. rector. princeps, cui ex
e. misereri semper, et parcere, ut homi. inferior potestate dedonandi innatas
vel irrogatas, erg ille state pure nag.

Minor pbr; quare non quin eet.
cumsdm fra nitica. ex pecc.o illo subsec. nat. ex ee. n. posset fra. in
pernales, nec grata habituales: ty q.a ista homo. extraheret a state pure nag,
in quo supponimus ex relinquendy: ty erg q.a ea fra. n. sufficeret ad dedona
ex nitica uemaley, que in illo state donat, et remit possent: pecc.a ex uema
lia, sicut modo, sta erg tunc ex grata. habituali donat possent.

Deinde nec
dum pt (aut dixerint aliqui, quod supposito domine refert D. Suarez to. 3 de
grata. lib. 7. cap. 22. n. 13.) fra. illa nitica remissa pecc.a p.eo state,
fore qualitas quando nalis. remissa subsec. ex pecc.o et ex state pecc.i auer
tentis a fine nali. Hoc inquo dicu n. pt: e. ex dicty hoc (uba. st. Suarez)
sine authoritate, l. rare. exigitaty, et nec dici pt, talem q.d. videatur ena
sio probilis, aut vere simlis.

Deinde quaritur illa nalis, ut pote rectitu
do debita nag. nali, in statu exerita, et appetita fundaretur: posnaa.
ipsa nalis. eet. ta. radix, et fundamenty illius rectitudinis, ac pulchritu
dinis nalis, n. in illa qualitate, d. in ipsa naa. nali. consisteret; quod
modo sanctitas supernalis vita e. in grata. habituali, ut pote radice
virtuty supernaly: l. nalis licet qualitas illa sanctitas quodq nalis
foret n. humani, l. potius rure eius modi sanctitatis nag. obtineret naa.
ipsa, quippe qua n. homini, d. suapte nag. diuina uniretur, seu participa
ret. ty sic: d. naa. ipsa nalis ex pecc.o minime pugnat: nemo, go. ex il
lo pugnare pt. qualitas aliqua nalis in naa. radicata.

Verum ex ad
uersarius sequitur D. Vazquez. censet, Deu n. posse dedonare pecc.m insta
tu pure nag. Omen, quin peccatis eleuet ab eo state pure grae infuse.

Very dr. hor authores sic dcmo instaurator dnator argut. aut. Deo etiam
author reb. Apert dcmum pretare in creatura rata, rone. cuius dom
am pt. exere cultu, rem obsequiu ab ea creatura, tamqm rem rebde
bitu. go. si creatura illa denegaret obsequiu eo titulo exacti, het. ergde
ni ut author nag. nec ad remitendu iniuriu ex obsequio denegato rebdan
te, ac inde posset iniuria illi condonare absq. infusione gre. Potestas
quidqm ei het. nisi dominu, ne lædatur in bono, het. etiam nec dominu
ad cedendu iure suo, quodo lesione inbonu, sequitur, seu iniuriu condonando:
go. nDeus ut author nag. het. prius, cu. videtur posse illi denegari
nec posterius erg ut authori nag.

Instauratur idem eadem ratione: Quia
ens ab adversarys, dy hoc existens in statu pure nag, antequ peccaret
est. tanto in pace cu Deo, quanto nec ens amicus, nec inimicus: i. amicitia
est tanto maiestia extrica, quatenus denominaretur extrice amicus
per ordine Dei amicabile ad. infundendu ipi amicitia, seu caritate acci
dentalis habitu, qua ut videmus e. charitas; si est in pace ad illu retinendu pos
set post pecty. per voluntate Dei extrice: sicut ens Deus per suu voluntate extrice retinet
pace cu illo homine, antequ peccaret; quatenus belly cu ipso in perebat prolapsu
inferendo; sic post pecty. eadem rone. potest pace removare. Si n. hoc. homo esset in
amicitia tanto extrica, ad utq erg reddire posset per alia extrica: a. ens difficilius
est post pecty, qua antea, ut denominaretur extrice Dei amicus per diuncturam
tate abtq. gre. infusione.

4m. fundamenty denuntiatur agaritate condonandi humanj
pt. ens unus hoc. condonare offensa sibi abalterio illata per condonationu pure ex
trinsecu, sine absque infusione alicuius doni cu ea offensa incompossibilis:
ergo erg Deus. Hoc argumenty est simul manifesta instantia contra
praecepty contrarie sententie fundamenty petty ab obiecto diuine condo
nationis: etenim difficile est assignare obiecty condonationis humane, ac ex
tre. diuine.

5m petitur a parritate relaxationis noie, cuius obligatio defac
to relaxatur ab homine, et potest erg relaxari a Deo solo per rela
xatu pure extrinsecu, sine absque infusione alicuius qualitatis incon

possibile cy voto: pariter fo. obligato sanctificare resultans ex peccato potest a Deo relaxare exirce. Que pariter e. etg instantia opponitur contra precepta illud contrarie sententie fundamentu. secunde argutg. scri potest apparitare dispensatiue legis.

Vltimg argumentg non omnino efficax, quo militare in questionibus de potentia Dei absoluta, huiusmodi scilicet, Denegandg, fo. n. ostenditur repugnare, quemadmodg est in moralibus, quando non probatur aliquid esse illicitg, dicitur stare pro libertate, ut illud licite agere ponat, ita ut dg aliquid non ostenditur ee. impossibile, dicitur nichil stare pro diuina omnipotentia, ut prudenter pro illa presumere possimus ex tot prodigijs ab illa patratis, posse quoque illud patrare: sed nulla ostenditur repugnantia in condonare pura extrinseca, ut patebit soluendo argutg. ex fo. et cetera: cap. 5. soluuntur argute Contraria.

Vltimg argumentg non omnino efficax, quo militare de potentia Dei absoluta: huic denigg non denegandg, fo. non ostenditur repugnare, quemadmodg est in moralibus, quando non probatur aliquid esse illicitg, dicitur stare pro libertate, ut illud licite agere ponat, ita ut aliquid non ostenditur esse impossibile, dicitur nichil stare pro diuina omnipotentia, ut prudenter pro illa presumere possimus ex tot prodigijs ab illa patratis, posseque illud patrare. fo. nulla ostenditur in peccato pura extrinseca repugnantia, ut patebit soluendo argutg: fo. etta. Cap. 5. soluuntur argute Contra.

Cap. 5.

Soluuntur argumenta contraria.

Vt. ergo ex scriptura, Rō, et Concilijs pars intimantibus sanctificari, in pri. n. aliter fieri, quā per impug. grat. Deo. in V: pt. aliud ee. peccato sanctificare, seu restitui in statum amicitg, et filiationis Dei adoptiui, fo. fatemur Obijcere n. posse alicg. infine, grat; aliud ee. mundari a peccato, et restitui in statu gratie, de quo in contrarg. agimus, fo. defendimus ee.

posse per dono nam. extrin, nec opposity sufficient authoritate, aut rare. Ibam.
Deinde rem. pt. loca Scripture, Concilior, ac Pp. intelligenda ee. de poa. ordinata
sive de facto, n. n. de potl, seu de poa. absoluta, Ita veri. pt. de authoritate D.
Thē, qui t. 2. q. 118. art. 2. affert, de remissione pecc, quæ e. sustineo. im
pij requiri gratiā. infirmo.

D. replicabit D. hanc explicari, qd. attinet ad Pp. esse quod
loco citato, nec corpus articuli concludit; et ideo n. pt. intelligi remissio culpæ quin adsit
infusio gratiæ: d. cd. sine quo aliquid nequit intelligi e. dari, ergo deposse. Dec. abs.
ee. S. Th. loquitur de poa. absoluta. Respondeo mi, nequit intelligi, nulla facta suppone
Deodo mi, aliqua facta suppone, sine suppositis prin. legis de n. remittendo pecc. absq. dilectione
voluntate infundendi gratiæ, ergo mi, et Reg. d. aut D. Th. loquitur ibi n. de poa. abs, seu
nulla facta suppone, d. de poa. ordinata, at dr. prin. legis, patet 1.o a. ergo nequit
fieri de remissione pecc. quæ e. sustineo impij. 2.o ex recti docet ibi n. posse re
mitti pecc. sine infusione gratiæ, nec in repe. ad 2.m docet, n. posse n. im
putare pecc. sine diuina dilectione: at certe licebit saltem ponere de poa. ab
soluta, n. imputasp. pecc. absq. diuina dilectione, maxime quo Deus decer
neret, numquam in posterum odio habere, ac punire peccatum ob pecc. præt.
ex de facto licet Deus numquam odoret pecc. absq. dilectione, in posterum
quin recederet in secundo mortale post Th. dicendo, certe e. prudenter
numquam decreeret imputare peccatum quamvis numquam desineret in dili
gatur a Deo dilectione. caute. prag. 3.o e. primet observari contin. fa
teri solent D. Th. raro excitare quæstiones. de poa. absoluta, d. deor
dinata, et supposita prin. legis.

2.m Pecc. habituale durat in primo
gradu: e. ex primo. hoc tollit requiri, non per prag. infusionem gratiæ
pecc. habituale: recti requiunt tolli tenebras sine primo. lucem, ni
si per ipsum lucem. Cetery qui falsi ut ayl adducunt diffi. precedenti.
Deinde admitto ante, in sensu in quo observavi docent primum prag.
ee. pecc. habituale, qui falsi ut dicitur ex dicto cap. 2.
huius disputatij.

3.m ex. amor Dei efficax nobis affert aliquod bonum
D. donum. pecc. e. amor Dei efficax extra homi, qui peccavit, non affert

illi aliquod bonu, seu donu naturæ, quo naturaliter peccat abstergit. Zo Palaf
Plazor ubi. ex discrimine, de augmat. S. Thō. 1. 2. q. 110. art. 1 inter
amorē increatu, et creatu, dd. quinqu amor increatus, et efficax sit magnæ
vaa. effectiuus, et fecundus: amor aut creatus licet affectiue efficax,
effectiue in. subinde e. ineficax, et sterilis, ac pinde amor increatus
efficax semper nobis affert aliquod bonu, licet illud n. afferat sem
per amor creatus. Rco. dupliando. maiorē; affert nobis aliquod bonu, l
phyce, l. moraliter (cedo maiorē; phyce. semper ergo maiorē; et dnmes
ia minorē ergo pbo. 1ta. (Dolemus. pecc.? affert peccatori gdā
sit in pecc, auferēdo. pinde illi impedimentu ad vitā eternā; qd. qui
de moraliter, seu in prudentu existimatione. l. magni momenti bonu, quo
uis pualis bonu bonitatis phyce intrinsecū importet. Pinde patet ad phām
maioris: negatur ex sufficienter discrimen illud inter amorē increatu
tu et creatu; ex ite quantumuis affectiue efficax subinde e. ineff
ficax ad afferendū bonu vitæ eternæ moraliter pīe amate, seu qd. n. e,
ad auferendū ab illo malū opportunū. Amor aut increatus efficax sem
per l. affert bonu phyce, l. vitæ moralis impediendo malū opportunū.
4ū. Nomg. ee.

Quodo mutatu, et mutatio Dei, ac post modū n. ee, importat aliquā mu
tatē: d. hīc mutatio. Deqnit se tenere ex pte. Dei, ut pote existēs
immutabilis: co. se teneat ex pte. hominis; ac pinde importat infuso
ne alicuius donī nouī, qcio. vt. loco. mutet. Rco. du
pliando. maiorē: importat aliquā mutatē phyce, ergo maiorē: mutatē
moralē, seu interpretatiuā (cedo maiorē: transit ex loco. a sta
tu moralī pecc. habituali ad statū libertatis a pecō. Deus
de (cede maiorē similiter. Distinguendo e. maiorē: se tenet ex pte. bonī
phyce, ergo (cedo; moraliter (cedo (cedo, et ergo Zā illatā, seu ne
cessitatē infusionis donī nouī, ad illā mutatē. Instatur q. ar
guit. ly in (Dolemus. naturæ humanæ, qua (Dolemus. ofenditur no
raliter sumitur, n. vō. phyce. immutatur: ly ergo in relapsum.
non aut legis, per quā relapsus. reuocat, et subinde moraliter im
mutatur abs q. infusione alicuius donī nouī. Præterea p. loco. minoꝛ

de statu peccati. prae. ad statu de. peccati, seu ordinatus abso. prae. infusione, ut cap. 2o. ostendimus: quamuis po. pecc. habituale tñ eum modo peccare. Secundo dicimus de. salvare potentia, seu mutato. Quando de statu innocentiae, seu peccatoris absq; mutatione intrinseca physica. ex pte. peccatoris.

5ta. q. Assumpto precedente homo per condonationem sui peccati constituitur iustus, et amicus, seu obtinet dignum amore Dei amicabilis hoc autem fieri non potest absque bonitate nova intrinseca, qua sit melius illius amoris impetrat q. condonatio peccati absque infusione cuiusmodi bonitatis. Resp. quamuis defectu condonatio coniuncta sit cu voluntate divina inferente iustitia, seu amicitia intrinseca hominis cu Deo. Ipsa tamen condonatio ex se, siue ex conceptu suo formali non habet constituere hominem ex iniusto iustum, siue ex inimico amicum: id duntaxat ex inimico non inimicum sicut ex iniusto non iniustum, siue quidem ut, solum habet ex se transferre hominem a statu inimicitiae ad statum pacis cu Deo, qd contingere potest absque nova bonitate intrinseca, ut suadent nostri tenui fundamenti.

Sexto quo replicatur contra precedentem solutionem, homini mortali peccati ut illum reddat peccati cu Deo, id nequit homo elevatus ad statum gratiae reddi peccati cu Deo absque infusione gratiae: q. E. Patet mi: nequit homo esse Deo peccatus, du potest peccati gratia privatione gratiae: etenim excludere hominem a gratia, et vita gloriae in pena peccati ut abet dicto affectum inimicitiae, sed hoc elevatus ad gratiae statum punitur privatione gratiae in pena peccati, du ipsi non restituitur gratia; ut enim elevatus ad statum illum ea ratione, ut gratia non sit privandus, nisi in pena sui peccati; q. E.

Respondet in 1o. hoc arguit non posse gratia necessaria ante statum ad remissionem peccati commissi in statu pure nat: cu in eo statu privato gratiae non foret pena peccati. Deinde non potest gratia, aliudue donum intrinsecum incompossibile cu peccato venniali nativo ad remissionem illius peccati, cu privatione gratiae, aut cuiusmodi doni non sit pena peccati venialis.

Verum tamen istud sermo sit duntaxat de peccato hominis elevati ad statum gratiae. Resp. concessa maiori negando minori: ad cuius probationem respondetur potest 1o. negando maiorem, potest enim de sua potentia absoluta punire hominem elevatum ad eum statum privatione gratiae non ex effectu inimicitiae seu odii personae, aut indignatione adversus illius ex tali exercitio actionis aliunde

culpae

quo fieret, ut condonaretur peccatum quoad culpam, solumque maneret in ratione pene priuatio gratie, sicut princeps humanus offensus a subdito sibi multis beneficijs obstricto vt condonate offensa, eique pacem deponendo affectu inimicitie erga illum, et nihilominus priuare ipsum beneficijs collatis ex affectu iustitie vindicatiue, siue in pena delicti commissi, sicut etiã potest Deus in alia quidditha hanc elevare ad finem supernaturalis gloriæ, ea quidẽ conditione, ut si vnum peccatum mortale committeret eet absolute priuandus, seu excludendus gloria in pena illius peccati, nulla facta ipsi potestate gloriæ deinceps consequendi, et tamen posset Deus tunc peccatum remittere, ac proinde priuatio, siue denegatio gloriæ maneret duntaxat in ratione pene illius peccati.

37. Salas

2° responderi potest ad pbatonem eiusdem maioris admissa maiori distinguo minorem illi concedendo secundo priuatiue quidditha, et negando secundo alia quidditham potestem, ng xa dicta cap. 2° priuatio gratie 1ª inducta in pena peccati, et in alia quidditha cessare absque infusione gratie transeundo in puram gratie negationem. Sectio 6ª ponitur, et impugnatur insigne argutum deumpty a constitutione decretorum liberorum Dei per connotata creata.

Sea. 6.

Proponitur, et impugnatur insigne argutum deumpty a constitutione decretorum liberorum Dei per connotata creata

Septimum argutum cui multum fidunt Vazquez, et sequaces sic efformatur: repugnat actus liber Dei, qui non constituatur per aliquid ad extra, nempe per mutationem continentem, et temporaneam sui obiti, sed condonatio pure extrinseca est actus Dei liber, qui non constituetur per aliquid ad extra: g° condonatio illa repugnat: maior suppponitur ab adversarijs pbata in parte tractatu de voluntate Dei, pbationisque summa est; repugnat actus liber, et contingens. cuius aliquod constitutiuum non sit liberum, et contingens: g°. ex nullum peccato increato, seu ex Deo identificato sit contingens, et defectibile repugnat actus Dei liber, qui non constituatur per aliquod ad extra, seu creatum contingens, et defectibile; minor autem videtur certa, g° enim condonatio illa est actus Dei liber, et manifestum, g° ens non constituetur per aliquid ad extra, seu per aliquam mutationem sui obiti, non minus clarum videtur ex non constituetur per infusionem gratie alterius que doni intrinseci, nec per destructionem ullius entitatis creatæ.

Hoc argutum. difficultatem omnium theologicarum difficillimam continet, quę in
t.ᵒ pro hac vice, atq. adeo in præs. breviter expedienda e, quę tanta dif
ficultatis molem postulabata in t.ᵒ aute observa ex Cr. De. libr supra cap.
23. n. 19. illud pati instantię manifesty in alia sententia. Patris Vasquez: qui
pe t.ᵒ 2ª. to. 2. d 206. cap. 2. n. 10. expresse fatetur Deu posse remi
tere pecc.ᵘ originale absq. ulla mutatione physica ex pte. peccatoris restituto solo
ei statu puræ naturę: in hac; Deus nequit condonare pecc.ᵘ originale absq.
actu lib: jo. titulo libertatis diuinę in. repugnat condonat. pecc.ᵘ absq. in
trica. mutatione. peccatoris.

Deinde rei. respondeo (meo), seu sententię. illorde
distinctę decretorij liberorij Dei, per quos creatę existimo ex ea ver
tag. satis efficaciter impugnari fere omnes. argumenta, qę. ostendimus pro
tali condonandi. extrica: Ego (mihi certeque placet opinio quorundę Recentiorę,
qui conantes salvare sententię illę ex extrica. condonare, decreta (meorę, re
sant (meorę; atq. ad illum finem ponę sent. extrica. condonanę. distinctę fore
per aliquid ad extra, in. quod peccatori intrinsecę, solis per modum re sane
plicantis, d. l. per aliquę actu explicite (meos ex pecc. remissione, seu
cat, ut per revelare, (actu aliquę voluntatis Dei. circa ex remissionę
l. per actionę potentię alicuius actus, (existentis, alicuius modi creatę ac
temporalis, qui per exeq. sua sent. declarat Deu ad pecc.ᵘ lib. condonandi.

Secundo
opinio mihi valde displicet: atq. in t.ᵒ qd. expectat ad revelanę, aliquę
actu creatę (meos ex remissione peccati quero quodnę sit illud actus obiectiue
N. voluntatis (meę Dei, quę per non e. recta, seu distincta principale
illius remissionis extrica. pecci: ex voluntas illa sit esse omnino absolu
tum, ut contingatur ex ea pecca quę ex car.ª seu remissione pecca. resul
tat jo. actus illę ex obto. allatę, seu distinctus (meus principalis il
lius decreti remittentis extrica pecc.ᵘ ex jo. allatę illud per quod
aliud sit, quę ejiciat actus creatus, iste solis (respectu ex obto. recepti
cumulandi actus, præter quę qd. videatur ubiorenus, solis deserunt ad
condonanę. extrica per recipię uberis circulo explicando, (potius simpli
cando: erit autem condonatio illa sic explicanda, e. decreti distincti per

acty respiciens solummodo respectu finis obtenti, siue, vbi affectus se extendere
t. qd. in lege continetur, e. decreti constituti per actum primum cum causa seu de
structione sue. cause cum p. effectu constituatur per causam donandi, et dato
dono. per nos constituatur per actum primum cum causa, seu destructione peccati
certe e, ut donatio. vita constituatur, et explicetur per actum primum cum
causa sue causa; quia aute n. habet donare nisi explicato ee. puerile, ac
negatorio. simile arguit. pena pt. qa actione, seu modo aliter. primum cum
remotione peccati, vbi cum decreuit de explicando puerilem rationis.
Resolantur qua diximus cap. 3. qa 4a corpus.

Contra. 1o. illa destituta
de decretum dei liberum per quotata creata e. arabis in prin. omnino
ab separata, et denuo sic imaginatur. 1o. qa. ex illa sequeretur creaturam
a. effectu a deo a priori volente, seu prius applicato per decretum liberum,
2. immediate libere nullam in deo precedente voluntate deinane. causam
ag. destruente: cum in oppositum contrarium supponatur ab. hyp. ergo diximus, qdo. ex
quorum, quale sit decretum applicans oppositum libertati create: qd. quidquid
creatum requirit constitui per suam actionem liberum creatum, cum a priori ad vtrumlibet
ut presupponi illud decretum ad constituendum, ut pote vnum ex constitutibus liber
tatis create in actu 1o: hoc constituitur illud decretum a deo prius per
aliquod aliud quod in agente libero: cum pt. esto a. ee. liberum pos
sit ab aliis non intrare, per hoc prius, qd. Deus nolit extrinsece ipsum
applicare suum oppositum; ac quia decretum illud a. dicitur per quotationem ad
extra.

2o. Deus habuit ab eterno decreta conditionata circa eventus ab
solute quoquo futuros, quale decretum supponitur contra. habuisse Deum
quo decreuit victoriam regi Ioas sub conditione quinte, sexte, septime
ne percussionem terre qa. illud 4. Reg. 13, qdo. dixit Eliseus regi Ioas
si percusseris quinquies, aut sexies, siue septies, percussisses Syriam usq. ad
consumptionem: sy sic; 2. nullum effectum ad extra constituit cum modo decreto. p.
3o, nosmy. predestinatio saluandi requirit quasi faciendo in deo decretum ac
ceptionis efficacis preparatiue: implicat autem ea decreta ee preparatiua
acceptionis, nisi per ipsa, et auxilia constituantur: 1o. sic a. constituitur.

4° effectus achoruse creatę n. respiciunt exaltatos fines, ad quos ordinantur a Deo; ty q.ª effectus achoruse malos. sepe, aut semper ordinentur a Deo ad fines supernales, ut ad glorę Dei, cum modo finis ne queunt exaltatos respicere, e. exy rus. exaltatus ad fine supernale, vel ty, ut existens predicatę supernale. Hoc ergo foret, ut Angelus n. posset exaltatos prehendere illę actionę malę, cy n. comparaceret ty supernale, quę ut existens talis actio exaltatos exigeret: ty ergo q.ª Deus pt. dei truere ty poter. diuersos fines quos cas, seu destructo illa deberet ee. diuersa poter. diuersitatę finis, ad quę ordinatur. n. denq. q.ª perse alias ty apparet, dd. actio, quę Deus ędunt cappę in ordine ad hunc finem. q. Quando hoc proximum debeat mutatio. variari, ex eo, dd. Deus tale illa in ordine ad alium finem ędueret, v.g. ad finę destructionalis boni. Nunc sic: D. Deus ordinare creaturę in hunc finę potuit, quę in alia e. aliquod exercitij liberi diuine sublimatis: jo. aliquod eiusmodi exercitij, creu decreti n. destructur per effectę, seu actionę ad extra.

5° Sequitur extentia. opposita Dei n. ab eterno, d. in tempore duntaxat decreuisse libere, quę in tempore existunt cy illud creatę ab eterno existerit, pereq. de creti diuini destitui poterit; unde Deus ab eterno n. magis predestinauerit Petrum quę Iudę, hereticę. decreta diuina sint immutabilia, cy effectus creati sint mutabiles. ad hoc: hęc cum absq. errore defendi n. possunt, refrangendo illud ubi. Aplis: electi non in ipso ante mundi destitutę. et Reg.° lib. 12 decimo cy cap. 5°, ubi asserit, Deus semel, et semel uelle. ora, quę mult. et semper n. uleri, Deus uelle postea, dd. nolebat, aut nolle, dd. prius uolebat.

6° deny uoluntatę Dei liberę adequate distinctam ab effectibus creaturę, quę respicit tanquę illud cap. sufficienter colligitur ex dictis 13.ª et 15.ª, ora. quęcunq. uoluit fecit in Cło, et in terra; ubi n. dicitur fecisse ora, quę fecit, d. quę uoluit, expresse. omnino uelle ab effectibus. Consonat illud Pauli ad 9, Cum uult misereatur, et quę uult indurat: jo. quicquid ad extra existit, ideo existit, q.ª Deus uult et n. e. 2.ª. Cap. 7. sententia ora cy uerosimilima de constitutione decretum liberorum Dei pro

Cap. 7.

Sententia omnium verorum ultima decretorum liberorum Dei ponitur, et ad illud precedens argumentum solvitur.

Ff. 90. ad argum. cap. precedent' ponit unicum responsum, sentiam ego, quem circa illa immensa difficultas, hactenus tuebor veram, et certam veram minime esse, aliena nobis ponere, et quanto ad prim. instantiam sufficat ergo tenere, ac pluribus opera pretium censeo: illum seu author, seu primum illustrator, fuit perdoctus, cuius sequor colligendus in Theologia magister P. D. Petrus Aureolus, qui postmodum secuti ff. alij Theologi, inter quos celebris Complutensis Academiae Doctor P. Gaspar de Peyrabererga Ord. S. Benedicti tale Dei eadem sententiam typis mandavit.

Sententia autem nostra Decreta Dei libera nunc existunt in substantia sua, tanquam in unica, et tota perfecta libera amandi creaturas, atq. insuper in pura, eterna denominante, habitudine tui, seu nostra. Stantem tanquam in substantia sua primordiali, seu de obliquo positi Decernentis creaturas: quae denominatio, seu habitudo nec e. identificata realiter cum Deo, quale defendunt Caietanus, et alij; nec e. distincta, seu abscissa quoddo ex Deo, et creatura, eo pacto quo P. Vazquez, et alij Decretum liberum, distincte explicant, D. e. quoddo simplex veluti palatum, seu susceptibilitas, seu modulo ad Deo, qua creaturae distincta, atq. interijens veluti media, ens per se, et imperfecte existens, ac quae P. adaequate ens simpliciter tale, D. habuit tanto, et secundum quid.

Ne cui ergo denominatio, seu habitudo ista, sive voluntate, aut substantia nostra, aut existentia videatur, vana, atq. opposita non effert praedictum Decretum exemplo alterius entis secundum quid, seu diminuti, qua anima, ac sapientia Petri, et alia mea tanta de certitate, et infallibilitate significantur; talem in primis ei gabatur creaturarum nimia

ac Deo cogerem, quas multi, ceruera. AA. tuentur. Talem ego vi. in aliorum
rentaa. rerum Cohaerentiae fundamentum. Talem apud alios quidem entia pure obiectiuae
poorum. ne reperiuntur, Talem nusquam in rebus coi. rentaa carere. adhuc ab ea. pari
huc distante, alios quod entia quidem moralia a physicis omnino diuersa
breuiter.

Alia ego hoc loco superunt adhuc opportuniora ad ea cont. exemplaria
e. relatiua. Inuentatur, quae put a naa. diuina distinctae sui. perfectae, et
imperfectae expertes ee. defendunt Thomistae, Scotistae, alii q. nonnulli: quidam
go. nobis liceat similes habitudines ad extra Deo adscribere Thomistae
bus, et liberae, quod modo a Deo, et creaturis distinctas. Vi. e. relatiua.
praedicamentalia, quae ee. modales quidem uera entitatis, ac perfectionis
nullius ordinis vi. ex. parui antiqui eius Patroni, et rarae ex. interueniu, ri
put. defendunt Thomistae, et Scotistae relatiua. praedicamentalia in modo existen
do relato. similitudines v. g. inter Petri, et Pauli nullo prorsus perfectionis, aut
imperfectionis. affert; ac pariter in ea relatio. modalia sit, aut perfectionis, eius
que entitatis experientia. Secunda e; unde Scotistae. S. physicis tex. ti. doctissime
laud. sine rei ornatae aduenore. Praedicta autem exempla ex eo adducun
tur, qd. uera sunt (vi. ego nobis talia) dum a nonentia, et nullitatis nota
discrep. rentia. liberis, ato. ut uni ee. possint p. instantiis aduersus argu
menta confirmari.

3ii, et verosimiliter exemplo affert doctrina in Physicis
tis cor, aenigmatis qua asserit qualitates intentionales, v. g. intellectus diui
ctus unius posse capaci, unico eius huiusmodi nullius prorsus perfectionis, aut
imperfectionis. afferre uidetur nobis, aut qualitati: cy go. de ratione unionis vi
toto destinata ee. ad extrema unita, aequitur in ipsa aliqua perfectio, aut
imperfectio reperiri; quippe qua extremis ex. unitis communicat, qd. aut sub
ty per eiusmodi qualitates denominaretur qualificaty, nullius perfectionis
arguty ee. uideret in tali unione, cy qualitates heat. nobis tanto clarius
et cy incapacitate recipiendi effectus talis. illius: pote. go. uideret aliquod
obex, qd. ex. vi eius rationis, negaret, aut entitati positiua simpliciter. talis
ipsa adsidere possimus distinct. entis. saltem ultimae in rentaa. Scotistarum, alio
rumq. multitudini, ty a perfectione, qua tenet. talibus praecedere, ut postpuras
entis. modificationes.

Imo quod vr magis facere videtur Suarez disp. 7. metaph. sec. 4. n. 17. cy Durando, et alijs expresse docet, modos a. ee. apprehensi, reales, & imaginarij, et analogos, ac proinde distinctos modales minores ee. reale, cui vel rang. optime reddit Durandus in 4. distinct. 33. q. 1. a. 5, quod ac etiam entia modalia nulli aliud habeant ee. preter ee. huius, inquo distinguntur ab accidentibus absolutis, que inde absolute entia vt albedo v. g. (uba. vt illius) que ee. huius, ut subt. puta Petri e. aliquid exsistater preter ee. huius, q. ee. huius n. e. esse entia, d. modus extendit: d. vte modus erendi, qui e. ee. huius a. e. fraliter. aliqua vna, C. entitas quasi ee. huius, et ita hoc Deceptus quidditatiuus, et fraliter. e. Petri n. ut hoc, C. quid, d. huius, C. esse, et qui aliter Petri, a. Petrus modo erendi: ergo, Hec ille, Etiq. Doctrina valet cum inter antiquiores Scholasticos, ut observat Aybadeneyra modo a. quia absente, et impedito Deo op, sensu, hoc, et certa, q. pure tanta terrana, seu modi, vel esse, seu entis, atq. hinc valet contra. docent modos a. distingui ab extremis, atq. distincte sufficienter ad distinctionem dialectam rerum, d. distinctione, pars, et alterum ex pte. modorum, quippe qui rei a. superadduntur modo simpliciter, et absolute, d. ep in suo ee. simpliciter, ac proinde imporio detrant, ac modificent, ut talitter, actualiter se teneat. Hic pagineus.

Ph. 2. sentent.

impedita operatione, seu impugnare efficacissima diuina, quia actus liber, et Deus importat aliquid vr seu habitudinem ad vtrumlibet, seu reale, seu ratione, esse recte important reliquae eius operationes, et volitiones: d. habitudo illam. distinctam ex aliquo temporali, et creato, ut ostendimus cap. prece. nec e. identificata realiter. ergo entitate (maria Dei (dd. docent posse Deo ex. apud eosdem Aybadeneyra citato Disp. 15) vt q. illam haberet, ut tunc habitudo illa e. defectibilis, foret defectibilis esse Deus ex illa realiter. identificatur: vt ergo q. Deus absolute separabilis e. ab ea habitudine, ergo absolute, et simpliciter potuerit illam n. habere, d. opposito (quamuis exercere dd. illa haec amittere n. posset) separabiliter ergo realiter e. eadem vi ex distincta, C. saltem n. identitate realis. Ex quibus q. illa habitudo in nra linea fraliter foret, et n. foret infte perfecta: foret quidem, ut pote que exigeret fraliter identitatem realem ex parte Dei infte.

perfecte. R. pret, q. in entitate, uerag. perfecte defectibiliter, seu Chyrenta aequit R. ee. imperfecto.

Preterea habitudo predicta a. e. pure existentie; cy Deus independenter ab a. factore intra obiecta cognoscat, et decernat. Nec bene. e. aliquo negato (ut existimant quidam Recentior difficultate mole oppressi) q. ut bene obtemperat Faruler 1. p. q. 19. art. 3. dub. 2. a. 5. Stat ex communa. cy. apprehensione, nil negatiue exprimat cy dicemus, Deus uel le Illundy. by etg Cranferty e, Creaturg. uerum a. ponit inter extrema pure negatiua; quin alterum sit ponitur, cuius altery sit pura negatio seu exclusio: d. habitudinem uolendi, et uolendo, aut a. uolendo Illundy op ponuntur Contradictorie: aequeunt po. amba ee. pure negatiue: super est po, ut prefata habitudo nec sit positiua. aliquod ponitur Cognitiuy nec uerum, nec creatg simpliciter. cui. uere entitati, ac gradi cui. perfecte, et imperfecte simpliciter talis expers.

Pr. 2°: habitudo, que ruby, C. quasi ruby in ordine denominatg pertinet perficere a. pt, a. e. ulla bonitate, aut perfectio; cy habitudo eiusmodi tota destruetur ad ruby. denominatiuy. uirtuy: d. habitudo Dei libere uolentis, aut Cognoscentis cognoscentis obta. creata a. perficit Deg, quia e. uelut ruby. uirtuy. illius habitudinis, seu denominis, cy ponit Deus absq. illo detrimento illa carere: po. habitudo illa a. e. ulla bonitate, aut perfectio simpliciter, adeog. nec simpliciter entitati; cy cui. entitati simpliciter talis seu aliqua bonitas, C. perfectio.

3°: habitudo illa a. e. perfectio infita, nec fita. simpliciter: a. infita; ut nama cy Deo identificaretur, ad. falg ee. uidimus: adde, Cognoscitg, defectibiliter, et Successiue existg. cy obta. creato existente, C. absolute, C. addito Actu (que R. preter illam habitudinem) cy perfecte. infita. simpliciter a. coherente R. fita: by q. a. perfectio fita. plurimum excedat actu imperfectibiles: Deg autg cognoscere, et decernere Deum cy. a. illo imperfecto a. inuolutis by etg q. perfectio fita e. creaturg: Deus autg per aut by creaturg Extrinsecus facere, aut amare Cognoscitg, et libere, aut cog. prec. Deum.

4º. prefata habitudo nec e. subtrac, nec accidens: p. n. ens. simpl
ter. Cor. aut et quidq. dd. n. et subtrac. essendi Cstat, dd. nec subtrac.
tac. Cplete, nec incplete: nec incomplete; alias cr Omnitate tam
que de alio plete incplete facere Cpse, dd. vnitive Dei simplicis
in redupreat. Rei e subtrac: Cplete, quippe que ad aliud denominan
dy tale Cstratur. Cet aut n. et accidens n. omnes perspicuy e. ob
candy Crap. ob quy Dicimus n. ee. subtrag. incplete.

5º Demy: id
circo habitudo predicte Dicenda foret ens simpliter, q.a suo modo da
tur independenter ab vtlo, et aliunde a. e pura car: d. hoc n. ref
fuet, ut Dree debeat ens simpliter: ng Cut alia exempla entis Di
menutory supra relata omnia) entitates modales etq Dantur inde
pendenter ab vtlo, et vel hominus hec n. carez, nec entia simpliter
ut vidimus ex Suarez, et alijs, d. para Cntaxat entia modificanes,
seu determinans: n. e. p. ex Dri debeat prefata habitudo ens simpli
ter tale, d. para Cntaxat modificans; et certa. Dnum vtlem, et vo
luntatem ad cognoscenda, et volenda Cfgenter, et libere obta. crea
ta: cuius ratio aperte e vlla, q.a ex parendo pnde sequeretur
finem.

Ad. volum. obiectu, quod ponere n. vacat, notandy e. 1º. prefa
tu habitudinem, ut n. e. simpliter, d. aliunde, et impie, sta nec ab
pliter. identificata cr Deo, d. ens ab ea simpliciter distincta, aut deni
que, nec simpliciter immensa, eternamen, d. impne, et absque, re
car de carere et alijs entibus Cmunitas, que a suis Cstit. abstrahi
dimensum, nec Dicendy ea, q.a n. esset simpliciter finita, et Cpretatur
simpliciter talem.

Notandy a 2º, quod habitudo nec sit decernentis
vt. vobis bona, et vtilia, n. vbo Dicendy ee. absolute, et simpliciter
bona, seu perfecta, ad eaq. nec ens simpliciter, q.a n. e bona, et vtilis
per modu fry, aut primary effectus, d. per modu pure Cntaxat
Cstat Cdibonus tota perfectu fry, seu eag. supponens. Sic Deifanes, seu
affines impedimentis ad aliquid grande regulariter, ac pnde suo modo

bare, et utiles effectus producendo, a. n. absolute, et simpliciter
cum extra. Nec ens turpitudo peccati, quae ratio cog. veritas, pla-
ter nalis bonitas, aut entitas importat, e. respectum bona remit-
tit ad penitentiam, et humilitas exercendo, atq. ad peccati detestationem
imper bona, et utilis e. pulchritudo ornatus cat. recti Dyri, ejus
absolute, et in re bonitatis, et entitatis experi e.

Notandum e. 3°. potentia
voluntas creata n. posse puris emanabit habitudinibus, seu rationibus debitis
ad amandum, recte definitur voluntas divina; q. voluntas creata ab aug. limita
ne melius se let. ceteris paribus amando, quae n. amando obiectum extraneum,
exclusis amando plura, quae paucora, melius ens amando intense, quae re
misse, melius tandem amando amore supernaturali, quae naturali; atq. ad eos merito-
e. q.d. subjecta distinctis gratiae perfectionibus voluntas, qa amando exercea
tur. Voluntas autem divina est potentia infinite in se perfecta nulli accrescere et
emolumentum ex eo q.d. amet liberae obiecta creata, plura, l. pauciora, hoc, l.
illo modo: quia quamq. e. ab. infinitissime amando perfecto, ens in ac
tu. 2°. Hoc autem intellecto, quoad primum punctum sufficiant, quae plura de
liberata, dicat Deus Ps. cadentes ea ratio.

Ex his recte colligit ad disputationem
revocandum ad veritatem assertionis 6. propositi, in qua. vero. asserebatur
non, ad evitandum peccatum venialem amore Dei: Constituitur enim actus li
ber Dei. per relationem Dei creati, tanquam per unicum fin, et perfectio
amando creaturam, et nunquam per potentiam habitualem, quae n. e. ali
quid ad entitatem, seu creaturam, l. ens in simplici, ut explicatum est libro
2. Cap. 8. aliud argumentum eximie pertinens, q.d. ipsamet gratiae influxus absq.
ullo superaddito sit de facto peccati condonatio.

Cap. 8.

Aliud argumentum eximie pertinens, q.d. ipsamet grat. influxus absq. ullo superaddito sit de facto peccati condonatio

8. argumentum ex doctrina Patris Vazquez 1.2. disp. 104. et aliorum

cui declary, nec ppou: pto Grag. infuso per se ipg fraliter, et abrq
illo superaddito e. de facto pecc. remitto: jo. repugnat Adonao. extrecapec
cah, seu distincta ab infusione grag. Correa. e. eadem: repugnat ob
etg Durandy frg, l. extremy aliquid excludat abrq. fralis sui exclusio
ne; e. aumuny fralis. exclusio fit extremy illius Gradictory in subto,
ut lux excludens fraliter tenebras Gradictorie in subto. illi opponitur:
implicat aup unu Gradictory excludi ex subto. abrq. introducte. alte
rius Gradictory; sicut implicat excludi tenebras ex aere abrq. lucis in
troducte: jo. eo ipso, qd infusio grag. admittatur ee. de facto fralis ex
clusio, seu remitto peccah abrq illo superadito, plane repugnat alia
peccah exclusio, seu remitto distincta ab infusione illa.

Ptr. jo. arn. 1º
ag iustificao. e. unica, et simplex mutatio; cy ex trid. ses. 6. cap. 4. de
fatur: translao. ab statu pecc. ad statu grag, qre translao. unreg, et nra
plicg dicit mutang: d. ri ipsa infusio grag. in. eet. peccah remitto fa
tur, iustificao. eet. duplex mutao, alia positiua de in ee. ad ee. grag;
alia negatiua de ee. pecc. ad non ee. pecc. jo. grag. infuso per reg
ag fraliter, et cetta. 2º quia ex trid. ses. 6. cap. 7, graa. e. unica caa.
fralis iure iustificans d. ri ipsa grag. infusio in. e. remitto fralis pecc,
dimittenda e. caa. fralis iure iustificans. distincta a graa: cy iustificao.
nra. includat remissione pecc. tanquq mirey. sui distinctiby: jo. etq
tera.

3º: qui ipsa grag. infusio foret fralis. peccatoy remissio, bona op
applicarentur exercita ad iustificare. nra, cy in illa intervenirent de
bita gratuita mutao. atqui bona in. applicantur: jo d. Ptr. minor ex
trid. ses. 6. cap. 7. asserente eny meritory applicare fieri ex charita
Dei, seu graa. diffundatur in cordibus eny, qui iustificantur. 4º quia
ipsa grag. infusio est fralis. peccah remissio, graa. in. foret sufficiens
ad iustificandy qui superadito ipsi aliquo fauore exnio, nempe ex
trica. Adonare: d. graa. abrq. illo fauore exnio ipsi superadito e. fra.
sufficiens ad iustificandy: jo. et cetta. Ptr. minor, q. alias graa. est imperfecta
et inchoata iustitia, seu caa. nra iustificans, qui. asserebant Durzeny, et Ken

ortum legerici, atq; aliqui alias authores Catholici, tempore Gregorii, et Canonici Colonienses, quory sententia damnata e. a Trid.o sess. 6. cap. 7. ubi docet prag. seu motiuu, qua Deus dominator facit ee. unicq cag. nre. iustificatis.

5.o Ad amplicat graa, que per se ipsa saltem, et absq. aliquo superaddito sit donum, seu destructio pecti, aliunde q.o nulla e. oia. Concurrens prag. de facto existente in ee. eiusmodi: p. etta. 6.o iustitia, et sanctitas, que S.a Tridentina citatq e unica caa. finalis nre. iustificatis, q. distinguitur a sola graa: d. iustitia, et sanctitas e. remotio pecti, licet q. sola esset remotio: p. ipsamet graa. e remotio pecti: quod e certa; eq ut ait D. Hyronimus lib. de Lumine Christi cap. 12. Sanctitas e. absq. labe (mortali) integerata puritas. Et D. Th. 3. p. q. 27. art. 2.o Sanctitas e. perfecta Iustitia: atque ad. perfectionem e. perfecta Iustitia, et puritas per remotionem pecti: p. etta.

7.o influxus prag. e efficax. respectu. eq effectu finalis peccatoris: atque eo ipso e. pecti. remotio: p. etta. 8.o. Patet: eq eo ipso e. excluso effectus finalis. peccatoris: at istius exclusio e. pecti. remotio: p. 8.o: ipsamet graa. seclusa donans. exrica reddit homi. digna vita eterna: d. denominao. digni vita eterna excludit denominem q. peccatoris: p. ipsamet graa. seclusa donans. exrica, reddit homi. q. peccatori, ac inde e. remotio finalis pecti. 9.o. Patet: 10.o dr. iustificatur denominatur dignus vita eterna; d. q. abilis fra. eius a graa, eq alia den.o quemvis debeat a fra. homi. iustica, que alia q. e. eius graa: p. et cetta. Cap. 9. impugnatur, ac solvuntur precedens arguta, ostenditurq. de solo ee. pole, d. erg. de facto existente donante exrica pecti, quoties iustificamur.

Cap. 9.

Impugnatur, ac solvuntur precedens arguta, ostenditurque non solu ee. pole, d. erg de facto existente donante exrica. pecti, quoties qua iustificatur.

Ad arguta 1.o recti. respondeo, negando eius am. primo impugnando assertum solu prag. influxu abq. exrica donante superadditu q. ee. remotiuu pecti, ac inde

etq de facto admittendq ee. exercq Cdonaq, quotiens ministrantur. Hanc autem
re uarie. debent Scotus, Suarez, et alq, docentes posse dimitti minimam
grag. absq remissione pecti, cq in hac sententa. separabilem ab infimo grag a
remissione pecti. Pro eadq etq tenere stare debet Lacardus apud Suarez Lib. 3°
de graa. cap. 2. n. 33. docens infimum grag, licet omnino inseparabile a Cdonane
pecti, cq ea n. a. identificari, D. tamen Pecti.

Pbr. ait°, imbaturq, ans. agnit Drarci,
1°. ex Trid°. sess. 6. cap. 7. ubi nic het, quq (iustificao) n. e. sola pectoy. remis
sio, d. sanctificao, et renouao. interioris hominis, etiam qñ ubi iustificatur pecto
ry. remissiq, et sanctificatq, ac renouatio interioris hominis, seu grag. infusionee.
iusq, et aliud: aliaq enq iustificao. eet. sola pectoy. remissio. Pbr. 2°. ex D.
Tha. 1. 2. q. 113. art. 1, et 10. ad 2, et clarius q. 28. de uerit. art. 1. in
corpore, ubi docet iustificatq includere quando mutatq. Distincte a remissione pecto
ry, cuiq uba. sicut enq iustificao. fiunatur per iiq mutatis, sic alq mutatq. cq
quidem iustificao, vt. iustitia formaliq (nempe grag. infusa) et alq pectoy re
missio, vt, remissiq culpq: sic enq iustificao, et remissio pectoy. n. vt. rei, quia ser
Dominatio, ceu clarius.

Pbr. 3°. Cdonao. pecti, quq de facto datur e. Cdonao.
p. remissq alias cessante iustificatq, remitterent secta. q remissa: d. infimo
grag. ad finem e. Cdonao. pecti, dq ista durat: 2°. Cdonao. pecti, quq de fac
to datur, destructa e. mutao. ab infusione grag. Declaratur Rota cap. 2°. Di
cens quamdiu cessat infimo grag. peccante homine, cui graa. infusa fuerat
a. cessat Diuina voluntas, per quam impenditur graa, et in illa voluntate maneat
semper, et p. semper Cdonao. pecti. Pbr. 1°. ag sic admittitur Cdonao. pecti de
structa ab infusione grag: cq ab ea infusione destruitur Diuina voluntas grag.
infusq recipiens. Pbr. 2°. ait quilibet Diuina voluntas e. destructiua ultimen
te, et p. eo tanq tempore p. quo obto. nus respect: 2°. voluntas Diuina respi
ciens p. obto. infusione grag, voluit vt destrueret, seu remitteret pecti, p.
tempore infusionis grag, et ita. p. semper. 4°. demq (ut alias Cdonaq omitq
quq ex Doctis supra p. nra. sententa. enim possunt) Pbr. ait. pp. remissio pec
ti. venialis, facta in Sacramento penitentie a. e. infusio grag, aut alterius
Dni intrei, ut fatis, superq. monstratq cap. 3°. huius Disputationis.

Hunc jo. ad 1m. enthy. arguit impugnat Bart, nego maior, et ad 2m. textu. Bald. respo, translat. de statu pecth. ad statu grae, cy sit transmutatio de uno extremo contrario. ad aliud, duplicq mutabere mutatq, ut cuiper exposito Bald. et D. Ch. videmus: nec refert jo. translao. illa unico nomine designetur; dq etq in cbde Bald. ver. 13. col. 4, et can. 2, transmutato in frigidare. interiement unico vocabulo appellatur transmutatio, et m. certy ej, hanc transmutatq. mutabere duplicq mutatq, l. quae mutare, alicq positiq de ca. ee ad ee. corporu Xpi. sub speciebus, alicq negatiq de ee. ad ca. ee. panis. Ita translao, seu transmutao. frigidi in calidy, licet una designata omnino, importat duas mutatas, alicq positiq de a. ee. ad ee. calidi, et alicq negatiq de ee. ad ca. ee. frigidi: patenter jo. in exte, et &c.

Ad 2m. Casu concesso, nego maior; quamuis ej remotio pecth, ut substituto institucio cruce, ej m. ca. detur per ordy cae. fidei: hoc ej causam sibi unice vendicat grae, hae causq. tribuit in genere cae. fidei adequate effecty positiu, et primariy in specialy: deinde licet grae ca. sit remotio, seu expulsio fidei. pecth, ej m. ex pulsiqe caat in genere cae. fidei, qualemcq ej exigit tamquq effecty secundariy; sicut calor detur unica caa. fidei. calidi ca. frigidi, q. infrano. sub tm. tribuit ipsi per suq entitatq effecty fidei. positiu, et primariy calidi, simulq. Quechitur et caa. Dei cy expulsione frigoris, tamquq cy effectu secundario, Et quidq ipsimet advertit. hanc solutq. admittere tenentur in alio simili exemplo: sicut remotio, seu car. pecth. substitutionice denominanti ca Dei, seu Sancti, ac unde, ita car. filiatis. fidei. substitut denominanq. filij adoptiu: et m. grae. e. unica caa. fidei. cu denominatis filij adoptiu: patenter jo. e unica caa. fidei. cu denominatis Sancti, unde, et amici Dei, quamuis denominatio ita includat unionem carentiq, seu remotionq. pecth. distinc tq a grae.

Ad 3m. in 1m. negatiu pt. maior, licet ej in institucione, inveritatiqs applicentur ad duplicq illy effecty infusionis grae, et remotionis pecth, Dei m. ff. ee. unq impetq applicanq: sicut duplex illa mutao. e. una integra institucio, et unus integer praeceptq fauor. Deinde admitta maiori, nego minor, ac cuius pbanq. reo. videntiqs quidq docere applicanq. inveritatq Xpi, fieri jo. impedimentum

graa: at a. asserat hunc solu here. et quamuis hunc solu hat, d.a. ad illu solu effectu sufficiens graa, ro dd. tamen adueris. fatent teneantur, q applicãd. mentem Cath. hat a. solu ad sufficiens graa, et charitatis, dnõ ad sufficiens fidei, spei, et religionis donis supernalis.

Ad 4. neã, graa. quidp a. here sufficiens ad iustificand per identitat; here. in sufficiens ch. per identitat, phã. per diuersos q Adoranc essentiã: neg. hinc sequitur graa. ee. imperfecta, et inchoata cag. iustificans, qui asserebant Heretici, et loco eorum, ubi graa. affirmabant, iustitia Cath. a nobis fide apprehensa ee. hui cg, l. certe fiducia, et precium cag. fals. nre. iustificans, eamq. a prauis ad me emyi, et hac rane. iustitia nra. ee. inchoata, et imperfecta: vide atur Vazquez t. 2. disp. 102. cap. 1. Nec enim licet asseramus iustificans praeter graa. includere Adoranc. distincta (sicut ea. nec. includit carentia filii qui patri) negamus in. eg Adoranc ee. cag. fals. quasi a. precium, et po tius iustificans, docemusq. eg Adoranc a graa. esse; ac inde loquebã tat rectaa. nra. ab errore illo nobis obiecto.

Ad 5. neã, si vermo ut de graa, qua ut est aliter. perpetua, ut e. beatitudo nra, admitto pal. esse q. enimodo, qua per se ipsa finaliter, et absq. illo superadd to ut Adoran, seu destructo pecto: nego m. ee. pal. tali graa, ut p. possit operari perpetue, ut n. e. quod de facto existens: hec enim. requit ee. Adoranc p. tem per, d. p. tempore limitato nec durans, ac inde indiget Adoranc. de stã ta, qua ut exulsio pecti p. semper.

Ad 6. neã. dupliciter. illius minoris; ego dendo d sanctitate, et iustitia in decreto, seu sumpta p denominante iusti, et sanc ti: tatemur ego d. hom. ee. iusti, et sancti e. n. solu here. fig. positiue iustitia, et sanctitate, d. inquer e, mundi ee. aspectu: et in hoc sensu docent Sancti doctores pecti, sanctitate, et iustitia ee. mundare, seu purgare a labe pecti: si autem vermodo de iustitia, et sanctitate quoad fig, ne subsistentia. e. omni: iustitia et sanctitas e. remoto pecto; per identitatem ergo, inquit, sequit: g. ha illa, semper non Adoranc tatur cu Adoranc, seu remotione pecti, ut dicti e.

Ad 7. admitto maiorem, negan

sup loco allegat) nego ma: ad cuius pbam. dicto. ma, c. excluso effectu fali peccatoꝝ, per identitatẽ, nego ma: per Oppositum, Deodo ma. et dicto mi: vtruꝫ excluso e. pectoꝝ remissio, eo modo quo e. excluso, Deodo: aliter nego. Tra. Dupliciter pt. fra ee. vtpote cu. aliquo effectu fali: uno modo ita, ut per identitatẽ vtriusq illius: quo pacto cum n. g. e. vtpoluisq effectu fali tenebroꝝ: alio modo, ita ut fra. heat. Deum esse vtalp. cu exclusione effectus fali: qua ratione asseritur e. vtpolis. cu effectu fali. Diuentenus, et uno hypothica. cu effectu fali. peccatoꝝ: cui ne Boy. Deum vniuersa humanitati existenti prius in pecto, eo ipso conuenit effectus fali peccatoꝝ, adeo ut nec simultas cu tolerantia Dei possit effectus illi: neutrec Diuinitas Christi pt. effectus fali. Diuentenus cu asseritur. Dicimus ga. prag. ut plurimu ee. analiter. vtpolis. cu effectu fali. peccatoꝝ in posteriori sensu. ut in priori ac pulde n. e per se ipsu faliter. excluso seu carẽ effectu fali peccatoꝝ: sicut ad 2m. cui. Theologi. sentiũ unio hypothica n. e. carẽ, seu fali excluso eiusdẽ effectu, nec asseritur carẽ seu excluso fali. effectu fali. Diuentenus.

Ad. 2m. Deo, non bene, qd. vita prae. et cae. fali. redderet Deum vita eternae et mel omnium, qd. den. m. peccatoꝝ, seu status pacis cu Deo Christus denominaret illu Deum, qua admodu vita gratiae e. fra. denominans Deum pacis, et reconciliatorem Dei nrã, seu status pacis Christus denominaret Deum pacis, et ab effectu huius Christus, nempe status gratiae, equus erat. incarnatus, cesset effectus fali. Deus pacis, qdo. qui incurrit vitiosum pectoꝝ. Quare ista negatiua e. ma, ad cuius pbam, Dicenda pariter, negatiua. e. dicenda. Cap. 9m. et prae cuius expositu Oratio. desumpta ex regulanda obti. Odoranis. ex vtrisq ponitur, et explicata Odonatione illa, eiusque obtio. diluitur.

Cap. 2m. 10.

Nonu, et precipuu argutu Oratu desumptu ex regula nantia obti. Odonatis extrinsece ponitur, et explicata condonatione illa, eiusque obtecto diluitur.

Argutu istud, qd. Opus precedenti adiungimus, et huc tanquã opportunioꝝ locu remittimus hic effoꝛmatur. Obtu. Odonatis. pecti, i. e. aliquid ab ipsa

pecty esualter inpole cy aliquo Cstituto pech, t e. aliquid Cstituty pech
ab ipsa. allat. da. e. aliq. Cstituty pechab qua allaty: ja e aliq dubitare pty esa
Cter inpole cy aliquo Cstituto pech, q. aliud ee requit quq unica pech. Cdonao. po. ella.
Onaer e. cara, Dey cy Cdonare pecty. & uelle pe aliud ultra detur: obligauit humfurlan
fatis uaree. debet ee. t. allaa alicuius Cstituti pech, t. aliquid esualter inpole
cy aliquo Cstituto pecte. sul det.

Silenor po. pdm.
in t. cy Cstituty pech, cuius allong. respect Cdonao, tamq obty. n. e.
pecty. hab actuale. pesty, cy ista ex supone. qd. pretenderet, auferre ei mpo
te. Deinde rec e. car. satisfacty Cdyne, ut in fine. Disputauit. pne
Cdente ostendimus. Nemq. rec pt. obty. Cdonatis ee. allas, seu car.
ipsumet Cdonetur; q. ita foret, ut ibid. dicimus; qd. Cdonao. respce
tet. de ipq. pdto. dicquato, cy car, seu allas. carentie Cdonatis ut
ipsamet Cdonao. talis aut Cdonao. et e. impolis et licet polis. foret
ect. ordino multis ad tollendy pecty. & impolis, ut pole Cjugatoria, decq.
Deo ordinat; ita Cdonty defendi foret, e. actus tollens sug carentq, siue,
actus ipsemet allang, seu carentq sug carentie; cumulandi actus e. pla
ce pueriles, et Cjugatoys. & e. multis ad tollendy pecty, cy aully primi
ordinis diceret ad pecty majes, quq alius quicunq actus respiceret aliud
donis obty.

Hoc erit ista difficultas a contrariis exagitata in fot regnit.
quidam recentes. exp. Petrocol. detraxit, ut ig in Disputat. uiterq. apud te.
excercent; uobis rec vacat, nec libet alicty volumen referre, ac refel
lere. que videri pot apud Cardinalis de Iure disp. 7. de Penit. sec. 2.
D. Aspalde disp. ult. de ente supernali, D. Oviedo t. 2. trac. 8. disp.
4. punct. 5.

Primo aute quq ad arg. Cajet. dicendum, obiectio expetit alias
uersatis soluendy ee. in aliis Cmentis, in qb. edit prius e. difficultas, ut
recte notarunt Lugo, et Oviedo: Cjet enim pret. arguty Cdonatis dispensare legis
aut non, Cdonatis insuper formis illatis, et aliis actus tollentes, t. ehq
imponentes obligans. N. enim dicent aduersarij relaxang. non Cdonatis here.
t. abto. aliquid iuris. uouenti inpole. cy obligare non: Cdonatis nec het. pob
to. allang. non pretenti, cy uolenti auferre requinet: het. Cjet. t. Silnest

ablare, seu carere rue carente; cy obligeo non ℞. dy impleti, quo relaxo
aufert (nil aliud sit quo non prohibeny et car. relaxare, et dimittere
euidg. Videant aduersary, quid hic respondeant, et simile respondy ibi acci
piant.

. Similes e. difficultas in actibus impatientibus obligare; ut in lege non
et. Oratu. Ode cy legislator ferat legem, duci parter pt, nelle efficaciter
imponere obligare; sicut Deus (dolorem pecty, nult per nos efficaciter
tollere pecty, ac inde obligare. satisfacere pecty illo: quare ea quidem
obty nult legislator efficaciter ponere. N. cy nult efficaciter ponere
opus precepti: pt. cy ex precipere, et de illo obligare, et hi interuenire uel
le, de quo illa fiat a subdito: sic Deus precepit libros polygamie
re, et hi. ea uolebat efficaciter ut interfecto executore (mandatorum pt. cy legisla
tor humanus aliquid precipere eo animo ut subditus illud n. exequatur
ut inde occasio arripiat cy puniendi. Prohibere ode obligare, quo legis
lator imponere intendit, quod distinctu e. a re precepta. Dicendum obli
gare. illa e. aliquid subdito uitricy. a legislatore ponty, ut e. peccatum
superent go. ut ea obligare. ex quamuis lege existimatur ac inde lex ea
imponere habebit y obta se ipsi; l arguent hinc aduersary, idem in
eccl obty, sicut in prin. supra dixi expresse.

Aduerso etiam actus ly inclus;
quo substantiam significari ℞. solu y diuersitate obtorum, d. ex diuersis
modo tendendi in ea obty: sic diuersificantur agere, et audere qui
tendunt in identitate inter pugn, et salty, ex. g. loqui. inter et aal. vale.
Memory audetty in eq identitate fertur modo enunciatiuo; agrehendo n. mo
do pure representatiuo. Nec ea differt actus copulatiuus, a diuisiuo
circa eod obty, v. g. Petrus, et Paulus currunt; Petrus, l. Paulus currit: se
cundum eny hi actus in eodem Petry, et Pauly, d. diuerso modo diuersificati
partim, et actiue eod continetur in actu illatiuo (dicimus) et alij so
cundum eny circa eod obty. Quare clerici dicendum, quare sacerdos, quare uten
troq efficax, quare inefficax, aliorq multos actus existo modo tendendi
diuersos.

D. opportunum erit nobis superius alia exempla theorice, notare ex ea

mag. illud obligans, semper ipse satisfacere.

Obr. 4° obj. Odiosum esse requirere pecc. actuale proximi ut opinantur quidam. Sed. 50. 2 Satisfactio. Odiosa pecto. illo debita. R. ejus videtur assignabile aliud obj. illius odiosum, quia C. pecc. proximi C. Odiosa. satisfactio illo debita ut patet ex ordine Odiosum humane. Ob. 2. Deus ejus circa pecc. actuale proximi potest haec. aliq. voluntas. Ergo. Ob. 3. Deus ejus circa pecc. actuale proximi potest haec. aliq. actus circa reflexum. ergo ill. C. Duplicentur voluntas ejus circa illud: eiusmodi actus aut actus potest deduci ad diversando, vel firmando perseverantia moralis pecti, quo ad ejus tollendo, vel eludendo, ut perseverantia manifesti: 50. etta.

Obr. 5° Reg uxor bona Odiosa alia ex maritus vita absente usurpata, per furtum vel rapinam restituere satisfacere, seu restitutionis debita proximo illo furto: 50. patet. Reg Odiosa peccatum mortale ex parte illata restituere ipsi Odiosa satisfacere, seu reparare debita damna, labore, per pecta legis.

Obr. 6: Regula 1. Odiosa. reprimens proximo satisfacere Odiosa sufficat ad tollendum perseverantia moralis pecti, Odiosa. ergo 50. Reg satisfacere illi remittat, dedit enim 50. habet, de restitutione seu benef. peccatum proximo pecta mortalia tollit ex fundamento illius iuris ex caritate satisfacere. Odiosa proximo pecta debita: sicut ex peccatum mortale illud tollere existendo ejus satisfactio, ita Deus ex Odiosa 50. Odiosa. quia debet peccata remittere ad eludendo debita, accusationem debita excusare: secunda Odiosa hic reprimens tamquam obj. Odiosa satisfacere multo faciliori reprimere, ergo. Odiosa immediate tendens in pecta Odiosa non tollat, quia Odiosa reprimens, sic relata debita, sicut ex decreto, sive ex praecepto, sive ex lege, aut voto, optimo dub tendenda Odiosa eminenter contenta proximo pecta, sit fatendum tecte dicendum, ut dicat C. citata marginale, ac Cabore Authores in tali Odiosa explicanda, ut videre licet apud Authores in hoc capite citatos.

2a corr. aremus pars, semper, Odiosa tendens in satisfacere Odiosa specialiquidem modo tendens, proprie, sive non Odiosa, de ig vadyet ibare quae explo

Dilectionis, seu respiciendo satisfacy. Odyna formaliter, vel equivalenter modo rem explicato, tollit ea condonatio in actu exercito omnem ex eorum actibus peccati habitualis, semper per propriam suam carentiam, sed actualis quam lex, licet non respiciat primam obligationem, d. tantum rem precepti infert exercite obligationem, et dispensatio legis, quem ferater ignorat in abolitionem obligationis, sed nec in rem preceptam, sic ipsa remissio infert exercite obligationem, tollendo per se ipsam formaliter, exercite ipsam carentiam, que est constitutiuum obligationis a lege inducte, quare ea forma ad argumentum.

Respondeo, negando maiorem, ad cuius probationem Deum condonare idem cum esse, ac velle, seu aliud ultra dilectionem, sed in eo consistere, qd. Deus condonando satisfactionem, tollat in actu exercito peccatum, ut dicty e. quod si Deus non sic condonet destruat peccatum, sed etiam velit in actu signato illud condonare, ac destruere, id formaliter prestat per aliquem actum reflexum terminatum ad actum directum condonationis respicientis formaliter, seu equivalenter tanquam obiectum satisfactionis. Odyna. f. secto. debito.

Cap. 11.

Satisfit aliquibus difficultatibus ora explicando propositam condonationis Extrinsece.

Ad 1. 14, neut lex ferter unos precepty, quinto unos primo tanquam unum obiectum, et sic de aliis actibus respicientibus tanquam obiecta ea que primo denominant, vis Odonac. lex. f. dicto, id qd denominat Odonaty: ad id qd denominat Odonaty e secty. prout sub ra. e. obiectum Odonandi extrinsece, et in satisfacto Odyna. Rec. Odonare respicere tanquam obiectum, ad qd denominat immediate Odonaty, qd, ut ostendimus, e. satisfacto Odyna. f. n. ad qd denominat Odonaty subsumendo pacto deinde Odonaty denominari secty. prout precedente ut. satisfacto Odonate: secter, et dispensato. Deus. Lenit. p. actu immediate subsidy qui exortatur, et dispensato. decessaty denominari, q. respiciat tanquam obiectum immediaty C. op precepty, Calio modo, quo tanquam obiectum respiciat subsidy denominans obligatus, et debitum. sic ety Odonato. Certitudo debito q. 1. existito denominat fierty mediate Odonaty, cy in. respiciat tanquam obiectum immediaty certitudo, Ga. u.o fierty, Odonaty. in alijs multis exemplis currentibus.

2ª, et precipua difficultas e. satisfacre. debitum & peccto. mortis. ee. puro
homi impotis: d. Adonae. Divina nequit respicere abstr. impale: nequit no he
re. p. obto. satisfacre. debitum. Deo. in t. hoc argute. n. ybari Adonare. debo
pecto. venialis n. ferre in satisfacre debitum deco alii creato; quippe
que xª cog. sentag. e. polus. Deinde deo, nec aliquis. ybare Adonare pos
& pecto mortalis n. tenderem satisfacre. debitum & pecto. illo debito,
salte in sentaa. Theologi. asserunt talis satisfacre. ee. polis. pure creatu
ture. Sanctus deo, licet ex satisfacto supponatur ee. impotis, Adonare
me possit respicere modo tendendi subtrahe absolute, et absolute de
honari, C. polutis, nec amare tendendo, esse in satisfacto & tali pecto
cet polus, et Adonare (cumsmodi acts polis ee docet Ouedus 2ª 2æ
trac. 8. dto. 4. n. 232. ex Suarez, Salas, et Lugo) l. equivalen
ter, seu virtualiter respiendo carentia satisfacre. modo tendendi spe
cialis in cuius satisfacto, tametsi polus foret, n. cet debita & pecto,
qui docet Ouedo citatus qui. 119. nec amat, seu virtute efficax carea
tia alicuius rei e. equivalenter dicy, seu virtute efficax tendentia ad
ipsa.

3ª: actus quo Deus tendit formaliter, C. equivalenter in satisfacto
bus, aut e. abstractus, aut respectus illius in abstractus, potius Adon
et ad Adorandu, quia ad te rectus unus dicitur ad talis satisfacto,
ac finis e. incepta ad satisfacto remittendo. In c. respectus Adora
tis suffertur ad Adorando. satisfacto: stat ex aliqua culpa, et respec
tre seu respirare aliquid in debito, et culpam retinere sup ad
illud: actus to. respiciens satisfacto incepta e. ad ea Adorando, ac
finis est ad Adorandu pecto. Deo. in t. argute. ybare Dª ee. Ado
randu humana satisfacto, aut restitutionis debita n. respicere debi
to Adorato, ex hac ut abstracto, nec respecto. illius. Deinde deo. acto
Adoratus nec ee. abstracto, nec pure respecto, C. here specialis mo
di distincti tendendi ad abstracto, et respecto. affectiva, qui dici
tur remissus, aut Adoratus, quia. licet aperiri a debito exp to
cari nequeat, satis in. a multis notis. c. in Adorandis humanis

4ª

valuari debet Odonao. a. sola actua, d. ea parua, cum ea destructo
ipa pect: d. Odonao. put. amobi explicatu, e. tanti actua, exn.
parua, seu fralis destructo pect, qua se debet tere. per ordo
obt. Odonang actua: unt qdo. Deus decerunt, prag. v.g. destrue
re, licet in tali decreto destruat destructo actua prag, a. m. destru
to parua, quippe qua, ita e. ut ipa destructo, seu primare. pra
qua primang respicat decretu illud g obto: pariter ro. et cetera.

Reo. re
gando maiorg, l. eng supponit: suppunere eng videtur ad destruendu pect.
mariag- ee. dual Odonanes, alterg actug, et alterg passug. Cu m. unica
sufficat; unt ad tollendg obligang. non sufficit unica dispensao, nu
ex pte. obti. Julie Dregt. dispensao. parua. et ita e, q. Odonao li
cet a. respruat. uroiate, vide ex pte. obti. Odonang, seu destructo pa
ruag pect, d. aliud obt, tollit exercitu, et pariter ruag carentig, qua
pect. destruebat: unt dispensao. non, quia tendat ad tale in dispen
sang. parua tollit obligang. non, auferendo pariter, et exercitu ruag
carentig, per qua ea obligao. destruebatur.

Nec urget pariter destructi
prag: admittimus eng aliquando destructo actug per Dregte. parua ab actua
destructy: cognamy m. id semper, et ubiter. uary ee: licet eng demat uny Oradic
tory aliquando destrui a. vobis pariter. per aliud Contradictory, d. ea per subito
ng respruenty ignate illud g obto, qui subito e. destructo actua illug: certy m. e. op
portty dispere pote, ac volere: amor eng a. g. sufficienter destruitur exercitu per ea
carentig, seu omissig, quia ad ealy destruendy opus est alia voluptate, seu destructo
actua, qua ea carentia respruat g. obto: pariter ro. dicemy quia Odonanger
se ipg exercitu destruere pect habituale, quatenus per se ipg exercitu des
truit ruag carentig, qua e. destructug illug pecti, quem debeat respicere g
obto. alig destructo. parua eusdo.

Ga, implicat actu voluntatis, quem sit amor,
seu gregnho obt, aut odij, aut fuga illug: d. Odonao. put. a nobis explica
cata; nec e. amor, aut gregnho, nec odij, nec fuga sui obti: ro. implicabit.

maior, q. obj. voluntas potest l. e bony, l. e. malo, l. amicy: si tñ a. ali
ter moueri p voluntate q̃ ad amor sibi inferior, seu complacentiam: si vñ
sibi poterit moueri ad odiu, seu fugã. Vñ 9ª, q. moueri voluntas ad illam
tñ, cui obj. voluntatis sibi vt bonu, l. malu impedirem bonu. Rñ. in tñ per ur
tantã vñ disperatione. vñ, vñ odiones limitare debes, l. inuitis, vñ ignorãs
et alijs actibus, vñ q̃. odij e differentia.

Rñ. 2. negando maiorẽ ab absurdo
quando, vñ Loquamur de amore, et odio pñe, ac pure talibus. Ad bonu rñ. bo
nu tñ imperfectum admitto, qualis vñ rõ bona creata, moueri pñe a. sibi
vñ amore, d. ens ad alios affectus, qui rõ amoris, nec dor pñe talis congr. obtinent:
vt patet tñ in exemplis allatis; tñ ens in aparitate actus intus, ex qq. aliquis vñ.
qui rõ tendunt in suã obj. modo relato pregnatio, appetitus, seu appetibilis
modo vnitus, requisitus, accidentis fruitus, rõ denique pure apprehensus, d.
modo aliq. modo dñs, vnitus, coniunctus etta. pariter q̃ in voluntate ad
tñ possunt, ac debent actus aliquis, qui rõ tendunt modo appetitus, seu pregni
tus, qui rõ modus amoris, seu voluntatis; rõ modo requisitus, aut amentis,
seu fruitus, qui rõ quies dor, seu voluntas, rõ per modu pure complacentiã,
l. dilectionis, d. modo adoratus, dispersatus, etta. Patet tñ. Adorantes
reducitur actus, et equiualenter dilectionis, seu voluntas inferior debita obi
bili, cui per alia videatur adorans obligatus aliquatenus ad certu debitu, cui absolu
ti e exente absoluti esset ea adoratio. Et e. pura tantu voluntas, seu duplicem
tã, cui excluat modu tendendi specialẽ, qui adoratiui, seu amentis appeti
tus, qui. malus displicentiæ, seu voluntas tal. reperitur.

Ad differentiam
vltñ obiect. ex mente nro Magistri S. Thomæ Tendentes mediate ad obi
recurrit ad speciale modu tendendi adorantis, et valentes ea rõ pure entis
et ens adorab. pacto impedit remissa pretium, affectus amentis rõnis, l. vilis pagi
ter Rex, et pectoris: 10. respicit tamen obj, l. carentia, seu imbecillitatem inimi
citiæ, l. amentis, aut vilis pagi illi, ac inde l. respicit vt ratio p. obi, vt
nemini illi tribuitur obtinere carentia inimicitiæ, seu amentis, aut pagi illi
l. certe habebit p. obi. carentia inimicitiæ l. amentis, aut pagi inimici. pecto

re, ac per Cōs. a. erit Cdonac. pure ecrica.

Reo in f. per mutatiōe, dispensac. cere, aut non impedit obligac. ex illo resultanc. ep Cdonac. humana, vata, facta, aut relicta. debita ex Oracte, ex decreto, obligac. debitores extingunt. et Cdonanc. nec dispensac. nec obligac. illa het. p. obio. respq, aut obligac ex rcente obligac. obligato, seu debitor mancq. Rende reo. Cdonanc. pecn in pdcta quāq. anmecta, et affecte pecq, ex genere cāq efficienti, aut mcta exercito respiciendo p. tro, seu obio. carenti mancta, seu pecq; diligenterce tralis, seu indrce, seu in acte exercito, quatenus dicitur respiciendo satisfacq Cdigno tanquo obligato, modo ip. exhibeat, tollit pfalter, et exemte pecq carenti seu ex Cdonanc. existenti mancta, seu pecto habituale. Cd si Deus impedire velit ep mancta in acte pficiato, seu despiciendo pficiate ep carenti obio, seu impedimenti illius, seu ex. aliter prestabit, qui per decretū pfalterq respiciat, tanquo obligato Cdonanc exercq pecto, ut supra adverti.

Cap 17.

Soluuntur alia trīa argumenta contra condonationē exercq

Decimq argutq. Primoq sic: Cdonac. pectoq i. temporalis, ut pote supponens temporalē cōtq ingressū: go. nequit ee decreto dei eterno. Reo in f. argutq. d.a oēs pbare deq ex. posse dispensare in uno eorum in tempore, ex decreto in illo dispensatiōis eet eterno. Mensce ex quō celebratur in Zō mortalē post ip. ig Cdonatq, ex oēs. fatem debent manere semper, et p. eam per Cdonanc primi illius pecti, decant omnia ānexorum, quibus sit ea Cdonac. relata ad terminū relatiōis in Zō mortali, nisi sit decretq aliquod primq; ex n. sit gratia, ut pote expulsa per Zm mortalē.

Dēmo. dirceat reo, pcto. anq, e. temporalis, physce, actuce, seu habbe, aero anq; moraliter, abiectibe, seu passiue, Credo anq, et nego Cons. Itaq. decreto Cdonanq pecto habbe. physce, et ex pte Dei eterni e, sicut et reliqua diuina decreta; cetera

cy n. denominet peccatore a pecto. mortuy q. semper, d. q. eo deserente tem
pore, q. quo obrectu sup respicit (circumscripsit) decretu, quo Deus grat. influebat, li
cet ab eterno, et semper exstat, a. denominat m. grat. utilit q. semper. q.
ille durare, q. quo illg decernit) hinc e, qd. parue, moraliter, et obsc.
tube. dicitur ee. (donec) temporalis.

Videtur. Qui malus erat penerabl,
q. st. errabat, ignorabat, aequit fieri n. malus, quia per sapientia ejus
tuitu; po. qui malus erat penes voluntate, aequit fieri n. malus, remoto pec
cato, quia per intrinsecu bonitate, seu honestate. Resp. in ti. exist. dumtaxat ignore,
semper qd. circumstitues. pt a. errans c. per habitu sapientia, etq malus (di
cerens tu be errante habitualiter per habitu erroris) c. per quemuis actu
etq malu. sapientia error (errans), si loquamur de errore actuali, tu autem
tuu, aut malu erat, seu peccatrix per intemperantia v. g. poterit fieri n. malu,
aut n. peccatrix c. per habitu temperantie g. per quemuis temperantia actu ha
bitu etq malu, qd. e. omnino absurdu.

Deinde si malueret exire, quadamodo quo
liberatur ab errore habituali, per hoc praecise qd. amittat habitu, c. specie
erroris; ita similiter quo liberare poterit a pecto. habituali, eo praecise quo
tant habitu, c. specie a pecto. orietur rebelles, qd. etq ipsum adhuc tam, coher,
et meritu falsu (reputant. Ratione retorquetur argutu: Deus quia nulla sapientia
intrinseca habet refundet, et sola sua voluntate extrinseca tollere errore habitua
lem, suspendendo suu influxu in habitu acquisitu erroris; pariter po. tollere et.
culpa habituali sola sua voluntate extrinseca etq. hgt de errore.

Obi. 4.° ali
quis ad ignorantia in agru contingit, c. ex ignorantia similiter pte aliq. principiu agen
di. sapientia, et ratione, respectu et. actu per sapientia, d. etq per sapientia principia
qd, quatenus aliquis subtrahit, aut sapientia oppositu n. inducit, aut talis eg dispositio. tene
tur: unde pariter ignorantia irrationalis in agendo inculpabiliter detorquetur: C. similiter
ignorantia ipsius pte qui removeat ons. sapientia carentia. et in hoc sensu ignoran
tia, qd. per acto sapientia tollit bonitu. Ignoru pecto. habituale dicit e (temporalis) pu
ra carentia gratia intrinseca, ut stat in statu quo ante quo ad pecto. non peccatoris
dicetur: Stat ergo in pecto venialis, qd. quidu carentia gratia dr. e. Vide latius infra.

12.ª mercy habituale n. st. ingredi per voluntatem dei exmeg. D. tamy per culpa tolli nequit eo. ꝛeg. demercy habituale, quia perseuerans actus ꝛma cg. Deo. m. p. per existamy: mercy habituale tolli nequit quia per frg. motus n. Deo do mercy, nec ergo liberg: p. demercy pariter tolli nequit quia per frg. mercy. cubus li bergs. male nec Deo. Deinde ꝛeo. cegdo. ans: ly q. pt. Deus de sua pot. absoluta nully premio Offense, i. offerre valeret actu. Oneretur, quo posset, ut merito actus de n. transiret in habitude aliqua culpa. Oneretur. Ly mercy actuale, qd. acceptare de nouo facty e. habituale per aliquod tempus, posset in alia gradenus Deffecare aliq. culpa. oneretur, si Deus nollet illam acceptare, i. remunerare ulterius, qui posset, nec eu reparare pot. aduer. Ly lex pot absoluta demendo y. suo libito homo grauitas. Quare argty. Dr. aller. Contrarium.

Dens. Dnmo ans, Deus pot. de. tenet q. mercy habituale Dr. argumy. e. merito actuale presenty in. ꝛetractatu peccatu sub sequenti mercy: nec aliq. ꝛetractare mercy. spectat ad ꝛey mercy, ut liquet. Ergo demercy, meritorij. habituale e. spectu actuale presenty in. vobis in. ꝛetractatu sub recenter tempore per Adamy celebrata. D. ergo addeo in. Adamy: Adonare aut per tinet ad Dey offensy, que non suo et odio hendy. peccatis odere spectu adeo macula pecti habituale abstergere valet absq. ullius ꝛe mitteg. infuseg. ut recitat. Gregorius. Scotus, et Aller, effectuer persuadent. Cap. 13. Contra tior ꝛefutatur. Hec. solentur argty. Contrary. Demumpty. ex Concepti macula habi les in pecto. imbibity.

Cap. 13.

Proponitur, ꝛefutatur, ac solutur ultimy argty. contrary desumpty ex concepti macu le moralis in pecto. imbibite.

Ultimo sic ꝛponitur ex tractatu omnia recepto de sanctificare Patris celebrate: peto. mortale n. solu mere rao. offense Dnmy, seu debiti, aut obligationis. vel faciendi Adonis Deo, D. ergo rao. macule moralis, seu mitteg. ei tatis existentis in exoratamte a regula rectus, et ab ultimo fine: atque macula vita abstergi nequit per Adonem Dei pure existeg. D. adeo

tollendo macula. e. nitrica mory restituendo, et formitas ex ultimo fine, qua 44
lis e. gratia habitualis: pecty. jo. simpliciter, et radicitus tollit. ut dicit Palud
per ordinem nitrice.

Obs. maior 1ª q.ª pecty mortale considerata precise pura
ne. differre, et precindendo a respectu offensi Dei distinct homo Deo odibi
le, rem digny displicentia divina, et pena: nec ay. dignitas displicentia, rendi
dit aliqua macula ex vi sui ro per se aliquid distinctum ab displicen
tia, e. macula corporea. Zº vi per impossibile. Deus peccaret mentiendo
vere est. maculatus moraliter, ne. in. debitor, aut offensor alicuius. 3º ergo
vi per impossibile Deus ne. esset C. licet a peccatore nullatenus cognoscatur,
hoc dy peccat vely Dª orans. esset vere inquinatus, fedatus, et maculatus moraliter,
ato. ad finem sui male disponitur; et in. tunc ne. est offensor Dei, de
bitrice satisfactionis illa exhibende.

Hinc minor probatur ratione 4ª: Macula
la illa moralis qua. distincta a rana offensa, et debiti ne. importata
rentq. ordinem. re hentis. ex. pe. Dei offensi, et creditoris, d. nitrecusso
ry obligatus, et aversus a fine re tenendo ex pte. peccatoris: jo. ad eyma
tulq. abiter jendo rarie. e. nitrica. mory restituendo, et formitas ex fine, qua
lis e. gratia habitualis. Zº macula illa moralis e. fundamentq. ac
dignitas immediate, et displicentia divina; jo. tollit requat cum pericu
lo, qua probeat effecty proh. opposito, nempe ee. digny placen
tia divina; patet ay. pra. e. sanctitas nitrica. requit jo. ea maculata
ly dari per impossibile nitrq.

3º, nulla alia deformantia, seu fedatio, aut
exorbitantia a regula rag. l. artis, seu aversio a fine tollit ut. perex
nitrq. alicuius voluntatis d. per nitrq. pulchritudine, et ornatum oppor
tuno. jo. req. nita valet, ac moralem fedatio, et deformantia aliter tol
li per nitrq. ornatum, ac pulchritudine. 4º dicitur quamvis
ee. pulcher erat ut pura ne. pulcher per entitatem Dei voluntatis ado
q. nitrica deformatam, C. defectu nitrico. pulchritudinis: jo. req. quoad
fedor nitrice ut pura ne. fedus per vely voluntatis Dei entitq. et ado
q. nitrica. pulchritudinis pra. Dissolutq. ista tibi patent, et optimum

pugnant, ac ralent Magr. Suarez to. 3. de grat. lib. 7. cap. 23. n. 20. ex quo p. illud solum, ac unicum aduertendum, quando in pecto. ac tali praeter rat. offense reperiatur illa alia rao. macule inseparabilis in Deo ordinate. a regula rectae distincta a rone. offense Dei, qui omnem transacto actu pecti, utcumq. aliter manet habitualiter in rationa culpe (moralis) seu culpe habitualis, cum qua tamen manet in rone offense habitualis Dei per caritatem ordinatam, et debitae satisfactionis ita ut in hypothesi cy arguente casu, in quo pecty. est tanty in ordine ad rem creatam, n. in aduersio a Deo, seu iniuria, aut offensa Dei tale pecty. postquam transiuit actus illius, n. relinqueret in homine post rem culpe (moralis peccatricis) seu culpe habitualis, d. quatenus pecty tm relinqueret obligans ad penam, nec redderet pectorem, postquam ea preteriit digne odio Divino, d. tanty inhonesta.

Hanc assertionem optime docet Doctor in 1. ex D. Tho 2.ae 2.ae q. 20. art. 3. ubi sic habet: potest esse quod aliquis ponat actum inordinatum, qui non habet ordinem ad bonum immutabile, sine aduersione a Deo quamvis actus ordinatus (ultra debitam regulam rationis) non sit peccatum mortale; quia etiam in his quae sunt secundum se peccata venialia, ut dicit D. Th. docet 1.2. q. 88. art. 1. ad 4. relinquit in aliquibus peccatis maculam; quia aliquis imperfecte maculam relinquit, ea tempore, quatenus aliquo modo imperfecto, et aliquali iniuria, et offensa Dei. Data p. illa hypothesi, qd. pecty. nullo modo est offensa, aut iniuria Dei, nullo modo relinqueret &c. D. Tho ac prout transacto actu n. maneret pura culpa habitualis, d. sola pena creata: p. etiam tota rao. macule, seu culpe habitualis consistit in offensa, seu iniuria Dei inualiter perseuerante in car.a dilectionis, et satisfactionis debitae, qua offensa debita omnino tollitur rao. culpe, seu macule habitualis.

2°. authoritate, et rone. eiusdem D. Tho in 4. dist. 18. q. 1. art. 2. quaestiuncula 3.a, ubi in pecto. inquit, duo sunt, scl. aduersio ad commutabile bonum, et aduersio a immutabile bono: et 2.m horum duo sunt effectus pecti, unus s. indebitus. Dei ad rem aduersio pecti (reputa deum e. pena in ordinata aduersio. ordinata. Ex qq. ubi sic arguitur: pecty manere habituali

fer in rane. pect. e. manere morabiter in ordine ad aliqm effectm ppm
ipius: d. effectm ppm pecti est D. Ihs. N. indignao. Per quem amer
nom pecti (in qua aversione consist rao. offense Dei) et pona debita
inordinate (aversionis) que e inordinao. Qa regula manis. e. pecti.
Regunt manere habitualiter in rane. pecti, cum in rane. aversionis, seu
offense in ordine ad finem indigne, et in rane. inordinate aversionis,
seu desordinatis a regula rane. in ordine ad pena: go. ablata per divina
Odonam. rane. aversionis, seu offense habitualis, sola manebit pecti
habitualiter quoad reatm pene, seu in ordine ad pena (quam. debetur
ad a regula rane; d. ni in rane. culpe, seu macule morlis.

Hanc ut
optime caeta observat D. Cri. Hoc interest Inveniem inter pecti qui e manere,
seu offensa Dei, et qui e. cala in pena genere, seu ratione inordinao. Qa manis
qd. 2. rane. offense, seu manere infert quando obligans, remanet
ciendi Deo, et quandiu ista obligao, sua debetur manere habitualiter, contra
ter manere, seu offensa manere morabiter, et reddere homo Deo inimicy,
ac odio Divino dignus, ac prude habitualiter maculaty. Cetery pecti ut
sola e. Qa pena rane, seu rao. cala, cessat by actu exerti, sola ut de
formali, pedetur, ac macula quedo moralis ipius rao. cala, postquam
ni. Prunt in. relinquit aliqua obligans pena pecti cum dumtaxat ad pe
na, et Contra. peccatm Cmunem maculat, seu deturpat per modum
qd habitualis.

Patet quid macula illa moralis inordinans Qa rane. etiq
ut distincta a rane. offense, pte Dei pone manere, aliquatenus habitua
liter, transacto pecti actu, in ordine ad alios homes, et Angelos, qua
tenus ista poss. habitualiter dirigere pectora odio abominanda, quem
per eq macula rao. cala. inquity. Very macula eiusmodi habitualis
nec pte distinat pecti in rane. pecti, ut docet F. Suarez, ptq. de
ut ut supremum dominm ori. rao. cali. creato, d. sola pr se, d. etiq
p. relinquis creaturis cralibus. eiusmodi macula exerce. Odiosa de
tinendo obligans. satisfaciendi p. illa qualitatm. manens irrogata rao.
cala; sicut pt. exerce. Odiosa obligans. satisfaciendi p. inimicitia

ac gde post Odonary. perfecty Dei, nulla manet in pectore spa
macula moralis, transacto actu pecti.

[illegible]. Ex his ad argum in fa. respon.
Ad. maiorem, illam concedendo de pecto. mortali de actuali, negdo. v.
de habituali; ato. ad oem. eni ppam. esse Ordinate. negdo. e. Dei
de dispo. minore quoad prima eius pte: macula ista abstergi requir
per Odonary. Dei extrea, macula ista actualis; Ad 2dum minorem: hab
tualis, nego minorem supponi; supponit enim falso macula moralis
pecti. qui. distincta a Dare. offense Dei manere habitualiter tran
sacto actu pecti; eo in. actu preterito. prescindendo a tali. offense
Dei, sola manent habitualiter quoad reatu pene ut dicty e. 2a.
ay. minorem pars, nempe ad eo macula tollendu. nanq. ee intrinseca
mory rectitudini ordinem in tra. absolute negda e.

Ad maiorem plane
dicendu simiter in tra. prima antia, illa concedendo, l. permutando
de macula, de pecto, de fedritate, seu dissonantia actuali, negdo.
m. illa, l. illam supposita, ut intelligantur de macula habituali,
et negdo. ss. sequente, ad arcu ay. deformitas facier, l. dissimi.
gy. aut dissonantia mentis tolli requit per voluntate extrea, q. e.
semper actualis: macula ay, seu deformitas pecti. in. sola e. actua
lis inordinatio. 2a. ratio, q. ehu habituales auersio a Deo, seu
offensa, l. iniuria Dei habitualis; ac inde licet prior illa de
formitas, et macula tolli requeat per voluntate Dei extrea, per eo
m. tollit pte. deformitas, et macula posterior, seu habitualis; quo
adomodo macula habitualis iniuriae humanae 2a. oei. auferitur per ex
trea voluntate offensi, sicut etia per simile voluntate tolluntur ex
communeao, irregularitas, infamia, et alie macule, seu defectus
morales, siue politici.

Ad 4um nego cons: ex ad arcu ans, nam
ee. supponitur, q. ee. pulery e. effectu fralis. puenerit a fa. ply
ce. intrinseca, sicut ee. alioy. unde mory in. e, qd. deffiere requeat per
solu voluntate extrea, q. duntaxat per deffectu tre. pulcritudinis

& unionis illius cū subto, supponta subta existra. Et vñ effectus fralis, seu de
dannatō. moraliter, et habitualiter fedi, seu maculat per offensa, seu mor
tē pretenta in. quem a spe. phyce. rectica, & tanta a spa. rectica moraliter,
actus moralis rectica perseuerantia, cū obtinatur ex carentia dolorum
exprice, pt. per opportā dolorē auffert abīq. pulchritudine phycem
rectā, aut seus qui offensa, seu macula homis moraliter, seu habitua
liter perseuerans.

Dato, q̄uerto, licet Remus q̄aerig. ee aliqua entitica pul
critudo ad abstergendū actuale moralē pect, ceti distincta a rane. offense,
aggrat. p. cebare q̄aerig. ee. pulcritudo habitualis existens in grā. ha
bituali, & ut plurimū q̄aerig. ee pulcritudo intrig. actualis existens in
retractane pect. pretenti: cū si presentamur a rane. offense in pecto.
imbuta, n. apparet cur macula, seu fedus illa moralis retrahi debeat
tā, seu mordinare. & q̄aerig. n. abstergatur sufficienter per opportā dolorā
tā, seu pulcritudo actualis existens in actu ordinato retractans. pect.
sic cū. eusmodi retractio. ad pecta remittenda q̄aeritur vt, quo dicta
hereby e. Disp 3. an diuinitus possit remitti pecta. absq. retractane pec
torū? Cap. 1. status quæstiōis, et authoꝝ sententiæ.

Disp. 3ª

An diuinitus possit remitti pecta. absq. retractane peccatorū

Cap. 1.

Status quæstionis, et Authorū sententiæ.

Notandū e. 1º nomine retractanis intelligi actū penitentie cū pecto. in
opō, qualis e. actus dilectionis, & dilectionis: quæritur, an absq. eusmo
di retractane pecta. diuinitus, seu de poa. Dei absoluta remitti possit:
cū attenta poa. ordinaria, et pte. Dei lege certū e. pecta. personale
mortale omnino remitti absq. retractane. peccatorū q. ille Innocen
tius 3. cap. Maiores de baptismo: ff. Deum offendit (quemcumque pectum

sine Dei visu (maxime relaxatur). Dixi pecty. peccatale: ethy pecty. originale. De facto remittitur infantibus abiq; eorum retractatione. Dixi ethy mortale: aug P. Suarez apud Lugo Disp. 9. de Penit. sec. 2. docet de remissione pectory actualy de Sacramento (si requiri possunt) illoy retractatq; non sufficere peramodu dispositionis, qd. (si dicat displicentiam ex omnibus debitis cetera de maiorq; Sacramento requisita. Quae sentag. tm. cop.) quq sequitur Lugo ibidq; n. 23. cumquq de facto remittantur ethy venialia abiq; aliqua displicentia ratione actualis illoy.

Notandu e. 2o.

Difficultatq; prq; loq; heic, sine pecty. remittatur per dolorosq; estimq; sine soly per intrinseq: qd. ex dolorosa pecti retractatione Dei in gratiq; infusione, aut soly extrinseca Dei in absolutione difficultatq; (nec augeo, nec minuo). Notandu e. 3o. quoniq; posse de pecto. habituq; (si de actuali e. specialis alia difficultas inferat examinanda. Si de pluribus dispondunt posse pecty. habituale remitti abiq; retractatione peccatoris, onerant tm. illo modo (quem posse pecty actuale p. intrinseq; requisitu existit. Hec prenotata.

Negatiuq; sentaq; tuentur Albertus, Conradus, Petroq; Soto, quos citat, et sequitur Sanchez to. 3. d. 37. sec. 2. Lorca d. 37. de praa, Becanus de Sacramentis cap. 3. q. 2. Affirmatiuq; sentaq; tenent D. Bonauentura, Scotus et aliq, Ricardus, Palacius, Caietanus, Bartholomeus Medina, Pegna, Curiel, Ioannes Medina, Nunez apud Nuncy citatq; P. Suarez lib. 5. de pna. cap. 21. P. Vazquez t. 2. d. 203. et reliqui Societatis Nri cotes. Cap. 2. affirmatiuq; sentaq; preferitur, ac probatur.

Cap. 2.

Affirmatiua sentaa. preferitur, ac probatur.

Et 1o. quia q. peccatq; homi. illatq; ob. eiq; unus hoc. alteri debitare offenq; seu iniuriq; sibi ab eo illatq; sine illa offendentis retractatione: similiter q. ob. Dei debitare offenq; sibi irrogatq; per pecty mortale ubiq; illa

peccatoris retractare: unus. et ab adversarys decipitur, et exacte dicat,
q. sit opus. Deinde cum n. solus unus remittere offensor, qui alij
per penitentiy retractant; unus ergo unus, qui in offensis, ac unus
habitualiter, ac pertinaciter perseverant, diligere, &c. illis, diligentes
unos nostros. Dic. ay. tenet apari, l. potius a fortiori, cy hmp. Benignitas
misericordia infita excedat.

Sent. aduersarys, posse pecty. deplorari Dei
derari; uno modo quatenus redit hmp. moraliter malu per inordinatum
vinq, seu deuiang. a regula rationis: alio modo quatenus eiusdem actus
Dei, vel odio offensis, et pena, quem ratione offensis fraterni: pectum in hoc
Dei sensu uniuersaty posse ab offensis rationis abiq. retractatione offensionis: se
cus si intelligeretur priori modo; cy enim nec Deus ipse dispensare po
sit in lege naag, ut possit licite operari &c. regula rationis, v.g. mentiendo:
hinc fit ut n. possit ab hmne. tollere unum. inordinatum ab eius modi
regula, nisi precesset hoc. per retractatiam auersionis illi opposite, ac ad rationis.
regulam ducentis; et hoc pacto se intrinsece haberet: quemadmodu primum hu
manum q. quidq. subducit debitis debitare, quatenus fuit offensa ipsius, et
pena ab ipso inflicenda, ita dicit. abiq. subducit retractatione: minime in
uolet delicty illud abstergere quatenus legi naag, rationisue regulq.
aduersy; ac inde nec ex debitate sua pt. effugere, ut delinquens extra
neat ordine moraliter malum; d. de hoc casu, ut precesset delinquens
per pias retractatiam ad rationis regulq, naag. legi ordinate ducentis
statu.

1. D. 2a 1o. p. salp sicut hoc. pt. debitare delicty 2i ad Deum, quo
ad rationis offensis, seu unius abiq. retractatione offensionis, ita ergo Deus, cy
ratio; d. ablata a pecto. rationis offensis Dei, seu d. dg e, auersione a Deo, re
manet pecty. in ratione. pecti. mortalis (esto maneat in ratione mali, seu inor
dinis moralis) ut dicat ex D. 3a. lo. cit. disp. pacc. cap. ult. p. pt. Deus
dicitur pecty, salp quatenus mortale abiq. retractatione. peccatoris. 2a 2o. q.
ut cap. cit. Ioannes ex D. 3a ablata affecto. habituali rationis offensis
Dei, illud nullatenus manet in ratione. pecti, seu manda moralis peccantis

d. solu quoad reatu pene; so si permor pt. Deus dimittere pecta habitua
le, quoad rag. offensq absq. retractane. peccatis, pt. permitt illud remitte
absq. tali retractane, hic. hinc.

Ob. 7. aprioni nra sentia. Effectus halis. pecti
opis e. duplex duntaxat: alter e. effectus halis. digni odio Dni, vendt
Rectoris debitq satisfacni, et pene. quemeni afecto. qui e. offensa Dei; seu
aversio a Dnina lege: Alter e. effectus halis malis moraliter quemeni a
pecto, qui e. aversio a regula rationis: seu ut loquitur Sti. ctatis, inordinata
Quercio ad bonu mutabile: et uterq. effectus a Deo impediri pt. in pecto. habi
tuali absq. retractane. peccatis: pt. so. Deus pecti illud penitus extinguere quo
ad effectu oes. pecti. ipsius absq. peccatis retractane, et dig. absq. emendati
retractane penitus pecti illud tollere; nunqm eni pecti. manere pniturane
habituales, cum maneat quoad aliqm effectu halis ipius. eius.

Minor pbr: et quidem
quod attinet ad priorem effectu digni odio Dni, et pene debiti; ex pte. operis Dei, de
betur q. debitu satisfacni, manifeste videtur posse Deus q. solu suo placito
illud extinguere, quantumcumq peccator mere passive se habeat; tu q. quilibet credi
tor q. solo suo placito pt. remittendo debitu extinguere effectu halis debitoris, si
ue ex delicto, sive ex pacto, quamvis creditor mere passive se habeat: similer
go, et do potenti Deus q. apriori, q. homo ee. digne odio, et pene debitus
remq. satisfacni. debitu q. offensa Dei remittee, ac Deus here ng passive
accipiatur, et pt. ad odio habendu, ac puniendu peccatu, atq. ad exigendu ab
debitu satisfacu (in hac palu. ut ppter. dictu sit illatu): atqui Deus, non
et aliquis quilibet pt. q. suo libito uni suo debere, cedendoq. talem ex
tinguere: so. etia.

Ob. 8. dig. potuit Deus q. suo placito impedire illu ef
fectu malu moraliter, c. minus perspicue videtur: effectus eni iste qui a
doctoribus distinctus transacto pecti actu ad nimum e. peccatu odiosu
seu inordinare cteratu creaturam valen. ob nimiu rag. mali. imperata per
illa manifa (mirabile profecto) pecca. ee. Dnu pena talis macula. Prop.
Deus ut princeps Supremus totius rag. valen. creatu q. suo placito illigetu

natus exigunt remittendo ipsi et ipsi creatus habitus existendi
natus, ponunt ipsi Deus, ut supra dictum est. Quia ex parte humanae libe
bito suo remittere unum donum vel plura, ponunt tali casu corre
spondens: Jo. etta

Obj. 3° Si retractio. est. aliter requisita ad remissionem ge
ti habituali, quia ne g. pecc. actus est actualis praeteriti et retractati,
ita ut pecc. habituale destruatur. minus ex pecto actuali praeterito, et ex
car.ª retractatus: Si hoc e falso, Jo. ets cetter. Major, et Deodatus et ab Arco,
et alii ex adversarijs: et Datat 1°. Quia, q. ex car.ª retractatus ex. destru
ctum pecc habituale, potest pecc. aliud deficere per defectu alicuius destru
ctui. Sed. aliud, exempli per defectu caritatis, seu qd. do e, per do
dum ipsi habitui adest car. Retractatus: Datat 2°. Ex praeceptis fidei
merito sentit Comarius, exempli qd. pecc. praeteriti destruitur moraliter per
veneream vel grave. voluntary per hoc qd. ex retractetur; at. actus ee
voluntarius moraliter e praes. actus. pecc. habituale, ita car.ª retracta
tus e. destructivus alicuius. Minor pbr. ex ni car.ª retractatus est. destructi
vus pecc habituale, eo pacto qd. deficeret ea car.ª seu qd do e, per
hoc desinere qd. adest retracto. pecc. praeteriti, deficeret pecc. habitua
le; deficit ex destructu, deficiente aliquo eius destructivo: atque deficeret car.ª
retractatus, seu pecto retractatus ex. Deficit ergo pecc. habituale; alias
per amissionem etg esset facilissime destructum pecto habituale: ex amissio.
vel retractatus pecto ex car.ª retractatus sit. e. destructivus pecc. habituale.

Obj. 4°.

Si retractac. peccat. est. aliter requisita ad remissionem pecc. l. requisi
tum. per modu destructivi remissivi alicuius l. per modu destructivi aliter
quam ad aliquod destructivu alicuius remissivi: d. consequens Dei pbr. Jo. etta
cum probat. ex. inducit: generaliter enim loquendo, quicquid aliter requiritur
ad aliquod destructivu, l. requiritur per modu destructivi alicuius l. per modu
destructivi quam ad aliquod. eius destructivu. Minor pbr: et quidquid ex. deficit
aliud a. destructivu pecto habituali remissivi pecti, ad qd. est aliter.

saluare: Jo. de remanere cum originali peccti, quilla requiruntur retractio. ex parte ipsius: 2ª 2ª q. 1. requireretur retractio. ea deberet ee ppter ignoy. patroy ille qui eo tpore. infecerunt: requireretur ey, ut per illa deleretur ptas. voluntary seu mali moralis reperte in eo pecto: d. hec ptas. voluntary et malitia moralis ex. deleretur in retractanti ille; iquido ille retractare ille, et permanerent mali moraliter; et manet moraliter in pecto. originali ratione cuj ptis. voluntary, donec baptizemur: etenj per transitu ignoy. voluntary in voluntary ille vere denominamur peccatrel per illud ignoy pecti ille, donec per baptismy mobis remittatur, ut patet ex Bñd. vell. 2. a. 3.

Cap. 9.

Soluuntur argita Oraria.

1ª. Jeruntur ex Bñd. vell. 6. cap. 2. ubi sic het: hanc dispoy, seu pparationem ng ratificatio. ipsa sequitur, que ē. e. tola pectis remissio, d. et ratificatio, et renouatio. interioj hominis, gratie et virtutis. Ng sic ratificatio includit renouatij interioj hominis per voluntariu suscepm gratie: d. requirit saltem hec renouatio. inter per voluntariu suscepm. gratie quam hoc. voluntarie se disponat retractando pecta: Jo. requirit saltem ratificatio. pectis, quam sic voluntarie se disponat retractando pecta. Rea in 1ª. hoc arguit retorquendo: ng ex pmissis Bñd. ubi. patet ratificatio. destruens dispone, seu retractatio pectis, ē. ee. quid precedy ad illa: sic ay. vera est. remissa. originis, dispoo, seu retractio. pectis, ut pote destructiua affectus formalis. malitie moraliter, et voluntarietatis pecti, est. destructiua ratificatiua pectis.

Deinde reo, dissdo. minoy, per voluntariu suscepm gratie reduplicatiue ut voluntariu, Accedo; specificatiue tpe; q. ipsa gratia ceptio, que tacito ē. voluntaria denominatiue a dispone. nobis voluntaria, potuit ā. e. voluntaria. 2ª. ay. ignoranter renouare seu per voluntariu suscepm. gratie, q. loquitur 2ª. pars. Ggs, seu de facto, a. ic. 2ª. alij quidem Druncul pbs.

Quum deinde ex D. Thom 3ª p. q. 36. artic. 2º. ubi ait, impossibile esse aliquis remitti peccatum sine virtute pœnitentiæ, licet remitti possit sine sacramento pœnitentiæ: virtus autem pœnitentiæ quoad substantiam perinde est ac retractatio peccati: &c. Resp. cum Caietano, Lederma, et aliis Authoribus dicendum S. Doctorem loqui supposita lege, in qua: de potentia absoluta. Sed ista solutione itam in suspensum sto: Dicunt Thomas contraponit pœnitentiæ virtutem sacramento pœnitentiæ: id sine sacramento pœnitentiæ nequit remitti peccatum de potentia ordinaria: q.d. sine pœnitentiæ virtute, seu retractatione nequit remitti peccatum ex mente D. Thomæ etiam de potentia absoluta, aliás maiorem incompossibilitatem asserunt Angelicus Doctor ut remittatur peccatum sine virtute, quam sine sacramento pœnitentiæ. Respondent Sancti Thomam loqui de sacramento in re suscepto, sine quo dicitur se remitti peccatum etiam de lege ordinaria, in qua: sine retractatione peccati re ipsa posita.

3. Quum peccatum habituale est peccatum actuale præteritum, moraliter seu habitualiter perseverans; id peccatum actuale præteritum moraliter seu habitualiter perseverat, donec retractetur deficientibus quibusque aliis: q.d. peccatum habituale perseverat per hoc præcise, quod peccatum præteritum non sit retractatum; & sequens implicat remitti peccatum habituale adstante carentia retractationis, seu non posita retractatione. Minor patet: dicunt enim animalia habituales R.g. seu habituales religiosi moraliter, seu habitualiter perseverat per hoc præcise quod quis careat voto, nec contra non retractaverit q.d. similiter esto.

Respondeo in primis argumentum retorquendo: etiam ex dicit Adversarius peccatum habituale cessare per hoc præcise quod peccatum præterierit, & non fuerit retractatum, deficiente quovis alio cessare requirit peccatum habituale cessari per hoc præcise quod retractetur deficiente quovis alio: manifestum enim est de ratione virtutum per hoc præcise quod tollatur aliquid eius distinctivum, & aliquid distinctivum peccati habitualis tollitur posita retractatione si peccatum habituale distat in pecto præterito, & carentia retractationis: hæc minimum carentia per retractationem tollitur: consequens ergo est omnino falsum: porro nunquam ad

dattritione extra sacramentu n tollit pecu habituale dalte mortale, n
sum de dabitio sit vera retractio pecti.

Ad aum, aptumo dicendu; et absolutem
possumus notandum ad (qd alibi supra indicatum) actum praetaxum pecca-
minosum duplici sensu posse permanere habitualiter: Pu sensu est, quater
nus actus elicitus quando n retractatur propter fundamentum sufficiens ad judica-
tum bonu, nunc conditionate approbatum id qd pecti, nimirum subditione
quod in eadem esset occasione dicitur, et in hoc sensu dicitur hodie per
manere habitualiter intentio, quam heri quis habuit faciendi hodie
rationem modo illam non retractaverit. Pu sensu est qd pecu praeteritum
dicitur manere moraliter, cum prudenti existimatione equivaleat sibi ipsi phy-
sice existenti in ordine ad reddendu pectore dignum divino odio: et pecu in hoc sensu posse
manere habitualiter et pectum praeteritum n donatum a DCO, nec a pectore per digna
satisfactione retractatum, ut supradximus.

Inter haec duo pseuerans habitualis magnu inter discrimen, etenim posse
posteriori hoc indicatu absolute dignus divino odio: quatenus DEUS in eternitate
sua acquirit per pecu praeteritu ad agendu inimicum pectore precise posterius ex sa-
tisfactione dignum p pecto praeterito. Pu vero manens priori non potest absolute dignus div.
odio agi, quia non ut talis absolute bonus vere ac ordinate meritorius, ut ex inferno quidem
non ut recte observat Lugo, perseverantia vere de se fundamentu certu meritor
gaudii, ex pecator ut Catholicus agnus divino odio sub Catholica ratione pro
ea occasione detineretur, eo tanto tempore qt. transiret post pecu praeteritu
tantum qto ce. contra. in pectore, ut licet pecu. de retractaverit occ illius
meminerit, stabilem tunc ut qd. pecu. illud ca. foret modo aptatum, ad po
sse retractandu, quamus prorsus tentatione demus pulsaretur: quare potest illa
perseverantia e. cum impia, et insufficiens ad detinendu pecu. habituale
talis illa per se actu attenu. allata, tolleretur pecu. habituale, ut dictu
e, requiritur qd ac reflexa posterior perseverantia ad detinendu pecuu
sane. habituale.

Declaratur hoc exemplo non pretensa, qd. duplicatur per

e habitualiter voluntary, cy pecty. simpliciter vel simpliciter voluntarius dicetur Ostituitur in rone habitualiter voluntarie, per carentiã retractãs. o. pecty. habituale Ostituitur per carentiã retractãs, ac per Ogñ. exigit tol le ons. ablate ea carẽa, per retractãm actiõis. in tẽ. cuius oppositi dicetur oppositum. per arting. destruitur pecty habituale. etiã anter. ad libi Odonary. Ag ponita actione tollitur car. retractãs, que car. per vim Ostituit pecty habituale. Deinde dicitur. Omnis: Ostituitur in rone habitualiter voluntarie pro, et absolute dicto Omnis, magne, et Odonale, hoc in ordine ad prudenter presumendu, qd. pector. vellet modo de quo obiicitur dicebat, in ordine tendere modo pulsaretur, modo, transeat.

Hic fals

e. qd.: pecty: preterita Ostituatur in rone voluntary habituale pro et absolute tales per carentiã retractãs qd. exhibe Ostitui, a pectore elicien acty actuis extra sacramentu licet in. heat. carentiã retractãs retinet in. pecty. habituale, ac per Ogñ. pecty. illud in quo Omnis in omnibus voluntarius habitualis pro, et absolute talis: sicut ex premissis patet v. g. Omnis Omoraliter etiã post retractãm in ordine ad habiendu decimas ad rabile. dicitur, tha Omnis voluntarius preteritus in ordine ad eandẽ effectu, perinde ex modo habetur pregnãs ruminãdi, ac si modo physice exteret tale pensatu: Dammodo in. ut a Deo Odonata, nec a pectore in ea habita a illo Odigna retractio. Sicut. Ostituitur. pecty preteritus per carentiã retractãs in rone voluntary vppre, et moraliter quidã modo dicitur, quatenus ablata ea carentia, nec ponita retractione in. Omnis voluntarius in ordine ad presumendu, qd. pector modo vellet illud dicere, quod qd. antea voluit, in casu tentare, quia antea, modo pulsaretur sicut vult in. relenty prec Complety, retractãs in. accidentis, Omnis moraliter in rone. vult, ac per Odñ. in rone. voluntarius (vult exempli gratia voluntarius) in ordine ad exigendu, in. cursu quo in dicta physice exteret, et in. per retractãm. Omnis malo sensu Omnia pro suo libitu, id e, sine fundamento ad presumendu agitare. Nouerit, in rone

preteritu manet pector habitualiter maculatu, donec illud retractet q^a manet habitualiter aversu a regula rectu; ac sic moraliter intrinsece ordi et unitus: Jo. Casuala habitualis. pecti alicui. furti, queunt permitti absq^e ulla posita malitia. pulcritudine. Maria per retractatu. Deo. per se diuisa separare, manere pectu pecti. n. retractatu. de numero integre et continuate uersu habitualiter a regula rectu. eo tenu quo diuisu pecti. preteriti separatu manere habitualiter in rane. voluntarii. diuisu. introduce ad presumendu de pectore, qd. agaret. tanta prelatio debita interroparetur, i. qd aliud modo contineret, si modo in prop certu tantu distineretur, in qq. antea pecti illud contenti. Cetery n. manet pector ille pure, et absolute maculatu, sedu, aut inquinu per aversione a regula rectu. sic habitualiter manentu, eloquiu n. manet absolutu debitu alicui, aut etu ab alia creatura crati: cu Deus separatur per modu mortis cessatione actus habitualis ordinis illius pectoris; et macula, sedus et inquinu moraliter, seu habitualiter absolute perseverant, qui aliud e, quu habitualiter expecto. pret. absolute moraliter perseverant, tanu pector rane. macula preterita n. cessat secundu ipsu rei, quu si modo actu pecaret, ac macularetur: sicut homo ee. absolute physice. maculatu macula aliqua corporea, e. ee. obtu. physice. absolute ex se aptu natu ad causandu in intuente displicentia rationis.

6.^u implicat pecti. remitti, quin intervenat aliqua mutatio. ex ple. pectoris: d. si pecti. remitti posset absq^e retractatione. pectoris, posset remitti absq^e ulla mutatione ex ple. primi: Jo. etta, Maior e. certa: implicat enim pecti. remitti, quin detur transitus a statu immunitatis, seu pectoris de statu peccati. seu pectoris; qui transitus importat mutatu. aliqua ex ple. pectoris. Minor suadetur: eo per non pt. remitti pecti. absq^e ruptura gratiae, aut alicuius dispositionis. atque preter istius. quae aut aliud aliquem pt, per qd. mutari possit pecti, cui pecti. remittitur, preter retractatu: Jo. Deo. Brigida. Maria: quin intervenat mutatio. aliqua, communi accedimus:

mutao. aliqua phyca ypocrisy. Predicatur qua drisy disp. pri: ad f. assuty. cap. 5.

D. replicabis: mutao. de pectore in n. pectore, & est dicatur moraliter, e. in. vera, et realiter: d. mutao. vera, et realiter quia desinere, quia phyce aliquid. deberat, aut esset; p.ex caliid veniat, aut cessat ex pte. Dei, necesse e. ut deberat, aut esset expte. pectoris: d. simpte infuse. grae, aut aliud expressi ut, ad. phyce cessare aut. debuere ponit in pretate mutare. preter retractary. pectoris: hoc p.o. retractabo. varie e. ad precepty mutary. Resp. negando minorem sumpty: ad veritat mutary phyce very mutat. & quo debuerat pecty, et cessat aliud mutari, in quo fuit pecty. Vero hanc veritatem veritatis sufficere ut sit phyce. Quaritur hoc. Quaeritur de uno statu in alio, scilicet transeat de uno statu in alium vltre et restat patet infinitos exemplar: nec ex ne precepti impositi ad certu finem, quis restat quis obligatus p. tali tempore, excusante eo tempore, alios, adueniente, cessat obligatio, reliqui obligati, incarnari, recedunt alia omitta: sic recty, cessat precepty praecepta dimittere? uno anno durante ad veniente alio anno, desinet mutao. moralis, e. de. obligato, in obligari, tenetur ter ora. Quaeritur vltimo. Cap. 4.

Cap. 4.

Relatio assuta. Drama sacramentor

1. assuty. Drama sacramentor bonus, seu meritoria, praeterea creat hom. habitual ter bony, seu meretur, dg n. retractabitur, nec enim bonus, nec malus. habitualis tollit pt. audientiale: extrica interny: p.o. mutatio actus malus, posterior creat bony. habitualiter malus, donec retractabitur, nec enim malitia habitualis tollit pte. per. Idoneus extrinsecus. Resp. in 11 retorquendo assuty: bonus habitualis actus praeteriti non extinguitur, supervenientes pecto: quia esset infra gesser veniente grae. p.o. hoc malitia habitualis extinguitur per grae. superuenien p. in sacrificare, quam creat infra ex malitia per aliud pecty. supervenientes

nec ppr. reuerentiam debitam Creatori obsequium habituale exhibet. Quicunq; huiusmodi
quo d. tollitur per voluntatem principij; et m. 2da. oct. offensa, seu iniuria humano
principio tollitur per exercitium alicuius debiti: ocl. ja. debere teneatur aliquis, quo
ad pp. attineat inter bonitates, et malitias.

Deinde circa. hoc. dubio. Circa: Vtrum sit peccatum
e. ex malitia. bonitatis, et meriti, seu malitia ex demerito habituali: vel malitia
habitualis constituat peccatum. debitum Dei, obligationem. ad satisfaciendum Deo et Dq. Videtur
Deus creditor peccati; vt reddat peccatum digno odio dignum; Contra. vel ex. Dei ac
odio habendi. peccatum, debiti, obligationis. ac satisfaciendi tunc ista. auffert vt per
extrinsecum voluntatis creditoris, ut patet a simili, in creditore humano, qui pt. exercita
donare auffert debitum, quia ex Contractu, quia ex iniuria sibi illata Circa hanc
ty in Superiore, qui extrinsica. voluntate pt. tollere obligationem. legis, et moti: vel etiam
ad odium. e. tunc ista. remissibile per voluntatem, quia Deus non alii debet, nisi
tat etiam a simili in humanis Circa bonitatem, seu meriti habitualis gratia. e. Ad
tituere debitum alligati alteri, seu vt alteri: d. tota illius dignitas e. valor ad
pretium (vt supponitur) (. statuitur ab argumento) retenet ex pte operantis, secundum
ex hac Constituitur pax exercitij liberi remunerandi, meriti peccati in gratia. habitus
bis Constituitur per liberum in. Odium Dei offensi.

Ad cum Dicitur. in. dicendum
dat ab diuina voluntate pd. tanti ab humana: sequitur a diuina, d. ab humana in
tuitate tolli: atqui Dicitur. pecti. habitualis in. dependet a diuina, d. ab humana
voluntate: alias Deus foret caa. Dicitur. pecti. pro. sequit tolli pecti. habi
tuale cum a voluntate humana illud retractante. Nec. in. Nec argum. Ad. igitur
cui debuerant obsare, Dei pertinet Odium. sua iniuria, sua extrinseca huiusmodi
ne pecti. destruere; aliqui dt. Deus est. caa. valde inadequata Destructiua pecti. quia
quide solu pectoris retractatio. ac. pecti. destructiua. adequata, ac per Dq. animi. extra
sacramenti destruere pecti. mortale.

Deinde circa pecti. habituale. 2m. dd. inuestat
in recto in. dependere a Deo in Dicitur, dependere in. 2m. dd. inuestat in obliquo,
seu habitudinaliter; et hoc quidq. dicatur ac. ab obj. ordinem disp. 1. cap.

§, §. §; et demo Webster subiectur: tu 2°. pecty. originale quoad eius habitualitatem, seu 2°. qd. superadat pecti. Sede ex. Ceremonia ab infante ex. Cerretractione; jo. a Deo ex. Cohonante: ty ergo q. pecty. habituale homis attrh. extra Sacramenty abolitio extra Sacramenty Ceremonia, ex. ab ipso homine, ut pote pecty. Cerractante; jo. a Deo ex Cui ex. Cemitente Bao: ay. ergo, cy Deo summe decebat Ceremere pecti habitualitatis ex suppone. preteritum pecti actualis e, q. alle habitualitatis e. de cevere pene, seu mali physici, cui Ceremia Cenitur e. Deo indecora.

2°. requitur

ex homis pecty. Cemitere, aut cy dirigendo, aut et in grag, et amicitia sug recipiendo, 3. requit illy Cohere, et in grag. sug recipere, aut cui voluntas ave accidentalis tat per qm spiral acty: jo. requit Deus pecty. Cemitere abrq. pecto. pecti actu amicitie qm; aq statim amicitia Cetituitur per charity amicitia amoris Dei in 1°. argmty. pro manifesto instantia in pecto. originali, qd. Deus infundit gemitat, gratia Cetituendo sch gratia, et amicitia, abrq. Cimelio in. igitur amore. ✓

Ideirde resp, Data maiori,

Negdo. Minori; est cy Deus pectorp. in sug grag, et amicitia recepta, sufficat ut Cui voluntas nec actualiter, nec habitualiter in. ee. accidentia a Deo (qd. transeat to actu pecti. fit per Cadentia) et qd. sit habitualiter Cuerra ad Deu, qd. fit per infusionem grag. Ideirco non pharp. resp, amicitia quidem actualis, seu in actu 2°. Cimtere in Cimelio amore actuali; amicitia in habituali, seu in actu 1°. cy Deo, quero sic singulariter Creatur amicitia ex gra, Cruture in gra. habituali, seu habitu ex cui eiusdem Cimelio, qua habitu Deus infundit pone dimittendo abrq. illo actu amoris pectorum, sicut de facto infunditur infantibus.

Jo. Negatur actu peccandi, cuius

cam, seu obtinere remissionem pecti, quam Deus tat ab actu peccaminoso: jo. tertio. negatur habitualiter pectorp. iustificari, aut obtinere remissionem pecti. habitualis, quam ab eo Deus tat ab eo ay. desistere, et illud retractare importat actu pectoris. jo. ettia. Deo. dirigdo. ami, quam Deus tat ab actu peccaminoso positive per actu contrary actui peccaminoso, scilicet ami; quam Deus tat negative, hoc e, quia cessat ab actu peccaminoso, licedo ami; et transeat dirigdo. e. Cdo.

triplex. Duplicitur pt. quia ab actu deriuatur, l. potentia per actu opposita, l. negatiue per puru cessatu ab actu: in de prima deriuatiua remota, remanent pecta. habitualia remota posse aremouere, quia pecta. per actu oppositu retractatu ab illo deriuatu; ita etiã secunda pecta. actuale in 1° instãti, in quo ab illo cessatur; posse remoti abiq. retractatione pectoris, nec ens quidã pna attinet, nisi appareat diuersitas inter pecta. actuale, et habituale.

Cetera tenet pro ut pt, utrumtatur pecta actuale, quia pector. ab illo negatiue deriuatu, ab illo cessando (qd h. n. e. ono. certu, ut postea videbimus) ita fatemur pro ut, ut remaneat pecta. habituale, quia pector. cessat habitualiter peccare, et in hoc e. utrinq. par tas. Pro aliunde adest magna disparitas, qd. pecta. actuale cessare requirit, quoscatur pro libere, non enim. sic achoy opatu, in quia cessat pecta actuale, suspendat: pecta. n. habituale cessare pt. per solu operatu, non actu alternis semper per oblationes. nec existit Deo, nec existit, cu pecta. illud ex carentia denuo Deo creatu reintroducatur, eaq. carentia per oblationes opposita tollatur.

11. Dico pro tertia triplicatu. impugnat desponsat ista ag. illud, contrahit. cu alio quodda matrim. spuale qui illud Deus 2. Reg: sponsabo te mihi in sempiternu, sponsabo te mihi in iustitia, d. implicat matrim. contrahi abiq. mutua partiu promissione implicat jo. mutuatio impu, ac proinde remoto pecto. nichilo in contrahente abiq. promissione liberoru ipsi, quo ist. Deus in pecta. repudiaret, retractetur: ipse implicite. Deus in V. assertu. Sicut. 2. cor ruptiua ag. impugnantiu, qua per eam Deo equaliter sponsantur, n. Christo abiq. error Deo, et libere promissu.

Decimoad ruinam stat, remotis mutuis pecti. Certum in matrimonio. quarto. requiritur pecti mutuatio, in n°. Sacramento. pecti existit, quia potest. tenemur. Benig. Deo. matrim, non sponsalia illa (remota) spualia, nec mutuas animi cu Deo. saluari in Sacramento, nec charitate, ceteraru. certitudinem infusaru. Cui ista exponit non. Corollariu, quo licet de facto in. concentur hanc pecta. personale. abiq. retractatione. illius pecti; bene in. causa pro diu quibus abiq. tali retractatione.

12. Requiritur remotio pecti. magis beneficio expe.

Dei, qua ea, que de facto datur, cy ea remissio vt peccatum, vt remissum, et infra valorum
retinet Scpli: d. remissio pecti. absq. retractare. pectoris, videretur, eet magis beneficia et
liberalis, qua remissio, que de facto talis retractus. presupponit: jo. etta. Negatum; Suppositae
tao. de facto requisita ad remissum pecti. e. per se bona, et perfectiua pectoris, ac
inde dona Dei. et Cfr. ea retractas. simul cy remissione pecti causat beneficia Dei
e, qua talis pecti remissio absq. tali retractare.

13: aliquod talis e. pecty. e. evaluer
remissibile absq retractare. pectoris, vt pecty, quo quis inueniret reuelare, aut
Deus reuelaret, se velle pecty. donare, nisi pector de illo penitens crederet; jo.
nulli e. pecty. remissibile absq. retractare. patet Cfr. ex argta. rationis L. nihil obsunt,
L. nudent rea. pecta. habitualia remissibilia ee. absq. illoy retractare: jo. cy hoc Z. n.
obsunt, nihil obsare. videntur.

Nego Cfr: ex gd. pecty illud speciale in arch. pronty remissionem requirit
absq. retractare. pectoris, a. quent ex Concepta cor. pecti, d. ex speciali remissione ea
hi illud pecti cy ea diuina reuelare evaluer. uera. Quare exinde n. infertur, gd. re
quent Omnia pecty. mortuary cy tali reuelare, vta n. infertur, gd. requirat remissio
retractare illius. Argta. cy. cta. obsunt. n. requirare ex Concepta pecti, gd. pecty. ha
bituale remittatur absq. retractare. pectoris. Preterea ex quo argumentum, reliqua pec
ta. n. requirantia talis reuelary. nec retractare remitti posse: videtur, Deus liberedo
remittit nulli pecty. remissore absq. penitentia pectoris, potuit libere here. opposity decreto.

Cfr
cy: si posset remitti pecty. habituale absq. retractare, posset eng remitti pecty actuale
remitti, in quo Omittitur: d. hoc e. falsy: jo. etta. Argtum hoc speciale potest disputari,
vt jo. Disp. 4a.

Disp. 4a

An possit Deus donare pecty. 7. vnita, in quo ht.

Cap. 1.

Relata Autoy senter, negatiua ponuntur, actor.

Negatiua sentag, vt Cramptezius supponit Ex. Sr. Gb. 7. de gra cap. 21 a. 5.

eandem, et grat. Oviedo 1. 2. tract. 8. cap. 4, punct. 6. Affirmat ut vero simile videtur Lugo disp. 7. de Pœnit. sec. 126, cum absolute defendit Bypalda disp. ult. de cens. sugenali sec. 29, et P. Arcudius.

Jo. prop. ventog multo probabilius existimo, quia ut clarius patet, observo ex dictis disp. 2. cap. ult. in pecto actuali omisso cum advertentia ad duas leges considerando ea, et resp. offensæ divinæ et resp. maculæ moralis contentur in declaratione, seu explicatiua regula rationis, quæ rationes sæpe distinctos ea, ubi sufficienter plures: hæc jo. dubitare supponitur, attento 1°. pecto. quoad resp. maculæ moralis in. posse adornari, seu tolli, per actum exercit. Hæc ett. multi videtur eadem: ergo pecto. actuale mortis. importat aliquam inhabitu, ac inde aliquam deformitatem, seu ergo resp. ejus rationis creata, quæ deformitas, seu oppos. e. maculæ moralis: jo. si a pecto, per actum exercit, tolleretur hæc macula moralis, foret pecto, ut supponimus, et aliunde in. foret, ut pote in voluntate derelicta, qd. manifeste implicat.

Ad 1°. 2. pecto. offendo resp. offensæ Dei in. posse adornari per actum, in quo consistit. Hæc assertio intellecta in sensu strictiori significationis videtur erg manifesta: ergo adornare offensæ in esse, et rigoroso quamvis præsupponat offensæ formaliter: id offensa, quæ ad præsupponitur omnia in aliquo inhabitu, requirit per se adornari: ergo adornare offensæ per aliquo inhabitu e. illo tollere, seu destruere per illo inhabitu, ut e. evidens: plane ergo implicat offensæ tolli, seu destrui per inhabitu, per quo supponitur in existentia sua per illum in. existere simul, et in. existere: jo. si posse loquamur manifeste implicat offensæ adornari per inhabitu, per quo existit: crederemus in hoc sensu divinæ Legis ergo Suarez citatis, ee. per se citatis in. posse remitti pecto, per actum exercit.

Valet jo. videtur ee. probabilis sententia affirmans in casu loquendo, quatenus asserit Deus non adornare antecedata posse impedire, ne pecto actuale omissi cum advertentia ad duas leges sit offensa Dei: et 2°. ergo tenetur adhuc ut sic intellecta per. assertio circa pecto. omissi cum advertentia ad duas leges probabiliter et aliunde stricta 2ª Dei mandati per. quæ Deus adornatione sua impedire, ne peccato quiescat id, qd. ipsi est tale e. quæ jo.

Deus condonatione sua impedire, ne peccata eiusmodi, qui actu exerciti, et directa contra Deum iniuria, ac proinde ne ista offensa Dei. Maiorq. ex ipso probatur in tractatu de peccatis, eamque modo sit breviter ostendo. Omnis inhonoratio Dei non cedentis sui in suum honorem est directa contra illius iniuria: sed peccatum commissum qui advertentia ad diuinq. prohibitionem ex suo obiecto essentiali est inhonoratio Dei coercentis, nec potentis cedere sui in suum honorem: Jo. et cetera: Quare et Consequentia tenuit.

Minor per tres partes probatur; atque in prima prima pars, nempe peccata esse essentialiter inhonorationem Dei ostendo: quam peccatum essentialiter, a contemptu quidam, et vilipendio quidam maiestatis saltem indirecta: sed ad inhonorationem sufficit contemptus, et vilipendio indirecta; ut ecce, qua alterius excellentia nactu exercito vilipenditur, licet non exerceatur animo directe alterum vilipendendi: sic si Petro verbi gratia alapa impingis, proculdubio illius excellentiam vilipendis, quamvis illi derogare non intendas: omne ergo peccatum est essentialiter inhonoratio Dei.

Maior hec ostenditur 1°. ex sacris Literis in qui. oe. pecta. Declaratur per Clemens, semper 5°. ne, qua peccaverit, ac Clemens to dominus, ne peccaverit exinde deposita. 2°. ex Aug. lib. de vera, et fra. cap. 29, ubi licet caret, peccata oe. ee. fratis Dei Clemens, ac infecunda m. vere a Pelagia per assumpta ee. Iesus hanc: omne pecta. e. Clemens Dei, ubi. indirecte vilipendio, ac inde indirecta inhonoratio, et iniuria. Idq. het. D. Th. in 4. distinc. 9. art. 3. 3°. authoritate, et rationi. Duns Scotus lib. 1°. super Decalogo, cap. 14. ng peccata. mortalia dicuntur legi ergo Deo legislatore, qua ubiq. existit, atq. ita. iura. opera dicuntur inimici: hoc autem ee Clemens, per vilipendium diuine maiestatis videtur manifeste: ratione. Lex humana ergo ipso legislatore inobsequente censetur in prudentia ferenda quidq. quod Clemens ut ita maiestate in Regia, ergo eiusmodi rege, censetur Clemens maiestatis, et crimen capitale: quia potest vere regnum. Debet diuina maiestatis Clemens ergo ipso inobsequio legi illius, qua maiestatis excellentia respectiue peccatica, parte intimitate, peccatq. odio incomparabiliter his humanis legislatore superata

Bas[illegible]

Det. injemoris quibz Dr. ut legislator ppe, et reparare dtemeatur legis sue
lare corp pro facta, ri. sufficere pary. illud ppcq, l. abstracte be tantya
delinquente cognita, d. opus ee, ut comparatur intuitbe. q. dtemptus ille de
tat in eo qd. delinquens peccato unicat in deformando difficultat, quo ri. ex
peritur, cum legislatore ut pary. intuitbe cognoscat: rc ay. pectre. Dey ut
pary. ri. cognoscunt, imo ri cognoscerent, peccare ri. parent.

Very hinc solum.

aquiescere ri. pary; etey ri. (mirop), d. inparabiliter maiop difficultat ex
peritur hoc. in violare. Deum legis, ri Dey op. max. mundi, licet abs
tractive dtemptetur, ut pary. dy peccat, quo in violare legis cole alte
re humano, quo intuetur pary, salte secluso timore, et certitudine pene in
flicty ab humano rege irrogande: ito claritas qudi intuitbi cognoscendi huma
ne maiestatis pary. inparabilis excita dgenerat Deum maiestatis infi
tas, infitaq. the. illud perpetuo, qua constituop pect. defirmatyo de
ytyme intuetur, infitaq. eius bonitas, cui pecty. ung. adeo repugnat, ung
dy veluti ad nomty ducat, aut sacer textus eloquitur hoc. d. unde di
cit D. Thi opusc. 80. cap 2: ri Deum pary, et audecamp semper co
gitaremus, aut aux, aut humana peccaremus: ri co. legislatoris pary. dtemp
tum tbetendus e. penes difficultat, quo in opus legis violare. experitur pector,
inparabiliter maior dtemptus e. peccato corp humano, quo corp humano Rege
Dr. cory leges omny.

4o. Rs. cdo maior: per pecty. admittur Deo prego
gatiua ultimi finis, abiecta Beatitudinis, eademq in creatura distituti:
ita ut D. Thi, et alij Doctores coter dicunt, pector ab ult. suo fine, peccando
se auertit, et Deo veluti tergo verteq, se conuertit ad bonu creatu, ituiendu
suo bono preferendo, et pro Deo parando. illud caduci lucelli: et quamuis
hanc ultimi finis prerogatiua Deo ri. auferat effectue, quo ery requisit
ri. affectus tanty; hoc in ipso intolerabile ee. ingratu quinq dtemptu
patet, l. ab exemplo in humanis: in quo ery Regis humani subditus illi
significaret affecty, et beneficy eius maiestatis cum. hominem poss
sidendy, et hac rone. eius dignitatis in affectu, et estimatione auferendo, et in

alio colocandi, quibus in Cenacle ally Stemprare cenaretur.

1. Dey Stemant ut vindicet, ex illius manus, et iniuriam inimici facias, neq. eripiat Deum ex ira sua expectatur referat. 2. dem, ut alias ponderare omnia, Dei Stemant ut amicus, ch. curando qd. perdat oral amicitia, qdo. in currat eius inimicis, et indignis.

1. Ty X. minoris principaliter pars, Cenare Dey ch. cedere mihi in suy honor pecto. inhiat, per: ty q. nulla affertur ab aduersarijs rao. sufficiens huius cenare; in dubio ex. stat pro reo p. deo ut pote pointme dominus sui honoris: ty ely ex illo Stalachre 1. C. plus honorat patrem suy, et seruus dominy: ig. pater ego sum, ubi e. honor meus et cetta: ubi videt Deus titulo paternitatis quo in oes. laudet quelcumq. creatis, petitat, ne ab illis honoretur, adeoq. ne ab illis inhonoretur, aut Stemanatur.

Imo qd. Deus huic mihi in suy honor cedere ch. potest (que e. 3a. pars minoris principalis) per. 1. q. est mihi imprudentia in Deo tali mihi cede re: in quanq. principes humani imprudenter admodu se pereret, nolent ch. de suy honore, quamuis in affectu suo legem eius mutarentur, adeoq. et iure suo perderetur, sane a multo fortiori Deus q. ch. sibi imprudentissime, et Deum hu blatemq. nelle pt. 2. Deus nequit cedere mihi, qd. let, ne apud alios infametur, aut blasphemetur, ut corter. oes. admittunt: po. nec cedere ob ea, quo caudet ne alio modo inhonoretur, et Stemanatur. 3. sequitur ee. quoniam ram. dicunt, Dey quoniam inhonorare ac ingemere; possit ay. ch. e. quoniam ram. dicunt, si Deus suo honor cedere posset, quia q. pt. Deus Petro permittere Stumpng. mineg. 5; pt. ille ch. delinquere in Cateng in mineg Stumpne.

4. sequit Deus cedere prerogatiue potui ipsi ex efficenter delegando alicui creature quoniam concurrunt suo ordinarie cau. 2. ad eam effectu qui. corter. Dn. tradunt, C. supponat: po. nec pt. cedere deputatis et honora ultimi finis, ita pt, ut velit eo ipso integre honore ch. legis, quantumcumq. pectis. rasp. ultimi finis inhono creato affectue

dñitur, qd. facit dy peccat: patet Cq; neq. ey Deo meus erabre.
dyuntq; et prerogatiua ultimi finis, qua prima principy efficiunt. Cap. 2.
soluuntur obrectiones.

Cap. 2.

Soluuntur obrectiones.

ob. 1o: pt. unq; hoc. Odiosare alteri offensa seu factum p unit. in quo pt; l. selig qt. per anticipata Odiosam, seu cessaty sui exitu impedire, ne actio ab qua ex sui offensiua, seu sui offensa in effectu, in quo consistit: po. ide eq; potenti Deus. Rr. ans: volent rubinde py, ac Sancti homes. elicere actus qq. Ad. modo Odiosant alys offensas seu ab illis q illatas, nesy etiq in posterg impediendas ponunta. eiusmodi actus alys ingerere; q. per eiusmodi actus Odiosa reantur offense, q. intuitu in qq. fiunt, l. si Omnia impediuntur anticipate offense, ne in posterg fiant. po. et cetta. Nego. negdo. Disq: Disparitas de iumenda e. ex plane. Disq. seutes: pon. Quesy homes. absolute, imo et rubinde prudenter ex humilitatis affectu cedere eis, quo paudent, ne Ledantur homines (sicut ex pauperitatis affectu ex. g. cedere possunt prudenter eis, quo paudent, ne Ledantur in re familiari) qua cessione anticipata ft, ut actio ex ei inhonorata ea homes. Ad. sit actualis inhonoratio, seu offensa Dei homis. honorq: Dei ay (cui ut tali, seu Dei dominatiui, repugnat humilitatis affectus) nequit cedere eis, quo paudet, ne Ledatur in honore per pectu Commissy Cis ipsy, ut offensy e; ac simile et cetta.

ob. 2o: pt. sugerit per anticipata relaxatio. non efficere, ne illud obiyat p. unit, in quo consistit: patet jo. pt. Deus per anticipata Odiosam esse, ne pecty. sit offensa ipsius q. unit. in quo consistit. Nego. Disq: Disparitas in eo consistit, qd. anticipata relaxatio, seu potius impedito obligationis, cy sit exercitij iurisdictionis, aut potestatis dominatiuæ, seu superioritatis illius, qui non relaxat, nequit ee. illi repugnans, aut indigna. Deus ay. per anticipata Odiosam impedire, ne pecty. sit sui offensa, et cedere eis in suy honorq, et hac ratione. efficere, ne pecty. de actu exeunte, sit ejusmodi inhonoratio, qd. Deo indigna, adeoq. et repugnans ee. iudicium.

ob. 3o, elicitq. præcedentis non

caritate instaurata: sicut pt. superior per antecedens vult relaxare impedire illud obligat p. vult, in quo continetur, ita pt. Deus per antecedens Dei peccati odium impedire, ne pecc. maneat, in quo continetur obligat, ad satisfac. odium: d. pecc. a. obligant ad satisfac. odium, a. e. offensa Dei in actu 2, sed Deus vlt. peccator pr. dignus odio divino, licet non sit actus esse offensa Dei: pt. 30. Deus per antecedens satisfac. odium. efficere, ne pecc. sit sua offensa p. vult, in quo continetur. Respo, distinto. Antecedens quoad 2 pt: pt. impedire, ne pecc. obligat ad satisfac. odium, ut exhibeho p. vult. sub. subsequentibus existag. pecc, Concedo Antecedens, ad satisfac. odium sequens. pecto. ut existente in illo vult, in quo continetur, ergo Antecedens, i. maiorem sag. posita, et dego. omnis: pecc. a. obligant ad satisfac. odium a. e. offensa Dei p. hs vultibus. p. qq. a. obligat, Concedo Antecedens: p. vult. p. quo ens vlo. obligat (in tales obligat. suppositor pbis, ut assumpt. supponit ergo omnis, et Dego.

Ntag. fateamur quidq; Deus per antecedens odium satisfac. p. vultibus. subsequentibus existag. pecc. posse impedire, ne pecc. sit habitualiter sua offensa p. hs vultibus, quatenus impedire pt. ne illud obligat ad satisfac. p. hs vultibus: negamus m. Deus per odium impedire posse, ne pecc. obligat ad satisfac. ut sequela pecto. put extens. in vult. in quo continetur, et hac ratione impedire, ne pecc. sit sua offensa p. illo vult: Cons. e, l. q.a. pecc. cu actu exist. a. obligat ad satisfac. ut exhibendo p. illo vult, cu tali obligat. videatur ee. plane chymerica, q. est. obligat. ad aliquid, ut evidenter. illegale. cu tali obligare; l. q: licet ad vitandum pecc. actuale. in quanty e. esse obligare ad satisfac. exhibendo eig p. illo vult, in quo illud continetur, deceret esse tale obligans, ut pote de decoro evidenti. inhonestum. Deu in pecc. mortali aequanimiter videri posse per divina odium, sicut impedire pt. obligat. vult per se Caxang: disparitas est, Quia ex fundamento sanctae ecclesiae, ad. a. impugnat illa antecedens relaxare obligari. vult; sicut impugnat antecedens odium ecc. obligare satisfacere p. vult, in quo pecc. continetur, in tales obligat. supponatur ee. pbis.

ob. 4, et reticabit. 5t. Bapt. Adonando satisfacy. Adyng. mth
bus subsequentibus excitag. pecti impedire, ne pecty. obliget ad tale re
tisfacy. p. his motibus, ac finale efficere ptz ne pecty. sit offensa sue
habitualis reddens pectorp. gr.e dyng Deum odio p. his motibus. penitet
go. et Deus per actuatz Adorang. impedire, ne pecty. in mth. inquoen
tit, sit sua offensa actualis obligans ad satisfacy. reddens pectorp. gr.e
dyng Deum odio p. eo mth. Reo. in 4. retrado. argutu: implicat Deu
sua Adorane. impedire, ne pecty. sit offensa sua habitualis, quia ens
impedrat, ne sit pecty habituale: pariter go. implicat Deu sua Adorane.
impedire, ne pecty. sit sua offensa actualis, quia nullo impedrat, ne sit
pecty. actuale p. mth. in quo committur: atqui manifeste implicat Deu
per sua Adorang. impedire posse, ne pecty. sit pecty actuale p. mth. in
quo committur: go. ens implicat, ut pecty. actuale impediatur per Adorang
quoad transp. offensa actualis: ocs. go. Accedere teremur manifesto ecclis
paritas, qd. ad pus. admet, inter pecty. actuale, et habituale.

Deinde reo.

absolute, negdo. Areg: Disparitas desumunda ex fonte rei. nec sic
y ens Adorando satisfacy. Adyng. p. motibus subsequentibus excitag. pecti.
impedire, ne illud obliget ad ea satisfacy. p. his motibus nil importat Deo
inyng, aut repugnat, q. potuit rapty. cum misericordia sumno offerre maiestati:
Deu aij: sua Adorane, aut certore ratu impedire ne pecty. in mth, in quo
exist. sit sua offensa actualis, repugnat summe Deu prudentie, ac ex
cellentie, nec ra. congruatur, ultimu finis, ut patty e. Ille obiectu. Deu
Deinde Da. fundamenty rationis nre, pecty. m. e. stricty. Da. Deu inimica
solute ii: a nobis in tractatu de pecty, ubi pgy hent. loc. Disp. 5: ambo.
ut l. ee. possit ruptu, sanctu, filiu Dominu Deu, et Deo amicu
reu gratu sive iustitia fra, seu dono infuso caritatis ipsu informante. Cap.
1. Docetur Da. Hereticos veritatis catholice de gra. duobus integren
te, perfecte. non iustificantes

Disp. 5.

An homo sit, l. esse possit iustus, sanctus filius adoptivus Dei, et Deo amicus, seu gratus sine iustitia, fide, seu dono iustificante ipsum inhærente.

Cap. 1.

Statuitur D.a Hæret. veritas Catholica de grat. nobis inhærente, per eamque nos iustificante.

Supra 20. Hæreticorum huius temporis errores circa frm. iustificamus enumeravimus declaravimus que de lib. 2. De iustificat. cap. 4. etsi ibi, oes. tm. ad quinq. præcipuos, et capitales reuocantur. 1.m error e, frm. iustificamus ee. solum remissionem peccatorum, et non iustitiam aliquam posteriorem. 2.m iustitiam posteriorem ee, d. non inhærentem, et intrinsecam, d. omnino externam nobis imputatam, et apprehensam per fidem, qua iustificari alij arbitrantur ee. iustitiam, qua Deus ipse iustus e, alij frames, nt. obedientiam Xpti: 3.m ee. quidem inhærentem, et intrinsecam, d. imperfectam, et inchoatam, indigentem vlt. ad iustificandum gratiam extrinsecam, quæ apud alios e. mistica Dei, nt. Xpti. apud eios patrem, et Spiritum Sanctum voluntatem Dei. 4.t frm. iustificamus ee. quidem intrinsecam, et perfectam, d. non alijquam solum fidem. 5.m denique frm. iustificamus, quæcumque vlla nt, non. ee. necessaria tenemur necessitate, d. teneamur, et dissimulamus dimittat, hoc e, non debere, et penitus erradicare peccata, d. per eg peccata solum non imputari ad pœnam.

Quos oes. errores damnat Trid.t sess. 6. cap. 7. his ubi: damnamus unicam causam formalem iustificationis nostræ Deo, non. quæ ipse iustus e, d. qua nos iustos facit, qua nobis donatis reno vamur spu. mentis nræ, et non. modo reputamur, d. vere iusti nominamur, et sumus iustitiam in nobis recipientes, et unusquisque suam secundum mensuram, quam Spus. Sanctus partitur singulis prout vult, et secundum propriam cuiusque dispositionem, et cooperationem. Ad tm. vt hæc impia iustificationis fides, dum exaudiri sanctorum precibus Deo defendi tur in cor debeat esse, quæ iustificantur, atq. ipsi intersit. 1.m error excludens iustitiam posteriorem tribuitur, per illa ubi causa iustificans nostra Deo. 2.m quare quatuor iustitiæ unicæ. Amittatur per ea uba, non. qua ipse iustus e. 3.m asserens iustitiam ee. phi. intrinsecam, et phi. essentialem. explodatur per ea uba, unica causa formalis. 4.m Docens sup solum iustificare tribuitur hic ubi, ad tm. fit dum per spu. Sanctitatis virtutem Dei infunditur. 5.m affirmans iustitiam non. remissionem, d. dimittat ne ere

ac dissimulare secta. Quelibet per illa uba, et in. unde cognoscamus d. veneratio
nemur, et sumus. Reliqua ag. uba. sufficiunt in nobis reperiri, atq. ipsis in
legat, adiecta ii. bo formulae statuendi prag. intrag, et interemp. qui exoriuntur
vel efficiuntur: do. expresse dicit. con. th. hic ubi, in qua dixerat hmo
sufficiare, i. sola imputare. sufficit Xpi, exclusa prae et charitate, quam
corollum eorg per Spm. Sanctu diffunditur, atq. illm inhaeret amittentes
E. jo. fide
certa, incer. hominis sufficiente sufficit pariter, et intrag perfecta sufficientia re
re, in. reparatione vely remissio pecta, et apde creatur. distinctu. in cap
veritatis Orang. plura inden. Scripture, ac Patrs examinat apud
Bellarmin, Vasquez, Becan, et alios. Nobis sufficiat illud Paul. ad Rom.
5°. charitas Dei diffusa e. in cordibus nris. per Spm Sanctu, qui datus est nobis.
Et ad Tit. 3°. effudit Deus abunde Spm. Sanctu in nobis per Iesum Xpm.
salvatorem nrm, ut justificati gratia ipius, heredes simul 2ª. spe. vite efficamur.
Et ad Cph. 4°. renovamini spu. mentis nre, et induite novum illum hmem
qui 2m Deum creatus e. in justitia, et sanctitate veritatis. Recedit ab
hac. Trident. Sess. 6. tto. art. 2°: in. unusq ordinat Deum creatura valde ad fine
supernale, quia ii. ordinate ogl. creatura ad fines suos vales: d. vte ordinem
ter ad Deum suos finis per gratiam sua vitam: jo. valde creatura ordinatur
ad fine supernale per vitam aliqua fra.

ob. Heretici illud ephes. 3°:

Dean quam remissa, et imputatur, et quam tecta ii. pecta: et illud ephes.
4°, operuisti ora. pecta eorg: unde inferunt pecta in. remitti, seu
abstergi per justitiam, d. tantu Xpi, seu in. imputari. Very facile
respon. aliquis Xpi, seu justitia apud Deu perinde ac omnino Deum
qui ea dd. in re very. Iet. ge. st. Xpi, revelaverit re. Dei, quam
oculis (ut ait Paulus ad Hebr. 4°) ora nuda, et aperta ii. Cap. 2. col
ligimus ex Dei, et ulterius prodatur cap. Iesu. redemp. nos. Sanctos, ame
bo, et filios adoptivos Dei. in. e. affecty Dei, aut aliud effecty,
d. jprag. debui intrarem.

Cap. 7.

Colligitur ex dictis, et ulterius tradetur caq. fratis red. Deus nos sanctos amicos, et filios adoptivos Dei non esse affectum, aut aliquid extrinsecum, sed gratia nobis inhærentem.

Vidimus ex hac. caq. præc. gratia nobis inhærere ee. caq. fratis nostra sive justificans; unde ex eadem hac. deducemus eandem gratiam ee. filij, qua redimur sancti, amici, et filij Dei adoptivi. q. caa. fratis Jesu. justificans ipsa e. ejq caa. fratis redens nos sanctos amicos, et filios Dei adoptivos, qd. pro. 1.o ad hoc eadem sell. 6. cap. 7. immediate postquam docuerat sanctificari, et renovari ee. dicitur by justificamur; ubi subdit. qd. fit per suscepta gratia: q. gratia nobis suscepta ipsa e, qua redimur nos sanctos. Deinde subsumpt: unde ex inimico fit amicus, ex injusto fit justus: ubi manet eadem gratia. qua quis ex injusto fit justus, per ejq ex inimico amicus.

Qd. ergo gratia inhærens sit fra. redens filios Dei adoptivos, tradetur ex eodem Concilio, atq. in 1.o ex sess. 6. cap. 3. unde dicitur. qd. homines quia in Xpo. renascentur, quamvis justificarentur: at perinde e. renasci in Xpo, ac redimi filios Dei: jo. qui redimuntur filij Dei, quamvis justificarentur: jo. fra. qua justificamur, redimur filij Dei. Deinde qd. Concilij subsumpt: sed in ea renascentia per merita passionis ejus gratia. qua justificamur, illis infunditur: ex qd. ubi. colligimus renascentiq in Xpo, seu qd. ipse e, filiorum Dei titulo nobilitari eadem gratia, qua justificamur. Præterea qd. ibi Concilij sess. 6. cap. 7. justificatos e. translatos in eo statu, in quo nos. adoptet filios omnipotens in statu gratiæ et adoptionis filiorum Dei: jo. ex justificari perinde e, ac ee. translatari in statum adoptionis filiorum Dei: jo. caa. fratis redens justificati ipsa redat filios Dei adoptivos.

Ad. 2°. edq. Deloo: hoīg. ee. sancty perinde e, ac ee. habitualiter
informy suę regule, uempe regule rami. supernalis, et diuinę, et eeam
ey perinde e, ac ee. rimely in nonibus naa, et inclinare, ac inde ita
pratory, ac pulcry, ut sit amabilis a Deo amore amicabile; ac tandę
ee. filij adoptiui Dei perinde e ac ee. supernaliter, ac pratorie rege
operaty, ita ut sit beat. ad eidem, porlectandum. summu bonu: atq; eam
pratoie bony effecty fraly. n. e. ullius affecty Dei, nec quicquid aliud
extrinsecu: d. naa. inherens: p. etta. Maior quoad 1m pp. eidem
certa: ng licet ee. sancty in quibq accepne perinde sit ac ee. pury
alabe pecti, sea ee. in pectory: at u. in pnte naa. sumi solet, ac
debet in alio sensu magis regulato, in quo n. soly significat peeto
ry remissoy, que e. purita ab or. labe pecti. d. insuper denotat alaqm
amabiy ut liquet ex Aug. lib. 6. cap 7. de ciu. dei: iustificao. n. e.
sola pectory remissio, d. et sanctificao, et cetta: sicut ay. ee. actuali
ter sancty in actu 2°; dicu sancte operanty preter actu n. pecare, soly dicit
actu exercere opus informe sue regule, uempe rami, seu legis supernalis
et diuine; non illud reperachty id. ee. habitualiter sanctty et sancty dicit
preter ee. pury alabe pecti nel alicde, qng ee. habitualiter informe pre
dicte regule, seu qd. perinde e, ee. habile, docey precepy, disponty adopte
ra forma predicte regule.

Secude etq quoad 2m pp. peter edq. maior.
Ay sicut amicitia actualis, seu in actu 2°. consistit in mutuo amore amicabili
tatis, ita ee. habitualiter amicty (de quo in pnte. e. sermo) perinde e ac
ee. amabile amore amicabili, dignumue pro amari ob sua pulcritudinem,
similitudinem. ey Deo amante in nostris naa. et inclinare. Simo. quo
ad 3m. pp. etq persequens e edq maior ty ee. sicut filij adoptiui, dicu
perinde e, ac pura extranea pratoie assumpta ad hereditate patrie, seu
pna. extranea, cui pratoie creatur ad bona patris adoptantis, ty etq
2a Theor. dy aunt nos per iustificaq esse filios Dei adoptiuos, nisi
dicu intelligi quia nos per iustificaq sumus naturaliter, et pratoie regenerati,
ita ut nel digniamur ad posecty summa bona, cuiusmodi pa est visio Dei
etq per beatificatem.

1

Lq minor erq subsumitur per qfl: atque in 1. qd attinet ad effectu fruitionis sanctæ, licet dem. remissory peccatorum distincta a gratia creata tenq; in affectu, seu habitudine existat Dei ut caa. fruitionis nostræ quodq; modo sit negatiue sanctus, qui sanctitas dicat tantum priuationem peccati: qui tm. sanctus dicat predictum formaliter ut vidimus sanctor fruitionis ultimi affectus Dei, nec quidquid aliud existens, q. gratia ingressus caa cum affectu Dei q. C. ista e. ingressus donatus. peccati: C. erq dilecto. tanq; iustificato: ti ingressus e. donatus, ingressus, et ista pluralitas erunt caa. fruitionis sanctæ, quatenus ee. sancti dicat ingressus huius peccatum. si e. dilecto; C. e. dilecto amicitiæ, C. dilecto operatiuum gratiæ et donorum: si dilecto amicitiæ prædictum formaliter, amabilitate tenq; in homine: si e. dilecto operatiuum, gratiæ et donorum, ista et similia e. prædicta formaliter, seu caa. fruitionis videndi me formaliter. Deinde nec quidquid aliud existens præter affectum diuinum Dei pt. caa. fruitionis beatificæ. illud erq aliud C. existentia, qua Deus ipse iustificat e, C. iustificatio seu obedientia Xpi: ut iustificq, qua Deus ipse iustificat, ut. ee. caq. fruitionis Deus ipse iustificat et sanctificat ex vbi ea sequi. C. caq. 3. Demum tenq; seu obedientia Xpi. ut ee. caq. fruitionis, q. mentorum prædictæ sanctificationis seu formaliter videndum existit, q. ee. nec habitualiter formaliter effectus fruitionis physici, seu dem. infusa physica, sicut ee. recte inclinatus per habitum adquisitum uirtutis, et ee. recte disponens, seu sanus dicitur e. effectus fruitionis physicus, seu dem. infusa physica: et iustificatio, seu obedientia Xpi. ad quemcumq; quemuis posset, tamquam a caa. fruitionis aliquod effectus fruitionis formaliter in nobis, ex illa iustificatione, et obedientia Xpi. sit nobis infusa physica ee.

Nunc ad minor quoad 2m. pt, seu quoad effectum fruitionis amicitiæ Dei: ergo affectus Dei, licet posset acceptare nos ad amicitiæ, seu videre nos actus directos amore amicitiæ Deo. gratis, quatenus ee. Deo gratis, et affectus Dei actu acceptans, seu amans amore amicitiæ, æquat in. affectui Dei videre me Deo gratis, seu acceptor, quatenus ee. gratis, et accepti Dei ee amabile amore stricto, et proprio amicitiæ: atque ut quis sit amicus Dei habitualiter (de qua amicitia in parte. primum in. pt

licet amari actu, d. requiratur ee. amabile.

Sanden pr. ead. Quæst.

quoad Sp. Sc., seu quoad effectu filij Dei adoptiui: ag licet per effectu Dei exterius possit quis redi, i. etq de facto reddatur filius Dei adoptiuus ee modo quo in humanis unus ab alio adoptatur; tempe, quatenus ee. filij adoptiui illud precise ee. gratiose accepti, amantes, ad hereditate, i. ei gratiose tribui ius ad hereditate patet ag. De quo capite sequenti, sequit in. per solu effectu reddi filius Dei adoptiuus, quatenus hoc sumptuat ee. supernaturaliter. Regenerari a Deo, seu a Deo ei reddi iustu supernaliu ac diuinu per participem Dnae diuinae; iquidem regenerari supernaliter, et mere naturaliter nobis e. effectus formales physici, qui quidem sequi quasi ex, seu dono intrinseco physice homini, qui supernaliter regeneratur, accidunt. Cap. an homo diuinitus possit reddi iustus, sanctus, Deo amicus, seu gratus, filiusque Dei adoptiuus, sine ulla forma, aut aliquo dono intrinseco.

Cap. 3.

An homo diuinitus reddi possit iustus, sanctus, Deo amicus, seu gratus, filiusque Dei adoptiuus sine forma, aut aliquo dono intrinseco.

In hac quæstione P. Suarez Lib. 7. de gratia capite tertio mes. affert opiniones. 1ª. simpliciter affirmat posse Deu facere homine iustu, gratu, et dilectu sine gratia inhærente. Quæ quidem videtur doctrina hæc opinio de denominatione sancti, et filij Dei adoptiui. Ita Scotus, Medina, Capreolus, et alij antiquiores theologi. 2ª. sententia e contra negat posse illas denominationes prouenire ab aliqua forma existente, d. tamen posse communicari posse aliquam, seu iustitia habitualem

intrinseca. Pro hac sententia refert Eximius Doctor Aureolum, et quosdam
tos alios; et hodie tota communis in sensu saltem quos explicando.

3a. opi

Quo communi cum secunda, quod requirant prefate denominationes pro
venire a forma pure extrinseca, differt tamen, quia existimat sufficere
quam rem esse gratiam habitualem, d. actualem sufficere; pro hac
sententia: citat eodem tuitor aliquos videlicet Ruppensem Dominum. Verum
sententia ista, quatenus a secunda differt, contra difficultatem alle
quis locis. Hic addimus quartam sententiam, que negat denomina
tiones iusti, sancti, et Dei gratia communicari posse immediate a forma
extrinseca: affirmat autem de denominationibus amici, et filii adop
tivi Dei in sensu mox explicando, ita idem Eximius Doctor, quem se
tantur aliqui Recentiores.

Hec questio est tota fere de nostro, unde
premere abstinuit hodie idem Eximius Doctor; pendet enim magna exple
te a verborum proprietate, quantum ad significandam denominationem es
trinsecam, vel intrinsecam.

Sit prima conclusio; ut predicte denomi
nationes iusti, sancti etta, accipiantur in eo proprio ac rigoroso sensu,
in quo de facto proveniunt a gratia habituali (ut ultimus capitis pre
cedentis) in hoc sensu nec Deus immediate communicari potest a forma aliqua
extrinseca, d. tanta ab ipsa gratia inhaerente. Hec conclusio mea
judicio est certissima, et explicatis terminis a nemine negari potest: si
cut enim Deus, inquit etiam de sua potentia absoluta facere aliam
suam albedinem, ragentem suam ragentia, calidum suo calore, frigidum
suo frigore, et cetera, ita nec potest per suam solam voluntatem ex
trinsecam, vel aliam sam. effectu, ut detur effectus formalis intrinse
cus gratie sue ipsa grata. intrinseca. quia effectus formalis cum
non sit aliud, quam forma communicata subiecto capaci, inquit hic
Dominus complere Deus per formam ipsam vel intrinsecam, si fuerit
effectus formalis intrinsecus, vel extrinsecam, si fuerit effectus formalis
extrinsecus.

Dicer: aliquos esse effectus formales indifferenter, ut proueniant a forma ge
ne diuersi, ut effectus formalis animati uerbi gratia, qui prouenire potest
f. ab anima rationali, f. ab anima pure sensitiua, f. ab anima tantum
uegetatiua: et effectus formalis sancti potest prouenire non solum
a gratia, sed etiam a dilectione, aut beneuolentia diuina: dici ergo potest
predictos effectus formales mixti, sancti, scilicet Dei adoptiui, et cetera esse
indifferenter, ut proueniant uel a forma aliqua extrinseca, uel a for
ma intrinseca inherente.

D. contra, nq licet plures sint effectus forma
les rationem quandam uenerandam exprimentes, qua prorsus communicando
sunt a formis specie diuersis; ut certum tamen ab omni statu debet sal
uum effectum formalem, qui exprimat rationem specificam (ut expri
mit effectus formalis calidi uerbi gratia, albi, et cetera) prouenire
posse puris a fra. speciem istam exprimente, seu participante, et nullum
effectum formalem, qui ex conceptu suo essentiali est intrinsecus, pos
se communicare puris a fra. intrinseca: effectus autem formales predic
ti mixti, sancti et cetera, uel exprimunt rationem specificam mixtionis, seu
gratie habitualis, aut certe sunt effectus formales intrinseci (ut constat
ex dictis capite precedenti, et magis constabit ex dicendis) ac pro
inde etiam prestabiles sint ab alia fra. specie distincta a gratia, per
quam de facto iustificamur, prestari nr. non possunt ouia a forma f.
quam fra, que participat rationem generalem mixtionis, seu sanctitatis in
trinsece.

Conclusio secunda; absolute loquendo repugnat homini reati
mixtum, sanctum, Deo amicum, seu gratum in actu primo, seu esse obiy.
proportionatum diuine dilectioni amicabili, scilicet apradabile, intrinsecis
fra intrinseca. Hec conclusio pbr. primo: mixtus, seu sanctus, Deo
amicus, et gratus in actu primo istis dictis, qui het aliquid, per quod
et deputus, ut a Deo ametur, ut ex sacris Criteris, et ex communi loquendi
apprehensione constat, nec non aparitate denominans peccatores, reos mixtos
ti, et inimicos, seu ingratos Deo in actu primo, que quidem denominatio
nibus non potest, nisi per aliquid per quod peccator reddatur deputatus ab

quo Deo odio, seu abdicatione: tum vic: D. per voluntatem Dei ex
trinsecam, et sine entitha intrinseca quemo pt. ee. dignus ut ametur a
Deo: 30. nec potest esse justus sanctus et cetera sine entitha intrinseca.

Minor ex
plicatur, et probatur: quamvis enim possit amari a Deo sine intrinseca
entitha, requisit absque illa habere dignitatem, meritum, aut exigentiam or
dinis amoris per ipsum amorem extrinsecum Dei. Quod sic ordinatur: Nul
amor unius Divinus vel reddit hominem dignum eodem amore, et hoc aperte
implicat non contra, quia esse radicem, seu dignitatem plenissimam intrin
seca, et aliquam entitam amor, nullumque beneficium est, cum hoc non habe
ret dignitatem plenissimam; vel reddit divinus amor homo. dignum beneficio
cando per ipsum amorem divinum, et hoc etiam prorsus repugnat: nego
ri dignitur, et omne meritum movet primo, et immediate, exigitque mu
tuitatem donatoris, C. denique reddit unus amor Divinus hominem dignum
alio, et secundo amore, quod etiam impossibile, nec primus amor causetur
homo. Contatem intrinsecam, que ut dignitas amoris secundi: tum quia alio
quin de facto esset unus sanctus, et dignus per sanctitatem, et dignitatem ex
tenter in Deo, ex quibus sequeret actus ut amemur a Deo: tum quia
De facto esset homo dignus recipienda primam gratiam etiam ad
hanc, esset que vere justus, et sanctus ante omne donum intrinse
cum rationem decreti sine Divinitus, sine intentui, quod Deus ha
bet dandi omnibus adultis aliquem gratiam auxiliantem, cum
preferea ut dato per decretum determinatum, et executivum dignus fa
ret esset hoc. quibuslibet etiam peccatis infectus.

Probatur secundo conclusio
et confirmatur precedens Discursus: si Deus decerneret sub conditione
aperit nabis. gratiam, C. sub conditione percussionis terre victoriam, hic
mo haberet operans esset dignus gratia, et percutiendo terram dignus
ret victoria, si revelaretur repugnans Divina voluntas adjungi
candum fratrem: et illud non cum quovis alter affirmari potest: 30. no
tanta Divina, aut entitha inhaerens extrinseca requisita ad dignitatem
formaliter.

D. Leny ffr. asserto: org licet possit Deus facere, ut assumptus eliceret actus charitatis sine habitu, nequit tamen efficere, ut illi elicerent modo connaturali, nequit, ut sit intrinsece bene disposita ad eliciendi tales actus sine habitu; q.a. illa e. effectus formalis intrinsecus talis habitus: D. esse iustus, sanctum, et Deo gratum in actu primo, sicut ita esse dispositum intrinsece, ut ichi deberetur talis Deidas lecho, vel acceptatio, seu disposito, seu iustus intrinseca necessaria ad convenienter operandum diuina opera: nequit ergo homo fieri iustus, sanctus, et Deo gratus, ac amicus sine forma, seu iustitia intrinseca. Confirmatur: q. esse hoc modo sanctu, iustu, et Deo amicum, et gratum est habere in se participationem diuinæ naturæ, cui connaturaliter debeantur actus iudei di, et amandi Deum ordine diuino: d. repugnat hominem fieri hoc pacto participem diuinæ naturæ absque iustitia inhærente: p.o. etta.

Concluno

iustus, absque gratia, seu iustitia intrinseca possibilis est hereditas, et filiatio adoptiua, atque aliqualis amicitia Dei, licet diuersa ratione ab ea, quæ de facto communicatur gratia habituali; ita Pater Suarez ubi supra. Posterior huius conclusionis pars constat ex conclusione 2ª; prior autem pars probatur: esse amicum, hæredem, et filium adoptiuum nec sub conceptu communi importat formam intrinsecam in amico, hærede, et filio adoptiuo, ut constat manifeste in humanis; nec ex conceptu particulari amicitiæ, hæreditatis, f. adoptionis theologicæ, seu diuinæ: sufficit enim in primo ad conceptum huius hæreditatis, et filiationis, qd. homo numquam peccaret talem grauiter, et qd. ut extrinsece præseruetur a peccato graui, determinatque ser diuinam voluntatem ad vitam æternam consequendam; si quæque inter homines simili destinatio extrinseca pertinet ad hæreditatem paternam sufficit ad filiationem adoptiuam; quidni ergo sufficiet ad filiationem adoptiuam respectu Dei?

Deinde, qd. attinet ad amicitiam, licet hæc videatur aliquid amplius postulare, nempe mutuam redamatio nem saltem habitualem ex pte hominis, et aliquam æqualitatem, vel proportionem, qualis communicatur a gratia habituali: nihilominus posset Deus, quia gratiam habitualem infunderet, tractare hominem ut amicum, conferendo

illi beneficia, et auxilia specialia, ac superaddita, et per ea homo co
ferre actualem illi delectionem, quę in illo moraliter perseueraret una pl
co habitu, et hoc satis est. ad quaedam amenda modum, etiam si ameri
to perfectus, ac ut, quę modo quemut agitas Cap.

Cap. 4.

Solluuntur obiectiones.

Contra doctrinam capitis primi, et secundi, et secundam conclusionem capitis
tertij, obijcies primo: iniustitia, seu pecty. Adami est causa formalis redemptionis
tis, seu peccatores: ergo similiter iustitia Christi redet eos iustos, et sanctos. Ihr. con
sequentia: iniustitia, seu inobedientia Adami e. equę nobis exercita, ac iustitia
seu obedientia Xpti: alunde est equę sufficiens uta ad redendos eos iustos,
ac sanctos, ac illa ad redendos eos iniustos, ac peccatores, ergo equę nobis comu
cetur: equę autem potest nobis uta communicari, ac illa; potest enim nobis equę
imputari, ac illa.

Respondeo negando consequentiam: disparitas, loquendo de
facto est manifesta; quia de facto eos sunt transfusi contra voluntatem iusti
tiam Christi, sicut transfusi sunt in voluntatem Adami, prout de quo
est equę nobis communicata iustitia, seu obedientia Xpti, sicut iniustitia, seu
inobedientia Adami, ac proinde potest est, cur uta de facto eos redat iustos
ac peccatores, quę illa redat eos iustos, ac sanctos.

Deinde etq loquendo de potentia
per se sicut impossibile, ut nre. voluntates transfundantur in ordine ad bene operandum in
voluntate Xpti, aut alterius, sicut eo bene operante, non quoq; bene operemur per bona
operanda. primo. Licet potius sit, et de facto existens transfusio in ordine ad peccandum
eo dd. plus requiratur ad bene, quę ad male operandum, Tatet tu. nix, aut ne nix quidem ad
posse disparitas relata inter utramq. transfusio. loquendo de potentia, quapropter admissa talium
fusione de potentia in voluntate Xpti, aut alterius in ordine ad bene operandum, iniustitia eius sicut
sicut e. ora. iniustitia Adami, eoque obedientia, non quoque obedirent, ac bene ope
rarentur, hoc, inquq, dicimus.

Balonius Lo

q. 2º. Qª 2ª. Cclus. expctis Bº. salp admra sentaa. P. Vazquez et
alios asserentis acts Xpianos ee. hg. sufficiente ad vrdendos nos sanctos
seqtur pbr. ee. caty, in quo vsttia, seu amor Xpi. eet. caa. fralis vrdop
nos iustos et sanctos; st. jo. quis vrdi vsttus, et sanctus per vsttia vbi ex
hacq. Xbr. vrdicla: amor prdcs. xª alig sentag. sufficit ad vrdendos vsttos
vsi: jo. et amor Xpi, seu ell admro oran. voluntates transpndi in voluntag
Xpi. Xbr. Orca: ea transpne. admra, amor Xpi. eet. exp. Deo, nobisq. no
fralter comunicaretur: jo. Deo. admra illa sentaa. P. Vazquez, tanty in
terra posse aliq vrdi posse iustu, et sanctu sanctitate, et vsttia phyce
humana exprica, intrica. hs oranter: vrcut de facto vrdumtur homes. peca
tores per pecty. Adami, a. m. deducctur, posse aliq vrdi iustu, et sanctu
per vsttia vbi prdcs. exprica. Quo ay. sentag heat illa sentaa. P. Vaz
quez alios examinandy e.

Ob. 3º: affectus Dei extrinseci, pt. nos vrddentia
fiter vpos caros, gratos, et acceptos, exp nulla graa. presupsenta. at ee. Deo
caru, gratu et accepty e. ee. iustu, et sanctu, strictiq. amicy: jo. ee iustu
et sanctu Deiq. fortissime amicy quevis pt. fraliter. a voluntate Dei ex
trica. Xbr. oranter: pt. Deus nos diligere nulla presupsenta graa: dta
ay dilectio nos vrddentes Deo caros, gratos, et acceptos: ja dcta. Deo.
dignos. Oranter: pt. nos vrdere acceptos, gratos, et caros habitualiter, seu
in actu 1º, nue obta gratuita diuno amore, seu acceptatione, quod: actus
fiter, seu in actu 2º, scte e, pt. nos vrddere actualiter dilectos a Deo, ad
huc, dilectos a Deo amore strictissimo, ac proximo amicitie, ergo (qª ad
hmodi amor pregrequitur amabilitas Dei tam in similitudine, et alia equa
litate, l. ponit in Deo, qualis similitudo, ac portio comunicatur a graa)
dilectos alio amore, seu dilectne. amicabili cumiu ppria. Concedo (xª dictas
Cclusne. 3ª) et ealis distinctne respondy. e. de amore, cuius oranter. Ibam.

Ob. 4º: Deus
sua gratuite, et institute vrdit homy. opera dignia gloriæ ut coronæ, seu
premy: jo. etiq per sua voluntate exprica. pt. vrdere homes. dignos gloriæ,
ut hæreditate, ac pcide sanctos, et iustos, Deo. in t. negdo. ant: Deus
etiq in. Xbert. fraliter. sua voluntate dignitate operibus d. efficacq, l. ne
cessq, alias posset sua exprica voluntate vbere operibus fraliter dignis
q pregnq. supernalis. Deinde distio. ans: per modu Cathonis, Concedo, l. non
neat: per modu fre. dignu cantu pnego ans, et Dnego.

Cap. 5.

Diluuntur aliquę obrectiones Contra. Iertam conclusionem.

Ob. 1°. q. ee. sancty importat dignitatę amoris Dnici, siue ꝓpry. ex pte. obti. do ey amoris, ꝛa circo nemo sanctus ee. pt. sine graa. intrinca, ut Dcitur. 2a. statuitur: D. etię filius adoptiuus, heres, et quocumodolibet amicus importat amoris Dnici dignitatę: po. etię mag. interno. Rec. negdo. cumulorp ob causas. 3a. illum Dcimus. Et quidp in humanis, et politicis, siue in ordine mala. nemo sanctus, et iustus ee. pt, nisi sui ꝓpriis, i. habitibus talis sit, atq. ita dignus honore, seu reuerentia uenerare, et amore: at in humanis etię, i. malibus, amicus, filius, et heres, sępe absq. dignitate reperiuntur: nullago. e. paratus, i. potius ad quę. retorquetur. Ob. 2a. filiang. adoptiuę, atq. hereditate absq. gra. intrinca filiao. adoptiue e. participao. caę. paterne: at sine graa. habituali intrinca nemo e. participes naę Dei, qui e. pater adoptiuus: aenge a naa, est. 1a. radix cognoscendi, et amandi Deu: po. sine dono graę. interno nulla e. dei filiao, aut hereditatis Reo. in t. capaci posse. maiorp, ut Dcitur ex uno exemplo adoptiui humani: e. ey unus hoo. filium adoptiuum alterius, a quo neq. naq, aeq. similitudine glorię, aut intrinca participamus. Deinde dato. maiorp: e. participao, frater, aut equalitas Deo. maiorp; fratis. precepte, rego: ostenditur ay diuina adoptiui equalitas fratis hoipam, seu interne graę, ut ex uobis patrem cognoscendi, et amandi Deu, quę quę Dcitur nobis Deus licet extrinca agnitionę ad consequendu uitę eternu.

Ob. 3°, ut recitatur

po. de facto. rte, qui exuitur in pecto mortali, si predestinatus sit, est amicus filius, et heres uitę eternę, ey extrinca destinatus sit ad uitę eternu. Rego. Dcitur eatur ey uitę nisi intrinca retineatur, et 2a. pap. stata graa. sanctitatis interne manuerit, ac. consequetur postea uitę eternu. Ipsa uitę eternu, ac quide secundu pap. stata e. munus, exhereo, et filius ire, secus a. Deus irascitur in aco. caritatis quo Deus, licet sanctitatis interna non deserat, uellet tn, ut hoo. consequatur uitę eternu. Resp. Ob.

Disp. 6.

An gratia habitualis ex sua raa, et non duntaxat ut ualorata per ordinang, aut institutg. extrica Dei reddat nos sanctos amicos, et filios Dei adoptiuos

Cap. 1.

De satis Authorg sentent. affirmat. eligitur, ac pbr.

Sentag. negatiua defendere nituntur Scotus in 4. Dist. 1. Durandus q. 1. a. 2. et 3. Gregorius 1. obscure dixit. ex ocham in citatg locg: adducentes ista Authores citatos phos: quia ad probatos effectus ista, et sancta ecclia ex se sola ee. meritoria; etg. ex acceptane; et ordinane extrica Dei ualorg morali illi tribuen e sufficienq eaquere; ad eg dicby quo moneta regia lege, ac signo impressa, ac ualorata q. hmang, et ualorg sortitur.

Affirmat sentee, quo uerg ee. rudico, e. com. g. Thomas cu Doctore hoc. q. 24. de uerit. art. 1. quo uerg. Authorcby cu Ex. De lib. 1. Decraa cap. 1. a. 4. ubi Authores g. negatiue relatos sic explicat, adora. recedan. dicendum. Dr. 1. graa habitualis nobis intrinsece e. unica caa. fralis. aute. ultpheanis, quae sit. reddat nos ueros, sanctos, amicos, et filios Dei, ut patet ex dictis pncia. hoc saluatia. et. non graa. se sola, et ex se. caa. reddat nos sanctos, etta: po. gratia quaglibet caa. pregratificatg. Dr. 2. graa. hg. 1. graa. se sola ex. prestat eos effectus: po. simul cu alia caa. fralis ac reddat ea. e. unica illorg caa. fralis. Patet: in a. ex se, et intrinca, 2. ut ualorata ab aliquo extrico graa. e. apta ad operandos illos effectus: po. talis extrica erit caa fralis: sicut cu ualorata requirat aliter, nisi redendo illo apta ad reddendos nos uitos, et sanctos, ita nec aliter pt. credere illo apto, quin casuiste fraliter simul cu ea. Dr. exemplo legis ualorate moneta, que quidem lex simul cu signo caat. fraliter ualorg moneta: pariter po. etta.

Dr. 3. pals. e. graa. ex se, et intrinca apta ad reddendos nos uitos, sicut albedo 1. p. ex se, et intrinca. e. apta ad reddendu parieg albu. quamq cu pbabilis rediguntur in eusmodi graa. ars Dari 3. po. pals e. graa de facto existens. Dr. 1. a. 2. q. testimonij Patrij et Conciliorg graa. de facto existens. Quemadmodum graa. quae intrinca sanctificando, seu sanctificandi. 2. arg q. credendu a. e. Deu posse nobis existimadi

grao, et elegere alig. ex se, et intrice. sufficeat insufficienter; cu ad alios effectus fraler. multo gerabiliores, ut ad effectus albe, calor, et cetta, elegat caam ler. ex se, et intrice. sufficiencies. Cor. 3o si graa. ex se, et intrice n. eet apta ad pretatos effectus, sane apta foret intrice ad aliquos alios especiales effectus fras. nobis prestandos: plane cu repugnat qualitas, que n. sit intrice apta et aliquos effectus fras. d. a. aparet alios effectus fales, que prestare possent se, et intrice graa. preter effectus predictos: p. etta. Cor. 4o ne fundamento sufficiens dicetur graa. ee. minus apta ad redendos nos iustos, quam bedo, calor, et alig. infimae qualitates phice ad suos effectus, communicandos d. ste n. intrice. aste: p. et illa. 5o si graa. ex se, et intrice. n. consummat predictos effectus, nulla e. ratio, cur illi tribuantur magis, quo alteri cuiusq. entitati spuali. permanenti, v. g. caracteri baptismali tribui possit: quatenus illi dicitur deputatus prag. ad eos effectus, ita possent dicere adversarij, cui deputatur potiusne caracteri ad eos effectus: hoc ay. quia n. habet aptitudinem ad perficiendam significatam rae. tame. cum dicty e. 2a Petri 1o. quamvis, et pretiosa nobis promissa donauit, ut per hec diuine efficiamini consortes rae. Cor. n. sunt regulariter, C. quid simile, d. efficiamur: in ay. graa. d. eet. raa. sua talis participatio. diuine rae, ut illi deberentur potestates earum de rae diuine 2a. ppria. Ge eary participare, n. posset nere dari rare illius pteri in nobis dicitur de diuine rae, et sapienter retinuit Ex. D. vbi supra. Cap. 2. soluuntur argumenta contraria.

Cap. 2.

Soluuntur argumenta contraria.

1a ad 1m: graa. requit resolu, et ex graa. sua prestare nobis ea ad meritu beatu: p. ex se, et intrice. n. sufficit ad redendos nos iustos, et cetta. Cor. ad 2m ea ad meritu beatu prestare requit, quia ad id. adequat pertinet meritu beate: p. etta. 3o ad 3m. bolis. qualitas, que ex se, et ex graa. sua tribuat ad agendu temporale: p. patter, aut agendu, etta. 3o eapdem ratione dicendu de illis creaturis poss. ee. qualiter debita: d. beatitudo e. perfectio ipsa Dei: solu li creature, adeoq. nec grae. pt. ee. qualiter debita, ac proinde requit graa. et cetta.

Ad 4m. dicendu. ad meritu 1a pteps. ne 1a requiri pt. quando: aq ratio, que omnia perfecte ei, posse prestare, C. pertinere ad, aut exigendu ad aliquam

magis perfecta: sic in physicis ultima disponens. prestant magis, seu constituunt in
esse exigentia, ac veluti in gr. nale. ad hg. subitale. perficiendum disponibus, ac
ehg graa. gra. Et in theologicis lumen gloriæ exigit divinum beatificum per
fectivum. Deinde dupto. (maior): omni vi qm adequat, in Decreto perfecty ultimo
beate. Admitto maiorem: omni qd. adæquat in abstracto ei accidens, ergo maiorem: ergo
q. minorem: graa. sumpta in Decreto, ergo minorem in abstracto, Accedo, l. admitto minorem
et ergo Decretum. Ita. Licet graa. vbi sumpta in abstracto omni perfecta sit in
ratione beate (qd. pp. aliqui negant) attn. graa. in Decreto, seu ideo. gratia perfecta
e. ille visione, beg. sufficit, et graa. per modum fre. distinct, seu prestet in ad
illa, sic licet habitus charitatis, aut lumen gloriæ qn. sit equalis in perfectione
actus charitatis aut visionis (et deo aequit ee. tota ratio gradus) q.a. ideo. in
tractu illos habitibus ligne perfectis e. his actibus Det. exigentia, accidentium
ad illos prestity. per eos actus.

Ad. 2m. gbare. deo. nullo apparente repugnantia
in tali qualitate. Ad. 3m. dupto. (minorem): beatitudo est ener. e. gra Dei, Ecce
do (minorem): beatitudo per fra accidentale, qualis e. gratia beate, ergo minorem, ideam
Dei ee. beatificam superadditam quomodocumq. accepta, licet proportionabilem
dicabile ut creature, potius tn. qn. e. illa creatura, cui Deale. Ab. ro. aequit
graa. tribuere tale ens (qualitatis) ad beatificandum. Deo. dupto. am: cui Deale
sit absolute, seu absenta tanty subitaa. creature beatificande, admitto (quamuis
res cui p. Peripatetica remanent tali subitaa. ee. falsa): cui Deale ut ens supponere
existentiale, seu positio remoti gratia elegio accidente, qualis e. graa, ergo: no ee.
impole. aliquod accidens, gratuitum, ex cuius supponi Deale. ut homo. ee. beatificabile
quale gloriæ, aut gbare ut

Z. moneta cui. de vola, d. valorata per decretum re
gis e. caa. fralis. redemit homo. dimittit: patitur po. stat prag ee. cag. fralis, quatenus
creatus ioo. unitus, amicus, et filius Dei cui. de vola, d. ut valorata de esercio per
decretum, quo Deus homo. graa. predicta acceptet in sug amicum, et gloriosum, Deo de
do. Deg: ly q. unde fieret Z. redemptor: prag. cui. e. amico cag. fralis nove
institutionis, sicut graa, seu merito monete cui. e. caa. fralis. amica redemptionis
d. l. e. quia tanty valoris, licite. de decreto regio tamquam amica caa. fralis. ee
caa. fralis. simul ex decreto regio denominatur Dominus. ly ergo, q.a ee. sanctus, ami
cus, et filius Dei cui. e. effective moraliter, et extrinseci, sicut ee. dimittere. Peculiariter quæ
dicuntur imputare. gr. cap. Z. gbare. Z.

Z. gra. potest causare. subito ehg capere
ei, quia reddat sanctum, amicum, et filium Dei cui. e. de vola, aut ex graa. sua caa.
fralis, quæ tribuit illos effectus fralis: d. graa. pt. causari. subito capaci, quam

hat a. per solg sucepn. grae, d. mugier per sucepn. alioy donys
dei, etta.

6.y ex merchi dpi aliqua maloy rabindut graa grane cum
let specialy aptitudine ad redendos nos sanctos, amicos, et filios dei, ejus
aptitudine ne habet, in nobis operetur videaddenter abilli meritis: ima. p. ut
valorata, et depurcata per dpi. merita, et a. se sola redemptos sanctos
et cetta. dr. aut. alias ej. misericordia dpi a. maria d. superflua. fuer
ad nos iustificandos. Rea. credo. aut eruda, qbarp, ny licet merita dpi. essent
a. tunt, ut graa. ea impetrare, qd. nobis operetur, attribuitur apte ad redemp. nos
fraliter. sanctos, et cetta, a. ad eos requiruntur debent superflua ad nos iustificari
dei, ny sunt caa. meritoria ejus. iustificandi.

7.y graa. dicitur in rone. ung, et
a. aliter e. caa. fratis redemi nos sanctos, et cetta: at in rone, graa dicitur
per accepn. dei ad nos amicos, et filios: e. cetta. dr. auctor: graa. in rone.
graq. dicitur per aliud superadit qualitas illi, que dicitur graa: a. peralii
qui vocat per accepn. dei: d. dr. graa: ny et dicunt theologi. asserunt, graa
in dpo. sunt tria. in ee qualitate, unitia aut in ee. unq. in pr. essere,
et ipe in nobis augetur in ee. graa, quam augetur in ee qualitate, in quo
conuenit omnes sotq, Doctores, et fere, aliq: at vita duo aperta salvari pte
quoniam, aut graa in rone. graq dicitur per aliud superadit: p. Secunde
cho. auctor, ad cuius qbarp. opus pertinet, ad eruda. qbarp. ceo, illa duo aper
ta licet ad alios dubia, autem n. falsa ee, excludit ut alia prefereq, q.a caa. fa
cie pone. iustificandi, que absolute e. graa. dicitur in ee graq. in tenet omnes
iustitia in nobis recepta, qd e. Cl. Gradenigo.

8.y affirmatur a. p. Comuni, qui
licet nobiscu teneat graq. se ista, et ex caa. sua ee. caq. fratis ejus nos
dicamus redemptos nos iustos, ac sanctos, teneat n. illa a. se ista, et ex caa.
sua redere nos amicos, et filios dei, d. simul ex accepne. dei, qua th. Deus
accepit nos ad sua amicitia, et hoc: sic probat argumentatur. L. Deus qt. hoc.
dilexit nos in graa. p. amare amare amantes, et illy quos amat si ty. no. Deus
quamuis dilexit nos in graa, a. e. amicos dei, non admittit accepne. divina.
dr. Deus q. implicat ee. amicy dei, et a. amara a Deo. si ty, q.a e. Deus
potest Deus hoc. dilexit nos in graa. destruere; sequit ex Deus simul aliquid ama
re, et destruere: si jo. Deus quando hoc. illy amat, sequit illy destruere, qd

n. cohaeret cy pertinens. Summa Donum.

Respon. potest m 1m aq admittendo 1m Aq
ut quis sit amicus Dei, ri requiruntur, qd. accipiamus altero, d. ut sit gte. istam
bilis amore q̃ nulla Dei creatura hoc. e. amicus alterius, quamuis actu illo q.
amet. Deinde q̃ respt. quod Decretum admittendo 2m ex eo nam: qd. Deus n.
posset cr. amare homo aq 1m gratia. Cetterum, vnde deducitur qd. v. posset.
amare illy ex suppone. homis peccati, aq. non infusa, et qd. cr. posset Deus
cy destruere p. illo instr. ex suppone qd. sit peccatus infusa. si cpi gratia
cumme ay. libertas, qd. Deus cr. posset absolute illy cr. amare, cui doctrina
re, ac fide subintrantur Bā perfecta. Summi Donum.

Cetery Lec 2a respondeo
omnibus displicet existimo ejs verba. ee, Deus amare charitate. nisi amore amicitie
de cuius rei inuly. probandy e. cuius ee. amor Dei ejs creaturis, alius e. cois qui
bz hēt. ergo obj. creaturas, ñ cuius pducitur, seu Operatur ipse hoc, alius ipse
ñ amat. ad prag. cuiusque operationis dei cum intelligitur homa graa. Alius ipse
ñ subsequitur ad prae. infusa, solus 3. e. amor amicitie: 1m et 2m ñ. amore be
neficientie ex motivo liberalitatis, l. simul ejs caritercordie. Certy jo. e. Deus cr.
charitate, d. libere homo. amare per 1m et 2m amor: nullus ejs dubitat. Deus cr
re pducere, et Operare homo. liberte ejs respondere prag, aliis ejs valu
eritis summa perfecto Summi donum, Duby jo. veritatis circa 3m amor, an dr. a
quibi possit charitas in Deo ex suppone primi et secundi amoris. Et existimo hoc
admittendy cr. ee: cy ejs hoc. ejs graa. praedictis ñ hic, ac similiter bonitatis
quae Deus necessitare ñ ad amor: dubitandy jo. e. 1m respon.

9.i ex graa. existen
tia haeret. valor sufficiens ad redendo homo. filius, et heredes Dei, Deus
posset illo, seu motiva ex illa, et a. omnino liberaliter acceptare homa ad gloriā, seu
decerneret Deus homi gloriā. d. hoc sta cr. eventi: jo. graa. cr. ex quaa. qua
di valorata per acceptans Dei Cetterum homo. Dei filius, ac heredes. Dei mediā
per actus quos Deus homo praedestinat, per quos. decernit Deus eis in graa. quos
transire in prag. particip. cum in ejs gloriā: jo. decernit gloriā liberaliter, seu
posse prag, seu motiva ex graa. Dei. Dei. cr. praedestinatio video graa. jo. quam
de decreto Deus gloriā: ergo, per quos actus decernitur collatio graa et
gloriae: at requirit Deus motivum ex graa quae praevia: jo.

Ad. Lecto. ad
resp: motivum ex illa, et a. nō. liberaliter, quoad decretum executivum, dum
to (maior) quoad decretum intentivum, ergo (maior) et sub eod distinctione
Deus, et creatura (minori), ergo (Deus) ex eadem. distinctione eleatur volun

ad reliqua. q. cum subs. Notandum 2, decretu interitum, quo Deus intendit
Verbo gloriq; vbi ut corona propter merita, vbi ut hereditas propter vnionem filiorum
subsistit in praa. ee. ord. liberale, et ex. supponit praa, aut merita absolute
spectata, ac pendet ex illis, ut ibi prius ex. conueatur. Tertium decretum
ultimum gloriq; conuertit ex iure per praa. collata, ut absolute premio, per
praa, inqua, in re, et intrinse considerata, et ex. ut valoratq; per aliquod extrinse.

Ita ut hec distincta decreta interitus gloriq; ab executivo, tuentur P. Suarez
et alij plures, quos refert et sequitur P. Ruuio disp. de Predest. sec. 6.
ex P. Vazquez, et plures alios. Quadentus q; breuiter: 2q Deus decreuerit gloriq;
propter praa, aut merita ex. e. precise existere gloriq; precedente praa, aut me
ritis: posset eq Deus exequi gloriq; precedente praa, aut meritis, et ex. illa
decreto ut premiu, seu corona propter merita, autem hereditaq; eternu collata
per praa; 3o. ex alio capite: quia ly propter ex. indicat precise gloriq; ex. exten
siq; quia precederet praa, aut merita: posset eq Deus decernere se ex. dato
illa gloriq; quia sub dictione, q. precedat praa, aut merita, et ex. de
cretare gloriq; propter praa, aut merita, 4o. aliud motiu, quod st. Mercator
intuetur ex. Terre marisq; Dei sub dictione, q. dilectu Petri
Dei pecuniq; quia decreto Dei hereditq; propter pecuniq; ut patriq; Deo pro
patre gloriq; potest eq collatio per praa, aut merita importat nanq; decretu
extra ex precursione absoluta prece aut meritis, q. quodcunq; distinguatur
quodcunq; decretu interitus precedente tale precursione.

5o. stat ore hoc ee. Christu
filiu naa, quem ut filiu adoptiuu Dei: 6o. praa ex naa sua x. recte filiu
unicu Dei, huic donato alquo alio nemine acceptante donu ad gloriq. Pbr. ap.
1. Dei ialq; 2 poa. absoluta excludere ex perpetuu a gloria hoie. Obstitit
huic praa. 3o. coq. Theologi sentiu: q. hoc nr excludunt ex. eet. filiu adoptiuu
Dei: 1o. Pbr. Rom: 8. q. e. filiu adoptiuu Christi in acceptane ad hereditate adop
tionis: ty etq q. n. e. filiu adoptiuu, nisi qui het. ius ad hereditate adoptan
di: 2 hoc nr excludunt q. het. ius ad gloriq, que e. hereditas Dei adoptantis:
2o. Deo. negdo. ant, ad cuius ppoz. Diego Ouiedo; ad cuius primu ppoz. Deo.
filiu adoptiuu distinere aut hindere in acceptane fundante ius formale aut phy
sicu ad hereditate: hoc ay. Christus in praa, licet per primu decretu excludens a
filiu ex. eet. per praa, acceptatis ad gloriq acceptane fundante ius filiu exercente
ad gloriq, aut posterius gloriq. Duplo. Quarto: Ex. e. filiu, quia qui het ius impe
ditu, aut expeditu, Deodo; debrate expeditu, Diego; Deq filiu exhereditatq nere fi
lium ex, licet q. het. ius expeditu ad hereditate.

Sacramenta nove legis N. cae, seu caatiua. prae: et n. ro n. bent. ex
trica. Quidnore ipsis, quos sensibilibus Quemente, pariter po. ipsa praa. dici
potent sanctificatiua, Licet ro beat. ex duere, et oro. extrica. institue. illis
summa debita. Reo. negdo. Preg: ergi Sacramenta sanctificant tantu ingres
re cae. efficiente, sue moraliq, sue physice. in illo ay. tenere bene ot. re
aliqua, ut aqua, elenari per extrica. institue. ad caatiu, recusa, ingenere
cae. fralis: alias sicut aqua elenari pt. ad lauandu, praa, sic albedo p.
elenari posset ad Ostituendu, fraliter calidu, amandu, iustu, l. alig quemuis
fecty fralis. Rao. ay. Disparitas a priori e, do caa. fralis. seu caat. effecti
per modu intrici. Ostituue. qd. nequit prestare per aliquid extrinc. d. per
pne entitatis. Caa. ay. efficiens, ut pote extrica. pt. ab extrico. elenari ad ca
alidu.

Z, et diffinibus. Caracter e. unica fralis. Ostituens, seu sy[gnu]m sub
prima domestica Xpi. in Ofane. Xpi. militis, et in ordine Xpi. ministry: atque ta
racter n. het. ex intrica sua praa, d. ex diuina institue ita nos Ostituens,
et sygillare; que ay intrica Quexio illius cy Xpi. ut hoie exportare pt. ut
fideles ad predicta representanos. Caliter. Ostituens ay: pariter po. praa. fralis
pt. ee. unica fralis. nos. Ostituens, seu signans nobis, et aliis Deo, quatenus
po beat. ex institue Dei extrica. Regn. Suaretz. Sanchez pt. 1°. Xc. sentag. Pam
Suarez, et alijs apud Cardinalis de Lugo Disp. 6. de Sacramentis sec. 3.
sereno Caracter x. ee. sym. quale, d. ad plato, et ex institue. diuina B. quem
tag. Scripo. Maiore, Caracter Deputicatiue sumptus, seu quatenus impressio per
diuinu institu, Secdo Maiore: specificatiue tanu Ordinatiu, Vero Maiore: et
Secda Minore, Vero Preg. Rao. x. predicta sentag Caracter in Ofane. caa. fralis
nos signalentis ultima qualitas physica, non impressa includit diuina institu, qua
qualitas illa Ostituitur fraliter in Ofane. signis. Ita ergi significant aliquid sup
O plato. Quemadmodu x. e. res ita significans d. voluntas Instituentis, ut de ratione
proprie Sacramenti, et alijs multis Dei docti. Ceteris sola praa entitas e unica ca
fralis. nos significans ut ex trada alijs. sentag. Quig. fundamentis sufficienter pon
Ofatur.

Z°. rebus pt. negdo. Ofentis cy P. Valar, et pro ceteris affirmatiue Ofa
tere ee. prima fralia. ergi, que significant, sicut ergi e. signu fralis. lauacri
et remisy doloris, sue sint prima fralia. obstat, ut ofmatur pro, sola praa
institutiue inentionalia. percipe ee. impresse. supervalter. ab illis sacramentis dep
mitig ut existimat P. Bonal: Preg. ergi implicare videtur qualitatem subi
fralis. intrica. destructa ad effectu sentandu ergi, que ex gene praa e. dest

Balon

Dominus, supremus gubernator, et summus Sacerdos. Ob. Le Specie inuerende parti q. 27. Disp. 7. Per grat. habitualem redditur nos Sanctos, ac filios Dei sanctitate, ac filiare dicente rus physy. exigente, ita ut actualem acceptatio Dei una homis ad gloriq nos sit nouis beneficijs a ruinis cauere distincty, ed. quid ruinis cauere debety.

Disp. 7.

An grata habitualis reddat nos Sanctos, ac filios Dei sanctitate, ac filiare dicente rus physy. exigente, ita ut actualis acceptatio Dei una homis ad gloriq nos sit nouis beneficijs a ruinis cauere distincty, ed. quid ruinis cauere debety.

Cap. 1.

Relatis Authory. sensus, affirmans affirmatiua explicatur, et probatur

Plures quos refert. Q. Suarez lib. 7. de grat. cap. 1. p. 6. existimant requiri ad hoc, ut post grat. iustific. nos Deus actualiter sanctos in actu 2° adoptatos, et filios Dei nouis do dilectos; eo ipso, quo requiritur habitus ille. ult. de quo supra dict. secundum licet obscure sentiat, simul grat. qua iustificamur, reddere nos ex mera filios Dei tamquam unicq cap. fatis addit n. vis filiare, quq grat. prestat ex mera sua, ee filiare tanty sanctitatis, qua ordinari habiles, ut gratiose acceptemur ad gloriq. Prede filiat. Dei adoptiua Deplets dicens rus physy, aut proxime ad gloriq. Quare authory. duo innuunt, nempe similitudinq in mala, et gratiosq acceptatiq. ad gloriq. Contra. et uera sentia, licet obscure, et uarie a Theogis traditq ut uidere e. apud Suarez ci tato cap. 4. n. grat. reddere nos sanctos, amicos, ac filios Dei sanctitate amici tie, ac filiare dicente rus physy. exigente; adeo ut amor diuinq amicabilis, actualis ue dilectio, seu acceptatio diuina homis ad gloriq sit decretq Dei ualde rata, ac physice efficaciter exacty, et q. quidem ordinario loquendo grat. iustific. ex mente Ds. e diuinq fabr, seu beneficijs a ruinis cauere distincty ratiq. necessarijs.

Porro ut sentia. ita

probetq intelligatur nonnullq sententiq probatq ee. de sanctificare, seu iustificare secundq

filios adoptivos dei, ut et huius dño. e. xpo. ordinemur, et rove hypotheca fateveri: d.
ec. oportet habiles, ut pretiose acceptemur ad hereditatis gloriæ. d. e. dei ec. vere, accipe
filios adoptivos Dei. jo. vna. d. Scripturæ hoc filij filiæ. tanq habilitatis ad filia
tõe. dicente ap. ibidem. experientiæ ad eborg. Minor pr. manifeste ex humanis: exco
mano. ad unum hõd. ut habilis, ut ab alio acceptetur ad ultimã hereditatis d. ideoc
filius eius adoptivus.

Let, ut unus in filium adoptivum alterius duo requiri, et dorsi
pentes in vna, ac pulde habilis ad adoptãd. et ad. eq simultaneo accipiat ab
altero: ultius ay. a deo accepit simultaneo in vna, que per prag. reddit habi
lis ad adoptãd, do in eadem in uno home. pre. alterum. D. Ja. no licet illa duore
pariter ad filiand. duabz, ay. ad filiand. ut prescribendo a deo, et adoptiva:
triplop unq homi adoptato ab altero spirit filiad. adoptiva, quem simultaneo in una
licet. ab illo alio cuius filius e. Quero jo. ad filiand. ut sic prescribendo pudore
pariter, ac sufficit d. quod requiritur licet simultaneo in vna. accepit a deo:
Deinde in sufficit sola habilitas: jo. requiritur ut ad hereditatis. dicit, licet illa
duo in requirantur ad filiand. ut ne, sufficere tm d. no hoc in domino. ay. domo
dei, e, illa duo sufficere ad nos phyey. experientiæ, prout ut patet e. nobis ad
hereditatis veram quam vera filiad.

Hbr. 3, pra. precedens dimittam in illo
pulo ad Rom. 8, ut filij, et heredes: unde dolet jo. e. filius: jo. heres ac
pulde quemquam est filius dei, e ejus eius heres. Deinde quemquis e. heres licet minus
heredis et jo. pra. credam filij dei vna credit heredes hentemus ut ad heredis
gloriæ: at pra. pua instituamur ira, ejusdem nra adoptiva, ejus pa. predestinatus
ejus filios nere, ac pie ut collectus in Ihu. jo. vna credat nos. heredes nis nere,
ac pie tales, ac pulde ejusdem ad hereditatis gloriæ. Habis. ex authore illo tm
plex est ad hereditatis gloriæ, aliud ce. morale inducens debitu nostre, quo adim
le, Deus inferre nobis debito. gloriæ hentis nobis. Aliud physicum inducens debitu ejusdem
ne. Deum, quo adstante habetur in denegato debito talis, qualem inferat Deus de
mag. pretextu alicui habilitat. debitus. Illud capacitatis, seu habilitatis auctor indu
cens debitu absolutu, d. dumtaxat respectiu, pena. cuius debet nis alteri ne fem.
Cetera, aut hypotheca, per prag. independenter ab actuali acceptane. omnia non ad gloriæ
nis here. In 1ª et 2ª adp. nec. 3ª q. sunt hõd. per nra prag. e. habilis ut a deo fiat
ab alio home, ita per prag. reddatur habilis, ut a deo adoptetur, q. per nra prag. de. erat
habilis. D. 3ª ay hõd. ore equo het. nis habilitatis, ut ei ab alio home. ingrediamur
duatur, et in. d. Deum e simpliciter here alterius homis. jo. nis habilitatis in. sufficit
ut quis sit here. jo. pra. quæ sunt filij, et heredes Dei. alius ut pinetus conat.

Obr. filiac. adoptiua q. e. pura habilitas, ut qui acceptetur, d. gratuita acceptio. ad hereditatem, ut eorum e. voluero: d. gra. dedit nos filios Dei filiane. ppia adoptiua: jo. ne dit eos q. ruly habeat, ut acceptemur, d. eng acceptati ad hereditatem gloriæ, et Chr. cyba pretet gra. ex gra. sua, Pro: e, ut eos reddat filios filiane. dicente nar phyco. ex gente ad gloriq.

Obr. 4. gra. e. semen gloriæ, ut liquet ex 1ª Ioannis 3: at cui libet semina debetur suo tempore fructus iure phyco. exigente: jo. grac. debetur suo tempore gloria iure phyco. exigente. Simul obr: aq ut ruly Physicola docet to. t. de esse super. disp. 16. sec. 8: semina duplicem genere ac alia fructibus equalia, ut semen frumenti, et alia inferiora ut semen cardui: at cuilibet ex his debetur suo tempore fructus iure phycor exigente: jo. etta.

Obr. 5. Potest. e. aliqua fra, cui iure phyco. exigente debeatur lumen gloriæ, ac inde eng ipsa gloria: ro. eum modi e. gra. de facto extare. Cuius euidenter certa: tr 3. Decia sectatur eiusmodi grac. dari talibus orientatur, que de facto dantur, aut de iure dari valuerint sacra testimonia, ex gr. obr. gra. sua nra. redere filios adoptiuos, seu tr eng q. alias q. iuxta ingenii et rei iure, oriretur gra. de facto ei. gyrus hereditatis gloriæ et qd. rare ruly habeant ad eg hereditatis. Nam obr. 1º: potuit a paritate. Potest e. fra, imo talis e gra. de facto extans, cui debeantur iure 3 pro exigente dona supernatia hebitus, fidei et charitatis: jo. et cui debeatur lumen gloriæ. Obr. ideo grac. debentur iure phyco exigente ea dona supernatia, q. gra. e. ruly 1ª radix: d. simile. e. 1ª radix lumine gloriæ: jo. et cette. 2º negatur, q. nulla orientatur repugnantia inter modi. fra, ut dictum solume. argutum. Cap. 3. soluuntur obiectiones.

Cap. 3.

Soluuntur obiectiones

Ob. 1º: gloria perfectior e. suo gra: jo. grac. iure phyco. exigente ea debetur gloria eo modo, quo eng debentur grac proretur. Obr. ans: Exercita certa, quantumcumque exigentia per grac. in sent. equaliter ea gloria. et in gra. heret. equali perfectione gloria, exercita per grac. adumbrata pro. equali perfectione heretur. Obr. 2º: eiusmodi rei 2ª. ie debetur iure phyco. exigente perfectio rei 2ª. ie. exactæ: jo. etta.

Ob. 2º probabiliter pt: ex aliquibus dictis. exist tr 2ª gra. e. primus gloriæ ut liquet ex 2ª Pauli ad Corinthios: de rare. ay. ignem e. here. perfectio, seu natura valde equalis ei re. ru. cum e ignem. Tr 2ª gra. e. particulare dumq. gra. gr. adeo distans e. thegory. asserit, ut absq. temeritate negari ie. possit quin sit

uat Pypalda dicta dns. ult. sec. 7, Collyguro. ex 2ª Petri 1º: uno ay. bea
titce, seu gloriæ e. tanty barbagao. unus attributi, seu perfecti. Dei semper un
Deus. Ity erg q. graa. e. una et 1ª radix in ordine supernali: at ro, q. e. graa. mor
ine supernali perfectior e reliquis ordi. in tali ordine subsequitur: ro. graa. e
perfectior religiosi ordi. in ordi supernali subsequitur: at gloria e. ordo subsequa
ity do prag: ro. Ity denug. ex D. Tho. 1. 2. q. 114. art. 3. ad 3. ubi ait, prag
et si in. ut equalis gloriæ in actu, ee in. equalis in virtute, sicut semen arboris
Ha antiq. opinio. augere pt. maior: e. eius sententia. talis ars. Theologus in tractatu
De merito, merere per prag. dignificate, que de ordine dicuntur de equalitate
amorem inty eternæ. Deinde regni. pt. distinctio. ars. ex D. Tho. ubi super. gloria
perfectior e. quia graa. in actu simpto. in virtute regni. Idem ay. graa equalis est
in virtute vicissim est ipsi debeatur gloria, sicut semen debetur fructui, aut arbori. Ity
terea aliqui ordinarii pt. ars, ea distinctione quæ adhibuimus in. 2. distinc. disputa
ne prime cap. 2. Tandy negari pt. ergo dicimus ars: ng ultima disjunct.
et subtt. ultimo disjuncty, quoniam graa. exigunt frq. re perfectiorp: pariter ro. dici
pt. graa. exigere quoniam graa. gloriæ sicut vera substitia. ob. 2º. ee. dilecty a
Deo amore amicabili excellentiori e, quia bona graa. creata qualitas: amor
ejs dilectionis op. bonitatis et dignitatis creatis excedit. ro. ee. nr dilecty a Deo e.
Deum indebitum bonitatis qualitatis graa. Deo. unde hoc argumento. Plato decore
ity quo Deus decernit Petrum graa. prætetare, et mag. ult. disjuncty. frq. ee.
vere carentur indebito. Deinde distinct. ars: excellentius e, unde Deus: nobis,
C. ergo ratione negro. Timor ejs amicabilis ille estimatur ru. ars. Ad mangro. C.
gnio. bonitatis per ejs amorem nobis donatis aut donande: nulla ay. per ejs amo
rem nobis bonitatis, tanty absolute, quæ creatur dicy rit, quia ipsa graa: ng licet
Deinde gloria maneat dicy ee, ita ru. absolute. O. Ordinate, seu Ordinata,
animæ. rectius decernitur: unde licet decreti absoluti gloriæ, seu predestinatis
ing. rit, Deum vere prag. indebitus Ordinate m. ro. predestinatus ru. e, quia
ejus amor divinus amicabilis optima pt. de ee. equale relate ad eos, et dati
ity vere prag. Deinde augeri pt. ro: ut ad obiecta precedenti, et ad 1ª disqu
tandi ex.

Ob. 3º: ru prag. debita est. dilecto Deum destinari ad gloriam
debita est. dilecto absolute destinari, sive gloria absolute fuit a C. ergo de
gratia 1ª q. 1ª dicy e. prag, qualis dicitur ee. graa ru. dicitur augeri, aut
inter ipsa, gloria, aut ru. augere pretatem aut eam absolute exigere. 2º
q. ru sufficien. exigentiæ modus exigendi Ordinatam nulli bti. examinabi

...ria grag. exigentia d. e. non moralis, et Corona, et fauore ordinis
Deo. Dicendo. ans, ad cuius obtinendum certo modo exigendi additionaliter, aut re
parare, aut carere exemplo. Sic graa. 1ª exigit hanc fig. pro alia subiecta
tionis, dd. ad hanc pro alia vt vlt. dispositis, aa. arra. corporis vnita agri
exigit aliquid futuri corporis externi temperamenti varietas, aliquas species
ea rectitudo a rerum haberetur, sub additione dd. certo durat. et vt Theologi
vera arra. 2ª coz. rectag. hent. Deputatus equalitatis ex gloria vt additionali
ter debita et fut. merito in corpore nostro. d. impeditus, ac eodem fundatur
sub merito additionali exigentia ad gloria.

Ob. 4º. Opera meritoria per pa
dignificata exigunt remunerationem fauorabili Dei, vt rationi illorum debeatur, ita
rea tanquam premium, seu Corona: po. pariter graa. ipsa nisi et fauore dei
no, vt filiis. Illud debeatur filiis tanquam hereditas. Deo dicendo. pari
tate; ex eis dignitas meritoria vt pure moralis continuo valeat, quamvis
uent ad premium collatum, et de rationi premium vt reparare pacto, seu
stione gratuita remuneratiua, generaliter loquendo, meritum pertinuit
perfecte, et equale valore Contingit. d. debetur premium, cum tali pacto
mutuo intercedente: dd. potest a priuilegio in meritum, et oppo. Dicitur
graa. et vt ab ira coniti, et pote obiecta. d. pactum acceptans facultas
gat decreti diuini, vt ira graa. gratuita exigit decreti, quo vita eterna
sua gratuita.

Ob. 5º. Quamvis e. Dei gloria, Operante bonis perseuerantia in
graa, qua perseuerantia in graa, in Operante bonis vsus extenditur in via: et in
perseuerantia in graa. ita excedit obiecta, seu finalis exigentia ipsius graa vsque
fine alle violentia possit deficere, et reae deficiat per pecta: po. gloria vita
redditur e. dum excedens vsus finalis graa. exigentia, ita vt negari possit absq
fine alle violentia ipsius graa. eius perseuerantia.

Deo. dicendo. Dd. rea pariter
in 1º. ex defectu exigentia boni alicuius minoris, Contra. viriliter, d. ita
te dedicatur defectus exigentia boni maioris, quia. bonum quamvis e. dum
generis: sic ex eo dd. Deo. d. exigat vitam, aut diuitias. ad vlt. patrocinia
inferior dd. d. exigat intellectum, et Gloria. ad ea contra, quamvis intellec
tus sit bonum quam plurimum: licet po. gloria sit quam bonum rei humani per
seuerantia in graa, qua perseuerantia in graa. in homine vsus finalis existentia in
rea, eandem diuersa inferior, dd. licet perseuerantia in graa. excedat
exigentia obiecta finalis graa, ita pariter gloria ex exigentia graa obiecta

perseverantia exigeret. Itaq. vir phyc. exigentia v. e. perseverantiæ primæ
qualitas, aut excessu perficeret, d. quasi specialis aug. unusquisq. rerū phyc.
graa. in. fundet exigentia perseverantiæ finalis, vic ex. gloriæ sub debitore
perseverantiæ finalis, ideo e. q. graa. magis graa. e. semen gloriæ, v. non
omen rei perseverantiæ, aut diversarum. Deinde graa. manca hab. debuerit libertas
to peccandi, cum vera infringeretur ab exigentia graæ in hac vera phyco.
Deberetur perseverantia, seu donum. q. inducentur v. requirent ex eo quod
existens in graa. debeatur vere phyco. gloria sub debitore perseverantiæ finalis.
Ob. 6: rum
Cor e. unus hoc. alteri per rei naq. qua Deo per graæ: ac una forma rationis
rei naq. v. debetur hæreditas alterius vere phyco. exigentia: ex. nec rationis graæ.
debetur hæreditas divina, vera adunata formæ essentiæ. divinæ. Nec. negatio disparitas
disparitas eius e. manifesta: tripudio hoc. per graæ. sit vere filius Dei adoptivus
unde aug. hoc. per rei precem naq. in e. Christ alterius: et ratio. a priori e. q. vita
simultudo in graa. v. infusa ex gratia, d. integer requiretur, qd. quasi simultudo
ne beat. accepta ab altero, seu qd. sit accepta ad hæreditatem, sive affectum, sive
effectus, aut phyce. Pende vera v. e, qd. unus hoc. sit similis in graa. alteri, ac
vel filius v. e, ex eq similitudine ab altero v. accepisti, sicut verbi. hab. accepta
ideo similitudine ex gratia in gratiam rationis. cum e. acceptatus ad hæreditatem
vere effectum, seu phyce, licet v. affectum, modo quo unus hoc ab alio adoptivus
tur. Ob. 7. ex illo Pauli ad Rom. 6: graa. aug. Dei vita eterna, exigit. habitus
est gloriæ beatæ rationis. graæ, at si debetur justo vere phyco. exigentia v. hab. rationis
simul implicq eius ee. debito, simul et gratuito: ex. gloria v. debetur justo, seu existenti
in graa. vere phyco. exigentia, Nec. dispos. naturæ: rationis. graæ, in se ex nomine
rationis. in radice, Deo naturæ: et simul dispos. naturæ: v. hoc. rationis. graæ. in se deinde
naturæ: in radice, ergo naturæ: ad unius obiecti. Deo v. implicare, ibiq ee. debito se
se, et ee. rationis in radice, exempli gratia. habitus. Disp. 88. in qua tabula
est ab habitu charitatis creatæ distinguitur. Exp. d. Scotus Authoris, veritatis affectus præfer
tur, ac ejus. ab auctoritate.

Disp. 88.

An graa. habitualis ab habitu charitatis realiter distinguatur.

Cap. 1.

Scotus Authoris. veritatis affectus præferatur, ac ejus. auctoritate.

In hac præcellebri controversia veritatis. negativa tuetur Henricus Durandus, Scotique aliqui

Bonaventura, Aycardus relat. a P. Suarez lib. 6. depraa. cap. 4. Hy Boya, Jasper Cu
Lucas, et ex vers. Bellarminus, Lessius, et Conne apud Rypalda. disp. ult. de esse supernat.
sec. 4. Hy Bernal, Esparza, et alii. Affirmat tenuerat S. Thom. plurib. in locis, presq
sent 1.a 2.æ q. 110 art. 3, quæ sequuntur hoc. sec, Cr. Doctor celebris, et alij plures
to tuta, quæ certa sequatur, quos citat, et sequitur Obradus 1.a 2.æ tract. 8. Dno. 1.
punct. 6 et Rypalda ubi supra. Neutra ex predictis sententijs solido nititur fundamento, l.
ab authoritate, l. a ratione docet P. Vazquez 1.a 2.æ disp. 180. cap. 3, ubi utrumq. fir
mamenta diluit.

Ego affirmativæ sententiæ libenter subscribo motus potissimu authoritate Scri
turæ, Sacrorum Canonum, Conciliorum, ac Patrum. Chr. 5. 1.° sententia. tura. ex sacra pagina,
quæ de præa, et charitate, et de donis datarijs Coguntur 1.° ad Corinthios 13. præa. Domini
nostri Jesu Christi, et charitas Dei etiæ. Ad Rom.° Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris per
Spiritum sanctum qui datus est nobis. unde ja dicebatur apud Sanctos per præa, et per patientiam
intuebar charitatem. Vide etiam ad Galatas 5.°

Chr. 7. ex Concilijs, et Conciliorum Nicæno
tum 3.° cap. Quarto & Septimo. et Carthag. 5. in Clementina unica de summa Trini
tate, et fide Catholica 5.° ad hæc. Eugubinus Sacræ Conciliæ Florentini elucubratissimi
Corpus Theologum relatus; quæ docet in Baptismo infundi præa. infusa, et virtutes. 3.° ex
tam asserunt præa. a diuturnitate, a virtutes charitate, sicut fructus arboris ex
fructibus cognoscitur.

Neg. satisfaciunt adversarij Concilij Florentini. addunt infundi
in Baptismo virtutes Theologicas, ut docuit Pesa Lib. 7. in Indentury cap. 27. et quamvis
addiderint, non fecerit inde præa. diuturnitate, charitate, habitualiter, quibus dum
taxat. Nego satisfaciunt, 4.° q. si ex proprio Concilio deducatur dari virtutes infusas
distinctas a præa, pariter infertur dari virtutes ab ea distinctas, sic ea præa videlicet
hoc. nom. doctrinales equivalet virtuti, seu habitui. e. cum limitatione ad hæc virtutes, potest quis
videri aliter asserere additis ad circumstantias plures gener. videlicet, quas contin.
sent Theologi equivalere virtuti.

Accedit Sylvester 1.am 6. cap. 7. ubi ait virtutes infu
sas per ceremonias Sacram. præa. et charitatem. Nomine donum intelligens virtutes Theologi
cas de quibus in eodem capite merito ob. Et can. 11. statuit, virtutes cap. 11. fieri, et habitum
fieri virtutes Theologicas, charitatem pectoris remanere ex charitate, et charitate, ubi planissi
me supponit præa. a charitate. sicut etiam antea docuerat Concilij Moguntini cap. 7. dum
sic ait, Qd. Concilij celebratum est anno 1549.

Chr. 3.° ex Aug.° de fide, et Opere cap. 32.
ubi charitas Dei inquit, diffunditur in cordibus nostris, a. qua nos Deus, 2. quæ Spiritus
est dilectores sui, sicut regitur Deus, quæ cum meruerit auxiti efficamur, et fiamus qui

Deles non facit, et valens quia valens, ubi meritu destruxerit a charitate, recet filg.

Exp. obur. collig. hec argum. contra. gradg. satis efficax.

Ex. pretate testimonia dicit grag. aliquomodo enchoriate destruxit. D. n. indicant ea testimonia destructa. sola grag, aut alig. impiog. fo. destructo realy exigit. Maior a evidenti. Minor ex hoc documenta precipua. Rnde. Maria C. nil plant. C. nudant habitu charitatis nec penitus nec rare. a grag. destructis, ut patet vlla fundamenta videantur. Ex eis q. testimonia sacra intelligo debuit videneri pro, qui aliunde satis patet illa intelligenda ne non ex impio. nulla ex fundamenty affirmat adversary. sd. non caret ut intelligenda pro testimonia de destructa impia. quale e. destructio rarus. qui citatis rationes assertog. Cap. 2. rare. stabilitur rentaa. ora.

Cap. 2.

Rare. stabilitur rentaa. ora.

Ppr. Ito eadp rentaa. rone. que licet in ee. offerat se plane euincere. hanc in. propo. qua gradg. mihi satis vergimilis e. Pelic. e. grag. habitualis distincta ab habitu charitatis, qua st. grag. sit qualitas quedg supernalis, fralitas realy perficiens creaturg realy earmg. pulcherrimg ordens in ordine eternum, quamuis ex. per se immediate, d. per virtutes sibi duales. operatiua; ita ut sit fa ac virtus. radix, ac vitalis grag. ex. meritu, ac operang. supernaly. ita vig. quo patre. sd. admire. pulcritudo. talis grag. rarum. valde decenta ex. e. ex de facto in rerum. esse. grag. fo. qua de facto in vita existit, distinguitur ab habitu charitatis, sicut et a reliquis virtutibg.

Maior ppr. 1. patet. a. a nulla implicao. in tali qualitate ostendi. pt. ut videbimus solone. exercitio. 2. q. talis grag. nec excogitari p. impossibile, aut ex pte. poe. duang. qu hec infra ex. nec ex pte. subi. ex. q. minus patet. quo. medienbalis ad suscipiendu talg grag, quo operantibus, et voluntatibus infusa recipiendas. nec ex pte. beg. duang, quam hec particularis de. ut sub ratione. nec q. sicut beng homi. creat. participang. rong. sua naturang, et omnia diuina quodmodo inter creare. potenti excellenti quando participab. sua nag, q. quatenus ista precise existit aut voluntas. aliudue a beng diuing, q. st operao, aut proy. pteng preparata, aliquando gne decreta. sicut, q. quatenus e. ens, seu nag, que sy rang. e. quam radix intus, et voluntatis. duang, ita ut participab. illa sit radix sy rg, seu realis influxus virtutis, ehg charitatis. Et licet admittamus grag, seu ereg. duang ut talg fralitas nec rare. createe. radicg intus, aut voluntatis duang, d. ee. fralitas. pelagius oy. duang perficiens. absolutary, et naturaly. Dez, qui tuetur varios rentaa, adhuc d. aparet cur deporet grag. participare per modu radicis realis. charitatis, sicut et diuiny virtutis. Que dicendy licet intus. duang. ee. multoty rentag. enchi vero nec rare. distinguantur ab intellectu actuali, nec voluntate ab actuali voluntate duina, nihil omnino ab hominibus participantur per fral, seu qualitates distincta realer, quale. n. lumen glorie, et unio beatifica, nec d. virtutis charitatis, et dilecto ab ea predeng.

Et vna. e. q. vna. diuina e. eminenter, seu equiualenter radix, seu fons diuinary perfectionu
diuinæ imperfectæ. distinctæ. inter se ordine, et perfectior radicata et aliunde ea participanti
ad. subst. receptiua capacitate, et fre. receptæ limitata, ac finite ex distincte. radicata fre.
radicata: quianam ex denegatione naturali diuinæ vnæ vnæ. distinctæ a diuina vna. potest
intrinsece ea vna. participari ab homine per fre. reipsa distincta ab habitu et actuali
virtute, qa talis participatio. ac repugnat ex pte vnæ. diuinæ et fieri debet ad. ea
citatæ subst. receptiua, et limitata fre. receptæ.

Sanctus, nec aptitudinalis pt. repugnantiæ
specialis ex pte vnæ qualitatis gratiæ a virtutibus rebus distinctæ. ne ordinem ad
experientiam dari. Sed aliquas accidentales affluentes talibus. subiectiuam ne. operati
uas, qualis e. quantitas vel, et calor. lux fre. etiã substrales per se ad ordinatorias ac
Sanctus ee. talibus, ad prouidentiã ne. de. vel Sanctus in tuea accidentali) d. per vnas potest
(. qualitates creatæ. distinctas, in pars. vitales exigunt ne speciales tuæ, que vnitas
tant g. eam identitate cu substrãa inuenit. quia ro. diuinæ, d. in donne supernale. ope
ter aliquas simulas fa, que talibus immediate solus heat. potuere creaturæ vel ea
nas. diuinæ positiue vedere adeoq. et diuinæ quidem autore intendendo, quamuis a pri
re immediate, d. modus virtutibus sui qualibus operatiuis. Accedat exemplu. per proportion
characteres qui ex uero theoria deriuabus. Corollaria operantes et quidem supe
nales talibus perficiendis ne, nec eni aliter ea pt. diuinæ, ac naturales regulare: et ma
e. diuinæ. diuinæ alicuius operandi vel qualis. (e. ego. cur requiruere dicantur actus fa
gratiæ. dari habitus eis supernales, quia da vis diuinæ. pti operandi naturaliter supernaliter,

Vita pro politate, prout distincte ab habitu charitatis, modi et analogus virtutibus existit ex
de facto in vita. ee. rationalibus (diuinæ patriæ e. quam actus discursus) vis subdistinctæ
diuinæ. ocs vero vitales. semper reducuntur in unum principium (duales. sunt, et operandi. hu
mana in unum ag. vitalis, et alium vero operandi in unum principium substrale reuocantur: pariter ea
cunctæ operandi. supernales. reuocari debent ad unicum diuinæ supernale, seu vere duales. hu
ag. in e. aliquod principium seu virtus pti. diuinæ earu operandi supernalis ex tale principium seu virtu
te. deitatis (ro. e. aliquod principium supernale vtendi; qd. ita se habet diuinæ principium potentiæ
seu virtutis supernalis: tale ag. principium alicui ee. e. quæ diuinæ. a virtutibus rebus distinctis
ta, quæ diuinæ ita se habet, ac naturalis diuinæ. inordine supernali: talis ro. ad eminentiã
gratiæ.

Ob, et declaratur 1o. inest ex inadæquatis rebus aliquando esse, a quo diuinæ
operatio, ita ex repugnat 2da. top. theoria. substrãa. supernalis in qua radicantur ea
operatio, et operandi. supernales, oportebat dari unum accidens supernale, cui equi
valerentur ocs. operandi supernales. pt. potius charitatis, quæ per ro. f. aut tempe
randa d. gd. de ie interferentur ocs repugnaret, nec magis detrahe. hæ quæ illæ
quæ admodum in qualibus. ea. qa ordinis diuinæ. respicit hæ, quæ illæ operandi
inclinantes.

Dalos

Ofr. 2°. in aa. indyget poa. distincta ad aliquas operandi vitales unum finem
3. per intellectum; sana pariter indyget poa. distincta ad operandi vitales alterutri
vel. etc. 5. notatum q. aliquis se bet, per modu quae, ac gaude per modu virtu.
aptu. ad operandi humanaru: ex poa. habituata in beate per modu diae inordinata
formati si set virtute distincta in ordine ad operandi. unius generi subalterni sub
ima rane. gradus. obtig. ut habitu distincto adee 10. 5. pariter indyget virtute distinc
ta in ordine ad operandi tendentes sub rane. alterius obti. gradu ad gaude indyget ha
bitu charitate distincto secundu ad actu charitate, sicut indyget habitu distincto ge
ad actus spei, et sic de aliis.

Ofr. 3. in ordine ad. pa. in ordine ad unu operandi
ac. oratur a poa. in ordine ad actus, quamuis operandi sit unu in ordine ad unu et una
oratur ab alia; etiam poa. voluntas in oratur ab intellectu, tres actus actio ab intellec
tu gradat: 3°. in ordine supernali virtu. in ordine ad quae ab operandi voluntate ac
formatur a virtute alicuius voluntary. praesertim si operandi, quae. mouentur ad hoc virtute
lis. exigant ortu ab operandibus alterius virtutis, ut operandi spei 5. g. in. petulantis
ortu ab operandibus charitatis: 3°. virtutes spei, virtute, sicut temperantia supernalis
ea. 5. 10. petulant ortu a virtute charitatis: atque virtutes supernales postulant ortu
ab obedientia radice supernali: ne eis in ordine pulcherrimo ora ordinentur, ac pelag
colligentur in uno: 3°. gratia aqua emanant virtutes supernales. Distinguuntur a virtutes cha
ritate Ofr. 4. et ille Pauli ad Galatas 5. versu 22. fructus ay spiritus
autem gaudy, ubi nomine pacis intelligitur habitualis, pax. et deo versu 25. Si
quis et ambulemus, id est, in tempo. ulteriore usq; ad 3pm. sanctificamus Quemq
ducem, et operemur 4°. prae. ducty. 3°. virtus charitatis et fructus hae, operatio
de distinguitur: 4°. 3°. fructus hae, pariter charitas, ut pax ordinatus, est, adeo
recto ordine 4°. cort 3pm. gratia loca Ofr. unde inducens pulcherrimu ordinis,
per qu ora. Quatuor ad unu aliquod pny. irrevocanter, et in quo uelut colligantur
ptes. Retinet universus hic ordo, per qu ora in Deu una. hoc ordinamur, et quali
fare diuino per ordinata in unica summa haec omne colligantur in unu. Unusq. 6. fi
nis ad unu ultimu diuinum, exig. ordinata fruentis, per quae uno aliquo, secundu debita
to ordine destinat: sic ordinata loca referuntur ad unu 4m loco pny, ordinatoq
C. tempora C. dignitate referuntur ad unu 4m 3°. capiat sic ultimu ordinis: quod finis
e. in phosphu. uelut 4°. pny. de rane. ordinis ee, ut ordinata referantur ad unu 4m pn
de Galat. 5. quathen. aiq, in numero, cuiusq fra e. ordo, cuncta ee. ordinata diuy: rec
ti 3°. rem. ordo postulat, ut virtutes ex. supernales. irrevocanter ad unu aliquu ornag
illoq. radicq, ac uelut finq, cuiusmodi ee. poa. habituata Ofr. tandem in statu beatu
dinis 3°. priori ad finem plene intelligitur aa. sanctificata, et frata dei; nempe do
nu illu dei ultimu ex. hoc amicitiae et filios dei ut talibus ostenta C. ex. Quem
habentibus: aliqui 3°. illo priori ex. intelligitur ha frata, et sanctificata per charitate:

...rumus ergo, & solus a posterius e. in Beato Lucam, quo charitas sicut unus prior & ...ng amor beatificans: ...o illo priori aa. intelligitur vanetas, et gratia per greg. e charitate Dei invecta: D. ...n una, quo in patria sanctificamur per actus ...ae sanctificamur per greg. charitate Dei invecta. Cap. 3. fit satis argumentis Oratij.

Cap: 8.

Fit satis argumentis Oratij.

...t. declaratur ex oratij, scripturae testimonio ...g. justificantis effectu charitatis discernuntur. In ...g ergo per charitatem Deus habitat in nobis, ...t. 5. charitas Dei diffusa e. in cordibus nris. per Spu. Sanctu, qui datus e. nobis. Unde prof. per charitatem manet in Deo: ...a Joannis 4. Qui manet in charitate in Deo manet. Illustratur etiam nos Christus ejusq. Pater Dei: ...a Joannis 3. videre quale charitatis donum nobis Pater dederit Dei nominemur, et simus. Proderea charitas e. pelagianis ergo longe credita: ...t. 13. charitas patiens e, benigna e, etc.

Deo in ...t. n. desse qui hic testimonia ...tellegat de charitate actuali, i. q. ...a justificare e. i. q. de justificare. dargumt: charitas ergo ...ay. ...ste ab initio habitualis distinguitur. Deinde deo charitate in nobis habituali ...n. ung ...yaciteana loce, aliquando ex ...ecacet amor mercatis, quo Deus diligit aliquid donu creatu, quo ...t diligimus Deu ...t. habitu theologico. Charitas aliquando donu quo (nos sumus chari) et diligibiles Deo, ...t. theol. habitualis, ...e. cumis charu grece, vel gd. Latine gratia terre Calepino. Et ...d. effectu fraternitatis ...ostrearum ergo quo charitas adscribuntur, ...n. ...t. accipiendo tanquam donu charitatis, ...ng. habitu theologico e, nos Dei dilectores ...n ...t. Postitiit de quo ...ra ...nomus D. charitatem ab illo distincta, quae donu adest charos, et diligibiles Deo, ...t. ...diligentes quo charitate (nomine ...n nova persona ...ecapitatur, ut eodu cu ...ecapitatur) amor increatus, quo nos diligit Deus, et donu creatu, quo nos diligimus Deu. Quare ...y hac nomen charitatis in Scriptura cor. ...t ...y donu quo simus diligibiles Deo, donu habituale quo sumus ac actuales dilectores Deu, ad cuius ...ubi hic de nra ...n. charitate ea ...ne tractem, quae charitatis (nomine) ...ducuntur effectu, ...y tres ...nisi Scripturis, nisi ...ligendis donu divinu habituale, distinctu creatu a dono habitu theologico charitatis, ...g. ...ellegunt quae charitatis nomine effectus, quo nomus dilectores Dei nra ...ctu ...

ad

...tata testimonia ...n parti reo; 1º. ad Rom. 5. ...n. charitas ...ipsa charitas ee, donu ...gratis (et ...ne dicg) per quu Spus. Sanctus habitat ...n nobis. D. solu charitas habitat nobis ...n Deu, per ...y. Sanctu nobis datu; unde potius videtur dici 1º. intelligiu ...gratis ...ratus ...ostris dari Spu. Sancti, et 2º. posteriora infundi nobis charitate. Ne de charitate ...ne increata loqui intelligamur, quae dicitur diffundi in nobis, quidu. ...gratis Spu. Sancti donari nobis per illud donu, quo nos caros, amicos, ac gratos sibi facit.

2º. testimonia Joan

nus 1o. soly ghat ey, qui manet in charitate here. Dey in re manentq; q. charitatem
unicely, et diuersimq inseparably q praa. per quq Deus manet in nobis, 1o 3y. n.
precter charitatq ee. hanc ipsq prag. Deus ey Loannes ch. duo distinguat, manere Dr. in
Deo, et Deu. Dey in re praesenty, recte intelligimus hec per diuersa dona in nobis here
per charitatq ey manemus in Deo, tamquo in re suprime dilecta &. illud, ubi e. the
Loannes tuus, ubi e. et cor tuy: unde ay. fit Deus ut Deus ety maneat in nobis per prag.
pr. illud ego diligentes me diligo, od. sue speciali dono n. facit, q. eius amor efficax
esto.

3.y testimony 1a. Loannis 3. n. oportet intelligi de charitate creata, qua nos ama
amor Dey, d. de increata, qua Deus nos ita amat, ut filios suos nos constituat: C heet
de charitate creata intelligatur, tamen facilis e, talq eq qualis ee solet optime filys
a garp: unde n. fit ipsq charitatq ee fq, per quq nos et fratres filyi Dei constituimur.
1 Cy. 1. ad Corinth. 4. n. potat, habity charitatis ee. tradere, rea tenq immediate habitum
charity ipsyty, dq. prag ostenditur; Rd. ad primum potat ey habity ee. pny. remotq ac
tiny charity unitaty quatenus per actus charitatis imperantur charity actus. 4. alio
of scripture locis, qui obijci solent, quorq. n. ea est expendere, nostrady e. rebus charitatis
varios effectus, qui adscribuntur ety prag, n. q. charitas solum illos efficiat, d. q. ad
positiue, C. scripture, C. alio simili modo modoq; suos actibus ad eos occurrit, ut rogatus
ber observat D. Suarez cap. 13. nu. 4.

2.y fundamenty Contrary sumitur ex Trid. cap. 7. sess. 6, ubi ey Synodus Concilij unicq cap. Arg. institutum ee. inchtq, qua
interuas remouamur, subiungit: id n. in hac vnqy vita fieri; fit, dy eundo (Rpi) patiendo
meritis per ipsq. sanctq charitatis Dei diffundatur in cordibus ey, qui iustificantur, ubi inesting
seu prag. q. eodq donorum videtur, ac charitatis Deo. Alia party dq n. indirecte adiuta
q. Rd initiating, et progressy, quare in toty hunc de charitate actioli interpretamur nec
repugnamus 2.o conclusy. Supponitq: ey dy infirmo amare Dey difficile ad iustitiq seu
prejudicq charitatis. Et n. toty intelligimus de charitate habituali, sed significat Concilij
Oratorq ey iustitia, seu praa de quo antea loquuty fuerat. Adde Concilij inde ex eodem loco
ab hac disputatione abstinere, et testq. Omnis pbbl. Relinquit: et deo quae homine prag. Deo
ey, quae ecclesia charitatis vtr, cui adscripsit [illegible] et sq, ita tenere nolunt habitu iustitie
q omnino ee. charitas, quasi timuty curasq de destructe, aut dentitate vtriusq prag, et charitis
q; quamuis aliquibus dns. utatur ad iustificatq. declarandq quo modo possibile fundamenty
prebeat ad iustificandq, facile ex motione spus. Sancti dicere prag. ac charitate distinctq. 3.y

Iustificatur ee dicunt Patty testimonijs, precepta, Imperatiui, quo de praa, et praa cap. 4. 2.
charitas, inquit, e. nerissima, plenissima, perfectissima virtus, et prae. 5. in 1.y Ioannis
charitas e, quq separat inter filios Dei, et perditionis. Lib. 15. de Trinit. cap. 17. Tuliy
Ex vito Dei, dono (Rti. charitatis) excellentiq; similiaq. het. alibi; alibi. Patres charitati

gratis, et mundi a pecto, qd charitas, vel sp habitualis, munus dr.

Ad. 1m. reo. effectu sanctificandi tribuit charitati dr. q. fruitur, d. q. disponit ve, seu meretur, aut alio simili modo dicendi: et licet dem. fides actualis fruitur sanctificare, solu deducitur charitas habitualis de qua nunc dicitur effectue, dr. ut fruitur. ad sanctificandu. Locus ay. Pauli ad Corinthios 13. ubi ay. intelligitur de charitate merenda, ubi de charitate actuali, ante quam ay. de habituali. Fide Cornely ibi. Ad 2m. dicendu reguendo. tribui charitas in eo reu, in quo dicty ei tribui sanctificare. Sacra illud Lucae quinti. Exi a me quia homo peccator sum. Dicendu ergo, quod licet ex deo natus, dr. ista intelligendu ex quodam dilecto ipsa ut fruitur. Natus ex deo, dr. q. l. e. dispon. ad illu charitatis, l. q. et ophsum fructus illius. Quicquid ay. ut dr. oportet hoc intelligi de charitate habituali.

Ad 3m. reo. reg. ee. charitate perfectoy: Loquitur ay. de illa, quae est ipsa ad proximu, seu charitas ad pog. nug. qd dr. negat Apls. loco citato, vbi. ad Corinthios ubi ay. charitas patiens, benigna appellat, dr. Loquit illa ay. q. fruitur, d. ay. fide, et spe, qua charitas perfecta ex eo ay. qd. ab eode Apolo. charitas creatori immediate pertinens, dr. excludatur. q. a. d. Licet ay. immediate aliquis dr. e. quo immediate amicitia ay. Deo, qd. nomine charitatis exprimitur, ty q. illud per charitatem fruitur, ty ay. q. Christus illud notasse. Cap. 4. Reliqua argumenta oratoria soluuntur.

Cap. 4.

Reliqua argumenta oratoria soluuntur.

Ad 1m. q. in q. fruitur dicitur querentur creatur. ad habitu charitatis potest dimitti ab illo cessando in. dr. ex pt. ab illo separari dicimus: q. ab illo dr. distinguitur creatur. Ad 2m. dicendu ad illu separari a charitate separaretur sequeretur homo decedendo in q. fruitur charitate ea. Ad 3m. dicendu quippe qui decederet ex peccatis mortalibus, carens ex gratia charitate, dr. consequitur illius eternu, q. fere Apls. 1. Corinthios 13. ubi ay. habuero dr. habuero vel modo quot. Quamvis fieres homo gratia sine charitate proximi fore amicus Dei, ut pote qui est. amabilis a Deo existens amicabilis vere, tamen et. fore amicus Dei, dr. posset redamare Deu per charitatem. Ad 4m. dicendu ad illud primu argumentu, duo fere quae ordinarie dr. posse homo diligere solum eternu sine habitu charitatis, benefm. Lege Dei extraordinaria, qua gratia est absentia charitatis separata. Ad 2m. reo. quod hoc. ut amicus Dei, qui dr. ee, ut possit redamare Deu, d. sufficit posse remote exercendo formaliter fruitur, pt. redamandi, qd. deueniret homo per frui habitualem a charitate separatu.

Reo. grag. a charitate distincta, licet nec virtutes, nec virtutes actus efficiat, q. ce. otiosa aut superflua, ex ruby. perficiat emundans illud a pecto, redens. partheps diuine gre. vite, pacis, amoris, et filii adoptiu. Dei. Auctus munus perit pro quam et pacientia, diempe tradens primarie ataq. ad cuius exigentia infundunt alia virtutes supernales, quam pretatem ab illa emanantes.

Ad 3^m. Potest reo cum zba
re, diempe grag. identificare q. volu. ex charitate, dicit ex fide et alia virtutibus
recent in ea. identificatur ex voluntate, dicit identificatur ex mitu, et dicit pos. Deinde
identitate ag. ex pos. habitus specialis rationis expandi volue in libris de aa. que de
habitant. identitate grag. ex charitate. Ad 4^m. in aa. a pos. distincta vir. q. des
re, q. tpalo rubigo. q. e immoderate actiones ex timore, et virtus. virtutes ex vit abro.
apparg. diminuto ad tanty actiony. vitalis carentes vita qm. sufficit: unde licet
pos. destructe dimitatur, actus minus ex vitio immoderate effluere debet ex. fabrilio
ex phylipa ex Cx. D.

Ad 2^m. reo. volg fbare grag. q. fevere cum pacio
gre. eo. gd. q. credat, nec speret peracte fidei et spei, recut nec credit, nec speret
veritas fidei, et spei, hoc ex q. pro. efficeretur, valg idem, q. recuperetur munus fi-
dei in. graa. munus quam actus nec, quoteuus experta sua inducunt virtus
tes in ag. Ad 4^m. reo. habitus fidei, et spei q. permanent in pectore fabrilis, q.
pacter fabrilis ex pereunte graa, pereat 1° et fabrilis illoy radat. sicte
dicit Rypalda disp. 12a. de ente supernale qm. 4^a. Deinde respon. ut, aliquid
ex pretate indifferentes, ut permanent ex sua fa, sua essa, sed non illa reo
ut q. licet fides exigat detrate, talis pretatis, ut in. ly. exigunt detrate
fa, ut fabrilis. permanent. hic calor ut b. qui e pretas fre. rpis fr. Ora
ter abig. ita fa permanet. Ad 3°. modo ipse dicitur possumus de habi
bus fidei, et spei qu. graa. Ad oppm reo, ex graa ut partheps. dicit graa
tis. ex hoc titulo dr. habitus habilitor fide, et spe, q. se ket per modu dispositi
q. potest per modu graa. qu. illoy, ac religiosy habitus infusy.

9°. neffat.

Pereunte vero habitus charitatis perit, pereunte graa, ut oar. fatemur. D. Tho
dicit sunt ex graa. identificaretur: fo. e. identificatur ex illa. Illud pbi. ha
bitus charitatis q. manet, aggregabilis e. ad quem pertinet precque extra sacra
mentu, qui habitus fidei, et spei. neg. magis merentur pector. primarie cha
ritatis ex graa. destructe, qui primario fidei, et spei habitualis, ex ovy. virtutis
supernalis primario. merentur: q. habitus fidei, et spei q. pereunt per quem
cur pecty. mortale, ut fatentur oes. theogi. tanquam certu: fo. a. e. cur pereat

habitus charitatis pereunte gratia, cum ea illa destruatur.

Hoc ratione, ad cum
Sanc. dico ex cor. theory ex D. Tho. 2.2. q. 24. art. 12. habitus charitatis
non destruat per quodcumq; pecc. mortale, q. quodcumq; ex pte. obi. cu illo opponi-
tur: quodlibet enim pecc. mortale oppugnat ex pte obi. cu actu perfecto charita-
tis, seu dilectione Dei super omia, q. per quodcumq; mortale. protestat pector. bonu crea-
tu, aversio tamen. Ex. ag. pecc. mortale ex. opponitur abrechbe cu habitu
fidei, et spei, D. tamen pecta quedam speciales, ut heresis &c. cu habitus
dei. Dup. 2. qua opponi. habit. gratia cu pecto. mortali. Cap. 2. statq; que
rel. et Authoru sentiee.

Quq opponi. habit. Dup. 2. gratia. cu pecto. lethali.

Cap. 1.

Status questionis, et Authoru sentiee

Supono 1° inter grag, et pecta. mortale aliqua intercedere oppoe: hec suppoo. constat
a fidem. ex dictis, et deo clare deducitur ex Trid. sess. 6. cap. 7. ut P. Suarez
lib. 7. de gratia. cap. 12. docet, ubi videri eg rg. sine gratia temeritate separari po-
ssit. quemadmodu. ego. quibus ut ista oppoe.

Supono 2°, oppoe. inter L. considerari po
sse intrinseca entitati gratiae, ita ut ipsi qualitati gratiae inde sumpte, prescindendo
ab acceptione Dei extrinseca, tales oppoe. repugnent. extrinseca, que ita dicenda, ex qua
tali gratia inde sumpta, D. Dominus Deus acceptet extrinseca. illo nomine intrinseca ap
pellatur extrinseca rei, extrinseca ex lege Dei.

Supono 3° oppoe. intrinseca, seu extrinsece
tinctiva ee alia ab habitu, seu physica. tanta, qualem reperimus inter calorem &c. et frigus
ut &, alia extrinseca, seu methaphysica, hujusmodi e oppoe. hec, enim a. prudentia, tolera-
tion. constanter oppoe. inter amore, et odium efficacem, ac enim, et diuturnum circa rem
habitu. in subto. eodem. Prior oppoe. diuturnitatem et recens &. sobrietas, et luxuria.
et oppoe. morales, que ehq de pot. Dei ordinata ut. Christus enim in quodq; actu
taxat indecentia, qui deficeret in agere unusq; extremum ex dictis talem inter eentiam
poe. inter mansuetudinem, et iracundiam. pusillanimitatem, nec inter prodigalitatem, seu impietatem,
ac avaritiam pecta. valde ex indecenti forte, et poe. peccata morbis imbecillitatibus adiacentia
ut pusillanimitas, aut ultima vestis, infamiae ad dignitatem Regia eiicherentur.

Supono 4°

disputare. de. utrum de oppone inter effectus fales, gratiae, et pecti. D. inter gratiam
sanctificantem, et actus dubios e, et aliquales oppoe. effectus fales. sanctis et pectoris, quos

undique amore Dei amicabili, heredes, et exheredes, amici, et inimici Dei. Poly
ps. Loquebantur de eodem, quia hec. vera quatuor prae. cy pecto. lethali. Ita
reportus.

1a sentaa. tuetur, qualitas prag. culpe sumpta, et ex vaa. rem nullam
se oppon. cy pecto. lethali, p. tanty exiget, seu acceptare exnea Der, qui vt. tuetur
quilibet culpa lethali migrato prius infundere, nec do patro. prae. remitt expellere nul
pot illg. Ita Scotus, Gabriel, alig. Nominales, et alig. Dominicani apud Suarez citatis.
2a sentaa. tenet, qualitas prae. culpe sumpta, et ex vaa. sua here. oppon. cy quilibet
ri. quidq exalg, aut alicq, p. tanty moraly. Ita Henr, Conin, Valar, et Doctores Turca
qui, quos refert. P. Arpalda disp. ult. de eucha reservata. sec. 14, et requiritur sec. 15.
3a sentaa. ponunt oppon. valo, seu alicq, qualis de. inter vaa Charitas, ita Ric. Doc
tor, Bellarminus, Valentia, alig. Worcester, et Oliver esserv, quos refert, et requiritur
Ourbeq t. 2. vac. 6. pro. t. punc. 1. s. 3.

4a defendit. oppon. exalg, remissa
alicq vaa pugnacissima impugnat P. Pariquez 1. 2. disp. 204, quq requiritur
ex vers. Alexand, Jacobus, Henricus, Victorius, Torez, et alij Recentiores, et rq hec e
com. Thostary sentaa. tenet Lara disp. 1a art 5. §. 1°, et Lucius ens Dei ille, qi
est actus, ac decretum quidq ens hoc vel illo. eligeter, aut alegeter possit,
5a, est sen
tia. sentaa. e. Dem Lorca Exercitatus, qua 1a 2q disp. 40. dclm. 3. docet
in eo instn in quo vitus peccat, Copiosi tamen de facto. prag, et pecty. Caorle. actuale,
venius dcm. 36. dicentat vitus illa oppon. alg. requentibus vatibus, qiq regnan
tur multi Recentiores Theogi. Recentiores exnea patria, valy Salmanticenses, qui
putant dicendum relinquere vitorantur, et illg explicant, et cho tota simbus defendere co
nantur. Pery apud alios Theogos. hec sentaa. certer. vale audiat, alig absurda, alij
temeraria appellantes. Nos quidq a censura abhorrentes ut, in nostra vta disputanda
seu potius abstrusa, et operosa disputatig rejicia a facile credibus incipiamus, ab manifestis
principijs inquirere docty de vera sentaa. aperiamus. Cap. 2. Graa, et pecty. mortale
actuale ne in 1° quidq instn, in quo vitus peccat, de facto componuntur.

Cap. 2.

Graa, et pecty. mortale actuale, ne in 1° quidq instn, in quo vitus peccat, de facto componuntur.

Ptor. 1°. ex illo Exodi 1a cap. 3. ors. quinatus e exodeo, pecty. in facit, qa
veneri equus meo Pharaoni, qui uba. 2a cap. Pary, ac Theogy interpretatio insufi-

Rea distinguendo aīa: e. peccatum tempore, seu durare, opp aīa: graa, accedo aīe, et vero
ego. de cuius ppetuo. dicitur Mattheus: 5. quicumq; videt mulierem, ad concupiscendam eam,
Dixtolae e. mortue. de Graa. patet. Dicitur aīa: a. deesse ag p. aliquo certo tempore, e. adesse
e cui carentia, dicitur: a. deesse p. aliquo certo, seu certo tempore Graa, ego, et semper dicitur e.
ī.

Ad 1 Graa. licet dicatur carentia perinde se ag a. deesse simpliciter, ac adesse carentia vera se
se quide habet ee. existimo, cy pro cui carentia a. dicitur) ag p. a. deesse cy illo addito
certo, t. spacio aliquo caeat a. e. ag, ac deesse cui carentia: vnde 5. regula prima inquit no
minus e. differens hō amare, et cui omnino a. deest amor, et n. 5. illo priore a. deest
carentia, seu omnino amoris, ut liquet, absq; 5. peccatum regno a. ponat pone amorem in re
ī. ponere amore, et cui carentia dicitur in eodē instanti reali. Rad. aptatur 6. q. ag a. deesse
certo, seu regno Graa. perinde se accipere cag, seu effectu, aut aliquid ex pte. eius, seu effectus
requisito: stat cy ag a. deesse aliquid a. e. cag, aut effectu alterius rei, t. aliquid ex pte. cag aut
effectu requisito, et subinde simpliciter esse, ac inde cui carentia eius est. eius, nec effectu,
nec requisito: et Cap. stat bene, ag a. deesse in illo regno priori Graa, in quo caruit peccato ex
cellens Graa, quam in illo regno deinceps carebat Graa, aut ipsa Graa: cy nec Graa, aut eius car. a
Graa, aut aliquo requisito ad expulsionem ipsius Graa, sit hanc ventre. Circa quorum omnium
cum cuiusq; circūstantiis dificultates circa influxum Graa in actū precedit chantais, Glorij
ifrascriptas vna opportunitate hic tractare, nec necessē in pīs. alibi exponere.

Cap. 3.

Graa. nitrce, et ex Graa opponitur cy peccato mortali.

Ad 1. vna Scholo. Cap. 1. sentenq. qualitas Graa. nitrce, ac inde surgit e. Graa. formaliter nitrificans:
q. ut liquet ex Trid. sess. 6. cap. 7. nitrica, seu Graa. habet influxum distincta ab ea. essentia e.
nitrica Graa. formaliter nitrificans: vnde 5. nitrificatio, ma. includit remissionē peccati, ut liquet ex eod.
Trid. ibidē; 10. qualitas Graa. nitrce, ac inde surgit e. Graa. formaliter remissiua peccati: 10. Graa
est nitrica excludens peccati, seu ag. nitrica. excludendi peccati, ac inde Graa est nitrica
ag. cy pecto. Quaest hic Cap. a. cui aliter 5. aliquid ee. Graa. formaliter. qui effectus recedat
ab, et separatur, quales e. expulsio pecti. Graa. alteri qualemq; Graa, et experientia exploren
te. Graa, ut liquet ex tenore sess. 6. can. 11. cui expulsionem ignoro, 10. si Graa nitrce, et ex
pulsiua Graa e. Graa. formaliter remissiua pecti nitrce, et ex Graa. sua het. ij, et exigentes
alterādi pecti, adeq. et nitrica oppona cy pecto.

Cfr. 1.° ex eodē Trid. nel. 5. cap. 5. nbi
certo de pecto originali, ubi docet per Graa qua baptismi effectu tollit totū id, quod vere, et
proprie rationē peccati habet, et infra subiungit: Fateri hoc. existentes, et nouū, quo Deum Pa

creatiue e. inducentes, mouentes, immaculatam, gum. Dei dicat effectu. Igreder quod Dei ...
Dei ay. Ergo gratia ut nil gratum esse ad ingressum Cela remouetur. Quia ora. tribuit Creatiue ...
inhærentia, tanquam fre. eg Grane. illud Dicentes Creatiue nouum hominem qui secundum Deum ...
e. Sentit fe. Creatiue, restituta, rem prag. inhærenti esse ex expulsum pecti, remouendo ...
mes, etc. Ideo qui Dicit mirica. oppos. ex pecto.

Obi. 2º. si ues defendi pecti, deus est ...
poo. ex illo cet. prae carnica, illa secundu ruy ee. mirica cet. fre. imperfecte virtute ...
Cani, ut pote ingrossu fabre carnico ad ex auctoritate, qd. e error Scoti Ingo. et Ca...
auctori Coloniensu professoris a tribo rell. 6. aug. 4. Pede disputat. 2. cap. 4: 10. ut ca...
di pecti, ac pulsu oppos. ex pro prag. mirica e. Hæc ipse dicit. Quæ uerez, ubi ...
uidera. Ubi Ideo. nrg pot frequenti sine magna dementate negari n. potte.

Obi. 3º.

Cod. R. Ex: ingressa. mirica, et exsaa. sua a. haret ex expulsu pecti et Cq. oppos. ...
ex ipso a. posset uere dici caa. fabr. expellendi pecti, d. ad ruinam Dei. posset exi...
ac proxime Dei ad pecti. prag. inhærentis expelli ta Deo pecti, qd. quidq adhuc ca...
ex trahi. a. sufficit: sicut in Sol. a. haret ex illuminandi effectue, licet Dei ex lege aut p...
sione sua ad pecti Sole illuminaret a. posset uere dici caa. effectua luminis. ex hac ...
attaheret ad pecti. Caractera sacramenti ex. pecti remittere et de facto ne illud remittat, ...
mene sufficeret, ut caracter diceretur uere caa. fabr. expellendi pecti, d. tanti Calibo, qui...
qua Dei et ingressu ad pecti. remouendi pecti: ex Scoto ex fre. prag. e. uera ex. hab...
expellendi pecti, dicitur e. ipsa mirica et exsaa. sere. ex expellendi pecti ac pulsu oppo...
ex ex ipso, et a. tanti ex lege aut fabre exercito Dei. Ita. hinc.

Obi. 2º. Deus: ingressu sine ...
prag. here. ex se, et mirica aliquis peculiaris perfecta prae. cum pecti, qui carit...
ent alia exemodi qualitas requirat ipsa ex pecto contrahi, seu prae cum Deo concurrat...
potest ad pecti prag. qua ad pecti Caracteri, aut alterius similis qualitatis pecti. illud ...
pellere, d. prag. ex se, et mirica here. tali perfecta e. here mirica oppos. ex contrahi...
bus. 30. oppos. prae. ingressu requiri. Maior dicitur ee Inexperta. Ita Scotus ex ...
qualitate prag. inhærenti ee. mirica ingressu, et sanctitatis, ty ergo a. clare deducitur ...
terminis Scripturæ, tam eadem qualitate ee. ex se, et mirica. particulari. Prima qua...
eadem ingressu mirica qualitati prag. ingressu abs dubio, ut ad pecti. ipsius, potuit ...
ad pecti caracteris alterius huiusmodi qualitatis expellendi pecti. Minor. ergo ta...
minus e. peregrina: ex opposita mirica. unius fre. ex alia. Nihil aliud sit, quia mirica ...
inqualitas. Patuit.

Dices. Sacramenta n. habent ex caa. sua, d. tanti ex lege, ea mente...
Deum ex eandi, prag: et in. sacramenta uere eadem. prag: patuit, ex. Deus ...
gratia ee. uere caa. fabr. sufficiendi, licet in habt. mirica, et exsaa. sua ex ...
sufficiendi, et expellendi pecti, d. dumtaxat ex lege, seu fauore exercito Dei. ...

Cap. 4.

Opposito grae. cu pecto. mortl. q. e. pure morali, d. phy.ica, seu naturali.

Cap. 5

Diluuntur argumenta Contraria

exigat proportatem, ita vita exigunt eruditam ejus perfectionem, ut lumen gloriæ, atque etiam gratiæ gratia dicunt intrinsecam (modo explicato disputatione reste) et tamen unico e. prestantior lumine, vel etiam vita connullo alia gratia: quibus ergo potest effectus primarius exigere, atque inferre effectum secundarium ejus contrarium? atque hunc etiam constat ad secundam probationem non dari impossibile esse qualitatem, cui connaturaliter sit debita unio hypostatica, precise q.a vita est prestantior quamvis qualitate poli (liquet enim ex nuper dictis haec ratio esse fatuam) vel ob aliquam aliam rationem, quæ nam est hic expendenda.

3.a nulla res ordinata naturaliter potest fundare, seu habere connexionem intrinsecam, ac physicam cum re supernaturali: sed ira gratia, et peccatum haberent oppositionem physicam, peccatum, quod est ordinis naturalis haberet connexionem intrinsecam, ac physicam cum possibilitate gratiæ, quæ est ordinis supernaturalis: peccatum ergo, et gratia talem oppositionem physicam, et intrinsecam non habent. Probatur minor, quia repugnat ut gratia, repugnaret etiam exigentia peccati intrinseca destruendi gratiam, respondeo non est possibilis exigentia destruendi aliquod impossibile.

Respondeo primo per instantiam, et in primis in ordine morali, seu demeritoria, quæ etiam hostis adversarius connectit, seu congest peccato exigentiam destructionis gratiæ; quam vel sui eius modi demeritoria destructionis gratiæ arguit connexionem physicam, ac intrinsecam, et naturalem peccati cum gratia possibili, vel cum gratia possibilitate, ergo non est consequens, q.d peccatum habeat connexionem physicam, intrinsecam, et naturalem cum gratia poli, seu cum possibilitate gratiæ. Si vero secundum: q.o. nec ens physica, seu exigentia destruendi gratiæ arguit connexionem physicam, intrinsecam, et naturalem cum gratia possibili, seu cum possibilitate gratiæ. Deinde peccatum unitum connexe i. incompossibile cum unione hypostatica, et cum unione beatifica in quibus potest simili instantia effarmari.

Secundo respondeo, quamvis peccatum habeat ens physicum, et naturalem, seu exigentiam destruendi gratiæ, inde non deduci connexionem physicam, intrinsecam, et naturalem cum gratia possibili, seu cum possibilitate gratiæ; recte namque intelligitur ens unio contrarium ens expulsivum alterius sub ordinatione, q.d. alterum contrarium ut possibile, quam absolute illud exigat potestate alterius contrarij: sunt a.a ipsa Pezolda auctoris formalis argenti in voluntate nobis inest ens effectivum obedientialis actus supernaturalis sub ordinatione ad ens posse, quam inde asserunt Suarez voluntatem cum actibus supernaturalibus, ut patebit 3.o respondeo. Tamen, ea ratione, quam ibidem dico pectum. n. haec exigentia intrinseca physica d. tantum ex moralis destruendi gratiæ, licet vita nec ulla haec exigentia physica expellendi pecc. qui in tertia solum agit de primo dictum est.

4. oppoo. phyca. unaq; fra. cy alia e. circa do subry. ocupandy: d. graa, et pecty. m. kent. do subry: jo. et cetta. phr. omnis, subry. graq. e. aa, subry m. peccat e no cumtat: voluntas aug. retrahentur ab aa. Rco. in tt a. remtag assentabar rad familiarq, voluntaq a. detrahi ab aa. Deinde dato, dd. detrahentur aa. e. subry. pecty. sin autem superiores, talis denominatio dd. aug subry denominans utraq; tt rad. subrcet ad salvandy oppoo. phyca (ex gre. talis graa) trent in sentaa. Graa, subrcet do oppoo. Oratio, quatenus requirit do subry retinere denominatem, seu effectu fidei, graq; ex fra tr timul.

5. qualitas graq. inde rumpta orgent here. Orexim inamissibly cy remanty pe pecti, cum quatenus Deus displacet in graa: d. graa, quatenus Deus in ipsa displacet et orgent here. talis Orexim: jo. etta: omnis fra. cy omnis displacet Deus in graq; quo displicet in pecto, regnde primus bona e prima, cy malq e. pecty; jo. etta. Rco. Oratio. graq, quo adversary m. fruit, et eos tales imperfectum, quando qualitas graq. inde rumpta here. utraq cy expulsum pecti. mortis, sicut calor het. cy expulsum frigoris, quamvis ut Deus expellat pecty, studq. debet poter graq, mortis. tt ut displaceat in graa; ex quo n. infertur displacentq Deum ee. debitum, aut meritum Orexim graq. cy expulsione pecti.

6. meritu kent. cy inducendi Deu ad premiandu fy: et m. a. kent. Orexim. phyca. irrefragabile cy premio: jo. remtes, stat bene graq. here. cy inducendi Deu ad remtionem pecti quia m. kent. Orexim phyca. irrefragabile cy remissione pecti. Rco. gratia. Oratio. q. cy meritu sola movendi moraliter ad collatu. premy, vane. dt. valoris, quo pariter cu premio, mutu m. e, ad nos kent Orexim phyca, et sine miraculo irrefragabile cy premio, ut certissime e. in preceptis gre mercy. Ceteru experiri, nec ut adeuntibus cy rebus physicis, ita movet ad actu 1o ut quem negant alias miraculo tali experiri manifeste, ut ipse in experiri calorem cu expulsione frigoris: et quidq in hy exemplis calorem cu expulsione frigoris, et pecty cu Mercy agnity. patuit manifestissime. Cap. 6. oppoo. cy pecto lethali m. e evidi.

Cap. 6.

Oppoo. cy peccato lethali m. e evidens.

Phr. hec Scho. 1. dt. 17. sentag: triplici cy modo dt. Scipr repugnantia evidens cy pecto. mortis. 1. ita ut graa. creatura rationalis per se ipsa fruatur, et immersa sit expulsio pecti, sicut lux agit aptua e. frigoris, et immersa exclusio tenebrarum. 2. ita ut graa. infusa, licet n. sit frigoris, et immersa expulsio pecti, sit m. cy sit ly Oratio methaphyce, et evidenter, eo modo quo color. dicitur diversus diversa evidenter cy car. a diversus, et amor efficax cy car. dy efficax in eodq subio, et circa dq obja. 3. quatenus quantcho graq. cy pecto. mortis. dicit repugnantia metha

plyes in ordine ad baptism, seu sanctum Deum: q̃ nimirū cū coexistentia pecc. cū
graā. miraculosa foret, Deo tamq̃ author. tribueretur pecto, eq coexistentia cum
miraculosa dicitur: D. nullo ex his modis repugnat. evalet graa. cū pecto. sicut
nō graā. so. existit. cū illo n. repugnat. Nunc quoad 1ū pt. fuficiunt glossa
et Drp. 2ū. cap. 1o. et Drp. 3ū. arg. in contr. decretor. amulter. ex diuersitate.

2ū. nō. pt

Huius Tractatus Tabula.

Disp. 1ª

In quo consistat pecty. habituale, & per quid peccatum expellatur — fol. 1
Cap. 1. status quæstionis, et authoris sententia. — fol. 1.
Cap. 2. pecty. habituale non consistit in habitu infuso aut qualitate permanente. — fol. 2.
Cap. 3. pecty. habituale non consistit in reatu, seu obligatione, aut ordinatione ad pœnam. — fol. 3.
Cap. 4. pecty. habituale nec adæquate, nec inadæquate consistit in prima rore gratiæ. — ibidem
§. 1. pecty. habituale non datur adæquate in primæ. gratiæ. — ibidem 4.
§. 2. pecty. habituale nec inadæquate datur in primæ gratiæ. — fol. 9
§. 3. alia eiusdem assertionis fundamenta. — fol. 8.
§. 4. solvuntur obiectiones. — fol. 9.
Cap. 5. pecty. habituale non actuale præteritum nec subsistenter a culpa retractatæ, nec a Deo condonatæ. — fol. 12.
§. 1. explicatur conclusio. — fol. 12
§. 2. pecty. habituale specificative, et in recto sumpta, non tota formaliter pectrp. non solum pecty. actuale præteriti. — fol. 14.
§. 3. solvuntur obiectiones. — fol 15
§. 4. pecty. habituale reduplicative sumpta, non dem. pecti. habituali distinctionis intrinsecæ ex carentia divinæ condonationis, et satisfactionis adæquatæ. — fol. 17.
§. 5. solvuntur obiectiones. — fol. 18
§. 6. solvuntur aliæ obiectiones. — fol. 20
§. 7. difficultates aliæ obiectionis. eiusdem. — fol. 22.

Disp. 2ª

Utrum Deus possit remittere peccata per condonationem pure extrinsecam. — fol. 24.
Cap. 1. status quæstionis, et authoris sententia. — fol. 24

Cap. 2. prima affirmans ventes. fundamenta a Doctore. tech. habitualis deruntur fol. 24
Cap. 3. secunda affirmans ventes fundamenta a celebri exemplo Adamus.
venialis in Sacramento Penitentiae petitur. fol. 26
Cap. 4. reliqua ventes. aure. fundamenta. fol. 27
Cap. 5. soluuntur argumenta Contraria. fol. 29
Cap. 6. ponitur, et impugnatur singulare argumentum. deruntur a Doctore decretum fol. 31.
liberum Dei per Contrata creata.
Cap. 7. sententia. ex. verosimilima decretum liberum Dei ponitur, et ad. fol. 33
alia precedens argumenta. diluitur.
Cap. 8. eluditur argumentum exinde petitum, qd. ignarus prae. imperio absq. illo fol. 35.
superadito nil de facto peccati Adamus.
Cap. 9. impugnatur, ac soluuntur precedens argumenta, extenditur q. in. reliq.
ee. pelg. d. etq de facto. existens Adamus ante. existq. peccati, quatenus quis influxerit. fol. 36.
Cap. 10. omnia, et praecipua argumenta Contraria deruntur ex impugnatis obi. Adamo fol. 38
homini existenti ponitur, et explicata Adamus illa, existo. obi. diluuntur.
Cap. 11. Satisfit aliquibus difficultatibus circa explicanda Adamum existentem fol. 40
Cap. 12. soluuntur alia tria argumenta circa Adamum existentem. fol. 42
Cap. 13. ponitur, refutatur, ac soluuntur ultima argumenta Contraria deruntur ex
Acceptis maculae moralis in pecto. imbibita. fol. 43.

Disp. 3.

An Deus remittit peccatum absq. retractatione peccatoris

Cap. 1. Status quaestionis, et authoris sententia. fol. 46.
Cap. 2. affirmativa sententia. probatur, ac ostenditur. fol. 46
Cap. 3. soluuntur argumenta. Contraria. fol. 49.
Cap. 4. reliqua argumenta. Contraria soluuntur. fol. 52

Disp. 4.

An ponit Deus remittere peccata in vinctis, in ayno &c.

Cap. 1. relatis authoris sententia, negativa ponitur ac ostenditur. fol. 54
Cap. 2. soluuntur Rationes. fol. 57

Disp. 5.

An hoo. sit, l. ee. possit iustus, sanctus, filius adoptivus Dei et Deo amicus, sive iustitia, fra, aut dono iustificante ipsi intrice. inhærente.

Cap. 1. statuitur contra Hæreticos uerites catholica de graa. habit. inhe rente, per quã homo iustificatur. fol. 58

Cap. 2. colligitur ex dictis, et ulterius suadetur cap. præc. redemi nos sanctos, amicos, et filios adoptivos Dei ac ee. affectos, aut aliquid exercere, de graa. habit. inhærente. fol. 59

Cap. 3. an hoo. dicatur redi possit iustus, sanctus, Deo amicus, seu gratus, filius Dei adoptivus sive fra, aut aliquo dono intrico fol. 62.

Cap. 4. solumtur obiecta. fol. 63

Cap. 5. solumtur aliqua obiecta D. Tertij conclusionis. fol. 64.

Disp. 6.

An graa. habitualis ex sua raa, et non duntaxat ut ualo rata per ordinanã aut institutionẽ exercẽ Dei reddat nos sanctos, amicos et filios Dei adoptivos.

Cap. 1. Refelluntur authores sententiæ affirmatiuæ eligitur, ac pbr. fol. 65.

Cap. 2. solumtur argumenta Aduersarii. fol. 65

Disp. 7.

An graa. habitualis reddat nos sanctos, ac filios Dei sanctitate, ac filiatione dicente nos physicam expressam ita ut actualis acceptatio diuina homs. ad gloriã n. sit nouum beneficium iustificans distincta, à quod iustificani. debitum.

Cap. 1. relatis auctor rentes. affatus dictus explicatur, ac fol. 69
Cap. 2. alia rentes quæ fundamenta, & specialiter refellitur D. Aquinas. fol. 69
Cap. 3. solvuntur obiecta. fol. 70

Disp. 8.

Angraa. habitualis ab habitu charitatis creatæ distinct.

Cap. 1. Dogmas authoris rentes affatus profertur, ac fol. 72
Cap. 2. frame stabilitur rentaa. pars. fol 73
Cap. 3. pro satis argutis obiectis. fol 74
Cap. 4. reliqua argutia obiecta solvuntur. fol. 76

Disp. 9.

quæ opponi heat. graa. cu pecto. lethali.

Cap. 1. status quæstionis, et authoris rentes. fol. 77.
Cap. 2. graa, et peccat. actualis mortalis non in 1° quidditative, quomodo peccat, de facto componuntur. fol 78
fol. 79
Cap. 3. graa infusa, et exmaa sua opponuntur cu pecto. mortali.
Cap. 4. oppos. graa. cu pecto lethali (i.e. pure naturali, d. physica, seu naturali.) fol 80
Cap. 5. dilucidantur argumenta obiecta. fol 81.
Cap. 6. oppos. cu pecto lethali m. ethali. fol 82.

Ihs

Tractatus Theologicus

De scientia

Futurorum Contingentium

Auctore R. P. Ludovico Gonzalez
Societatis Jesu primario in
Academia Complutensi professore.

QC. quae sheri ex Magr. in 4° sent. Distinc. 38, et ex S. Th. 1ª p.ª q.ª 14ª. art 13. Futura contingens illud habetur, q. aliquando existet potens non esse; ac proinde q. aliquando deducetur de statu existentiæ ad statum non esse. Deus enim creata, et increata: creatura enim intelligentia libertatem habet, ex qua aliqui effectus potentes non existere, de quo dubium oriri potest, quare q. aliquando agens id debebit, potens oppositum facere. Ex qua difficultate de futuris liberis arbitrio creatis et quorum existentia debenda sunt duo in quibus differunt ex parte absolutæ, quæ aliqua non diffinitum temporis vere existent, ut peccata Antichristi: alia conditionata, quæ existerent, si ponerentur tales circumstantiæ de re indifferenti et incerta cui esse existat, quale est illud Matth. 11. si in Tyro, et Sidone facta fuissent virtutes, pœnitentiam egissent. De utrisque disseremus. In prima de absolutis, q.ª facilius et nondum unanimi potuerunt ad intelligendum difficultius, celebremus, prout de futuris conditionatis. In qua nitimur vestigiis ut ex Fide, et nasc. certo dicamus ex æternitate infallibiliter cognoscere futura absoluta. Tota ratio difficultatis versatur circa modum quo cognoscat. Et primo dicitur Deum, q.ª ex futura libera arbitrio sunt, duas vias habere ad quæque tempus, quæ. ut esse quæ cognoscat, pertinere, necessarium esse ad infallibilem cognitionem.

Disp.ª 1ª

An Deus cognoscat futura absoluta.

Fasc. præsentia, fuit eorum in tota æternitate.

q.ª S. Th.ª in hac 1ª videtur affirmare, duo probat in hac disputatione

Omnia ea ſ. 1ª. ex futura abſoluta ſunt phyſ. preſentia DEO. 2ª. hec preſentia ſerat ad explendo infallibilitatē ſcie. DEI.

Sect. 1ª.

Ea futura abſoluta ſunt phyſ. pres. DEO. in menſura eternitatis.

Phyſica preſentia e. illa, que fundatur in ſola durace, et exiſtē rei preexiſtendo a titulo cognitionis, quo pacto hec cathª. mihi preſens e. obiecta. aut preſentia e. ea, que fundatur in cognitione: eo rei e. re. eē. alicui obiecto. preſenti, ac ab eo cognoſcio. Certus futura eē. obiecto. preſentia DEO. ab eterno: de pres. phyª. e. dubij, in quo phs. negantē tenent Alenſis, Bonauentura, Scotus, Durandus, oes. Nominales, Egidius Rom. Herbeus Sylueſter, Soza, et pauci exceptis contra. DD. apud P. Faſoly in pres.ti dub. 3 a. 32.

Fundamenta huiuſce ſentēe. multa, primum ſ. 1ª. deſumitur ab auctoritate Scripture teſtantis DEy fuiſſe ante eg. creaturā, pſalm. 89. quę formarentur terra, et orbis a ſeculo et uſq. in ſeculum e. 2. Prouerb. c. 8. Ego vtero ante luciferū genuit te. Ergo. DEus preſens exiſtit, quę creat. 2ª. e. coexiſtit aut creatę alteri, id qd. e. patet illo.

3ª. Creature ab eterno ne exiſtunt, eg ſit de Fide oes. incepiſſe in tempore: qd. aut ex aliqua menſura ne. exiſtit, aequit alteri in eadē menſura coexiſtere, eg coexiſtentia, ſupponat exiſtentiā: patet. 3ª. Creę incepiunt coexiſtere DEo in menſura eternitatis: qd. coexiſtunt ipſi ab eterno in menſura eternitatis. Patet Prea, et aſſūpt. Creę incepiunt exiſtere in re, poſt 2ª. infinitā. ſui durationis: qd. etiā incepiunt coexiſtere in eadē. duratione, ac proinde in eternitate: aliquā 2ª. eē. ſibi infinitā, priuſ exiſterent in alio, quo in re, qd. repugnat. quia hoc ipſo ne. inciperent eē. ſimpliciter requiſitū ſuę eē, et exiſtentiæ haberent ab eterno in menſura eternitatis, et dū incipiunt quoad illud, qd. accidenter habebat, quale ſoly inciperent creę. eē. in tempore, ne. aut eē. in inſtanti, eg quo ad hoc precederent tempus.

Et ℔. In eo rerum, qua Christi car. presens e. eternitati, ipsa tichronice abstrac. et diffinit. ab eternitate: atqui car. Christi presens e. eternitati, antequam ipse sit in aliqua duratione: go. Christus presens e. eternitati antequam sit in aliqua duratione: go. incipit fieri presens eternitati, q. incipit existere in aliqua duratione.

℔. 2a si ab aliqua creatura futura esset, quae Deo ab eterno in mensura eternitatis, mensuraretur, quae differret temporis coexistunt toti eternitati de cuius ratione e. existere ab eterno; at haec creatura e. talis, q. ejus de ratione eternitatis e. talis tempori deesse, et tamen ex eo quod creatura coexistat toti eternitati Dei infinitae, ne. sequitur, quod illi tempori desit: go. etc.

℔. 3a ex ea, quae in tempore fiunt, sc. physice Deo paret. aberet quae in mensura eternitatis: go. res quae in aliqua duratione erit physice presens Deo ab eterno; neq. ut sic illi importat aliud, quam suam existere in aliqua duratione, et utrumq. per se ab eterno e. presens physice Deo. Consequens autem exhibendo: sequitur res quae in aliqua duratione: quicquam in tempore: go. etc.

℔. 4a ex ea. Christi e. physice presens Deo ab eterno, ex eo quod toti eternitati in tempore presens sit: go. ex aliquando car. Christi presens quod sit toti eternitati Dei, ejus erit illi physice presens ab eterno: go. res, et car. rei existens simul ab eterno in mensura eternitatis. Videtur existere car. rei in aliqua mensura sit ne in eadem mensura ne existere; sequetur Christum ab eterno existere, et ne existere in mensura eternitatis.

Sent. affirmant Richard. S. Th. in quat. et Th. Arg. Durand. Scotus, Ockam, Gregorius, Gabriel, et Thoras. princeps Capreolus in Th. distinc. 39. art. 2. ubi late ostendit hanc fuisse eius mens: q. tamen Scotistae existimant hanc coexistentiam ea ne. unum e. affirmare, et videatur dict. illius artic. huius verbis. De his quae nihil omnino asserere, videtur mihi ille fuisse mens v. Th. Ex Thomis. primus illi asserit Caietanus, et ipse testatur hoc art. 13. §. ad hoc obiec. ubi ait, se semper credisse quae scripsit, i. verba asserentis tuerentur hanc sententiam, quod recte dicere potuit, quamvis Richardus, qui paulo post D. Th. floruit ea apprime

declarauerit in 1ª distinc 39 q. 1, et quodl. 3. q. 1. sequitur ipse autor
Gr. auersiue d. Thomaeae illa defendit. Caietany secuit S. Ferrara, et
posteriores Thomistae; quamuis aliqui eorum hanc sententiam S. Thomae, non
tamen ingeniose S. Thomae mentem defendant dumtaxat in sensibus, quibus
Gabriel Rom. Scotus S. Thomae et doctrinae eius accommodat deserit in opus. de
corruptione doctrinae D. Thomae art. 3. Plurimum quae 200. fere annis ante Ca
ietanum floruit, et S. Thomam in defensione S. Thomae D. Curiensis, et Mey
ronis: in Scholastica vero in doct. S. Thomae Franc. Veneratus, cuius accuratis
simus Operis apparuit post 40. annos in studio eiusdem doctrinae positus. Ex
aliis eadem sentiunt P. Molina hic disp. 13. Granados hic de tempore
3. Fonseca 6. metaph. c. 2. q. 4. sec. 2. Del Cor. 2. hic 70, et quam
ex ipsis P. Curiel 1. p. disp. 28 sec. 4. Ripaldenerra disp. 15. dubio
et apud ipsos P. Molinam Vera alij Salmanticenses, Complutenses, Conim
bricenses qq. citat P. Caparza.

Ad exactiorem huius sententiae notam Caietanus distinguit posse intelligi praesen
tia physica vere in eternitate; 2º ita ut in quolibet instanti temporis singu
lorum, et illa coexistat sub aduersario cuilibet temporis cadat: et in hunc
sensum manifeste falsa est aduersarij opinio S. Thomae imputare. 2º ita ut
quodlibet tempus aut instans eternitatis, quae tota simul est vere futura respec
tu physica sint eternitati; quare distinguendae sunt illae voces, et similes.
sunt praesentia eternitati; ea semper, aut ab eterno S. praesentia eternitati; aut
S. aut significat tunc temporis, aut tunc eternitatis; et sic ab eterno
per aut sumitur synecdochotenachice, ita ut dominetur S. omne temp. diffu.
aut catachrenachice, ita ut importet completionis perfectae, quae ingratiae
in eternitate, et eius tunc: in 1º acceptione, aliquis S. falsa, in secunda
vero.

Huius sententiae potissimum fundamentum desumitur ab auctoritate Patrum, de quo
mente Decretum sect. 3ª 24. a tempo. q. ex DEi duratio sit infra, angelica
debet omne tempus: e. aut tota simul: ergo simul sine successione ea. quae
donat. Aliud fundamentum deducunt ex auctoritate Augustini, qui sec. 3
attigimus.

Sect. 2ª

Autore V. Tyrro

quid sit de re in hac Qro.ª

Multi arbitrantur de hac q.ne aut ee. mere de voce, aut citra fidei periculu in qua ee. diversitate sentarys inter quos e. Card. de Tyro. in manusc. Certu est de Fide e, inquit, res aut creatas incepisse in tempore: et Deu. T. ÷ 4. quia durasse ab eterno. Certu etiu e. eternitatis sua durasse. intrinseca DEI ee. indubitate fatetur, et tota simul; quia licet sit virtualiter divisibilis, quatenus ipsa durasse creata coexistere creatur. Divisibilis: tamen tota corresponder singulis durationibus creatur, et Deu. quilibet creaturae q. coexistit, coexistit totaliter durationi. Sfarcetamen ee. quem de re ego fere. Theologi supponunt.

Ego quod certum dicendum existimo quando de hac qo versatur Scotus cetarui, Capreolus, Ferraria, Durandus, Ockam, Aurelius, Scotus, Claudius Leonius, e V. Sta. P. Molina, Suarez, Valentia, Vazquez, Arriaga, et alij quibus ex modernis centeo. hanc quae igo. una Sphere (max. de re, alterius modo loquendo. Dicendu de re e, an eternitas sua sit intrinseca de se eventa. Liber decreta, ut successiue coexistat tempori Cebeni, potentia quide coexistere simul tempori prioru, et subinde posteriori, et re-ipsa existat cum istis successiue, quae successiue coexistit rebus praeteritis labentibus; an potius ex se sit ab una actualitas, et decreto DEI ad coexistendu rebus temporis diffusi, nulli respondeat ut praeteritis, C. futuris, de praesenti ut praesentibus, simul omnibus tempora successiue inuenti Cebenti, quemque tredecim simul praesentibus rebus, ita ut quamuis ora creata inter se diversa successiue transeuntia vrata tamen cu. DEO simul existantur, mensurentur, seu possideantur eadem actate, quae quidem licet partes eiusdu inter se diuisae quodad hoc, ac tamen ab aa, et quamuis partes universi inter se collatae diuisantur ee. tempe, ac decreto, ac tamen collatae cu immensitate, a qua simul pensa durantur, et penetrantur.

Et affirmat. contra. dem DEI cu eisdem, quae recentior, ut videre e in Equino D. utente illo exemplo arboris immobilis, et in P. Arriaga

disp. 48. n. 23. qui ex una rentia, tanquã effectu necessario deducitur
eternitatis demo, et successiue omnes res eodẽ successionis ordine, quo
ve ill. successiue in tempe et licet sit de eius rone. tota simul, et instãs
ea. tamen simul nã. Ioannes. 2ª. tenent illã, et ibi supra citati uti
dere e. in Ioanne a S. Th. t. 1. in 1ª p. disp. 9 § 2 ultra, qui hoc
opinionem distinct inter onem rung eternitatis, et alias onemuras, qd alig
ea. gdã. unica onemuratione, et per modũ indivisibilis, simplicis, et puncti
cuius tota quantitas onemurary exhaurire, recusat eternitas, quę pundo
talis repetenda foret arbore, quę ad modũ quo aa. exponũt ita semper
ra adesset intime pręgens toti fluuio, a fonte usque ad ostia.
Dicendũ aũt de modo loquendi erit, an hęc aa. eternitatis, suffi
cat ut vere dicamus res semper ab eterno coexistere Deo in ratione
rõe eternitatis, existere ab eterno in onemura aliena, et supereminenti.
Primo deduco dumtaxat aperuisse verũ quod ref. Faber de Lugo cart.
n. 34. Sed ad tollendã ambiguitatẽ dicendũ distinguit duos tantũ mo
dos, in quibus dici pot. futura ee. pres. et creata coexistere eterni
tati. Primus ex. inquit, fr. intelligi 1º. de pres. rei coex. adequate, et
perfecta totali, ita ut quęlibet res futura presens sit, et coexistat.
toti eternitati d. eig totaliter, hoc e, in quacumq. tempe, et instãti pre
sens e, et existat eternitati, in eodẽ eig simul cum illa presentiali qua sit
existant res futurę. 2º. de pres. rei coex. inadequate, et quodã
modo partialiter ita ut futura coexistant quidã eternitati, ac ipsi
quia illa in se e. indivisibilis, ea. tamen totaliter; aliary, quia licet res
futurę, illo detracto tempore, quo creatur fr. presentes, et coexistunt
eig creatur presentiter, et coexistenter eternitati; ea. tamen ad alios intel
temporibus non ag. existunt. Deduco, inquq, dumtaxat aperuisse: ag in 1º.
sensu excludi ex futura ea. coexistere toti eternitati, siquidẽ ea exis
tant in ri. tempori: ex 2º. alio sensu excludi e. coexistere toti eter
nitati, ut pote ea. habente indivisibile. ibi.

Inde aliqui sensum restat, an ab eternitate potuerit aliqua substan
simul coexistere rebus inter se successive tendentibus? in quo affirm. Molin
et reliqui citati ex Scotis: idque explicat Arriaga in opusc.
precit in 1ª. Disput. 39. duplici exemplo desumpto ex D. Th. ag aa.

lectua indubitabiliter existens simul attingit oes. ipsi corporis diametrii
et similiter puncta centri simul attingit ra. puncta circumferentie, ita
coexistit, licet illa ad invicem distent; ita preter licet res temporales
distent ad invicem, eternitas tamen est indistans ab rebus, quibus simul
cy rebus coexistens [illegible] ponit ratio. [illegible] et Thomas, qui
parte asserit eternitatem esse actu presentem rebus temporibus, dubitat. an
futuris, [illegible] Dei, [illegible] apparet, eique rationi
obstat licet ex. gr. Orabit, que circumferuntur a Thoma, Durando, assentit
rationi a D. Th. [illegible] futura ig esse physice presentia Deo, illique
semper coexistere. Reliquos vero hanc sententiam authores et rationes obstare
re pretio duxi exactiora fundamenta eligere, quae tradam, ut
qui [illegible] inter varias sententias quae [illegible] quae
sequi [illegible] quae [illegible]
sequi e, eorum adversus [illegible] valeat.

Sect. 3ª

Refelluntur fundamenta aliqua quibus Thomas probat, nil esse physice preteritum, futurum vel Deo.

Primum dumtaxat ex Log. lib. et q. 2. de simplicitate, ubi docet Deo
non posse physice [illegible] in eo sensu in quo potest dici q. Deus
[illegible] quia [illegible] D. quam se hab. ad [illegible] et presentia. Hoc autem falsum [illegible]
in futuro esse physicam absentiam Dei [illegible] quia [illegible]
tia physicam antecedentiam [illegible] quae [illegible] ad rem
pendo a Deo prescientia, quid ergo e. [illegible] quibus [illegible] tua futurum
quod sub futuro e. Deo, qui vias superegreditur tempora
stem, atq. aeternitatem, [illegible] et cernens ea loci [illegible]
creati, et physici, de [illegible] quolibet [illegible] quae [illegible] sunt ex
se obscuritas [illegible] et perinde [illegible] ac si ab aeterno ex
teresset. Probat itaque nil esse futurum Deo, ex eo q. ille sua tua infinita
ora superegrediatur tempora attingens ex aeternitate per simplicem intuitu ea, quae
in tempore fiunt; perinde ac ille attingit, cy q existunt, ut patet exacte.

Hoc aute stare nequit, quia modo, et ab eterno Antichristus phys. coexistat
Deo: ergo de obto. multi dr. coexistentia ex parte eternitatis quidditative existit
quo arguto. utitur ctra. Quia ad aliquid eternitatis q coexistere futurisch
Ergo in primis conceo hoc argutu. olim stare quia huc se intendat, ng in
eo contenti, in quo Antichristus existit, si DEUS habet modu opponi eodi
quo arguens supponit, vera sua affirmat, Antichristus e. nunc presens pertra
nsitu ichi instrica: go. modo, et h ab eterno hoc ipsu affirm. Hocautt
e. absurdu: q. licet DEUS ab eterno sit physice presens Antichristo ut
existenti i sua diffa temporis, quatenus ab eterno habet hoc quidditu
reddit actu presentu rebus temporu diffrit, nil omnino ipse Antichristus ab
eterno dr. e. physice presens per presentia ichi intrica, ng ab eterno nulli
habeat presentia in tempore: unde tam e. dicendu ipsum physice DEO existe
re, q. dicendu dr. e. presentu nisi denominative a presentia DEI. do qd
instetur Ca Thesis: ng licet ipsi Accidenti Antichristi existere ab eterno in hoc
addito, in mensura eternitatis, attamen simpliciter et sine addito, ut
explicat Abbelda Dpo. 43. a. 4b. et 42. Unde via Contrariu arguti ng
ex illo Oficeretur Antichristu dr. vera q addito existere ab eterno, d. simpli
citer; ergo DEUS dr. affirmat tanta Antichristu existere in mensura eter
nitatis, d. simpliciter et sine addito diceret, Antichristus existit; que ipsius
arguti ab ordine solui debet.

Ipsius ergo solutio petenda debet ex ea, qd Deus dr. hic illy conveniendo
ng quo ipsa praesentialia per verba de presenti, d. de futuro, d. alij aliorum
per modu simplicis intuitus, ad que significanda modu dr. habemus, ng ad e. ipsa
presentialia eodem modo, qd. gesta e. ab eo Scriptura, prout ab ipso
Spiritu Sancto, qd. gesta e. ab eo Scriptura, prout ab ipso Spiritu Sancto
Ind. 11. de Trinitate c. 8. n. 11. ng inquit, Deus dr. DEUS C. qd. futuru
e. previt, C. qd. presens e. aspicit; C. qd. preteritu e. recognit. d. alio modo
quodq a nobis cognitum diversitatem temporu, tanq. diversis intuitibus alternans
nec aliter antea, et aliter postea; quippe dr. sicut nra, ita et eius cognitio
trib temporu presentia vtq, et preterita, C. futuri varietate mutatur.
DEUS go. dr. ich intempore coexistit alij dr. illud penetrat per inditu corre
spondens sibi eo modo existit, d. per simplicis intuitu ita reddendu illy necessu
de esse ubi antequa debuit, ac postqua datur; Vocat ergo ea que dr. non
quia ea, que sunt, ita e. dr. Deus clare penetrat existendi necessu sine

ac postquo ℣. qui simplex intuitus ab æterno, seu actualitas, qualis Dei
Orexis cy existens. ubi, dicta illa manifestat, q. si opportuit dari, per
eandy manifestam illud manifestaret. Cognitam ergo ee. allegato ad mani
festandy ueritatem Thesseos, quia potuit manifestare nascitur, e. differ
cendi, et deffectu, a quo quod existentia cognita, quæ ee. ueritatis
præsentat uno ℣. Propositionis; aut intrinseca mentalis representaret repræ
sentat ut ℣. Dari.

Hæc doctrina supposita, et quæ dicat coexistag. de pres. eternitatis cy futuris
facile occurrent argum. pronto dicens Deum ab æterno cognoscere futuris
ex. dy ee. ubi præsentis, a. quidq. per cognitam correspondentia hui modum
hæc ens, ex cognita, et creata præsentia ubi, a. simplici intuitu cognoscit
diuino ma tens, et eodq modo representatq per antecedens int, ac dy N. quia
cy detegit existag. futuritate. g. talis differ temporis, cognoscit absolu imperfec
tibus. subiectum ee. futuris ex. Dei ut existentis ab æterno, quia ee. futu
turis, Quod absurdum importat, quia existag. Dei, et existag. subiecti g. realis
ter. temporis retentivamq. penetrat Deum. illo simplici intuitu. Sunt ergo ut
trabunt trig. omnia ubi per denominatiq extrinq. dici de futuro, præsenti, præ
terito: de futuro, quadro g. tempore, quo simplex ille intuitus antecedit
existag. subi; de præterito, quando illa subsequitur; de præsenti q. ei
coexistit; temporaq. modus tendendi intrinsecus e. natura dy: cuius modus
differt ratione diuina a nostra dy de cognoscitur de ee. futuro, habemus ex
cutionq, quæ in modo tendendi essentialiter differt ab illo, quo cognos
citur ee. presentis, et præteriti.

Hinc patet ad Obiecta: ag dy subiectum existit, a. cognoscit Deus. illius
existag per modum, q. ut essentialiter de presenti, et correspondeat hui
modo cognoscit, existit, a. per simplicem intuitu, qui modo penetrabat dy
antecedy existentiam, et in illa quæ extendebat, ac dy e. presentis.

Sect. 4ª

Probr. nra. sentaa. auth. Dⁿⁱ, presertz D. Thome.

Rececchi alios fundamenti dubitis pbr. eodq uerita authoritate Thomæ

cap. 12. prologi ait Rex alloquendo: De eternitate tua, vel præterit, ut ij dixit, hec aliquid futurum e, quam d. dy ait: d. pro. tuis hesi, aut existens hesi, hodie, et erav. ejus Ita lib. de concordia c. 4. post Oreadus. Quemadmodum præsens tempus dicitur, sc. loco, et quæ in quolibet loco sit, ita æterno præsenti simul deducitur sc. tempus, et quæ sit in quolibet tempore. Et paulo post: hes. æternitas suo simul, in quo sit ora, cui quæ diversis locis, et temporibus sit.

Sto. Aurel. Augustin. lib. 20 Moral. cap. 23. In illo hec præsentia, nec futura ne reperiri, quamvis d. cuncta mutabilia immutabiliter durant, et quæ in re ipsis simul existere (in pace illi simul ora existunt, aeterna in illo præsentia d. Augustin: q. in æternitate eius modo quodq. incomprehensibili cuncta ultimum seculo q. transeuntia manent, succedentia stante 3o. Doctor 5o. de Deitate prosa 6a. Cum Deo præsentia d. transeunt, hra tatora d. expectantur: ora. d. simul cui probis succedunt. 4o. Phys. lib. 5o. de tria. in tre. Aquinas hec præterita transierunt, et futura in facta sit. Et lib. 4o. c. 19. Aquinas futura, et præterita sunt. Et quidem hes. Deus, et alios similiter loquentes d. ee. intelligendos de præs. absolute potest Henry d. 28. de tria. qu. 4a et 5a. In generali tra scribit D. Th. Initio videtur vere: d. q. 2a de verit. art. 12. arg. 2o. Ordo durans comparatione ad re quamcumq. existente in tempore e. simul ordo præsentis ad præsens. Et circulus chdo. Hoc q. a Deo vere, sic vere e. quæ alteriat, cui succedit in tempore, d. ipsi durans unioni, quæ d. in tempore, d. extra tempus e, q. e. futura, d. præsentia. Deo docet 1a. Dei ter cap. 66. ubi vg explecat exemplo centri simul correspondentis omnibus punctis circumferentiæ, et sic deducit. Quidquid igitur in quacumque plo tempore e, coexistit ab æterno, quasi præsens sibi, et sic tra. æternitas tempora sit præterita, d. futura. Denique in hoc articulo utitur quo docuit modo, quo inducuntur futura contingentia infallibiliter, et sic deducit. Unde ora, quæ sit in tempore sit. Deo ab æterno præsentia, d. ro vg ex gra, quæ hes. oratis. vere, apud se præsentes, ut quod deinceps quia eius intuitus fertur ab æterno super ora, qui sit in sua præsentialitate. Hi docet nec præter præsentia alterius habere sibi ab æterno præsentia, ex quibus aposteriori colligat, ex eo q. Deus ab æterno cognovit res ut sunt in sua præsentialitate, ideo q. sit ipsi absit præsentes.

Vide Ge. Arimetal dist. 41. a. 4. D. Th. tanty intendere futura d.

Soly dici presentia Dei ab eterno 7.m quoad esse. suum quidditativum, seu q.d. coexistentiam quoad quidditatem, d. 7.m suum existere, et presentialitatem, quam habens in tempore; seu q. Deus ab eterno cognoscit illas ee. sibi presentes g. sua differe. temporis.

D. Q.d q. D. Th. aliquo presentia precedit futurum in eternitate, quae Doct. Th. Catholici admittunt, et Christus ex illis verbis, ut aliquod eternum D. doct. admittunt Ch. soly presentia obtinq. eternitatem quoad esse. quidditativum, d. ens quoad existere. exercitum: sequela doct. patentur Deum ex eternitate Ch. soly cognoscere quidditates rerum, que in tempore contingunt, d. esse existere. exercitum. Jo. preter hanc presentia obtinq. admittit alia, scilicet physica, et realem. Et hanc ee. Quality D. Th. in hoc art. patet ex art. 3.m sibi ait. Cum intelligere Dei, sc. e. eius ee. eternum mensuretur, que sine successione existens totum tempus comprehendit, presens intuitus Dei fertur in ea, que sunt in quocumque tempore, sicut in subiecta sibi presentialiter.

Sect. 5.a

Ostenditur esse. nihil ee. preteritum, l. futurum resp. Dei.

Sit exemplum. 1.o Deus. mihi coexistens in hoc instanti A. e. distans a C. in quo Antichristus educendus e. d. omnino inditus, ac per totum plus. presens: jo. nihil e. futurum rem Dei. Patet quia q.a si Deus coexistens huic instanti A, et dum in illo existit, per suum durans infinitum, ponitur actualiter instans C. in quo educendus e. Antichristus: jo. dum e in A. a respectu Dei futurum rem. sui, ac inde nec Antichristus. Ant. phr. quo Deus in hoc instanti A habet totum suum eternitatis, et ab illa tota denominatur: jo. nunc e. semper aeternus: et ee. semperternum e. semper existere: jo. Deo semper esse: jo. existere in A et in C, et in reliquis suis preteritis, nunc futuris. Ita. assm: jo. si nunc Deus e. intime presens Antichristo, et durante. inditarsi illo. At hoc ipso Antichristus. Ch. e futurum rem Dei, et similiter dicendum de ceteris. e. preteritum jo. etc.

Dices nunc quidem Deum habere totum suum eternitatis, adeoque denominari semperternum ceteris ee. semperternum. Ch. ee. id, ac semper existere, seu existere in omni

temporis; d. ee, ac eē essentialiter determinatum ad existendum in omni tempore, q.
extiterit, tunc sit quando extiterit, et non antea; ac proinde ex eo, qd. Deus
sit sempiternus, solum posse deduci extiturum eē in omni tempore futuro, et
extitisse in omni praeterito, atque existere in praesenti; ita aut quod actu
existat in tempore nobis praeterito, l. futuro: d. Dco quia Deus nunc e.
sempiternus in actu 2o, habet durationem aequivalentem omni durationi creatae: go.
habet durationem praestantem ei eē munera positiva, quae praestant aliae du
rationes successivae: go. sicut duratio A. habet reddere actu existentem rem
in A; et duratio C actu existentem in C, et sic de reliquis realibus dura
tionibus: quare ex eo, qd. Deus identificet secum durationem infinitam, sequitur Deum
posse comparari ut praeteritum, l. futurum rn. ipsius.
Explicatur: nam in sententia aeternitatis duratio e. modus intrinsecus independens a tem
pore reali extrinseco, licet a nobis explicetur in ordine ad tempus extrinsecum, cum
imaginamur durationem eē essentialiter attingentem unde duratio A per se respicit
instans A, et essentialiter antecedit durationem B: go. cum duratio divina iden
tificet secum absque alia imperfectione, et successione quamcumque durationem possibilem, per se
ipsam erit duratio A. Dei. et ita ac proinde sicut duratio A finita reddit rem
existentem in instanti A tantum; et duratio B. in B tantum: duratio Dei red
det existentem in omnibus simul. unde sicut Deus attingit actualiter possibili
tatem cognitionum infinitarum obiectorum, quae a creaturis requirunt distincte cognosci [...]
per [...] cognitiones infinitas, ita per suam durationem infinitam attingit actum
infinitum temporis, quae a. solum per infinitas durationes creatas attingi posset.
Dices: hanc non eē bonam argumentandi formam Deus habet hanc suam immensitatem, et
ab illa tota denominatur: go. hic e. immensus; d. eē immensum, et eē
ubique: go. hic, et ubique: go. pariter in nostro casu de Deo respondetur. Deus
cum Salmanticae e. ubique quod Salmanticae habet formam, per quam redditur existens
ubique. Unde sicut de Deo existente Salmanticae verificari nequit, qd. sit
distans localiter a Roma: ita de Deo existente in instanti A verificari
nequit, quod sit distans a C, in quo Antichristus existet habet quare Deus
nunc existit heri, et cras, ut supra aiebat D. Anselmus.
Arguitur praeterea: nam sicut Deus e. summa actualitas in ratione cognitionis, ita
et in ratione durationis: at potentia e. essentialiter determinata, ut ab aeterno cognoscat
existentiam Antichristi, per hoc praecise, quod illa in tempore detur: go. potentia secundum

erit essentialiter derata, ut ex eternitate actualiter coexistat subiecto per hoc precise, qd. ille in illo temp. detur. Unde sequi foret defectus realitatis in operatione diuina qd. ea posset Deus denominare cognoscendo subiectum existere, donec ille existeret; ita foret defectus actualitatis in duratione diuina, si a posset reddere Deus actu presente subiectum, donec ille existeret.

Obj. 9. Vt ibi Suar. disp. 9. de Volunt. Dei ex eternitate videre ea, quæ intempore euenient, de importat relationem dependentiæ ad suam actualitatem infra. e. essentialiter derata, ut per hoc precise aliquid in tempore existat, illud ex eternitate patefaciat. Unde Deus ab eternitate cognoscere existentiam subiecti. g. tali diffa. temporis, importat duo, unum tm. Deum eternum, et in aliquo existentia temporali sibi: et qd. hæc dicatur de aliquo ad denominandum cognoscentem (ostendo) a. quod Deus illum expectare, aut ignorare; ad quæ a. patet. Deus succedit cognoscere subiectum successive tantum, quoniam ea. qd. Deus in tempore coexistentia subiecti applicatur per eius existentiam, a. patet. illum expectare debere, ut se denominetur, et consequenter hoc probat successiue coexistere reliquis successiue existentibus.

Dicens coexistentia ee. multum simultaneæ existentiæ: d. ab eterno a. datur Deus et creaturæ existens: ea. hæc Deus et creatura coexistentia. Distinguo ergo: ita ut necessario utraque significetur in recto, et per modum subiecti cop: ita ut altera talis importetur in recto, et per modum prædicati denominantis, præsentialiter alteri, alia uero ponit pure de aliquo, et per modum prædicati mere, et dicta tantum; ergo Coexistentia; C. distinguo Coexistentia quoad ens. Existentia accipitur, accedo Coexistentia quoad esse, et modo sufficienti, ut Deus alteri ab eo posse denominative coexistens; ergo Coexistentia utraque ab eterno a. datur ea. Contraria illius coexistentia in tempore simpliciter: hoc tamen vel creaturæ quæ sunt aliqua denominata quæ ut primum esse incipiunt aliquibus existentibus, aliquibus ac. requiruntur, q. illæ existant ea. Existentiæ

Ad. exemplum explicatur: hoc pacto Deus ab eterno posse cognoscere subiectum peccatum g. tali diffa. temporis, et tamen ab eterno n. existente ea. Existentia illius denominandi: ergo Deus ab eterno de cognoscere subiectum e, quod ab eterno habere denominationem actualitatis illi, et peccati subiecti in tempore ea

fere: partier 3o. ut ex eternitate dicatur phys.e coexistere. Ockhm
q. erit opus ut existant ova. Obstantia illius denominandi q. nihil erit
existat tamen actualiter durare durabit de se eternaliter de facto, ut
voluit Deus ab eterno phyce. presens ens, per hoc precise, q. esset
aliquando existens.

Sect. 6.a

An sicut Deus ig e. phys.e presens futu-
ris, ita hec sint phys.e prez.a ipsi.

Ad. Quatuor. Ideo ens Dei dicitur modo phys. presens nullus qu. ex.
futuris, q.a modo habet fra. quia illis voluit presentiarum aliis tempora distinx
tempe sua eternitate. Et Ockhm. ut z. modo a. habet fra. quia ipsi voluit
phyce. presens Deo: ig illis ee. sic presentis q. e. denominea extrica, sicut
ee. coexistis, et simules, f. intrica. desumpta ab existia, et durace tanquam
fia, quas tamen Ockhm. modo q. habet. Inde creature ca. prius ex phys.e
presens Deo, quia in esse, licet Deus prius sit illi phys.e presens, quia
existat. Similiter creature ex pe. sua successiue coexistunt Deo, sicut
successiue existunt. Deus vero q. successiue, sed simul coexistit ipsis. Quia
vt sunt ex eo fo. Dei, sit hic Rome, quatenus hic sit fra. illis actu pre-
sentis ig Rome, sic. sequitur ee. Rome. hic: ita ex eo fo. Dei, sit phys.e pre-
sens Ockhm, ca. sequitur esse ig ee. phys. presentis Deo. Hinc mento
Molina licet hec q. tt d. 23. tueatur eternitatis simul collecti res succe
sue labentes, tamen d. tt. Rone. 2a. absque alla ordinis a. docuit, res
q. prius ee. presentes eternitati, quia sunt in sua duratione cum tempore
sea illustrauerunt tt Reyna decerna, et Quiroga.

Dicit Ockhm. ens Dei existentis in hoc instanti A. ca. e. futurum,
licet sit futurum illi instanti A. 3o. nunc dicetur presens Deo nunc enti
tanti licet sit futurum instanti presenti. Nor. Arg.a ty apantate, ty aperis
q. d. aliq. do e, et ens alterius q. e. phys.e preteriti, f. futuri, debet ee. phys.e
presens ree. eiusde. Deo. Negando Cons.am a. q. sufficit, ut res sunt sua
tunc Ockhm. q. ee. futuri ens Dei, q. e. tunc, ut ig dicamus ee. presens

rig ad 1m. rati e, qd. vere asserere possimus, Deum e. ig phys. presens Bachero: n. e. ens phys. futuro cu aliquo d, cui opi is coexistit. ad 2m aute opus erat, qd. ppe Bacherus. ig esset in hoc instanti qua ppter fuit res rei durantis per durasp. alijs instanti temporis, in aliquid alq. existit, et cu illud nunc existentis dec e. presentis nec futuris, debeat hoc ipso ee. phys. presens, tamen cu rei durantis perd. raos. instis, qua simul arabit ore. tempora, hoc vere n. bet.

Frei aduerto in aliquo sensu posse arabis dici Bachero ee. ab eterno phys. presens Deo, n. per prez. sui ad Deu, d. per prez. Dei ad rem, et pure denom. natione ab alio. Illa tamen poss. cumque admittenda erit sine aliqua limitatione, q. absolute stata significat Bachero nunc, et in quolibet instanti antecedente realis, et imaginario habere existere, et quia n. rati ee. qd. est relatu ad respicies ut futurum sibi, ut absolute dicamus rem ee presentem phys. Deo ab eterno. Ex. a simili q. ig ppis e. Dei ad respiciens loco distans a se, qua ad rem ut futurum sibi: et tamen illud t.n. sufficit, ut vere dicamus eum ee. phys. Deo presentem: so. nec 2m sufficeret, ut vere dicamus futura ee. Deo phys. presentia absque eo, rem venire.

D. rogabis, an vel ig dici possit futura prez. Deo in nunc eternitatis? Ad negatiue, q. neq. posses. ig mensurentur tempore, illud necess. significant: ita ego aio: Bachero. e presens Deo in nunc eternitatis, significat illu in hoc nunc rem posse habere prez. phys. q. ua correspondeat eternitati, qd. e. falsu.

Vide deducet illu Bacle posse affirare. Bachero ee. phys. presentu sibi, quamuis de nouo sit affirare. per acta Phrysens, et n. per simplicem intuitu indistincte a tha necessario. Pro. e, q. ig affirat. Durata mensuretur eternitati, et sic modo dicat Bachero ig presens Deo, n. significat ee. presentu in hoc nunc temporis, d. in nunc eternitatis, quoniam paratur. Hocaute sensu e: Deo ens n. bet. Bachero prez. phys. in hoc nunc temporis, quia istud n. mensuretur eccl existi aut nunc eternitatis hoc pacto: so. per ipsu reddiceretur Bachero phys. presens eternitati.

Sect. 7.

Soluuntur fundam. sentee negantis pp. sec. t.a

Illa quatenus d. non militant, facile ex dictis deluuntur: ad 1m. dicimus

ex auth. scripture, creo. Deŷ uere, et quie ee. arte of creatury: hinc uero male inferri a ee. phys. presentis rebus ou quia futuris, quia eternitas eŷ ut durare simpliciter infita quodcunq. rugere creditur tempus, et ita e. phys. presens cuilibet instanti: ut simul et ante, et post illud, quia simul e. presens alijs instantibus illo priorib⁹, et alijs posteriorib⁹ sic Deus rare. omnem statŷ, ita totius e. in Deo hinc patuerit, ut supra, et infra clarius. Quę doctrina accepi ex Abulen. in prolegio. cap. 20, ô loquens eŷ Deŷ aut, simplex, et Oplaterio sic, hucusq. ante, et ultra rc.

Ad 2ª respondetur, ex eo q. creatura a. coexistat ab eterno, solŷ sequi a. coexistere Deo ab eterno, a. aut q. Deŷ a. coexistat ab eterno illis ut existentibus in tempore: l. solŷ sequitur illas a. coexistere ab eterno sue presentię sui ô Deŷ, a. aut q. a. coexistant denominatas a presentia Dei ab eterno, ac pręsto in quocunq. instanti sui temporis habet respectu illarum.

Ad 3ª reo, creaturę in aliquo coexistere Deo, coexª et presª ab initio, Deŷ uero in aliquo illis coexistere, quia semper, et in quocunq. instanti habet durare, per quę creditur actualissime presens rebus in quocunq. in tempore, et quamuis quę coexistere Antichro, a. sit penes Deum, quę Antichro existere g. sua diffª temporis, q. posterius, e. tamen pręsentiarie: sicuti Deŷ cognoscere peccata Antichri e. ęca. posterius, et presentiarie quę peccata Antichri.

Ad 4ª reo. dentu toty: unde eŷ solŷ enunciatur Antichristum incipit coexistere incipere heri presenti physę eternitati, a. aut q. incipiat heri presens quia Dei a. maior illius Quarti, formaretur in hunc modŷ: ex. q. secundum quod eternitas e. presens caret Antichristo, aliquo qui Antichristo, negatur primi maior istius dicendę adultum. Pręterea pręsentia physica futurorum in eternitate intelligatur solŷ impie, et per denominationem ejus a presª eternę Dei, quę quidem eŷ negatur e. maior, ut ibidem diximus.

Ad 4ª arguit. a. multitat. Dª nos, eŷ a. alteranda futura ee. quie presentia Deo. Dª. ri arguit. pręsto Dª presentia impia, et pura denominatiua quę negatur e. maior: a. eŷ et illa pręsens quę. futura sit presª Deo, q. quia eternitas e. durea actualissime correspondens oi tempori

imaginario, ac inde eternaliter derata, ut per hoc precise, qd. creatura existant aliqd ab eterno, et semper erit illi phys. presentia. stat aut. quod natura, seu ex. phys. Dei ab eterno, quia erit postentia ex tempore, Nec. q. cu hoc ob nig successio, et limitatio. in ex phys. presentia. Ad hoc. Requiritur denominare ab presentia, secundo pr. eternitate.

Ad 5.m quaestionis dicendum pr. q. presentia phys. Dei cu futuris, Deo vel parti. in sua duratione ex. presentia Dei ab eterno denominabile a presentia Dei in qua, et tamquam extrema, ei eternitati sit presentia, q. tamquam subiecto, qd. illa denominatio, tamquam a fra. durante, cu impleat se incipere in tempore, et simul durare per eternitate.

Ad ult.m Deo, secundo ad 2.m Scotum dicendum creaturam eternitate ex. presentia ab eterno carentia Antichristi; et in hoc sensu admittimus hanc ex. illi propositionem tamen inde sequi Antichristum ex. ex. potuisse q. licet relata denotantia tempora ex parte. affirma. negatio. alicuius fieri recte inferatur ipso negato illud: tamen ejus Petrus in instanti A. e. in. albus. po. ex instanti in. e. albus: in. tamen relata ad instans eternitatis, q. cu hoc sit intus, et simultaneus durabile, simul ambo nata quae in tempore successive Antichristum. Hoc licet sit verum, qd. ambae carentia Antichristi, antecedenter eius existentia falsa e. qd. ex. antiquat ipso Consultatur D. Scotus in praesenti docuit hanc propositionem explicando, Aliter respondeo pr. hoc ipso, qd. Deus existat Antichristus, et vere educatur extra caus. in. Dei carentia illius Antichristi ab aeterno, qd. durabit carentia durationis q. aliquo tempore: sicut ipso qd. Deus aliquid existat indurabiliter in alio loco carentia illius Antichristi in, q. toty carentia Antichristi in illo loco, quae sufficit ad veritatem carentiae propositionis affirmativae de in. existere ibi. Quo posito dicitur quod Deus ex. ab aeterno Antichristo, et carentia ipsius Antichristo, et carentia Antichristi manet durabit, ex quo in. licet inferre illud corrolarium.

Dices, Antichristus implicatur in. existit: po. Deus carentia illius Antichristi ve: dubium ans, vel. vere, concedo ans, ma. Dei negatio ans, et prop: in. existit ma. Deus ergo hoc instanti absolute, et vere rationem possumus dicere, Antichristus in. existit, qd. ideo e. vera, quia instans hoc. presens in. non erit eius negatio existit ans simpliciter ma. Dei, qui sequi modo dicere, Antichristus in. existit; sequeretur instans eternitatis ei non esset actualiter existens. Antichristus ut ans erat illa tempore vel vera, sicut e. in. Deus durabit. allegans Antichristus

de hoc instanti, qd. pr. cē. neg, quia in hoc instanti deber carentia Subti
christi 2ª. re.

In hac hujus sectionis, duo docero: 1º. Quy Angelicy in Cœlestiore Angelij pre
senty crebro quæ veri. futuris; qᵈ olle semel Ducem in inst. A, pr. destruicem
Qᵐ. Prædc ey existi in A, a. cui hoc fra, quæ illy actu presenty Cœlestiat
in B. 2ª. gaderea hrg. sentay. apræhensionem apparere difficy, qᵈ Divinadei
simul adsentar creatry, et Subchelos cui. veri. vel mere futuros, ac simpli
ter ac existens; ita apprehendimus se habere cu Deo: ex quo sit Cœlestes ut
Angelus apprehendamus Deum ig. illi coexistere: falliter tamen ita imaginamur
ut per discursu corrigenda ac ex ea Subchelos cui. veri. sit simpliciter ac ex
terna, ac tamen cu Deo. Illud 1º. c. very, qᵈ instans, in quo tunicus A
Angelus ut existy. Subchelo, et ure. durare. presens solu habet reddere cu
presenter in instanti A, a. cui in C, in quo Angelus e Subchelos; at
instans eternitatis in quo ab eterno, et modo Deus e, actu connexus illy
existy, et durare. Duras habet reddere Dei presentiny instanti A, et
C, et sic de reliquis. Nec adversary quadray Cœlestes pro Subchelos, quia pbam
sint implicay cē. in eo, qd. eternitas sit durare. reddens illy actu presenty
in tempore imaginario, pariter ac durare. A reddit cu presenty instanti A.

Sect. ult.ª

In coexistª Dei futuris necessª. ut illa Deus cognoscat.

Nec Objectio si dicat subducis erit cui. sufficiens Cur Deus ab eterno cy
noscat res Angelus in tempe si ey ab eterno illas habeat physē presentes
penitus esse tales huiusmodi presentiz potenti intueri, ac hac intuitu possumus ea
tmp nobis presentes. Dubij duntaxat remanet, an hæc coexistentia a. sibi
cui. sufficiens, ad ea necessaria, ita ut per hoc nomen intelligatur Deus ab
cognity ure ab eterno res temporales, si illis a. coexistens. In qua Cōa.
quatuor sit secunda. 1ª. simpliciter affirmo, quæ nihilominus Dn. Sfz. Ferrara 1º.
Sentent. c. 6, Arriaga d. 43, a. 5, et ibi Ferrariensis, atq. Cajetano
Curiel lib. 1. Cōa. 7. cui. 2. 2ª. simpliciter negans, quæ Deus requiratur ad
Dei 3ª. affirmo cē. necessary, a. quidē ut Deus cognoscat infallibiliter futura

d ut cognoscat intuitive, et immediate in decreto. Ita Rob. Holk asserens
Deu cognoscere futura in decreto, et ex ainf. P. Granado, Fonseca, et Ruuor
apud P. Curs. d. 49. a. 3. fa asserit ee necessario, ut Deus cognoscat fu
tura cognitione intuitiua, que habeat modo tendendi de presenti correspon
ps his rebus existit. Ita P. Curs. Ioan. a. 3. et 4. et P. Lyndeseny
Disp. 22 de stia. a. 17.

Sit 2a Concl. Vt Deus infallibiliter cognoscat futura, n. requiritur per
se illa coexistentia, Phr. aprioni: quia coexist. intelligentie cy re intellecte
per se n. requiritur, nisi quando illud assequi thg. aretur ut pote Deus
respectus, l. per se immediate, l. mediante specie a re diffusa: 3a. assig.
ablectu e. purus Deus, et pury noticia cognitiua de ceteris se hab. ad
eny limat nihil, 3a. ceteris et illi phys. coexens, si ab ea. nullo modo in
mutatur, nec ad cognoscendy fundatur, Deus ang n. accipit thg. aretur re
tiu, cy sit extra se in ei linea cognoscendi denifficens rey n. rely respe
ctei, d. actualis coexistentia de se sufficiens dicitur ea, que existens
per hoc precise, 3a. existant. 3a. &c

Obj. 1. Deus ab eternu actualitas in cognoscendo e exemplariter detrahi
ut ex eternitate clarissime deiget ea, que in tempore dicuntur, se illa
que sufficiunt, ut aliquid in tempore fiat, sufficient, ut id ex eternitate co
gnoscatur aliqui ut in tempo. fiat aliquod v.g. peccatu n. requiritur, 3a. Deus
ig ab eterno illi coexistat. 3a. nec ab eterno cognoscat. Phr. maior: 3a.
illa eterna coexistentia de ceteris se hab. aliq modo peccatu voluntati
nre, si Deus n. simul, d. successiue coexisteret rebus successiue futuris
Obj. 2. ng placuit, quod impole. Deus n. esset in toto mundo, 3a. preteriti
aliqua pte. Empirea, illine manifestatione detineret ea, que in terris fiunt.
si eny intus mundi res quel. existentes intueretur, id a fortiori haberet illi
uia: 3a. patet licet impole. n. esset actu presens rebus fu. aeri. futuris,
adhuc tunc, et ab eterno posset illas intueri: ultimo eny eque potuisset
semper actualitas durare thg.

2o. Phr. Dicta 1a Deus infallibiliter cognoscit futura vere denominata qui
bus phys. n. coexistit, ut pote omnem existentiam 3a. simiter etc. Decreta
futura vere n. existant absolute, tamen absolute existere eorum futuritas,
ac fide ce. phys. presens Deo. fig, a qua denominantur futura semper

futurionis. D. Q.a quia hec futuritio, que de presenti est aliquid, et careret tot thy. essentiis chymericis e, ut dicemus agentes de sha Media: po per coexistentiam Dei ig illa d. recte explicatur cognitio infallibilis futurry contingentium.

Dubitat 2.o nec ut Deus cognoscat intuitive obta. nobis futura, e. per veras certas coexistentias illis; ig ut docent P.s Vazquez t. 1. d. 64. a. 23, Suarez lab t. de sha futurry c. 2 a. 20, et Fasolus ig plurimi q. 14. art 9. a. 3. n. e. de Recepta intuitiva coexistente physica, ig obta. cognito: d. per hoc presentia, qd. Deus ab eterno clare generet ig ut existentia physica diffinitive temporis d. minus, quia si illi esset ig phys.e presens, eg. cognosceret intuitive.

Primo infero Scot. Thomas. asserentes Deu cognoscere futura libera in decreto, d. posse defendere Recentiores coexistentia physica q. duma cognitio que, vicent D. Th.s asserunt, et ig illo cunqui Thomista; q.a si in eo decreto tamquq in medio clarissime penetret existentia futurorum, nulla e. fundamenta ad asserendu preter hanc cognitu superesse alig, ob quig sit Recedendu illa coexistentia: ig quia illa cognito e spie intuitive, ig penetrat tunc clarissime ad exist.a futuri, et ad ees. circumstantias loci et temporis, perinde ac si ita illa essent phys.e presentia. Nec obest intuitive cognoscere in decreto, quandoquidem Deus in sua essentia, tamquq in medio cognoscit intuitive relativa. Ig q.a si Recipiat illa cognitu ee. intuitiva d. afferetur aliquis effectus ad ejus q.d. pertineat ad perfectu Dei cognoscere futura cognitione intuitiva; id ejus in decreto, qd. et medio altissimo perinde deberet existimari. rerum, ac si essent physice presentes, ut quid indigeat alia cognitione cujusq ue dubitari.

Primo oneritio P. Vazquez d. 64. a. 22. quaecunq; quilly excunque Thomistae pervenire pres.s physice futurry in eternitate hac Recentiae, ut cognitio duma de futuris sit intuitiva, d. tenty utinfallibilis, ac certa esset visa Dei. q.a unquq intelligentur pres.a in eternitate indefinitus ejus d. ee. detracta, ut cognosci possunt.

Ob. 1. Deus nequit cognoscere obta. nobis futura v. g. peccata Petri per iudicia de futuris existet, futuris e. ut pote imperfecta, et qd. presentia ejusdem deberet recedi falso, d. deficere, d. per iudicia de presenti existi, nequaquq

cognoscens per subdita de presenti absolute de obto quorumcunq existit quia
illi phys. coexistat. Jo. etc. Pory hec obiectio facile corruit ex dictis vec. 3.tio
probatur ejs Dei a. cognoscere futura per subdita correspondens his vocibus existit, q.d.
correspondet subdito Apostolo in existendo Christum, et assignato illi veritati enunciabili,
qd. scil. e. a Deo, d. per simplicem existit Christum, adeq explicandu nocet. n. habens
qui eodo modo predicat ex antecedi emanat, eodo existit: nec aliter unquam facta,
qua fuerunda ut loquuntur Dogt. lib. 5.o de Gen.e c. 13.

ob. 2.o Qn. pt. Deus ab eterno cognoscere peccata subsequentia, quia habent ultimo
presentia denominata actu cognoscentia illud potius, quia opposita; eq ante sic ista
de presenti qn. pt. quia habent ultimo phys. presens aliquid Christum eq, quia oppo-
ta; hoc ante scil aliud eq, quia ejs peccata; eq illa denominatio Christum per
ultimo necessario Dei, et per existens peccati, ut patet disp. 9. de Potent; ultima
necessaria n. Christum potius eq denominatio, quia opposita, quia habent presentia
actum.

Nec difficultatis effugiet, qui dicent denominatio actu cognoscentis futura de ultimo
nis per peccata, d. per salutem Magnum nutricem Deo: eq valet denominatio ja.
potentis cognoscere peccata, quia Deus a. cuius debet habere presentia ab eterno, qua
denominatio actu cognoscentis per peccata Christum existentia presentia Socratis.
Nec ejs Deo Deus ab eterno e. ja. potens cognoscere peccata Christi, q.d. ab
eterno existat aliquid Christi ejs et ejus existentia, d. quia illud existet futura dissua temp
ris.

In primis respondetur per inst. eq eadem arguendi ratione probatur ab eterno ejs
fore entia Dei aliquid Christum presens eq existentia. peccati. q.d. qn. vult Deus debet
habere veritatem presentia illi denominationi potius quia opposita; d. illa potius quia
opposita debet ab eterno veritas ejs existere. Item respondetur Deus ab eterno ha
bere veritatem presentia illi denominationi, ac simile aliquid ejs Christum potius quia
opposita, hoc ante aliquid ee. ejs ultimo necessario ex vi creationis debiti, ut
Christum hanc denominationem, potius quia opposita, per hoc precise q. existat
peccati, potius quia ejus cor. detur a parte Dei q. sua diffa. temporis fidelis
cet ejus sua. ab eterno Christum illi denominationi desiderat existentia peccati, ut dic
tione ultimo ejus vita e, quia ejs ab eterno Christum ejs denominationi potius
quia opposita dependenter tamen ab existentia temporali peccati, ut dictione ultimo 2.le,
et ut Christum postmodo in. qu. denominat.

Sequela nas. ad probdo precedtem huius coclusionis, ut Deus cognoscat futura, e quę sequuntur. Principium de se indifferens ad actū oppositū, vel nullū, impotens determinare se per suū electū indigere aliquo rei phys. prędeterminante, a quo determinetur ad actū. Principium de se indifferens ad actū oppositū certo effectum, certo determinate, tunc est impotens determinare se per suū electū, ni sit prędeterminatum indigere aliquo rei phys. prędeterminante, a quo determinetur: hoc autem sequitur ee. aliud quę sit phys. ipsius futuri p. 2. Hoc argumentum fuse tractabitur, dū agemus de tha. Media.

Nunc tredum est distingo maior. si sit indifferens indiffa. nobilis, concedo; si indifferentia sit nobilis, seu dominatiua ad indiffam, quę habet hoc, ut sit l. p. vt, nego maiorem, similiter detrahendo nobile, ut habeat suam huncacty pręcisionem per hoc pręcise, qđ possit poni hoc obiectum pręcise oppositum, nego maiorem. Et similiter distingo minorem. Tang. concedo in hoc 2o sensu, et nego in 1o. Concedo igitur nego tang. minor. Dum[quod] potentia p. indigeat aliquo determinante ex determinato ig rei phys. pręcise, ut cognoscat hanc partem pręcise oppositam, g. licet sit indifferens, ut dicitur hęc pars, l. opposita, quatenus inclinatur creata e. indifferens, ut ponat illam, l. oppositam; e. tamen necesse determinari, ut modo cognoscat hanc pręcise oppositam per hoc pręcise, qđ hęc pręcise opposita possit existere: unde sicut ad hoc 2um p. requiritur per se illa concurrentia; et tunc ad illud patet.

DISP. 2.a

An Deus cognoscat fut.a absolute lib.e in decreto, an in se ipsis. Sect. 1.a Statum Qro.m et Authorum placita.

1.o pręsens e. de decreto illo, qđ Deus eternaliter ponebat ad suę existentię et quia supposita coniunctione indifferenti, et ceteris requisitis ad tenendum ex se etc. cap. 2o voluntas sua ad operandum vel non operandum decreto Dei ordinati ig illa. De hoc e. pręsens difficultas in qua dd. Moderni Thomistę affirmant. post Magistrum Banez. existimantes Deum p. posse decernere ad extra

acty liberi quini per decretu absoluty, et effican eventualiter quexy ex existen. Dicentes: 2º. quidem modis ego vi, ut in illo detegatur infallibiliter Deus futurus, ut testatur Aluelda D. 57. a. 18. Hoc aut decretu trifaria potestac capi: 1º. ita ut immediate cogiat voluntes ag. ad Dicendu, quin ei aliquid impiimat, et deinde Ille decret. ad Deum reddendu simultanee, 2. ita ut impiimat praemotionis physicae: et hoc 2º. modo illud ponunt Thomistae, quoru ventas optime explicat Aluarez lib. 2. disp. c. 3. nu. 3.

3º. dicit d. quamuis Deus, et liberi arbitriu Deum efficienter ad eius operandu liberu, aliter tamen, et aliter: Deus enim, inquit, 1º. simpliciter 1º. agens operatur in Adam, et Euam, et perficere in influendo primu actu et actualitate in ordine liberi arbitriu, ut in ag. illud praemouendo, et applicando ad ipsu operandu, et vere efficienter operando, ut ipsu arbitriu in actu 2º. se libere determinet, et proxima immediate ex ipso eodem operando. Sentiu. actu Reginaldi tuentiu [illegible] Societatis ex Thomo 1ª. 2ae. lib. 2. de scha. futurorum Physicam cap. 6. a. 6. 3. quo ego ut notissimu amplector, et quae illa decreta Thomistae late disputantur in tractatu de auxiliis, tantu hic unu 2. alteru a nobis efficiu argutu.

Sect. 2ª

Ostenditur Deu n. cognoscere futura lib. in decretis.

1º. ob. Deu n. posse in decreto Diuinendi ex voluntate ad actu liberu ita infallibiliter cognoscere. Decretu illud p. e. eventualiter Dicendu ex existentibus: p. ista Deus in illo tanquu in medio cognoscit infallibiliter 2º. inf. Decretu illud constituit actu 1º. primu ad operandu libere; at qui Dicendu eventualiter ex existen. Dicentes pt. constituere actu 1º. ad operandu libere; ergo illud decretu p. e. eventualiter Dicendu ex existen. Dicentes pt. Deus: 2º. ad operandu libere; ergo ex voluntate creata sit casu 2º. eventualiter posituru ad operandu Deus 1º. ex 2º. Deus sit ea. absolute potens operari, unde ex casu 1º. sit paratus Deus concurrere; paratus aut ser decretu concurrendi: p. Deus intelligit absolute potens operari actu 2º. ex intelligatur in illo decretu concurrendi, ac proinde illud constituat actu primu primu ad operandu libere.

Ig respondetur Deum: 2º. ubi aliquid eventualiter Dicendu ex existen. Dicentes

Constituat actu privatu, vide a. e. ad operandu libere, q. necessitate necessitate antecedenti Quingatur ex premissis, siquidem a. adest in voluntate potestas ante eddens ad faciendu, nec Quingatur ex illo: qd. sic ybi: q. nec in voluntate nec in alia caa. Dator potestas anf ad faciendu, ut detur a parte rei cha q. chymo. antq e. qd. actus t. destitutus per decretu essentialiter decretu ex excitata. Contrarius, a. Quingatur ex illo: ja. in voluntate d. detur potestas anf. ad faciendu, nec ille actus t. Quingatur ex decretis: ja. Quingitur me cessio. necessario. ante.

Rebis. ex Alueda d. 49 s. 3a, actu t. a. Constitui per illud decretu Apostoli, quo Deus decret. prog. ad unu extremu pre alio, d. per aliud anf, quo tribuit potestate ad utrumq. et quo quantu e. in se cuilz, ut ac hus honestus assubiat fiat, nisi per hoc staterent; sicut ex supposito auxilio sufficienti, inquit, ma 45, voluntas vera Let. in sua potestate Quirrere ad se ty libery 2a. ita etiã Quincty Let. ex applicatu omnipo, ut ex illa Quer sat.

D. 2a. Implicat voluntate pro. habere explicatu omnipo. ad actu amoris v. g. in eo instanti, quo predeterminatur ad actu odij, implicat enim Deu vere velle Quirrere ex voluntate ad actu amoris, si per pro a. existente, et d. illu predeterm. ad oppositu; Deus enim voluntate sic Quirrere impedit voluntate nec potest a. determinari voluntate ad exercitiu oppositi actus; ita si pro determ ad odiu ig a. stat per pro, qd. a. fiat amor, d. per Deu voluntate ad amore de facto: unde 2a. decretu oppositu 1a q. 1a. supponit existtq. amoris, ja. alium se pro ab ipsa voluntate impediendu. 2a non ex impedit pro Quirrere pro, ut docet d existtq. actus oppositi.

2o. argumentor: nulla voluntas subiacens decreto ex predeterminati ad actu pro di, sed nulla voluntas predeterm. ad actu amandi Let. potestas ante ad faciendu, nec actus amandi ponatur a parte rei, ja. nulla voluntas predeterm ad actu amandi manet libera ad amandu. Patet prog. 2a. Let. libertas quia habeat potestate ante. ad omnitendu actu amandi hanc ante habere, e habere potestate ad faciendu, nec actus amandi ponatur a parte rei. Ihr. anf: predeterm actu influere in actu amandi, e actu amandi ponit a parte rei, et e ita actu amandi ponit a parte rei, e predeterm. amandi actu influere in actu amandi; a. nulla voluntas

predeterata. ad actum amandi het. potestatem ang. ad faciendum, que predeterata influat actum in actum amandi; p. nulla voluntas predeterata ad actum amandi het. potestatem ang. ad faciendum, que actus amandi ponatur ep te rei.

Concessis premissis negari nequit Conseq.ia quia syllogus e. in fe, peccatum Z.is do secunde figure. Maior cuius cy sit bona exitus. e vnius affirmatiue. Minor, et Hec. sunt vniuersales negatiue, et oredin predicta. in omnibus et maiori. Vide si quis Concessis premissis, negetur Conseq.ia, potest stari per reducu. ceteris ad Cesare Bendar. duas Contradictorias arguendo ad impossibile Conseq.ia ad impossibile antecedens modi: p. voluntas aliqua predeterata. ad actum amandi het. potestatem ad faciendum, que actus amandi ponatur a parte rei: d. per te actum amandi pnt a parte rei, Cons e, ac predeterata. actus influere in actum amandi: pro voluntas aliqua predeterata, ad actum amandi het. potestatem ang. ad faciendum, que predeterata. actus influat in actum amandi. Que Cons. opponitur Contrarie cy minori Cesare in prima syllogo. Et quod hic requiritur Contrarie maiori in minori, est in Barij, ut colligerati patebit.

Restat ostendere veritatem premissarum illius syllogi. Et in primis maior videtur manifesta: cy actualis influxus predeterata in actum amandi a distinguatur ab actuali influxu voluntatis: tamquid predeterata actus influere, Cons e, ac voluntas ut predeterata actus influere: voluntas autem ut predeterata actus influere in actum amandi, identificatur cy actione amandi, tamquid, ac influit in illo per alium actum: p. Cons e. creatu. actum amandi existere apparenter, ac physice. predeterata. actus influere in actum amandi, et e Quesito Cons, etia. Minor vero sic ptr: physice. predeterata non potest influere actu in actum amandi existit e, C. physice predeterata. ad existere, C. ad illo cy existente de requisito actum amandi: d. nulla voluntas predeterata. ad actum amandi het. potestatem ad faciendum pne existat physice predeterata, C. ne ad illo cy existente requiratur actus amandi: p. nulla voluntas predeterata ad actum amandi het. potestatem ad faciendum, pne physice. predeterata. actus influat in actum amandi. Ad sub alium rnis. forte opponetur. Voluntas predeterata ad actum amandi nulla het. potestatem ad impediendum existentiam amati: p. ex libere, ad Deum amat. Conseq.a e euidens. ptr. ans: voluntas predeterata. ad actum amandi cy het. potestatem ad impediendum influxum partium predeterata in actum amandi

d. hic influxus e. ipsa actio amandi; so. voluntas predetrata. ad actum amandi nulla hab. potestas ad impediendu actum amandi, illum ir. per pecca: quia alle influxus partiales nihil aliud e, qm dependa actus amandi a predetrane: hec aut dependa e. ipsamet actio, que sicut per se ipm e dependa a voluntate ita iuxta diversas e. dependa a predetrare. Hoc modo dicitur: impedire influxu partiu predetranu, e. l facere, ne existat predetrao, hoc ad ipm existente sequatur actio: qm ex hac. a. e. alius modus impediendi influxu cae. d. voluntas predetrata. ad actum amandi nulla hebet potestas ad faciendu ne existat predetrao: nulla ut ad faciendu, ne ad ipm existente sequatur actio: so. voluntas predetrata. ad actum amandi nulla hab. potestas ad impediendu influxu partiu predetranu in actu egredi.

Denique arguuntur. Quando voluntas predetrata ad substantiam amoris est pot. eq tunc ir. libere, d. Necessario omittere amore. Voluntas predetrata ad substantiam amandi nulla habet potestas ad faciendu, ut existat actio amandi: go ir. libere, d. necessario omittit amore. Hic aut: voluntas predetrata ad substantiam amoris, nequit facere, ut actio amandi dicatur ex predetrane. amore ergo d. actum amandi existere e. actum amandi dicitur ex predetrane amoris: so. voluntas predetrata ad substantiam amoris nequit facere, ut actio amandi existat.

Item videtur dare: aliquid existere actum amandi e. dicitur ex voluntate predetrata. ad amandu, et hoc e. dicitur ex predetrane. Item ens, qm actio amandi e. dicitur ens ut ens, et ex obiu. eventualiter prerequisito ipsi dicitur, in qua parte dicitur predetrao. amoris. Ita amore: voluntas predetrata ad substantiam amoris, ir. pt. facere ut predetrao. amoris dicatur ex actione amandi: so. nec pt. facere ut actio amandi dicatur ex amore amoris. Inter Deum et creaturam quia alle diuntur differunt penes diuersos actus, et patuit. Hic aut: voluntas predetrata ad substantiam amoris, necessario, et absque sua libertate caret predetrane. amoris, nec alle potestas, vel libertas sua ad querere, d'alle pot. habet facultatem ad faciendu, ut fra, quia necessario et absque sua libertate caret, et qm ex libertate sua nequit acquirere, dicitur ex aliquando ut videtur manifestu. so. voluntas predetrata ad substantiam amoris nequit facere, ut predetrao amoris dicatur ex actione amandi.

Sect. 3ª

Explicatur decretu quo omnipotentia applicatur ad concurrendum cum causis liberis.

Ex dictis colligitur omnipotentiam applicari ad concurrendum cum voluntate nra. ad actus liberos per decretum indifferens, id est, per decretum ita amandi concurrendi simultaneum ad actus honestos amoris, ipsi ut ponit Scotus cum cæteris actus pulchre aut ejusmodi. Decretum autem hoc breviter explicandum. Dico 1º. illud decretum dicitur liberum, quo Deus nolit concurrere ad actus sub ratione, quod voluntas non vult; et quo facto prius non erat. Sicut concursus voluntatis quo concurrit Deus ad quem amat aliquid rationale, debet expectare postquam rationale amandum, interpretat rationem et quod sit necessarium, ut concurrente creatura, concurrat Deus, ne pugnet hunc tendere libere in rem amatam sub ratione amandum creatura. Ita cum necessario requirunt a Deo amari libere: et ratio est, quia decretum liberum rationale, cum sit prudentissimum supponit potuisse eligere oppositum, ac plane supponit potuisse Deum ponere rationale non amandum: quia aliquin non haberet se liberum ad ponendum illud, supposita ratione, quandoquidem ad id esset ex se determinatum necessitatem.

Modus ita explicandi mihi videtur D. Suarez: D. Augustinus dixit illud decretum esse pium, et liberum. Rationale, quasi rationale, quatenus autem applicet omnipotentiam ad concurrendum cum voluntate creata, ut ita D. Thomas potius videtur docere debeat ad influendum in hunc actum pro illo tempore ac si esset rationale, ut rationale legerit Eximius Doctor lib. 2. de Concursu Dei c. 44, an. 5, et Durandus 2. de Gratia. c. 2. a. 16 in fine, et lib. 5 dignitatis c. 23, an. 3.

Decretum igitur liberum est Dei per decretum concurrendi, cum voluntate nra. ad actum liberum honestum absolute amare existentem illum concursum, ac plures existentes hujusmodi, ut potest inducendo ab illo: quatenus absolute amare omnino rationale. Dei rationale: et tamen quatenus sunt casu amandi efficaciter in quo videtur semper Suarez negare Deum per decretum concurrendi amare absolute actum

per illud decretu, quanty e. ex se mutt, ut voluntat creata operetur actu bonu
ty, ad quy habet ausaliu: ꝯ tamen mutt, ut operetur libere, illud decretu ma
net expeditu, ut ꝯ. divina voluntas [illegible] cu car.ª actib. q.ª libertas
se ut efficax ad [illegible] omnipoꝯ. arbitriu creatu, et inducendu illu per qu
quy, ad tamen ad inducendu decretu simultaneu, hic ex se ut identificetur
cu decretu voluntatis debet existere ꝯ. cuiꝰ divina, nec ab alio, quy absqꝫ
ꝯ. ut exercitio decretu. E. itaque Deus ut illiꝰ decreti sua perantꝰ divina
ne ad actu amoru ꝯ. ut per ipsu store requeat, ꝑ. voluntat decret
amare, d. unice intendu ut ipsi voluenti ut divina sit effectu.
Decendu e 2º decretu preparatu omnipoꝯ. p. ee. divinchaw, q.ª alteru ex
tremu voluntatis e peccatoru; quia si Deus diuinchaw amaret
decretu esteriu ad actu bonu, t. malu, nelletu quantu e. ex se alteru existe
diuinchaw; quantu e. ex se nellet existere actu bonu, t. malu, stequentatu
ꝯ. Hinc diuinchaw nelle existeꝫ. actoꝝ malꝝ; ut autem diuinchaw
dimpletur per pontu cuiuꝰ ex extremu uege amatꝰ: requiruat aut ꝯ.
voluntas, qua dimpleatur per pontu actoꝝ peccatoru. Quapter hoc in
ceru preparandu omnipoa. per decretu unicu emanu decretu ad actu bonu,
et car.ª ois impedimenti ad actu malu, ita tamen ut in illu decretu sit tem
dat, quantu e. ex se, et relinquendu eiuꝰ decretu voluntati, in carentia
aliu impedimentu tendat efficaciter ꝯ. inducendu. Ng hoc igitur, ꝺ. Deus
uelit ꝺ decere voluntate, ꝯ. Petre requiruat sufficiens ad honeste, t.
pace operandu, uelit alii [illegible] suu omnipoꝯ cu ꝺ. ad utrumꝫ ex
tremu, per hoc preceptu, ꝺ. haberet decretu liberu, quo amaret exteriu actu
bonu, et car.ª ois impedimenti ad actu malu.
Ubi utrumꝫ exteriu libertate e. positiua, et honestu cum licet alteru sit
ꝺ differentiꝫ poterit Deus parare decretu per decretu diuinchaw, quo nellet
decurrere ad unu, t ꝺ alteru ꝑ. voluntate. Ubi aut duntaxat unu extre
mu e. positiuu, et honestu, alteru uero pure negatiuu, admittendo prohib.
mentu liberu, tunc paret decretu amandu, quantu e. ex se existeꝫ. actu
honestu per decretu, ꝺ. hec absolutu. ut efficaciu nec ab inicio. ꝯ. impeas,
ꝺ. sufficiens, ut voluntas operetur si nellet. Ng per hoc preceptu, ꝺ. Deus
hoc decretu voluntatis maneat expedita ad parendu illu actu, t. ad illu pure
omittendu.

30

D. Ogarius quod Deus det si vny extremy vt peccatory, et altery pure negatiuy, aumery si Deus ealy nebuet omnipo ad peccandy, et ad pure omittendy peccaty? Ex primis reo. negando suppoy: q.ª impoba. e, DEy dferre hn. potestatem ad peccandy, quin dferat potestatem ad honeste operandy: 2y tñs actus 1.º debet poterit a DEo poter aliquo acty 2.º ut finy: implicat aliquy acty peccaminosy ee. finy potestatis peccandi; hoc ey eventualiter ordinetur ad carentiam peccaty: po. finy illiusmodi pog. debet ee. aliquis actus pertinens oppositus peccato. 2.º admisso illo casu reo. tunc applicari sufficienter omnipog. per hoc precise, qd. DEus dicitur hn. potestatem sufficientem ad peccandum, l. honeste operandy; habeatque decretum Dominandi ey voluntarie ad illyac ey positiuy indifferentes ey peccati: 2y hoc ipso nulli, ut libere omittat pure actus peccaminosy; subinde ipy ei permittit, et ad illy dirigendy applicat suy omnipog.

D. ob. ex P. Dorat d. 14. n. 70. sto Thoma, DEy applicare suy omnipog. per decretum inefficax fraliter amanf Deum ad actus peccati. R. dedecet DEy velle fraliter, qd. a. dedecet ipy operari. Et a. dedecet DEy fraliter, et immediate operari actiony malij: ga quia velle fraliter illy. Obiet. 1.º l. DEy Deum velle ung ey creaturam ad peccandy e malij ipius, l. bony: si malij, po. deberet; si bony, poterit po. esse, esset velle Deum velle, quo bony e. ipius. Obiet. 2.º bony e. DEo, imo necessariy detente creatura ipy Deum velle; id ey exigit et dfgnd.ª a creatura, ut detente, et exaltat. ee. prima; po. detente velle creatura ad peccandy, bony, et necessariy e. DEo Deum velle ad peccandy; po. poterit DEus velle fraliter illy Deum, modo quo ich bonus, et necessariy; po. poterit velle fraliter Deum velle ad peccandy, detente. vide illud infra tate.

D. 2.º ga DEy inefficaciter velle ad actus peccati e DEy inefficaciter velle ut excitat Deum in actus peccati: at illy Deum existere e. existere actiony peccaminosy, ut potest ex dictis: po DEy inefficaciter velle Deum velle ad actus peccati e. DEy inefficaciter velle, ut actio peccaminosa existat; hoc autem nec inefficaciter pt. DEus velle, aliquis ponet efficaciter, si semel efficaciter decreta opponeretur ey libertate, ut dixi DEus peremptum, 2y D. Thomas plant predictus ad actus peccati fecere DEy autorg peccatis po. etta.

Ad argus reo. potuisse a. dedecere DEy fraliter, et immediate operari ad

malg, q.ª hoc operetur quare denarg. auctuntate creata, et pquare ut cae.
sine qua n. existeret illa actio, nullo aut pacto, ut caa. aut existat: unde
aute Concurrendi modo imolucitur car.ª S. voluntatis antiq. quae Deus adhuc
ineffaciter amet existag illius actionis, et imolucitur decretg de offerendo eis
ij ad actg malg, ut omnino pendeat in existag. illius S. uice in exis
tag. Concurrus ad actg n. malg. Pone in tra. distinguendo e. maur: q. de
decet nellet, id q.d. q. dedecet operari pquare ut caa, sine qua n., sed dal
to pacto ut caa. aut, ergo maur.g; id q.d. q. dedecet operari, ut caa. aut
sit, Concedo: et in eodg casu destructa omnino, ergo Conc.
Qd 3.d Obiect. Deus Concurrere ad actg peccati nec ee. bong, nec ee. ma
lg ipsi Deo; ee. tamen malg eag ratg, ut volo e, ac pinde ee. malg simi
liter: q.d Deus Concurrere ad actg peccati q. e, ac voluntate Concurrere, ac
pinde eag, ac voluntate peccare, et hoc sufficere, ne ponit adhuc efficaciter
nelle existag. illius Concursus: etag. licet bong sit Deus offerendo eis
Concursg ad actg peccati, malg tamen e, q.d. illud ne ipse exhibeat, et pos
reat id aequat Orbi ipsi Deo, de voluntate quae e caa. aut Deus in
actu 2.o Concurrat, potuit ad actg peccati, quae ab actg expulsiue.
Ad 2.d Obiect. Deus; n. ee. bong simpliciter, et absolute, q.d. Deus actu Concurrat
ad actiones peccaminosg, q.ª Deus Concurrere e. peccata existere, et n. e. bong,
q.d. peccata existat q.ª aute sit necessarium Deus Concurrere ex supone, q.ª eo
ipso ut agit denegat ab e. q.d. Deus Concurrere sit bong bonitate ipsius Dei
ad extra: ita licet id, q.d. simpliciter, et absolute e necessarium, hoc ipso
sit bong: tu tamen id, q.d e. necessarium solg ex supone Decreti, inducendo ha
bitg: ita etia e. necessarium, q.d existat peccatg ex supone, q.d voluntar
re decret. ad transgrediendg precepta, (tamen hac necessitate n. agunt bona
tem in peccando. Itaque illa necessitas solg agunt bonitatem ipsius necessitatis
ejusq, quae datur, ut Concursus voluntate, Concurrat Deus, quae necessitas Dei
nequaquam ad omnipotentiam, ut Concursus voluntatg creatg talis actus ut dal potest operari
ne quit Deus, q illa simul Concurrat.
Multa ff. quae magnus Doctor apposite opponit Doctrinae a S. Th.a Doctrina decreta
indiffa. t. 2 in t. 3 q. 49. a. 5. art. 3.o Ea syllabi expendere operosum fo
ret, et inutile; plerasq, omnium ex nostra intelligentia pro. Doctrinae ita vero
facile soluet, qui ista pre oculis habeat. S. Jo. Chrysostomi e. decreti illud

32.

indifferens, quo. Deus quanty e. ex se paratus e. concurrere ad omnem, & cuiuscunq; rem ad volitum, & quotiens & quando ad aliq. voluntate creaturę ordinatam de se ad aliq. ex illis, & quidq; per aliquę causalitatę premię ad illum omnipotę ut applicatę per illud decretum; & similiter immediate ad malum et malitiam: quemadmodum habitus detur exercitate ad operandum per actus immediate ordinatos ad ipsum, & quę per actus proprios, quos illi velut exercet ad exhibendum suum concursum. Quare cum actus indeterminatus ordinatur a tota. voluntate, et ad omnem applicata decreto indifferenti. Cetery q. a tota. voluntate ordinatur, ut applicatio eligenti illum actum pro opportuno ab eo ante decretum ut applicando, indifferenter applicabilis hanc voluntatem, potuerit hoc quia deinde omnipotens ad concursum ordinato. in hunc actum pro illo. Recille concurrendo omnipotens, in concurrendo pro aliquo imperfecto in illo, q. ortum ex libertate dei tunc, qua voluit velle quare hanc in mente sua, et ad concurrendo ad talem actum, qui pro ratione ipsius hominis.

Item. Quia. contrarium operantem Cetery habens voluntatem Dei, et libere operans contra voluntatem voluntatis: dicamus tunc quando: ex voluntate tota. Decreti. voluntatem dei in volens et voluntatis tali actui q. ut efficiens actui pro tunc ex. tunc ex decreto: Potuit q. libere voluntatem voluntatis quia tunc; quia ex decreto. esse: libertatis dictum actui pro illo, mere et immediate e. a Deo ut dictum e. q. ut efficiens. Et hunc modum decreti pręcipue deceptio adversariorum Pręsentium. Pro ejus ex ergo obiectibus remissis in Tabulam ad hunc art. 13. dic 354. Pręcipue ad secundum Arm. deceptio in eo vita est. voluerit, ad existimant liberi dicunt, quę non negamus Deo ut predeterminante, et decedente arbitrio predeterminante, ee. simpliciter concursu aliquo, non actu quando, non pro actu actionis mere a sola creatura.

2. Notandy e. absurdy dicimus ex dd. supposita primum inferius. ad utrum. extremum, posse voluntatem tota. se ipso Deitate. ad hunc actum pro illo, etq. facta illa suppone. Deum requiescat ipso Deitate. Ne quidem potentia immobilis decreti Dei de a. determinate voluntate ad hunc actum pro illo. d. eq relinquendi in manu Dei sui: q. immobilis decreti in cuius Deus e. sanctus concurrere ad omnem, & cuiuscunq; voluntatis: requisitum actus Dei ee. potest concurrere ex voluntate ad omnem, et q. in nemine quodlibet suum preparationis ex se illi efficaciter detur. ad a. omnibus predeterminando

st. ad obj: ut ex inquit Exiensis Sc. lib. S. dist. 22. a. 23. qu. 2.
qui dicat Deus ee. paratus ad dandu, l. sapiendu, gr. ex re absoluta decre
to statuit qu. dare, l. ac. facere? in illo aut eventu prędeterat voluntas
d obligatex se absoluto decreto nellet efficaciter ac. facere ex ipsa amorz.
jo. ac. esset. paratus ocurrere illa ad amorz, si per ipsu ac. staret, ge
tamen e. necessariu, ut voluntas sit expedita in actu proximo ad amandu, ut
faciliter adveniat, et supra videmus ex Alueldo.

3° notandu e. Quinu Deu simultaneu in se uirtute, seu executione non
dari ac. ee. indifferenti ad utrumqe extremu contradictionis, ut pdictu
fuit ex actione voluntatis. Unde stante in re l. existentia voluntatis
pnti, l. detrahe actio opposita, ita in re sola exurat detrahe. Quinu Deu
simultaneu ad hanc actione, l. Quinu ad oppositu: sola jo. dicitur indiffe
rens Quinu Deu simultaneu existere, seu ut collatu, q. Quinu Quinu ut
ad amorz liberu v. g. offertur per decretu Quinabile ex car. amorz.

Sect. 4.

Solvuntur rao. optima oiu, quę pon. adduci ad pbandu suppta pte indiffra. ad utrumq; in ntra. voluntate requiri decretu prędeterans, ut illa exeat in hunc actu prę illo

Quo e. huiusmodi. Ng si pstitu voluntas e pte indifferens ad actum eliciendu, l. ac. eliciendu, aut amplius requiritur ex pte Dei: jo. facto ē solu
supposit exemplariter tali indifferentia: hinc ergo infertur ultro. actione actu
licite poter, et tamen Deu nō libenter aliqu tempus omittere credit de fa
ciendu, ut ponantur agenti res, gr. videant ea Dei eial dominu. Sequela pb.
quia ultra d. exemplia indifferentia, et potestate pte ex pte Dei nulla
voluntas ac. Quinendi ex ullibet alio ex istis potestatibus correspondet una
actio libera eventaliter ponenda illa detrahe. indiffra, et impotentiae
ad alia: jo. istis exeat actione potes, et ac. Dei. Ergo quia in Deu
non voluntas ac. Quinendi ex auxilio, et indiffra ng p. ig ac. licet duodu

ad faciendum ut existat ℣ actus ℟ exercitus aliqua illi indifferens nec hoc ipso facere (attendendo simul ex Suarez ℟ aliud absolutum q. hoc ipso ut quidquid ad exercitium actionis sibi correspondentis, ita ante ad exercitium actionis correspondentis auxilio ℣ voluntatis semper, atque attendendo precise auxilium ℣ ex quo quidem voluntas ita. necessario, ut pervenit liquet

Rebat. aliquis: recedit a. absolute ita. Media respondentia indifferenti auxilium ℣ sufficientem pt. ista. voluntas ea frequenter facere, ut existat actus ℟ illi correspondens; ita hoc ipso posse facere ℣, quia ex eodem ipso ex quo voluntas ista. pt. se ipsa determinare. D. C. q. ita Media e. libera subiecta, a. ante Med. Potest licet respondere q. indifferenti ad utrumque posset voluntas ista libere facere, ut existat actus, cuius contrarium respondentia ista. Media et ex Dei impedire: hoc tamen requirit facere Deus ex suo libito, no. supposita illa indifferentia, ut ipse a. exercet libertatem, nec modo lib. occurrit ad hunc actum. Potest licet ex ista Med. Deo efficaciter auxilium operatur in voluntate ista. potestas aut. lib. ad se determinandi ex illo: a. tamen (tamen) conatur potentia lib. Dei ad faciendum, ut voluntas determinet ex ipsa. ita Iude falsum e. existere pot. liberum ex pte. Dei in eodem instanti no. in quo existit ex pte. voluntatis.

Ergo a. no. sequela a. est absurda, si semel actus lib. habeat evidentiam illi genitam ab determinante indifferentia, ita ut hac semota maneatur et illa. Ad perfectum Dei spectat, q. potuit relinquere creat. liberam in causa deficiendi implicat autem creat. sic relinqui. et tamen adhuc indipere praedeterminatio decreto: ut ejus inquit Sapientissimus Bellarmin lib. 4. de grat. et lib. arbitrio c. 11. quomodo relinquatur in causa deficiendi, quae in ejus actionibus sunt determinatur ab alio, cui resistere nullo modo pt. Dicit, si sit actus lib. habeat. illa allegans, q. ex illa, et caus. libertatis evidenter infertur sequela. C. in hac absoluta absentia vel potius negatione e. allegat. actionis, quae est libertatis, quae evidenti explicatur. C. ad libertatem requiri, q. actus sit determinatus ab alio, exercens suas agendi, atque auctoritatis scripturae, et PP. quos addunt P. Suarez lib. 3. de grat. c. 43, et 44. Gregorii D. Thom. sufficiat modo unum eius testimonium ex 2. distinc. 39. q. 1. art. 1. in corp. ipsa ea voluntas indifferens e. ad plura, q. pot. determinari exeat in hunc actum, et nulla ex e. ab alio determinetur, q. ad ipsa voluntate.

propter absurditat. que appar. in ille vera posset aliqua defendere actio
ng liberg in creata p. cc. eventualiter liberg, q. ex hac eventuali libertate in
ferri ille allegat. actionis, et ex hac colligitur poss. cc. actiu liberg,
cuius exist. pugnaret DEum infallibiliter obtinere. Si autē negetur libertas
eventualis, hoc absurdū p. sequitur: q. si DEus videt voluntatē pure et
liē a indifferenti p. querendū, quamuis ex hac supone. nequeat facere,
ut libere ponat actionē a, ut tamen facere, ut saltē ponat necessario omni
ig subtrahendo cogitationē, et circunst. retractantes, et relinquendo precisas
cogitationē inutilitatis ng voluntatis ora, ubi ail lēt. retrahens ab amore ibi, et
lēt. cogitationē inutilitatis, necessario in illud fertur, et hac de causa motus ē pro
pri ut necessario, q. antequā rao. adverteret malitiā obiecti, ut deles
tabilis, necessario afficitur erga ipsū

Dicer. hac via p. evitari inconvenū; ng valet pole. erit, aliqua actio
ng honesta existere libē quā DEus potest facere, et libē existat p. absurdū
quide ee. p. posse sufficienter movere voluntatē ad ponendū illā actionē
libē absurdū tamen p. ee, pō p. posset efficaciter movere, et existat libe
re: q. ex hypothesi, q. videat voluntatē p. electionē actionis a, et relinquere
tur ng prime indiffra. dō ng p. dicendū, p. e. absurdū, q. relinquendo
illā ng tali indiffra, nequeat facere, ut ponat ng, licest absurdū videatur
q. nequeat id absolute facere, q. absurdū reputatur, si actio a, ut esset
haliter allegata illi indiffra. sub qua per hyp. videt DEus precedat p.
futurō

Ad rationē pro illā requnt alterā duobus necessariō dicendū: primum ē
actionē liberā per accidens ee. liberā, ut valeat p. habere allegata dō talis
quidē actus p. indifferentiā, id. aptitudinē, ut queret ab aliquo alio exis
tē, magis et magis procedentibus in illā actionē usque ad ultimū actū, liberē
ng hoc 2m. dicatur, facile ut defendi impōt ee. eventū, in quo DEus
ut prime potest facere, ut existat illa actio libē q. ea ut ponit deter
minere ut p. videatur futura sub actu p. a, et possit abstinere, ut p.
videatur futura sub b, et sic de singulis; abstinere tamen p. potest,
ut Deus videatur futura sub a, nec sub b. aut aliquo alio existente ut
metē. abstinere nequit, ut voluntatē p. videatur libē. Quarenda requisita causalitatis
ng in quo quoque instantis reorū, et divisis pt. ad causam liberā pertinere.

Sect. 5a

Speciali titulo repugnat Deū videre peccata in decreto.

Hoc e. aliud caput efficacissimū impugnandi sententiā predestinatorū. Deus videt infallibiliter peccā futa, et tñ. ille n. videt in decreto, ergo permittendo. decretū n. e. fa. reā. videndi futā lib. Ptr. contra. Ca. decretū permittendi peccati ponitur primū. pro. peccandi: n. pt. ex intelligi hoc. pt. ex pediri ad faciendū peccatū, q. Deus illi n. permittit: pro. aut primū peccandi requirit aliquid per aliquid exentialiter ordinē ex peccato: etiam si chymera n. dicatur ex peccato, ut dicitur per aliquid exentialiter ordinē ex existēa. peccati: ac per Deū precipiendi illi ne faciat, ergo ageret chymera: pro. decretū permittendi peccatū n. e exentialiter ordinē ex peccato, ac ppterea in illo ponit istud infallibiliter cognosci. D. ut modum adversarior impugnemus, videamus, quomodo explicent decretū, in quo Deus cognoscit peccata.

Fr. Mgr. Ioan. a S. Thoma t. 1. in 1am p. d. 49. art. 3. pag. 599, et cum eo Iouet d. 4. de tha. art. 6, et alij coter. asserunt peccata, quanty ad ea, q. pertinent, et deffectū e. cognosci a Deo in decreto permittendi: ex. c. ad id, q. entitatiue e. cognosci in decreto. Quatenus ponitur ex antimodo actū peccati: permissiue ergo, id e, suspensiue auxilij efficacis ad exercendū peccatū intellectū ordinem habere ex deffectu peccati, sicut suspensio auxilij ordinatur ex antecedente: nec ee. inconueniens, q. in his defectibus reperiantur ghibus leat. Ordinem per se ex quo deffectus, ea q. unica ratio. a deffinendi sit ab extrico. sistentante, sicut unica ratio. n. decidendi ordinē exhibet ex. Ordinem. dimra: et sic suspensiue auxilij sistentanei ee. sufficiens ratio cognoscendi deffectū in ea. defectibili, et operante.

Hanc sententiā, quatenus asserunt predestinare ad actū peccati, postquam ergo probo: quia ex his cognitis ex ordine 1o. ad 1. permissio peccati, seu de negato auxilio efficaci ad ipsum vitandū, observandumq. precepta, et actus ordinē ex existēa. ipsius peccati, [di. vi 1am p. decreti regardi negato efficacis ad vitandū peccatū e decretū predestinandi ad actū peccati, positi

distinguunt ibi duplex decretu. Si 2m po. in rerum ordine decreti permitten
tis peccatu, pt. Deus habere decretu efficax ad predeterminandu ad actu peccati:
ac inde in decretu permittente peccatu, pt. Deus distinguit car.ª actu peccati et
per ordinem car.ª malitie fralis. Imo ric, d. in decreto ordinis ex car.ª malitie
inquit Deus infallibiliter cognoscere malitia, ut per se e. manifestu: po. in
decreto permittente peccatu inquit Deus cognoscere infallibiliter malitia
peccati, seu peccatu ptis ad id, pd. dicit de priuatione, et effectu.

2º. ea implicat Deus in decreto permittente peccatu cognoscere infallibiliter
id, ptis ad priuatione, et effectu, quin concurrat ptis ad entitatu actus, exinde
illa resultat: po. fruitur ponunt aliu decretu p. cognoscendo peccata ptis
ad entitatu actus. Ter. ant: q. implicat Deus videre ut existentia p. sua decreta
negatiua primaria. essentialiter fluentia ab actu peccati, quin ipsum videat
seu percipiat.

3º. inquit Deus in. permittit sufficienter peccatu per hoc probatur, q. licet de
cretu efficax requisitu pro efficaci ad eliciendu peccatu, n. insuper per hoc
licet decretu precedendi gratia sufficiens, quibusque tribuendi gratiae po
sitiuas ad peccandu: ni ens ingeret pos ad peccandu, peccatu in. permittet
si potuit impediret: po. Deus permittit peccatu per decretu, quo efficit homi.
nes pos. ad peccandu: atqui ejusmodi decretu inquit Deus essentiale
ter ens existens peccati: po. decretu permittens homi peccatu inquit Deus
ens existens peccati: po. hec inquit in illo infallibiliter cognoscit. Ter.
Antec: ens intuentes ultra rectu pt. Deus inducere car.ª peccati ens ptis poa. pe
candi, ita et ens ut ens, a quo per se dependet talis poa: ens existit.
Deus inducere exercitiu pos ens poa, e. illud Deus inducere ens ordine caus a quibus
essentialiter pendet poa: ac inde ponit ens existit. e. ponit actu: d. poa.
ptis peccandi essentialiter pendet a decretu divino tribuente illi pos, p. eo
quod actu Deus inducere car.ª peccati ens decr.ª essentia pendente pos. peccandi: ne
quit actu Deus inducere car.ª peccati ens decr.ª essentialiter Deus ens existens peccati:
ita decretu essentiam homi. ptis pos. ad peccandu inquit Deus essentialiter
ens existens peccati.

Vide Aluarez d. 11. de auxi et lib. 3 cap. c. 5. n. 11, et Denis lib. ult. cap.
Secundo edidit D. P. Herice c. 11. n. 9. docet Deus certo, et infallibiliter co
gnoscere peccata futura in decreto, quo statuit permittere peccata. Sic

rondo auxilij efficax ad illud vitandy, et in dec.° quo statuit Mouere vo
luntatē ad entitatē peccati, quatenus actus e. D. Q.° q.° frustra videtur ponit
duplex decretū; implicet em Dūs efficaciter velle premouere voluntatē ad
actū peccati, quin per hoc ipsum decretū velit dare illi auxilij efficax
ad vitandū talē actū: sequit em existere actū peccati ē. a. existere actū
vitandi eius existēs: sta velle efficaciter premouere ad t.m e. nolle pre
mouere ad z.m p.o eodē decreto premouet Deus ad actū peccati, et ne
gat premotionē, ac inde prox. efficace ad actū bonū oppositū.

Dicēs. Prius decretū predetrahendi ad actū peccati eventaliter supponere de
cretū negandi prox. efficax ad vitandū peccatū; et potest a. ee. ēē
virtualiter in illo. Q. D.r quia hec presupposita prima facie: Arguitur
aduers. sentiā. postquā actuantur intelligitur p.r exequita ad obseruandū
precepta per actū bonū, l. illud malandi per actū malū, e. Deus p.r ex
pedita, ut hanc indiffer. detret. ad hoc extremū, l. ad illudiga st. indi
ffer. stat pōt illā indiffer. Negare decretū predetrendi ad actū peccati, quin
ut precesso, ut ante illud precedat decretū negandi prox efficax ad actū
bonū. Contra 2.m Deus per simplicē intelligentiā videt aduers. conditionatū
vt a. ponat, ut inde sequitur redderet. ad actū peccati, quin ipse leat. decretū
ēē predetrendi. Quarto inde hoc decretū eventaliter excludere prox. effi
cax ad actū oppositū: p.o inde necessario a. ēē. ēē excludi per aliud
decretū q.° extremū e. decretū predetrendi ad actū peccati. 2.o inde
t.m decretū ēē superfluū, q.° extremū e. 2.m ac ipsum se a. ponē vel
utrumque habere: q.° superfluens Deo repugnat eventaliter: l. velle inde
a. ēē. necesse excludere quid prox. efficax ad actū bonū per aliud decre
tū q.° extremū e. decretū predetrendi ad actū malū.

Ex his colligitur predetrahentes irreverenter Deū conuincere peccē in dec.° pri
mum ergo ad afferendū hoc decretū ēē virtualiter in dec.° predetrendi ad
actū peccati. Ego tandē fateor Trust d. 8. de voluntē. a. 2.m; vtriusque per
missionē peccati a. nolo importare denegatā auxilij efficacis, d. ergo decretū
influendi per modū cā. ponē in malē. peccati. Hoc autē quo ut ebrius
dy ebr. t.m q.° perinde dicta e, Deū permittere malum peccati illi homi, qui
ipse dedit. ad faciendū actū eg intellectualem affirmati ac dicere tyrannū pri
mittere servo homi, qui ipse sua spada ejugulat. 2.o ex Scripta permissionē

ng ut inquit S. Tho. in 4. distinc. 40. q. 1. art. 2. in fine corp. Secun-
do respicit pog. carentia ad vnum oppositum se habentis; vnde decem prae-
cepta Dei pertinent ad primum 2i. eg. Ge decreti permittitur peccata de
bet reuocare pog. indifferentia ad peccata, et recta operari, ut hec ee. ponit
2i. illud decreti. Et recte opinio. ee. inquit 2i. decreti predestinat ad acta
peccati, eg ut ei animo opponitur. go. decreti predestinat ad acta peccati
e permittio peccati.

go. q. Dur per decreti permittendo culpg hoi inquit ipsi detrahere ad culpandu
culpg, q. 2. Secundo per minime se hoi. illum ad cuius existig. detrat homo ad
culpg pertinentig: go. ett. Phr. minor a priori. q. homo culpg ignare e. homo libe
facere acta, que cognouit ee. malu, et phibit. d. Dur per decreti predestinat
acta peccati detrat homo, ett libe facere acta, que cognouit ee. malu, et phibit.
go. ett.

Phr. apparet: q. l. hoc. predetrahet ad acta peccati ex detrahet ad gnendu malitia,
q. 2. ut 3i. go Dur predestinat ad acta peccati detrat homo. ad gnendu mali
tia, ac inde sequit. per mutat. 2i. 2i. go. hoc. ut predetrahet ad acta peccati ex
detrahet indifferentia ad gnendu, l. ex. gnendu malitia: go. ipsi relinquit se predestinat
ad non Cuiungere carentia malitie, siquidem sub ea ratione, qua non indifferentia
relinquit existentia, et non Cuiungere. Quia actus ex. indicat cuiusmodi
actus potest Cuiungere carentia malitie ex se ipse ut predetrahet ad acta peccati:
ita non ett. Cuiungere carentia frequentius ex arth. intelligebatur ipsi inferentia.
Phr. indiffra. substantiali ad gnendu, l. ex. gnendu malitia peccati communiter
et inmediate ergo ac indiffra. ad gnendu, l. ex. gnendu actus phibiti. go. ergo ex. ut
indifferenter detrahet unu indiffrs, ac detrahit aliquis d. Dur predestinat ad acta peccati
patet, ut voluntas detinet indiffrs, quia ket ad gnendu, l. ex. gnendu actus pec
cati: go. etiq facit, ut detinet indiffrs, quia ket ad gnendu, l. ex. gnendu mali
tia, l. tunc ex. facit, ut detinet illu indiffrs. per ex. positiua malitia; go. facit
ut detinet. per positiua malitie, ac inde facit, ut ponat malitia, gd. e. face
re, ut peccet. Phr. manif. arguit: q. voluntas externa e. potens facere ut ens
sit malitia peccati communis, quatenus e. potens facere, ut existat actus
habitus, qui e. medius unius ad illa malitia: exteriusque e. potens mutare
illa, quatenus ff. mutare actu, ad que sequitur: igitur ens bullu ket potentia
ad faciendu, ne ponatur malitie ex suppone, gd. sit positiue actui: go. externa

e. potens facere, ne peccet malitia, quatenus e. potens facere ne peccet actus: jo. n. alig hēt indiffa ad ponendū (malitia, licet illa, quā hēt ad ponendum jo. n. e. ch. duplex indiffa, d. unica virtualiter indeliberata, vno et indeliberato liter per receptū extra. cū fundamento in re.

Oppetur: decretū permittens peccata, permittit acta peccata: d. decretū prædet ad acta peccata n. permittit acta peccata: jo. decretū permittens peccata n. prædet. ad acta peccati. Minor e. certa, q. n. actus, ad quē prædeterminat permittens het Deus faciendo, ut voluntas illa faciat, et n. vltra permittendo, fiat. Pr. maior. Decretū permittens peccata ō permittit, qđ. Deus quē, et vltra ē habet, Deus acta quē, et vltra habet acta peccata: jo. decretū permittens peccata, permittit acta peccata. Maior videtur perspicua, q. ō Deus vltra tat permittit, qđ. vltra ut fiat a voluntate. 2a. præcepta, et leges Diuinæ, l. p. tamen transf. ō acta sint fieri p. leges, qđ. habet per legē ō determinatē, qđ. per istas regulas. Minor inadetur: q. ō vltra Deus vltra habet, q. ad hoīe. vitari ff. quatenus ab eo vitari ff. actus illa infallibiliter afferens, quatenus malitia habet, quatenus habet acta illa infallibiliter afferens: jo. acta et vltra habet, licet habeat per malitia.

Pr. Q. Deus quē permittit hoīe. peccare, qđ. quē præcipit, ut hoc. vitet: d. quē præcipit, ut vitet acta peccata: jo. quē permittit acta peccata, Pr. Deus quē præcipit, ut hoc. vitet malitia peccati; d. n. præcipit ut vitet malitia n. vitando acta; siquidē vitare malitia vitando acta e. chymera, vt chymera n. præcipit: jo. præcipit, ut vitet malitia vitando acta; d. vitare malitia vitando acta fabricare e. ido acuitare acta: jo quē præcipit, ut vitet acta. Ex quo sequitur inferior Dei esse efficaciter n. amare eum illius actus, q. requiruat Dei efficaciter velle, ut hoc aliquid faciat, et vltra illi præcipere, ut hoc quē primitat.

Sect. 6.

Impugnatur alia efficacitatis. predeterm. ad malle. peccati

Hoc vnicū disputatū subuniū vnicā rationē, quā (vbi videtur falsitatis ratione tenus. oppositū. Implicat Deū ee. authorē actus peccati qui fundantis malitia, quæ ut autor malitiæ: d. Deus predeterminat ad actū peccati esset au

Illud actus ut fundans malitiã: ꝯ. cét. author malitiæ. Cꝯ. hoc 2ª nequ
cet repugnare quod debet illud tã. Maior e. perspicua q.ª ut dñt S. Th.
in 2ª. Distinc. 37. q. 2. Ille e. author malitiæ, qui inclinat in actum 2ª
qd. actio definitati subsistat. Th. autem q.ª actus peccati in fundet malitiã qui
fluxit immediate ab omnipotẽ, d. qui exiuit a voluntate creata atque deficiẽte
prædeterm. q. e. author illius, ut exiuit immediate ab omnipotẽ; d. ut exiuit
a voluntate ista, q.ª per prædeterm. a. præmouet omnipotẽ, d. voluntatẽ nõ
cy a.ª aduers. per illã phys. factat, ut faciamus ꝯ. Deus prædeterm. ad
actu peccati cét. auctor illius ut fundantis malitiã.
Prælud. ex parte cãpis Mg. Aluarez, d. tb. de auxil. et lib. 3º. resp. c. 4,
et dem lib. ult. c. 4ª actus peccati q. fundare malitiã qui e. a voluntate
ut efficiente, d. qui e. ab illa ut deficiente; Rey aut q. præmouere voluntatẽ,
ut deficiens, d. præuie ut efficiens. Quæ sunt vñ, quibus Rñ. Thom.
frequenter utuntur, dy dicunt malitiã fialy ee. a voluntate ut ꝑ. deficiente,
ac gñde q. ee. a Deo, q.ª voluntas qua rana, e. caa. prima, aueny in
deficiendo q. subordinatur cæt. prime; actus q. peccati ee a voluntate ut
2º. efficiente, ac gñde debere ee. a Deo, ut ꝑ prædeterm.
Et hanc euasionẽ Suarez, apparo exemply in actu ody Dei exercitatiue
libi, ac malo, et arguitur sic: Deus prædeterm voluntatẽ ad actu ody Dei
q. prædeterm illi præcise, quatenus e. determina actui in genere, d. quate
nus e. determina huius actus in parti: at voluntas quatenus determina odij
Dei exercitatiue liberi, e. caa. deficiens: ꝯ. Deus prædeterm voluntatẽ
ad actu ody Dei exercitatiue liberi, prædeterm. illi, ut cæt. deficiẽti.
Rñ. tamen: q.ª voluntas ista e. caa. deficiens a regula rectæ, dy lib. Dei
præcepti operatur, ut inquit Aluarez loco citato ex 3º. resp. ac gñde
ee. cæt. deficiens in actu ꝑ. e. ee. cæt. potens operari liberẽ q.ª
præcepti superioris. At voluntas quatenus determina ody Dei exercitati
ue liberi e. potens operari libẽ Dei præcepti superioris, q.ª tali illa
reduplicatiua e. potens elicere actu, cuius ratio e. ee. Dei præcepti
superioris: ꝯ. quatenus determina odij Dei e. caa. deficiens.
Præterea ꝑ. Deus efficaciter velens, ut hoc. libe elicat actu exercitatiue
malu, l. qui consonit hic, et nunc ee. malu, efficaciter nolit, ut ille
ly elicat modo cõtrario; d. voluntatẽ libẽ elicere actum

41.

ēēcerthaliter ōnaly, l. acty qui coposuit hiis ex aliis ēē. ōnaly, et ā. elicere illy tamquy cag. deficiens a exodus chymericus: jo. multy ut illy elicat tamquy cae deficiens Cōf. Deo loo. elicat acty peccati tamquy cae. deficiens, qñ libē illy elicuy cognoscit ēē. ōnaly, et ḡbity: ō. Deus prędeterminat ad acty. peccati multi, ut loo. illy elicat cy cognoscat ēē. ōnaly, et ḡbity; jo. multy ut illy elicat tamquy cae. deficiens.

Vltr. Z. Deus prędeterminat ad acty ut ōnary cy malitia frāli, prędeterminat ādy cy ut fundant malitia, et ulterius prędeterminat inclinatiue, ut cag. deficiens; at Deus prędeterminat ad acty ādy Dei ēēaliter liberi prędeterminat ad acty ut ōnary inclinat. jo. et certū Phr. minor: qm ille prędeterminat ad acty ut ōnary cy malitia, qui ē. ōnaly prędeterminat. ad acty, qui ē. ōnary, ō. ad acty ōnary cy malitia: Dei gratia prędeterminat ad illy acty ādy ōnary. facit: cy ōnario illius actus cy malitia ē. specifica diffra. eius: siquidy quatenus actus ādy Dei ēēaliter. ē liberi, et ḡbitatis ēēaliter. ōnary cy malitia, qm ut talis incapax ē. influxus cy car. malitia; Deus actu prędeterminat ad specifica diffrā. illius actus: jo. et ad ōnarium illius cy malitia. Rursus ille ōnatio aliquod pretij positiuy ē: jo. ē. quodlibet creata, ut accidens efficiente, siquidy pretij positiuy creati ut tale ē. effectibile, et quatenus effectibile correspondet cag. efficiens: sub ea aut ōne, qua effectus ē. quidlibet creatum quo a cae. efficiente ēē. ut aduersū a Deo ut prędeterminante.

Vltr. alt. Ille actus ādy quatenus ē. a Deo ut prędeterminante ā. prōcedit a cognitione cy malitia: jo. qui vt dicat ōnarium cy malitia ac simile Deus prędeterminat ad illy ut ōnary cy malitia. Phr. arg: qm ille actus in ē. a Deo ut prędeterminante per hanc prędeterminationem in genere precise, secundū pretia generica actus, in qm ōnarii cy actus liberi boni, et cy in differentijs; eg ut ita correspondet pretio generis prędeterminati: jo. ē. actus Z. pretia differentialia Z. hęc nolunt, l. prędeterminatiue: jo. ē. a Deo, ut intendunt, nec ut simul malitia

Conuelluntur solues. adhiberi solita a Thosty.

Hinc infero perperā Abā Aluarez d. 18. de auxil. n. 22, cum ḡ. dicat formaliter ā. prōcurari ad actus peccati, quatenus actus ē. ḡ. ut dicunt includit ad cag. deficiens deducere Deū prōmouendo ad actus peccati ā. prōmouere ad deficiendū, et si ita hoc ā. prōcurari ad actus qui

e. actus, dicendum tamen ad illg. quod e. talis actus, aliquis libertas elicitas Dei legis, sub qua redduplicare potest habitualiter ad ceg. deficiendo: ad illg. autem ut talis Deus predeterminat: p. et cetera.

Infero 2. quinto eundo d. lib. ult. resp. c. th. excusare Deum a premovendo ad actus peccati a creaturis in peccatis, ex eo q. Deus nullo modo e. caus. deficiens; d. nolo efficiens actus peccatis; etiam hoc casu. volo quod, Deus non deficere per actus peccatis, sed non denominari peccatis: n. quod actus Dei non ee. cag. cum voluntas peccet: ut ejs inquit S. Suarez lib. 3. de praec. th. hoc ipso. videtur ex tria ratio, quia efficaciter facit aliquis actus, qui non pecc. facere n. et facit ejs peccare. Deus autem predeterminat ad actus odij Dei exteriores. liberis, facit ut hoc. faciat actus qui non pecc. facere n. ptis. quod et cetera.

Infero 3. vana ee. illg. distinctio, quia passim ceruntur adversarij asserentes Deum predeterminare ad malum peccati materialiter. sumpti, non autem sumpti formaliter: agnoscit peccati formaliter sumpti e. actus peccati ut fundans malitiam. probatum autem Deum predeterminare ad actus sub hac ratione: quia ens fundat malitiam, quatenus talis ens in specie, et ad illg. ut sic sumpti Deus predeterminat, ens illg. fundat quatenus hoc ens, et quatenus libere elicitus, et Deus predeterminat, ut hoc, et quatenus libere elicitus.

Infero 4. frustra eundo distinguere inter pecc. linea pure physica, alia autem inter asserendo voluntatis peccatis. et cag. 2. efficiendo, et ut prejacentia a libero pure linea physica, ut cag. nolo 1. deficiendo attingere linea moralis. Hoc ejs deficiendo. retinendo n. posse ostendetur 1. quia actus odij Dei eternaliter liber, et malus quatenus talis expectat ad linea moralis: voluntas autem pura, quatenus 2. efficiendo fuerit actus illg. ut talis: p. quatenus 2. efficiendo, et Deus ut prejacentia a libero attingit linea moralis illius actus. 2. quia implicat voluntas ut predeterminata. attingere totis linea physica, quinam patet 1. distinctio. inter ad malitiam: eg talis distinctio. e. libertas in actu 2. et hoc spectat ad linea physica. Voluntas autem ut prejacentia attingere 1. deformitatem inter ad malitiam, e voluntas ut prejacentia se determinare ad malitiam. p. implicat voluntas, ut predeterminata attingere totis linea physica, quam ut sic attingat deformitatem inter ad malitiam, quia spectat ad linea moralis, ac deinde, quam predeterminatus ad malitiam.

Infero 5. Qz ee. formaliter voluntarij requ. ee. caq. Deus efficiens actus quos cognoscit ee. malos, et ghibus, ac ee. caq. deficiens, prædeque (i. ponne) præmoueri a Deo ad unum istorum, quin præmoueatur ad alterum Pr. illato: quia ab ol positus voluntas potest tanquam 2a efficiens præmoueri a Deo tot. entitas actus, adhuc manseret indifferens tanquam 1a deficiens ad ponendu, i. (ponendo malitiu) qz. tamen e. implicatiua, qa supposita excitata actus sub nulla rone. pt. voluntas supprimere malitiu. Cui Chr: Reg ut inquit D. Tho. 1. 2æ. q. 84. art. 3. In actu voluntario, et inordinato peccati finde qz erit prædestinare ad actu voluntariu, et inordinatu, ac prædestinare ad crasu. peccati.

Infero 6. manq ee. illq velunt, qd numqz Deo Deus prædestinat ad actu peccati (i. caat. malitiu), qz hic e. extra sphæra diuine actualitatis. Cuius ergo principij certum hoc exemplu: et si eiq abstracte malitiæ sit extra sphæra diuine actualitatis, (i. tamen ee), si Deus prædestinaret ad actu peccati quemadmodu si Deus suaderet actu peccati (i. ee) eius malitiæ extra sphæra diuine actualitatis. Similiter si actui peccati Angeli ee. extra sphæra diuine qz primo instanti, etq ee. extra sphæra ipsius malitiæ, et tribueretur Deo tã. Thomisti.

Hic infero contra rem. rentes. qbus. Negant Deu per se causare, i. dicit. Deo uere voluntatis corq. ad actu peccati, quia si author malitiæ, p. Deu per prædestinatu, ag hoc si negãt (quia ag actu prædestinato, qui dicit ag actu dilicto. Mira e. responsio, qui huic argumto adhærent nouerit. ex Gabr. D. 8. de Volunt. D. 240 assignantes multiplex discrimen inter hoc et alia (motiua: ag motio per prædestinatu, inquit, e. præcisiua, et dicit extra ordinu physicu, motio uero per dilectu, et quatenus D. e. præcisiua, D. ex se tendit ad ordinu moralu: 1o. dicit respicit entitatu, actualitatu et bonitatu transcendentalu, quæ sunt effectus per se 1i. Dei prædeterminantis uolitatis omnipotis, ut abstrahit a deformitate, i. deformitate ad legem: 2o. uero dicit respicit ea quæ sunt extra limites motus, et attendere debet ad ordinem tantum illius ordinis. 1o. Deum Deo, ut hic erang. caq. primæ, et ultimi finis, qui debet dare eiq 2o. media necessaria ad agendu: 2a. uero dicit ordinem ad caq. partiales, et ut quidam speciales.

Alia, unquq talis: q. ex vis. magis uerendū ē q. precising ee. actus
physq, quq intentionalq. Unde sunt ab illis explodendus, qui docent eq.
creatq per actus physq posse attingere salutē, quin alteq salutis ipsius
cendo unq, et on. alig, q. bonus per actus intentionalq cognoscendo, et amā
do unq, et on. alig; ita in gnē. et certus quare non obsq. suasus et du
cig on. retinere ultra cinq physq, d. transire ad moralq. Ng ideo illa on.
stituit ch; q. Deus dominus actus malq, videt illq on. posse pmū hic et nunc
a voluntate sine pecō d. eig Deus predeterminē ad actū peccati videlicet
certa.

Unde falsum e. predeterminē ee. precising, seq ex hac gnē thesis, quq
condat oēs diffas, implicat Deū ut eq. primū premouere ad actū odij
D. Jō quin premoueat ad ullum eius diffis, et proxi-illud peccatum per
se. fundet malitiq, et Odiū: quin premoueat ad illq ut fundantē.
Unde inadeter on. posse Deō repugnare (dicitq ergo actū primū, si eū
repugnat predeterminē et voluntē efficer. Ng ex vis. unicuique licet suadere
alteri, ut faciat id, q. efficaciter intendit, ut faciat, sc. illa intentiō
efficax creata, et tamen ex D. pte Dei sanctē intendit efficaciter, ut
voluntas creata eliciat actū odij DEI. ex. gr. Jo. sancta pt. illi suadere,
ut illq actū eliciat: quare falsū e. predeterminē. ee. medij necessariū,
ut voluntas eliciat actū peccati, falsum ng e. Deū decernere predeter
do concurrere dantaxat, ut quisq vult: potiūs ego vic concurreret ut ipsemet
tenet Author.

Sect. 7.

Impugnatur rao. qua tenet dicendū Deū n. ee Authorē

Hic on. d. 4. de tha. fel. art. 6. n. 200. postaliā tolunes, tenq vel
licet Deus predeterminet ad malē. peccatū, on. tñ ex ea ee. cog. peccati
quia Deus, unus, cumquq decret voluntatē ad onarle. peccati, non ut
obiectum, et in genere moralis, et occasionalis decretū ad eius voluntatē
quq ex pia occasione precedente se ipq determinat. ad frale, l ad materiale,
foliter tamen, et quatenus fundat ipq malitiq. Unde talis decreo, et affe
cao. ad onarle. e. a Deo velut inuito, et coacto, et soly tamquq a cau fr.

et vtile fuisse.

P. Contra 1o. q. si Deus praedeterminat ad actu peccati, q. Loo. se determinat ad illu actu ut fundatu malitia, et Deo ab eterno vult se praedeterminare, quia sic praeuidet hoc. se determinaturu: vana Dei in permittendo peccatu, malitia pendebit a sua voluntate: q. permittit eu 1o. hunc A. quem sic determinat ad malum peccati, et 2a. istu in hoc praestando pendet a sua voluntate, se determinante ad talem obiectu ut non impedit, et sic praedamnet ad malum, ita ne permittat tales Hoc autu maxe abhorrere debent Hostie, qui hoc titulo praedamnati innumerati, ut Dei dominiu exaltaretur. Contra 2o. q. ex praedamnatione a solius Dei auctu dependeat, aliqui dantur ad libera e. Dei dominiu Dei, qd. voluntas creata possit ipsu determinare ad ponendu determinatu: hoc enim est liberu 2i determinare. Sed ad actum rationis medicinae liberu, qd. requiratur

Contra 3o. q. requiritur Deus ut prius ad hoc decretu praedeterminandi ad actu malu praeuidere voluntate se determinatu ad malitia, quae C. heat. Decretu tratu. ad malitia futura, i. rationi futurae contingentis indeterminatu a decreto: quatu Sed. pugnat cu sanctitate Dei; 2di. n. cu principio aduersantu, 2a. quae est praecipua. futurae contingentis debet fundari in decreto eternali Quaeso cu illius existentia. Vt tuae difficultati satisfaciat Suar. D. de voluntate Dei. 256. ad laberinthu cautus prudentis Lectoris

Lect. 30. ep. praeditu cu. fundetu in alio medio, quatu quo decretu primo praedeterminandi voluntate tratu ad malum peccati. Vt cu tale decretu heat. contu. medio tu. illius ex requiratur, inquit, qd. illa obiect. medio et in ordine genere cae. antecedat, d. sufficit, qd. illa praecedat in aliquo priori cae, et existentia aqua: licet illa in alio genere supponat, contu cu genere cae. malitiae dispositiue. Eo fere modo, quo corrupto antecedenti generante, i. actu proximo praeceptu, a quo pendet; et remoto genere, quae licet effective praecedat ad ingressu bonitatis in actu, ad illa disponit, et illa in genere cae. malitiae dispositiue antecedit: q. nec tu impedimentu se let. nelum quedu disposu ad introductu Vre

Sed. Ce. q. in primis hoc daretur causa praeuia in genere cae. effectiu, qd. requiratur. Vg medio proximo ad vg. Quaeratur ad quid in genere cae. efficientis: certum tua dirigens ad decretu Quaeratur in eodem ge-

ad decretu, ad qd. dicit; hec en illa tha e. solug dupoo- ad recipiendu
l. quasi recipiendu, d. principaliter ad defficiendu, l. quasi efficiendu de
creto, ut patet in creatu, ubi cognitio dicitur ad amandu precedit eu ene
re cag. efficiens amoris: po. eg. tha misericord malicie, fundetur in decreto
predestinandi ad inferne. peccati, utrud decretu e. potius prioritate a quo ou. illius
tpis; et econtra tha e. prior prioritate a quo ou. talis decreti. qd e. inconue
niens: qm. qd qd ereptaliter supponit qd ig ee, nequit tendere, ad hoc utiu
ponat, l. quasi incipiat ee. ordine naturo.

Secunda Instantia proponitur inter predestinatione, et decretu nequit dari ab eterno, quia
tempore datur inter predestinatu Pl. ad actu peccati, et decretu voluntatis de fra
le. Et hec instantia probatur in temp. requiritur: po. et illa ab eterno. Dmr
tur; qm. voluntas creata eatenus se detret. ad gnandu malitia, quatenus se
detret. ad gnendu actu contrariu legis. Nequit aut dari instantia prioritatis inter pre
detretu. ad actu malu, et detretu voluntatis ad gnendu malitia. Ng voluntas
tis se detrare e. operari utiliter, et ut cag efficiens, d. in Ou. ut cag. effi
ciens tpe po. ut Zpe hec aut nequit intelligi operem nisi cu dependa acca.
ng ut pregnoscens de aduersario: po. in tpo in quo intelligitur voluntas se de
trare, ig intelligitur premotio: po. voluntas ut se detrans. ad malitia nequit
detrare Ng ad premotione actus mali? aliquis in eodu genere cag. efficienti
simo se precederet Deus, et voluntas creata; ng hec efficacia nig detretu
ad malitia cet. caa. cur Deus efficeret predestinatu ad actu malu, et nig
efficacia hanc predestinatu cet. caa, ut voluntas efficeret actu malu Zpe to-
tu nig enarratu.

Tertia qm. si ideo Deus predestinet ad actu peccati, qm. voluntas se detrat ad malitia:
po. ut hec tha se detretu precedit ad predestinatu: po. precedit ut caa, cui impu
tatur illius exitus: po. a: prozeu in genere cag. malitie, ut potest cu ut talis
sit e. imputabilis, d. in genere cag. efficientis: po. Deus ut predestinans ad actu
peccati, et voluntas ut se libe detrans. ad malitia, simo se precedunt in
genere cag. efficientis: qd. requiritur, aliquis cet. duo requisita simo se
et simo Zpe

Hec exempla adducta quidquid habeant Zpe quia hominis defectus actuales
sunt priuationes, et priuatio ubi unius dicitur et prius: qm. existe
pse, qm. existat simo dicitur de existere caa. influens in illa: exemplu

antq. qd. excitat Deus, et Deus salvo de fac. absoluta requirere praq. hab tualpi. p. hoc m. e. cae. influxum in illg. Salvo cfg a. Corrupt. ne. precedere in genere cae. morlis. ad generand. Adam ne: eg unice e posteriorilles. et aperto fenestra ad ingulfum agris creat. unice e. posterior illo ingulfo, et in illo genere cae. prior. Quamvis autp in his duobus casibus dare tur multa praeter, requisita eet. in 1ro, quia hic eet. in genere cae. efficientis, in quo apud oes. requirat multa praeterea.

Sect. 8.

Soluuntur obiectiones stendentes Decretu permissiuu. peccati Dnecti cu peccato.

Obj. 1o. Permissio peccati Dnecitur essentialiter cu peccato, e. cu Deus dicit hoc permittere hoc. peccatu, qd. quocunq ab eo Dnecitur: permissio autp peccati, cu sit libe Deo Dnitere debet in aliquo Decreto speciali, pa etiã Deo. permittere importare in recto decretu Dnendo hoc. pot. respectiue ad peccandu, et negandi auxiliu efficax ad vitandu peccatu, et oppositu quo importare vlg Medic, de inefficaci auxilij sufficientis, quo Dnitur hoc alle poa; ut cu inquit D. Thomas 2. 2. 2. ad hanc art. ante 2m. Dicendu Dicitur quia permittere, qd. precidet futuru, quia ipse impedirat, et ei imputãdu, haec tamen multa quae licet permissio quatenus Dnotat vlg Dnitionem sit Dnexa cu pecõ, e. tamen quatenus Deus decretu; hoc cu e. indifferens. Unde quia negat vlg Ob. cogitur dicere permissionu peccati De. Dnecti cu entitate peccati.

Ob. 2o. ex Dlog. Suarez disp. 17. de auxil. c. 3. Deus certo scit, qd. si creaturã creaturus in suo ee, statu ordinaturus in ordine: po. ergo scit qd. si ipse e. creaturus homu in bono statu, hoc e. Dnexabit ve: po. ut decretu, quo statuit e. dare auxilia efficax tali tempore alicui, quo bene operando, C. abstinendo a pecc. bono statu Dnexurus, certo scit, qd. hoc ei dabo bono statu peccandi deficere. Quo Dnegando Dneq. Disparitas ei: eg Dnexio creaturo creaturę a solute Dei voluntate dependet: at qd. voluntas re libe Dnexurus in bono statu, licet pendeat a Deo, ut anter. exercitum

et ut principaliter effluenta, a. tamen ut derivata ad essentiam talis creaturæ: hoc ejus spectat ad vim eductivam creaturæ, que respectu gr. poss. ut reddere efficaces, i. inefficaces gratias Dei. pro libito suo. Et si ejus in potestate ejusd. a. sit pulsare illa vocante, cui vult de facto gratiam decernere: respectu tamen talis vocationis in potestate ejusd. e. reddere illa inefficaces, impediendo vim Medi per quam gratia fuerat efficax. quapter gratia efficax ad aliud e. quia vocato collata in his circumstantijs, in quibus gratia e. habitura effectu. Unde decretu gratiæ efficacis ad eliciendu peccatu præcipit eo. medio sufficiens ad ejus oppositu, cendu, q. simul ejus hoc decretu adest inviolabilis vocationi gratia sufficiens ad evitandu culpa, quia ut reddere efficaces absq. nova gratia.

Sectio 9.

Colligitur ex dictis, quod Deus a. sit auth. peccati ubi denominatur predeterminando ad actu peccati a Q. D. Th. aperte.

Ex dictis infero 1a sententia Theologica explicabile ee, quo Deus a. sit author peccati: ut ejus inquit Magr. P. 1. 22. q. 80. art. 1. Ex peccatu actus quidu sit, hoc modo ut aliquid ee. directe causa. peccati, per quidem directe e. causa. actus. Deus actu predeterminando ad actu peccati directe e. causa. actus: ergo directe e. causa peccati. Ita vera ratio tenet. facile explicatur, qd. egregie pretigit Ar. Bellarminus. In quam sanctam sua sapientia, et pergam clarius. 1. 3. lib. 7. de statu peccati, c. 15. Deus, inquit, q. inquit, q. Deus a. efficit actionem illa, qua homo peccat e. ut causa. parlis, d. ut causa. actus prohibiti, et impiæ, quando indifferenti, et consonum ad illa actionem et gratiam, ita ut actio illa a. sit talis, species, q. a Deo fit, d. ratio, q. fit a sua parti. causa, que e. humana, dicunter. Hec ejus e, que unico suo a. attendendi ad regulu adultus auxilio Dei generali ad hanc actionem, et eodu auxilio ad alia actionem bene ut, potuisset, et debuisset.

Hanc ratio. reddit S. Th. 2a 2æ q. 80. art. 1. ad 3m. ubi sic loquitur: dicendu qd. Deus e. auctor principium ordinis interioris motus humani, d. qd de

, tretur ad causly (actly) voluntat humane, hoc Durecte quidquid voluntat humana, et a Diabolo per causly subdenti et operibus generatur. Et in eadem, q. q. to. art. 4. dicit, dumq motory recipi in causa secundum iuxta exigentiam, et fumus hoc explicat q. 3. de malo art. 2° Attendendum inquit, q. ipse tuf primi motoris q. recipitur uniformiter in ibus mobilibus, d. in unoquoq. 2ū. ##q. motu. Deuf. lib. 3° de Deuter c. 66. dicit, caas. 2as. ee. particularitates, et detrahit actionis primi agentis. Dicit quia V. Ste. V. Deus uere voluntate ad operandū d. eiusmodi, et tuf influxus generalis ee, et absque voluntate detrahit ad hanc, t illi actionis parte, ita ut actio sit a Deo, d. q. ideo sit talis, quia e. a Deo, d. quia e. voluntate. Plurimique Thomistae, Bellarmino.

Sed uera. itaque sentea. facile ues explicatur, q. licet Deus ad actu peccati voluntatee. concurrat. q. tamen detrahit illo facto, nec moraliter, nec physice nec effec, nec affec, d. pure detrahit q. tanquam causa, cur ut ille actus, d. peccatum, et causa. sine qua q. e. ille actus. Dumtaxat q. dicit causa. peccatiginis e. cur voluntas indifferens ad utrumq. se detret. ad actu peccati, in hac causa de agens. Quia peccatu, non q. voluntas peccat, Deus autē nullo pacto e causa q. voluntas potens ad utrumq. se detret. ad actu. peccati, q. nullo pacto inducet ad illu elicendu, et ita offert Deus ad actu peccati, ut illu Deus nullo pacto amet, a pure permittat voluntati. Et eni exponi Bernardus exhort. ad caritate, q. ab eo peccati dicitur, quam de mutuamente voluntate. Vide Durtus in 2. e. a Deo sponte dante, d. ut capitatur peccatum, ut loquitur Burchamus lib. de casu Diaboli c. 27, et 28, explicans eu quomodo fuerit a Deo ipu malle Diaboli cadentis, q. erat malitia voluntatis, inquit: Nempe q. voluit hoc aliquid a Deo, d. Deus sponte dat, d. eiusmodi q. eiusmodi ragit Deo permittente, et sic dicitur Deus facere, d. permittere, ita dicitur dare, q. permittit ragit. quinq q. Deo permittente hoc Cus malus usus c. potestate a Deo sponte data, habuit a Deo ut, d. a. e. aliud, quu ipu malle, a. e. eu aliud malle, quu ut potestate utendi, ut cut de e. loqa, et ut potestate loquendi.

Quamuis itaq. Deus sponte det hmi. potestate peccandi, ut peccatum sumerit cae. prime, ipu tu. Deuteron externu, quo illa potestate detratur ad actu peccati, a. sponte, d. quare inuitus; et d. ipu inclinatu exhibe

q. voluntas non facit, ut exeat potius deuiare dei. ad actu peccati, quia ad actu opportu. Quare sicut q. voluntas dei precipiendo homini deuiare tibi indifferenter stare detrimenta ad extremu peccaminosu, et q. voluntas ipius deuiare indifferenter cuicu[m] spondentis in exeatu actus homi, et pure permittendo voluntate suu deuiare occupoe ad actu malu, seu grauu.

Sicut in ueritate theologica, nullatenus salua[n]t. q. deu deuiare ad mortale peccati et ca. ad frale. Ng si malitia moralis peccati consequentis sit in positivo, ut multi theologi dicunt cu Caietano 1.2æ q. 71. art. 6. deus predestinat ad entitate actus malu predestinare debet ad malu formale, cu ipse intrinsece identificatu: nec cu illi e. assignare duplicu finale, quaru una dicatur mortale peccati, et queniat a deo et ordo ordinis, alia uero que dicatur frale, et queniat a sola voluntate sua in creatis requiquat deuiare pecta. Malitia ergo entitatis indeliberabilis: ng q. ui ueniat aliquod pecta. positiue ordinis ortum a cae. 2æ, quia oritur immediate a prima, frale quia potest cu deuiando actum cae. secunde pregerit peccaminosu. et immediate a deo dependere.

Et quamuis duplex assignaretur finalitas in ea. rei. ut assignatur differentia: ng ille 2æ que dicitur mortale ex se, et per pecta. uere intrinsece identificata infert secundo, que dicitur frale: si ea in rerum ordine assignetur pro aliquo pecta. a se intrinsece distincta, daretur processus infinitus, q. in rerum ordine ponerentur hoc pecta. distinguerentur per aliud, et sic de uno: q. deus predestinat ad mortale, predestinaret ad aliud ut fundatu frale, quod e. predestinare ad malu. Ctr. Ng si deus predestinat ad mortale ng predestinaret ad ea. pecta intrinsece identificata cu mortali ut e. certu, q. infra ordine intrinsece indeliberabili e. e. reperiri pecta, ad q. deus predestinat et respu ad ea: mortale cum assignatur in rerum ordine fundandi frale. peccati ea ad pecta intrinsece uere identificata; ea ad illud predestinaret deus et deinde. ad mortale. ut fundatu frale.

Ad aliu malitia peccati consequentis creatur in primum. certitudinaliter creata ad actu, ido ei subtrahendu sequitur, neque deu predestinatu ad ea. pecta intrinsece identificata cu actu fundante malitia predestinare ad illu ut fundentis, ad q. si predestinaret ad actu ea. tamen ut fun

dans dicendy cēt. fundamenty grauy malicie cēr pretty poterit quemcūq;
a Tota voluntate sua (deuria remotissimo, qd. ad illud potty. Deus q. prede
rare; cy tamen predestinare debeat ad oē. potty, qd. fēt cy (deuria remotissi
mo, hoc auty e. absurdy, vtiy ignorans. Et licet dr. frat, ally vocaretur
ally predestinare ad acty, ut fundanty fundamenty malicie, ergo cy voly funda
menty grauy malicie cēt. a voluntate vla, fundamenty remoty cēt. a Deo:
qd. aūty e. remoty qz. malicie e. grauy fundamenty grauis cpnis: po. Deus
predestinaret ad acty ut fundanty fundamenty grauy malicie, qd. e. predesti
re ad acty ut (meritoy cy malicie.

Ad 2ra. ūi. veritas. facile apparet, cur Deus (deuriat ad malie q. aūty
ad frale: ad malie, et frales q. ūi. fralitates virtualiter dependēt ūi ipso
actu: q. ead. fralitates virtualiter indubitabiliter (deuriūr malie et frale. qz.
(deuriūr ad frale quide (ut cap. phyce) q. mediātē detrahit ad cuiscūq;
tay malie aūty (ut cap. phyce quide (deuriuntur ex decreto alterius vide
lo pacto tū. detrahēdy, ut exeritet actus peccati pro opposito.

(deuire demonstranty (deuriri ad frale, q. tanty ad malie. nemine potest
ex modo (deuriendi, qui ex effectu ipsius, et perinde vt (deuriri ad
frale: peccati; ac (deuriri ad acty tantum eam cui vt, perinde (deuri
re ad malie, tanty, ac (deuriri precise, ut cap. sine qua q. Vade
cy (Deus hoc 2o. modo (deuriat decretis (deuriri tanty ad malie, q.
tales frale q. fiat, sine (deuria Dei, q. patiat tamen eam, qd. acty
peccati fiat, cy ille (deuriri precise existat per decretū indifferens vide
lo pacto includēdy ad acty peccati, q. unde ad opposity; ut ejs ingressū
nardus trac. be graa et lib. arbitrio qde medio, sibi inter cetera dati
e homi. posse peccare ob pregressa habituales arbitrij: dati e. aūty q. ut posse
de peccaret, (Deus pluresciri apparet; vt q. peccaret, cy peccare posset.
Vnde, qd. actu peccet, q. fuit culpa dantis, q. abutentis, qui ipso tū. facul
tate vsurpat in usu peccandi, quā acceperat ad vsum q. peccandi.

Secus: (Deus (deuriat ad acty edi. Dei existēs. liberi, et malis; q. hui actus e.
malitia; po. (deuriat ad malicia. Patet ego (maiy: pura detrahēdy, et ut cap. sine
qua q. precedo, alias ergo. Et (deuria (deuriri sine caūa sufficiēte. precedo, cy
(deuriri q. replicabit. Deus simpliciter, et sine addito (deuriat ad illy actus;
actus e. malitia: po. simpliciter, et sine addito (deuriat ad malicia. Concessa

pgrinus (neg.) (neg.) q. in frequenti loquitur supposito clarg (neg.) simpliciter et sine addito, diuersis eius sensus reddens, ac in maiori. Vñ (neg.) recurrere ad mala (neg.) in. Declaratur sine addito distrahente ipsi (neg.) significatum e. ee. ceg. cui impugnetur existimatio actus peccati, l. quia illi elegit, l. q. cog dicit quod mouet ad ita eligendum. Ad hoc ergo sunt assumpti illi vñ. a Theologis. Et isti alij (neg.) ad actus peccati, alij significant. actus in. fieri mediate seu immediato ceg, que dicitur (neg.), et sic frequenter (neg.) in. actus peccati assumpti sunt a Theologis ad significandum (neg.) Durandi (neg.) immediate (neg.) cum illis actus. Quare ut inquit D. Th. in 2ª Dist. 37. q. 2ª art 2ª. quod magis nomen determinat simul cum actu significat sine in generali, sine in speciali &c. et dici, qd. a (neg.) in simpliciter.

Sed ergo audis D. Thomas asserunt peccata posse tribui (neg.) inquantum e. actus in. inferat ex predeterminibus tribui (neg.) inquantum e. talis actus in specie; hoc ergo est. tribuat (neg.) forte homicidium &c. qd. D. Th. negat: Sg actus peccati quatenus talis actus l. e furti, l. homicidij, et sic. Sola qo. licet in fieri actu peccati tribui (neg.) secundo pretio generica actus, secundo quo prescindit a malitia, et quemit ex actu bono; l. q. hoc ipso qd. (neg.) est libertas homini, imponuit in necessitate vero operandi libe. Pecca qd. ille libe operetur, debet tribui (neg.), licet ipsi tribui &c. possit, qd. operetur male. potuit quis bene, l. q. hoc. peccare &c. et (neg.) cum (neg.) aliquando se praeceo &c. Quare ex actu mouetur eius voluntas, dummodo l. motore ad bonum in quem, l. ad bonum in parte: ex quo hoc. venit occasio peccandi, ut explicat ex D. Thª Waelde disp. 59. n. 24.

Prima. ergo assumit Sophista Sr. primo quod 1ª 2ª q. 9. art. 6 ad 3m. ubi ait: (neg.) mouet voluntatem hominis, sicut visus mouet obiectum voluntatis, qd. e. bonum, et sine hac visus motore hoc. n. et aliquando (neg.) d. hoc. per accid. Verum. se ad videndum hoc, l. illud, qd. e. verum quia, l. apparens bonum. Intendo tn. (neg.) peculiariter mouere aliquos ad aliquid determinate. videndo, qd. e. bonum, sicut in his quos mouet per praeceptum 2ª 2ª in epistola. epist. ad Rom. c. 9. lec. 3. Fides bona, inquit, inclinat (neg.) homines voluntatem directe, et per se tamquam auctor bonum: domum autem dicitur inducere, l. suscitare homines occasionaliter, inquantum ille homo aliquid agit, l. interius, l. exterius, qd. quantum e. desere inducendum e. ad

bony d. hoc. poter rue malitia pervertere: e uitter ad malu: puta, instigat hoc ad defendenda iura regni sui, & ad puniendu reuelles, d hoc intellectu rue malus hoc. abuitur secundu diuisiu utoru tue.

Ex quibus cor tangit quid manifeste declarat Aristde predicans. ad actu peccati ee. Qa D. Th. q. per illa v. vsby Deus mouet, ut uolu. motor ad bonu in genere, d. ut speciale ad bonu turpe in peccatis. Ratio q illa v. vsby e. occasio, d. inducens ad peccandu. P. patet ex 2e 2e. q. 79. art. 2. ubi docet, actu peccati, quatenus e. ens, et actus, ee. ab deffectu u. ee. alicui. arbitrio, inquantu deficit ab ordine primi agentis. sicut deffectus claudicatis. reducitur, inquit, in obliquu, sicut in ens, tamen in uitiu motus, a qua ta caatur, quidquid e. motionis includit claudicare: et secundu hoc Deus e caa. actus peccati, v. e tamen causa peccati, q. v. e. caa. huius, qd. actus sit cu deffectu.

Ita ait D. Thomas Deo uolunte creata e. caa. peccati, qua recedit ab ordine primi agentis, quatenus ab. motio ei cuius Deus concurrit ad actu peccati est de e. indifferens, et omnino derelicta. ad illu actu: uolunte aut creata illa motiua derelicta, ut concurrat potius ad actu peccati, quu ad oppositu. Si enim motio diuina ad actu peccati derelicta, uolunte creata efficax potius actu peccati, quu oppositu v. recederet ab ordine primi agentis. d. potius eius ordini, et motione requireret. Qd. patet exemplo. adducto: quu enim eni uitiu motiua ducat quidquid e. motionis in claudicare, deficiu illu v. includitur, q. illa uitiu est de re v. e. derelicta. ad ducendu claudicantem, d. hic curuu derelictu; si enim eodem uitio motiua conuerterentur ex hinc recta, ducerent motu rectu. Vnde patet ea secundu D. Th. illa v. e. caa. huius, qd. actus sit cu deffectu, q. v. e caa, cur uolunte electa potius actu peccaminosu, quu oppositu.

Qd. clarius adhuc explicuit in 2. distinc. 39 q. 1. art. 2. Ratio enim ibi inquit, in actu deformi e. ex eo, qd. recedit ab eo, quu het. dominetur actui: hoc autem e in homine 2m illa pars, que ad plura se het, scil. ad illud quod ens derelictu, quia est de re ipsa, qd. tantu uoluntati agenti. Et in 2. dist. 37. q. 2. art. 1. ad 1m Deus v. eodu modo inclinat uoluntate in bonu, et in malu, inclinat siquidem uoluntate in bonu directe mouendo ad bonu, d ad malu dicitur inclinare, in quantu prog. v. praebet, per quu quis

a malo retractatur, n. quod secus voluntate in ordine ad Deum etc
Docet 3.o Sa Scotus c. 12.

Sect. ult.a

Explicatur verus modus quo Deus cognoscit futura libera absoluta.

Schola Societatis cu Eximio Doctore lib. 1. de scia. fut. Dei. c. 8. affat Deu primario cognoscere futura ambis libe in ratione quia asserto ea decisi in tota hac deductione satis colligitur: cu ens certu de fide sit ea infallibiliter cognoscere, et pbatu praesat ea cognoscere primario in aliquo Deo essentialiter (secus cu illoru existat) dig. e ut cognoscat absq interpositione alicuius medij, qd. e. cognoscere illa in se ipsis, aliunde per simplicem intuitu vidre dicate tracty in ipsoru existia. Nec in hac aliqua imperfectio in Deo apparet, q existia futura in se cognita a e motiue, d. parere tras. divinae cognitioni; cu ejusmodi Dei vis et ratio sufficiens in ri. tenet ad cognoscendu ex eternitate tua, quae a nobis libe in tempore fiunt, a. haurit phy. ab abso. creato, d. illa ter ex se. Ita cu fide ostendit Deu n. cognoscat futura phyrenia per cognitionem eliciti, quae in essendo sit (phyrenia, d. per cognitionu omino necessaria in essendo, quae ab aeterno nra actualitate e. evaliter. declarate, utex eternitate clarissime satisfaciat ea, quae in tempe phyrenter eventurit. Unde cu praem. de fut. libz ait addit intrinsecu. Deu supra preta. necessaria, d. praevie existia. obti.

Et quamuis talis cognitio elicita et phyrens foret, adhuc futura liberalia. ecet motiua eius, d. parere tras, et omere delito obtia. nullo pacto inflaxu in illa cognitionu, ut pote quae tota sua perfectu hauriret ab intrinseco dum ea se ipsis cognoscuntur per modu pos, et per modu speciei impressae ad eliciendu eu cognitionu, per hoc praevie, qd. in tempore existat obj, supra qd. fertur.

Ut restat explicandu, unde in summa infallibilitas istius cognitionis in eu ab aeterno ppterire de illa nil dater certitudo. Omnes ex existia futuri, videtur illa cognitio ee. exposita fallitati. P. Suarez, et P. Vasquez asserunt hanc certitudinu, et infallibilitate sumi ty ex decreto veritatis praevie futuri ty ex infinita. intellus. divini ex redecreti ut infallibiliter

cognoscat de vero. Hanc rationem impugnant aliqui: ng Dy fut. dicuntur a Deo cognosci, q. habent decreta. veritatis, l. verum e. de veritate falsi rem cognitionis, et sic dicuntur circulus, q. fut. ee hoc pacto vere, dp e, ac cognosci per cognitionem vere. Unde ideo cognoscit, q. fr. vera, perinde erit, ac cognosci, q. cognoscuntur. l. verum e. de veritate obtin, et sic falsum e. fut. rerum lib. habere ab eterno decreta veritatis, ex rec illa habeant in re, rec in Deo, ex Deus ab eterno ea decreta ad dubitandum dp ex cau. liberis per decreta creationis rerum ex existentia actus liberi d. per decreta decifferens, in quibus futura quanet dubia indecreta.

Verum hinc absurda. simile occurrunt ex principijs hrg Th. Decendo veritatis, que reddatur q. rerum. sheg. Dei ee obiectu intrinsecu. ipsum fundamentum que sit fundamentum veritatis fallitatis rei dicendi in cognitione: fut. actus habere hanc decreta. veritatis ab eterno, ex. quide presentis d. futuris et hoc sufficere, ut intellec. divinus illis infallibiliter cognoscat ab eterno, ex extendatur ad de. vera ex. volis presentis, d. preteritis, atque futuris futuris.

Ita S. Vasquez t. 1. q. 65. a. 2. in fructus eius inquit, dicuntur decreta veritatis, eo qd ita rerum aliquid sit futurum, l. in. futurum. decretum, vide altera pte. Prædicta vera ee. possit indubie. Ita etiã S. Suarez locum a. 8, ubi ait veritatis illis decreta, que ex pte. obiti futuri pertinentur ad rem, nil aliud ee, quã optimum quendã, rem a repugnantia intellectus habens veritatis intelligendi sufficiens, posse de illo obtin. vere exercere, rem videre. Hanc aute optimam creatam. ex. ee. aliud preterita ee, qd. res sua tempe. e. habitura, dicunt. cum ei. apparuit, ad praesentia pur, et sic dicit fut. et ad subtrahendum, et sic dicit preterita.

Itaque suppositis instantis dictis, ratio obtin. ob que Deus aeterno cognoscit infallibiliter obta. rebus lib. que in tempe. dicuntur, ex. ea aliqua veritas obtin eterna, seu ab eterno decreta, d. decreta. intrinseca tempe ipsa existentia futuri: ideo ex ab eterno cognoscit infallibiliter modo lib. disputare, q. e. intrinsecum, et ex. quare lib. dicuntur, et ex suppone, qd. dicuntur, necessario ee disputare.

Et hec e. ma per quã D. Th. explicat infallibiliter Deum cognoscere circa futura contingentia, ultimam. de illis qui. qd. possent esse.

2 de verit. art. 12 ad 2um ℔r ꝙ hanc explicauit, inquit: Cum
futura referantur ad Deum cognitum secundum ꝙ ponitur ee in rerum natura,
ex quo autem e, n. st. n. ee, tunc ꝙ e, ꝙ ee. ꝙ e, necesse e. ee: unde
ꝙ requitur, ꝙ the Dei fallatur, sicut nitur meum n fallatur, dum ego
futurum videre, quamuis sit futurum. Et ideo respondeo ad ℔m, quod deus
habet Dei cognitionem simplicis futurorum contingentium, eo ꝙd nul ℔t. sunt nisi merum,
in contingentibus autem natura et futuris ꝙ e veritas diuersa ꝛc. Physic.
℔ Perger. sic inquit: Licet contingens n. sit determinatum, quandiu futurum est,
ex quo autem e in rerum natura determinatum necessario habet, et hoc modo fertur in
illud certum Dei cognitionem.

Cui dicto exemplo, sic explico: ex te in ea necessaria n impedita
cognouit Deus infallibiliter effectum necessarium, ꝙa ex supposito ꝙd existat
illa causa, et n. impediatur necesse ee ut effectus existat: certa cognitio, qua
habet de futuro contingenti in se ipso, infallibilis ei erit, ꝙa ex supposito ꝙ futurum
existet, necessarium ei e, ut existat.

Dicet hanc rem nolle euincere Deum cognoscere infallibiliter futurum posterum
existens in se ipso, n. ante ꝙ tempus antichristi in quo nolle existit in causis: ut eum
cognoscat debet expectare ꝙd sit illa suppos. existens futurum: hoc ante suppos.
n sit, utpote dum existat futurum ꝙ sua differa. temporis. Sed ꝙa Deus existens
hanc futuram e. sufficiens ratio, ut Deus infallibiliter eam cognoscat in eo ipso
tempore, in quo datur: quod ex euidentiori, quia nulla summa perspicacia
dicere intueri obiectum, dum ad ipsi physice presens e. Sit ꝙd sufficiens, ut Deus infallibiliter
cognoscat existens obiectum futurum, sufficiens e. ratio, ut illam cognoscat
ab eterno, cum in ipso eo ut obiectum aliquo ac semper cognoscens ipsum existens
futurum ꝙ sua differa. temporis e. sufficiens ratio obiecta, ut tunc et ab
eterno eam infallibiliter cognoscat: n. ergo debet expectare Deus ꝙd de
tempore supposito illum existere, ut eam in re ipsa intueatur, quemadmodum nolle
impune, et ꝙd tempus debet illam expectare, quatenus ideo eam ab eterno
cognouit, ꝙa illa in tempore datur.

Dico 2o, ꝙa ꝙ futurum contingens in ordine instanti antichristi ad suum existere nolle
habet ee in causis, quibusque sit indifferens, et indeterminatum tantum sibi ex
natura sua, quia in tempore antichristi datur ad illud precise, quod e. in causis ee incer-
tum, n. amplius ꝙd sibi. de cognitione, quia in tempore antichristi datur, ad illud ee.

actuale, qd. het in instanti, quo existit: talis autē e. cognitio Dei
ea, quę ex eternitate ꝛc: causę irradiat, et generat. existag. incipiens
in tempe, quę tū ab eterno daretur. Vocat ergo ea, quę ꝛc. ut, tanquā ea
ut scita ab eterno sua actualitate exaltet. Decreta, ut ex eternitate decer-
ata, quę in tempe transeunt. Unde ea, quę sufficiunt, ut aliquid eorū
in tempore fiat, retinent, ut Deus ab eterno illud cognoverit.
Ona propter hoc inclusum ora. Ut indigeret Decreta Dei ad operandū, ut inde
Durandus, potuerit Deus ex eternitate cognoscere quęcūq actus liberos inde
penderent ab vi. decreto immediate dato. ad illos exitag; quos ex dicit
Deus in illo eventu figurandos per totū decretū eternitatis circa. operaret.
incipiendo in tempe Certe D. Thy et antiqui Theologi communiq; Sentag.
negant Decreta immediata Dei ex cuius secundū intellectum hoc absurdū,
dd. Th. inde requirebat Deus ab eterno figurare circa. actus liberos. Unde et
inquit Gregorius in 1. distinc. 38. q. 2. art. 2. Sed per ingale. Deus ex. cet.
videns, cet: intelligens autē, scilt tunc e. adhuc propter excellentiā sui
intellus, ex eternitate cognoscere ea, quę in tempore fingunt.
Resp. autē a priori, cur intellus. divinus ꝛc. debeat expectare exitag. ejusq;
terū, ut illa infallibiliter cognoscat, e. g. expectaret prevenire physi-
cabit, e. ejus intellus. Limitati, quę per aliquā illius debet (potest, C. excitari
ad cognoscendū. Intellus autē divinus e. illimitatus, et in ō. Cuncta. Cognit
(nus), tantundem habens se ad vita, quantū simul ea existentia. obiti: ꝛc. ut ea
cognoscat existag. futurę, ꝛc. debeat ea expectare, R. ex eternitate figura
illa ferē, perinde ac si illa haberet esse ab eterno divinum.
Explicatur exemplo. Fingamus Deū ab eterno producere hyeli, et hunc ab
eterno operari licite sine decreto Dei. Quid dicat Deus circa. operatū
illius hyeli sine decreto? Et tamen illa multo modo immutaretur inter
decretū, illum existeret: d. hic perinde maneret immota. immutatus ea.
existente, ac si ꝛc. existeret: nec aliter se haberet intrinsece in quo
quo illa operata. intelligitur ea existens, quę in ejus priori, in quo
adhuc ab eius existentia. prescindebat. Cur ergo. ea cognosceret. secus
alia de ea, nisi q. quia exte e. determinata ad videndū. ea, quę
existunt per hoc prius, qd. existunt, unde cum. illa existag. habe-
rint modum decreto, tunc abiq; illo. et tunc existeret ab eterno illa

illa ꝓpria. Rydeli: atqui ꝺ. Suarez e. defendat, ut ex eternitate videat ea, quæ in tempꝰ existunt, videnda existant: ꝺo. per hoc ꝓcedere, qꝺ. aliquid in tempꝰ existat, debet ab æterno a Deo videri, necessitat dependenter boni. efficacis Dei, vere ita ut ꝺo. Suarez ex eternitate visa libere videat ea ꝓpria libꝰ in tempꝰ existentia, ꝺ. e necessario, qꝺ. ꝑ priori ad illa ꝛtia, ꝓcedat aliquid æternum existaliter (inexistentiæ) ea existat.

Et quidꝫ licet Suarez Thyrg. ꝓdefendat necessariꝫ esse, ut voluntas Dei aliquid operetur, et ꝺicat quamvis Suarez Deum cognoscere sua ꝓpria libꝰ in decreto (seu mandati) ad illa, negari ꝺ. posset Deum ab æterno videre aliquid in tempꝰ venturum, quum ꝑ priori ad ꝛtia ꝓcedat aliquid æternum existaliter (inexistentiæ) ea existat talis eventus: negari ea ꝺ. qꝺ. Deum cognoscere sua decreta immediate in ipso, ea ante illud ꝓcedat aliquid existaliter (inexistentiæ) ea ipsum existat, in quo tempore in medio cognoscat valeat: ꝺo. cognoscat in se ipso illud decretum, et ꝺicat ꝑ tale, qꝺ. addat supra entitatem necessariꝫ Dei. Decreta enim libera ꝺ. addat supra ꝓpria necessaria aliquid ultra. Thyrgens, quæ implicare aliquid dentificari cum Deo, et posse deficere, ꝺ. tantum addat ꝓperans ad extra, per quæ Deus fiat ens in tempore. libꝰ decernenti: ꝺo. Deum libera decreta (ꝑs. creandi Angeli) immediate in se ipso, perinde ea, ac videre in se ipso actiones creaturæ futuras, quæ in tempꝰ fiunt: ꝺo. ab æterno cognoscit illas actiones, quæ ꝓcedat ꝑ priori ad cognitam aliquid æternum existaliter (inexistentiæ) ea ipsum existat.

Ad aliud rectaq. Salmtic. decre. libꝰ per actiones ad extra requiruntur ꝺesf. aliquæ Entitates, qui dicunt actiones libꝰ solum addere ens. Rationi supra ꝓpria. necessaria: ut ex notat D. Suarez. Disp. 30. Metaph. sec. 2. per hoc solum voluerunt significare nolle libera ꝺ. addere supra entitatem necessariam aliquem ens. rea ea ad creaturas, quamvis a nobis apprehendi ꝺ. valeat sine tali re. ac perinde reverentur illud Thyrgens, qꝺ. reclusa ratione hebetis addit decreta libꝰ supra ꝓpria. necessaria, ea ea. aliquid ultra, ꝺ. ea operans. Thyrgens ad extra.

Quoꝺ rectaq. necessaria angelici debent ꝺesf. moderni Theologi, qui rectaqua-ntant Caietani asserentes decreta libera ea fabricata ideirco Deo Thyrgens et Raffechlg. Sfi aug. ꝛc Medina, Banez, Zumel, Rueda, Carmelitæ

d. 7. de Volunt. dub. 7. § 4, et Henry Goarel a. 5. tr. d. 4. de Volunt. art. 4 et 5. appellat eg horrible absurdy, qd. intra Deu detur aliqua pluralitas distinctiu, fateatur actu liberu, nil addere ex pte. rubi. supra necessariu, d. Deu ex pte. obu, sine quo nequit intelligi denominatio. libere existentis.

Ex qq. Deprehendes Thomistas. Scotistas. Occamistas affirmare. g. priori ad cognitu futuri debere precedere aliqua pluralitas eterna existen. Durandu, Molinam, Vasquez, Arriagam, Suarez, Ruiz, Oviedum, Ripalda, Lugo, Granadum, Silvestrum, Tannerum, Ockam, Gregorium, Gabrielem, Biel, Almainum, Major, Aureolum, Marsilium, Mayronem, Scotum, Ferrariensem, Caietanu absurdu, putant, fateri pluralitatem debere g. priori ad obu. intrinseca futuri cognitu. precedere pluralitate eternu existen. Durandu, eg existen. futuri qua vel medy illu cognoscendi.

Q. obu, ex existen. futuri lib. n. ideo ee. futura, q. cognoscuntur; d. potiu ideo ee. futura q. cognoscuntur, q. ee. futura: go. g. priori ad cognitu precedit ordo. rationis futuribus. Secundo dro. futuribus qua ut aliquid eternu, distinctu eg existen. futuri, ergo: qua existen. in opa existen. futuri g. vna diffa. temporis, et in n. existen. g. temp. antiq. Deus. Ideo. Ideo. g. rationis obtinu. intu. diuinu n. reddunt aliqua pluralitate eternu rei, d. ipsu existen. futuri g. vna diffa. temporis: q. illud reddunt g. rationis. intu, in quo intendunt saluare libertate, hanc antiq. n. in aliqua pluralitate eterna, d. in ipsa pte rationis temporali, per qua merentur, l. demerentur saluare intendunt: post cetera.

Qua pluralitate rationis. illa eadem, ac vna: fut. n. ideo existunt g. vna diffa. temporis, q. cognoscuntur per intu. visionis, d. e vna idea cognoscuntur q. existunt. Per t. antiq. eadem. patet, quia significant intu visionis sub tali n. ee. cap. non. opera liberi: per 2. n. n. denotant duu. opus ee. non cap. intu. Deu, eg hec a rebus ipsis n. desumatur: d. cognoscuntur de rationis, quare illa sit, quatenus ratione, quia in intu. diuina dependat ad res futuras pendet ex eo, qd. ille sunt futuri, qui explicat de Molina in Concordia q. 14. disp. 52.

Vel significant pluralitate rationis. distincte in eo, qd. existen. futuri liberi daretur g. vna diffa. temporis, quamuis illi n. per impossibile Deus aeg

a. intueretur: e Deus a. illg intueretur, aliqui ipse daretur in temp. Vel denig. significant ipsg existeg. futurū dabitare de aliquo denominang actu cognoscentis, ac gnde habere prioritas aliqng rū. sthg divine, in quodg in abstracto, et ꝛ. in temple, d. in decreto, et quo modo fiat obiectū sequendo se. dabitatum hui. aliqng priorita rū. dabitati: C si actus liberi a. applicantur per obia, d. importent fallibilitatē intrinsecā sthgentis, significant exis teg. futuri ee. dabitatum impedire valg, ut entibus diuinus ab eterno educat cur fualiter fallibilis sthg Petrum.

Ex his deducer ng a. transire ab eterno g. prime ad sthg. ad statg futurg per transitū aliqng realg, qui ig ty sit, d. tamq in temple transire ad statg existentie, et hunc transitū dici futurg g. temple anti, in quo res cognoscitur, ut existens g. sequenti. Verū de hoc quoto tale dubium agendū erit, dū vel uarios precipuos fundamentū, quo fallit. impetunt sthg. dicūt, Deum esse futurientem veroꝝ. actus dabitandi ee. in decreto, sthg una opera explicā bimus futurientiam absolutā, et dabitatam.

DISP. 3.ª

Utrū Deus cognoscat fut.ª dabitionata nobis libera in decr.º an independenter ab illo, siue per Scientiam Mediam.

Hic quandoq; habemus quoto grauissimā controuersiā inter DD. Dominicā nos, et Schola Societatis. Et ego noto D. Suarez, lib. 2.º de grā. c. 6. quamuis prædecessores in modo docendi sthg dabitationē futurientiā inter se dissideant, in uno quoto maxē conueniunt futurientiā ex parte Dei esse determinatā, ad quā ipse ordinauit et libertates suas creatas applicata ad agendū ex ratione dependentiam per modū actus primi, actū secundū ipsg precedat in voluntate Dei decretū determinā illg l. absolutū, l. ex hypothesi ꝛc. sthg qualitas.

Sect. 9a

Status Controversiæ, et Authors placita.

Condictionata nobis Libera DEus cognoscat, dg cognoscit, quid electura sit. Lib.e vræ. voluntati sub tali, l. tali Conditione: futura autē sci. lib.e cog. noscit dg cognoscit, quid ipse sit. decreturus sub hac, l. illa hypothesi. De futuris Conditionatis nobis liberis s. præcipue dignitos. Decretis nobis absolutis, et absque Conditionata illius Decreti, qd. absolute, ex exercite est tm DEo, a. tm. absolute amat nobis. tuis, p. dependenter ab aliqua Conditione, a cuius existētia. pendeat, hæc illis excludam, hæc exigam. De decretis nostræ Conditionatis illud dumtaxat, qd. a. existat actu in diuina voluntate qd. exerceret, nō præceret talis Conditio.

PP. Dominicani post. Alex. Alvarez affirant DEum cognoscere dirigendo Conditionata nobis lib.e in decreto efficaci suæ voluntatis, quo statuit, ut voluntas creata operetur talis actus, de quo loquitur, qd. talis, l. talis Conditio daret in eo. Ex diametro autem aduersa Societatis Schola, semper tenuit DEum cognoscere infallibiliter fut.a Conditionata nobis lib.a antē oe. decretū suæ voluntatis. Hanc sententiā præcipuē docuit. P. Ludovicus de Molina in Concordia Quæstionem anno 1588, q. 14. art. 13. disp. 49. in 1.m Tom.e, et alibi sæpe, qui sequuti sunt. M. re centiores Societatis PP.; inter quos exititit Eximius Doctor. P. Franciscus Suarez, in opusculis lib. 7.; et disp. 7.a de grat. quē ea, quæ breuiter Molina opposuerat, late, et profunde discussit, et validissimis fundamentis confirmauit. Hæc autem aduersariorum quæ Scientiā Mediā usq.ª ad eius tempora retinere, Chatalogus Scriptorum inde apud P. Bernal D. 5. s. 7, ubi centum e nostra Societate numerat; ex exteris autē in Catalogo Nexuit ibidē nec. 6, et P. Paulus Leonardus 3. p. nec. 4; ibi Regones illustriores Ecclesiæ Præsules, integræ q. Doctrinæ ex universitate Parisiensi, Lovaniensi, Salmanticensi, et Complutensi.

Sect. 2ª

1º. Caput pbandi Scientiæ Mediæ, q.ª illa decr.ª Thomistica pugnant cū libertate: ubi ex Tridentino enunciatur necessitas decretū grāe efficacis, cūq. q.ª uera concordia cū libero arbitrio exponitur.

Decretū illud thomisticū subsistebat absolutū, et absque q.ª decretorio, s. decretū prædeterminandi uoluntatē creatā ad actū liberū sub q.ª decretorio, q.ª determinatur in tali, t tali occasione, cū q.ª influxu. ad utrumq.ª et in hoc decreto ne quit Deus ignorare actū. actū liberū q.ª futurū, q.ª illud prædictū nō nisi multū tempe uoluntatē operari libē et operari cū prædeterminatione. subtali q.ª decretorio, q.ª permanda e, ac uelle, ut operetur cū indiffer. ad utrumq.ª cū principio recipiendi ab uno, q.ª. s. uelle prædictorio. Id patet ex Decepto cap. liberę habentis dominū supra suos actus. Et cui inquit D. Tho.ª 1.ª 2.ª Iordan c. 88. a. 6. Dominus, q.ª dat uoluntati uigorem supra suos actus, per q.ª in eius potestate, s. uelle, t. q.ª. uelle, excludit determinationem ad unum. Itaq. per prædeterminationem determinatur uoluntas ad unum, denique ad extremum, nō ad q.ª prædeterminatur: q.ª. dominium uoluntatis supra suos actus excludit prædeterminationē.

Probatur 1º. implicat uoluntatē se determinare, si prædeterminatur: q.ª si prædeterminatur q.ª q.ª prius e. determinata: implicat aut, ut se determinet. cum, que q.ª supponitur in eodē instanti q.ª prius determinata: simul implicat q.ª educatur, t. destruatur. q.ª. q.ª prius cum q.ª supponitur educta, t. destructa: ut ex doctrina Bellarminus lib. 4º de grāa et lib.º arbitrio. cap. 14. de libertate q.ª sufficit indifferens ex pte subiecti, q.ª. præterea, inquit, requiritur, ut homo possit omnem suæ actionis q.ª possit agere, et q.ª agere: qui enim determinatur ab alio ad aliquem actionem certe q.ª. omnem illum q.ª. Unde merito D. Tho.ª

in 2ª. Distinc 28. q. 1. art. arebet, in cet. loo. liberij arbitrij, cui ad ey defraa. sue opinio pertineret, ut ex pecu. multo eligeret, hoc autellu. Et in 2ª Distinc. 2. 4. art. 3. ad 6m Volantes quantuq e. de sua Draa. e. ad opposita, qia tamen dane, sue libertati se detrat. ad ed. qd. cult, et ita n. indiget alio detrahen. Qd docet in 2ª distinc. 25. q. 1. art. 1. ad 3m et Distinc 39. q. 1. art 1, et 1ª 22. q. 10. art 4, et q. 80. art. 1. ad 3m. et Derny in 4ª Distinc. 49 q. 1. art. 3º quæla. 2ª. ad 1m ubi ait. Poesia lis se tet. ad oppositu in eis que in ei subiant, et hec sant illa, quæ per ipsa detrahit; n. aute pt. in opposita illoy, que n. est ab alio detrahta; et Deo tribuenda in pt. in opposita, qd. ex Draa impugnare detrahit.

Hec q. dignitate tractare n. e. huius loci, sicut necimpugnare dubiu illa vulgata sententia Occam, et Durti, qua absolute moderni theste in casa predeterminant, ut ex ipsis ostendit. Eximus Dr. plog. 1º de praa. c. 6. tuno ey liberal detrahit in sensu Occam cohaeret libertati, et poa. ans. in sensu dumto, q. supposito ey aqua Occam requirit omnia operia fit per usu liberij arbitrij, t. rel. illy supponit: sensu q. supposito illa e omino ans: necessitat quanque quidam ex tali suppone pugnat ey libertate, ut enq. inquit Anselmus lib. 1. de Concordia cap. 1º. 6. duplex necessitas, una precedens, que facit qd est, alteratio sequens, qua facit quemet operatu: et 1ª pugnat cy libertate.

Quare dicimus illa depo, qua poa. lib. dicitur, que potest ordinari pro quantis ad agendu pt. agere et non agere, intelligenda e. in sensu Occam, ut demonstrat Suarez plog. 1º de praa, ita dicimus ut ey ordinat pro requisitis ad agendu possit Occam actu, qua n. actu, et in pt. intelligi in eo sensu in quo illi explicant thoste, post Magr. Ubertum lib. 1. resp. c. 7. ut dicimus illa sit poa. libera, que sibi ey ordinat pro requisitis ad agendu licet pro instanti ad oppositu, n. quidq ut ponendu ey pro requisitis ad agendu, pt. ut ponendu in sensu dumto. N. pt. aliqua sic intellecta ey ordinata e. inter pro requisita ad operandu numerari aliquid existens, quod ey operante. omnino independens a voe. libertate, et in. ey illo quidq pro instanti ante ad oppositu, n. poa illa dicit ad ponendu oppositu in ey illo pro requisito predeterminate ad actu, ut patet dicit ad ponendu illu motum dicunt a tali predeterminante, qd ed. voluntate libere potest ad dandu ante predeterminante, q. requirunt: dicit ad ponendu

a parte rei omissionis Z. re, id e, nec Deus ex predestinatione nec ab aeterno; ex cognitione visionis illius rei existere aperte nec.

Quare sicut in. Dicitur vera potestas ad omittendum in sensu composito alicuius suppositi, quam dicitur potestas ad componendum omissionem cum tali suppositione, ita ex. gr. dicitur vera potestas ad componendum omissionem in sensu diviso, quam dicitur potestas ad dividendum omissionem ab illa suppositione, impedendo omnem talem suppositionem ad ex modum, quo voluntas amans ex. het. potestatem ad omittendum amorem in sensu composito, q.d ex. het. potestatem ad componendum omissionem illius ex amare, het. tm potestatem in sensu diviso, q.d. het. potestatem ad dividendum omissionem ab amore istius existentis impedienda. Hoc autem potestatem in sensu diviso ex. het. loco, ubi suppono. e. omnem actum, qualis e predestinationis, q.d ex voluntate illius nequeant a se dividere, ex. gr. dum ego potest habere pos. gratiam ad omittendum actum predestinationis in sensu diviso.

Unde quia ex his dictum thesis, dum assumit voluntatem predestinationis amoris, licet ex. het. potestatem ad omittendum in sensu diviso positum, quia tenetur ex. gr. a se dividere illum predestinationis, habere tm in sensu diviso precisum, quia licet potestatem pro. ad omittendum secundum se, id e, considerando secundum sua propria entitatem non licet propria omissionis possit amabili intrinseco, quandoquidem predestinationis amoris, nec talis predestinatio compte ex. requirunt intrinsecum, scilicet & prius precedat carentia predestinationis ad amorem: secundum enim existentiam supponit certa thesis predestinationis sui, ita carentia amoris existentis, supponit carentiam predestinationis ad amorem; quare requisitum voluntatem habere potestatem positam ad ponendum illum amorem secundum se, quam het. potestatem pro. ad illum dimittendum ex carentia predestinationis ad amorem voluntatem ampliorem & partem predestinationis, secundum ex. het. potestatem dimittendi carentiam talis predestinationis ex omissione amoris, ita het. pos. ad dimittendum amorem amoris ex carentia predestinationis ad amorem. Et quo ad 2.m sicut secundum et secundum omnibus voluntatem predestinationis ad amorem vel habeat pos. amp. Additionaliter ad ponendum omissionem amoris sub additione, qua Deus amoveat predestinationis amoris ex quibus plane infertur ad libertatem requisitum, ut ora. prerequisita ad actionem sint ex se dimittibilia ex carentia talis actionis: et ora. debitum pos. habere intelligendo in sensu composito.

Hinc 2.a pars conclusionis docetur ex. e. predestinationem prae. efficacem, quae decernit e. ad ora opera salutaria; illa amoris prae. de qua Apost. loquitur

Loen. 6. Nemo pt. venire ad me, nisi Pater, qui misit me, traxerit eum
ad e. pori q. pt. ut veniat, quia dicitur: et de qualoquitur Aug. c.
17. De grat. et lib. arbitrio. Certe e. nos facere, ey faciamus, d. ille faciat
ut faciamus prebendo nisi efficacissimum voluntate, qua dixit: faciam ut in
iustificationibus meis ambuletis. Et ey dicitur lib. voluntas, opus e, ut ma-
natur per grat. frequentem, et monitum, cui qua possit resistere, ut defi-
nit e. in Concilio Senonensi. Et Lutery, aut ey Concilij, Grat. Dei efficax &
preuidicare arbitrio, quia tale q. e. trahens Dei auxilij, cui resisti qpos
sit: et iuxta in Prid. ii. 6. can. 4. decernente, Libery arbitrij a Deo mo
ty, et excitaty posse diuertere, si velit; cumuy motioni, et excitatu grat.
efficacij ey qua diuertitur, qd. dg e. ac resistere grat: ut ey fatentur Louy
a S. Tho t. 2. d. 5. art. 6. eadg e. rationa. Concilij Senonensis, dy defit. po
testatis resistendi, et Indentini, dy defit potestatis diuertendi.
Itaq; ipsy docuerat antea d. 4. quodlib. 7. art 5. ad 2. hij verbis. Gratia loc,
qd. minus valet. se het. ad oppositu, ideo Deus sic mouet voluntatu ad bonu,
qd. tamen pt, huic motioni resistere. Idg docet Andreas, qui exponens
illa verba Xpi Matth. 6. fiat voluntas tua, et loquens de grat efficaci
ssima, qua Paulus mouetur e, ait; Licet peruersus fuerit Paulus in
voluntate cui lib. erat, ut resisteret, si vellet.
Vide efficacissimu argutu effectus ad plendu grat. illg, que Deus facit,
ut faciamus in ee. motiuu physice predeterm; hinc ey motioni resistere
pt; eg resistere motioni importet aliqua potestu; ille ey dimittat
peccatu Petri curtum, qui fecit, ut illa ex. uincat, nec effectu habeat,
d. carra, et uinca maneat. Itaq; certu e, Deus posse resistere grat. efficaci
ut patet ex Concilijs: p. hoc q. e. predeterm. Et hanc fuisse sententiu
Petri inde patebat, q. illg causu adeptus de Calluny in lib. 2. init.
c. 30 Voluntatu mouet grat. q. qualiter multi seculi Modisty e, et credi
ty, ut ante. postea ut electus, motioni aut obtemperare, aut refragari,
d. illg efficaciter efficiendo, ut affert Bellarminus lib. 4. de grat, et lib.
arbitrio. cap. 11. Inde Concilij, ut saluaret libertatu, definit Deus per
se diuertere, refragari, nec resistere motioni illi, per quu Deus de
facto nos mouet. Vide exercit. Theolog. d. 57. n. 48. Dixit de. horet.
Calluny, Constantissime asserimus, qd. voluntas Dei. pt. velle de. sequi motiuu
Dei.

Hoc arguto orale verbatim Lauret in Appg. Thostary. art. 2. n. 76, et d. 4. pt. n. 179 ut, caus. liberū posse resistere, seu diuertere diuino decreto, et eius motioni pōa. aut, et in sensu diuiso, n. tm. pōa (trans), et in sensu opposito, ita ut defacto opponatur actualis resistentia, seu diuersus ex Decr. exurg. motio nec.

Very lege voluio in primis c. Da. D. Aug. expresse affirmy c. 14. de corrp. et graa, voluntatē DR humanā voluntatem ea posse resistere, ty g. duo Arradictria insolubit, ag resistere decreto, et motioni DR. ex mis. c. Dumpre re omissiua operis decretati, et prēmoti ex Decr. et progressiui ac ex restitutur motiuā, cuius g. eius impetus enervatur, et impedit effectu ab illa exurgens: jo. pōa. aut. ad resistendy motioni efficaci, c. pōa. aut. ad opponendo omissiua ex motione sequida pōa. aut. ad defiy. c. pōa. aut. ad defiy. Atque voluntas predestinata. ad amandy ag. a hēt. pōa. aut. ad diuertendy omissiua amoris ex predestinata. amoris, g. hoc est. habere pōa. ad obstandy: jo. voluntas predestinata ad amandy ag. hēt. pōa. aut. ad resistendy predestinato. amori.

Quare admittere pōa aut. ad resistendy decreto, et graa. predestinate, et dicere illo est. pōa. in sensu diuiso, et ag in sensu opposito c. implicat. ex mis. posse resistere graa ex tra. c. illa superare, et vincere suo effectu. Vide pōa. ad resistendy c. pōa. ad frustrandy graa. efficaci, et vincendy suo effectu: qd. manifeste repugnat, uti graa c. predestinata.

Sr Corollu soly dixisset voluntatē predestinatā graa efficaci ad amandy posse diuertere ibo, c. omittere amoy, haberet aliqua colaq voluio. Dato Very defie Corollu voluntatē motā, et excitatā posse diuertere, et resistere ipsi motioni, et graa, ex qua defacto amat obiy honesty: resistere autē graa (quemadmodū facultas ad amandy, p. c. precise posse omittere amoris, d. omissiua illa opponere ex motione ad amandy: sicut ex diuertere graa. nascitur ad amandy c. despere amoy ex graa, ita resistere graa. elicit c. ex ea duppera car. amoris ex decepta fidei resistentiq. Vnde licet stoice dicant voluntatē predestinatā ad amandy habere potestatē aut. ad omittendū amoris de sensu diuiso, seu ad omittendū re: n. possunt tm. dicere, qd. habeat potestatē aut. ad resistendy predestinato amori: ag lege potestas respicit pro termino resistentiam actualem, et lege ex termino suo dicit connexionē.

omnipotentia ex prædestinare. amare, quæ e. Quinchis exigencia.
Hæc verificari, si Socrates voluntate posse quidē resistere prædestinationi illi
libere &c. ēē. ex nō ipsius prædestinatis, qd. quinquies illi resistere. Ad qō. do
cent Cabrera, Zumel, et Alvarez apud P. Suarez lib. 5. de grat. c. 19.
quē cum verba referent, et verisq. refellit, ut manifeste implicans ēē vñ,
& inquq; verificari: nq implicatory e. dari non pōt. Ad resistendy virtuti dei
robustæ, ut ex se jam vere. non reddat impossibilitē de gra re portandy rem,
quę vane. sui rei inexpugnabilis. Quare, ut cōs inquit tomo posthumo de
vera intelligentia auxilij efficacis c. ult, Gradientis dicunt, quicunq;
gratiam, qui dicunt voluntate posse resistere physice prædestinati: Resistere ejj
illi, in quit, e. dle existentie &. operari, l. facere, ut ab illa existentia actus
n. pdeat, ad hoc aut nulla e. pōt. neq; creata, nec increata.
Qō. si responderis gō Cornely sola existentia voluntatis omnis, et excitata a Deo
se divertere, in verum finem, qd e. remotio q potentiale actus, ad quē requiritur gratia Contra e. Ill qō Cornely n. solū dicit voluntatē posse divertere
ab. honesto, d. posse divertere, et resistere quē motioni gratiæ, ex qua datur
to amat illud bonū: hoc aut manifeste impertet verum opportuno Contra 2.
quia. Cornely dicit voluntatē motā et excitatā a Deo posse resistere illi motioni
&. gratiæ efficacis, per quā Deus facit, ut voluntas operetur: hæc ejj erat mihi
cui Semelei dicebant &. posse resistere voluntati, et quę potest resistere velle
vere libertatis: qō. l. dicit. posse resistere illi actui ejj vel. l. positiq; actui
ēē, l. qd e: n. 1ō qō hoc perinde esse, ac posse resistere huic &. de isto: n.
2ō quia hoc perinde foret, ac posse resistere toti ejj actui: qō. dicit dabo
3.ō ejj vñ: d. resistere gratiæ efficaci, qō existit e. illi reddere inefficaciam
promovere effectum: qō. dicit Cornely voluntatē posse privare effectu gratiæ illi
quę de facto e. efficax: ac quidē universaliter dicit n. ee prædeterminationē
nq hanc remotē existentiā huic Deo et privare effectu
Contra. 1.ō qō certū e. non n. posse facere, nec prædeterminationē remotē existentiā
quatuor effectū, nec posse facere, ut n. excitat: qō. certū e. non n. posse velle
to vere resistere prædeterminationi qō existit. motū e. n. ēē. aliquo modo resistendi huic, quę l. illi pollendo e certū non, l. facendo, ut quamvis non
creat, n. obtineat intentū. At certū e qd Corculo non posse in aliquo casu non
resistere gratiæ efficaci, seu gratiæ illi, qua Deus facit, ut defecto

bony operemur: p. certy debet ee. ex Concilio greg. efficacy n. ee pre
destinatp. Contra 4.o q. 1.mo 2.do, et ppio verum saltem posse voluntas
nrp. resistere greg. efficaci Dei, quin illy possit frustrare, necessery
non tollere, poterit miles quantumcunq debilis inimicu repellere exercu
hui vere, et ppie, quamuis accingatp exercitu posse fugere, nec illy tenp
occidere.

Alio ergo principio presumimo plane cum DD. greg. efficacy n. desistere inhy
ca predestinate ad actus salutares, q.a certy de fide e. homo q. peccat
habere auxilia sufficia ad vitandy peccata ut D.s Theret. plat Bellarminus
lib. 1.o de grat, et lib.o arbitrio c. 11, et Scotus e. ad Nocentio to. Contra
rerip. Atqui si greg. efficax desistere in predestinate, hoo. q.do peccatp habe
ret auxilia sufficia ad vitandy peccata; ag deberet illi aliquid exhiberi ab
ab prerequirentp, et mutuo desistere in ipsius potentia, nempe greg. illa efficax
desistere in premotione, et actibus Dei inde dependens: n. ergo hec in tali
potentia effectus sit, qui n. hec q. libro suo pt. habere aliquod prerequisitu
ad ipsius existentiam; sicut n. hec in tali potentia (neq fuit, qui n. hec
nec q. libro suo pt. adquirere unquam exhiberi prerequisitu ad effectu finis
ut tale ostendit F. Suarez lib. 5. de grat, c. 23. merito appellans hoc pnm
cipium per se notu.

Ex quo 2.o manifeste infertur, nempe voluntas carentis predestinate ad actu
n. habere sufficientia ad illy, 1.o talis predestinatio, sit prerequisita: et quoniam
voluntas predestinate ad actu n. habere sufficientia ad eius omissionem, quamuis
predestinatio n. foret prerequisita: ng tunc voluntas n. hec q. libro suo
habere pt. carentia talis predestinatio: quamuis vero predestinatio actus n.
esset necessaria ad actu, carta tamen illius necessaria e. ad omissionem actu
simpliciter voluntas omittere amorem dy e predestinata ad amandy: p. voluntas
tas predestinata ad amorem n. haberet sufficientia ad eius omissionem.

Hoc primu principiu, quo tanquam firmissimo fundamento auctior DCtt
tam Schola accepimus a. D. Augustino, qui lib.o de Predest. sanctor. Epla. ad Comitt
ex illius verbis Apostoli Nemines sufficientes cogitare aliquid a nobis, quasi ex
nobis, deducit Pelag. non omnino sufficere ad fidem, q.a quis n. videt, nequit
prius ee. cogitare, quo credere, nullus quippe credit, nisi prius cogitaverit
ee. credendu. Pd. 10. permittat ad religionem, et pietatem, de qualoquetur post.

ñ a. sumus Edocti cognoscere aliquid ex nobis, quasi ex nobis, d. sufficientia nra. ex Deo e, ppter a. sumus docti credere a nobis, quasi ex nobis, dd. nre ignorare a. possumus. Argumtñ Augustini arguit. ego. ñ hunc modum ergo ergo pene nostra: quis a. nidet primo ea. predestinat, quo peccati Caelestius quippe peccatum a. adiuvat auxilio primo ad operandu predestinat. dd. go. attinet ad recte operandu, ñ a. habemus in nra. potestate predestinati, d. predestinatio nra. ex Deo e, ppter a. habemus in nra. potestate recte operari, dd. nre predestinare a. possumus.

Sedungit Augustinus: nemo ñi sufficit ad hoc, d. sufficientia nra. ex Deo, quoniam fides nre cogitare nulla e, et a. sumus docti cogitare. sedungo et ego; nemo carens predestinare. ñi sufficit ad recte operandu, quoniam recta operatio nre predestinare nulla e, et a. sumus sufficienter predestinati. d. libito nro. obtinere. Ly nemo predestinatus ad aeternu ñi sufficit ad meritu, quia meritu nre caritatis predestinatio nulla e, et a. sumus sufficienter illi ex parte d. libito nro. obtinere.

Obj. 1°. Ng ñ auxilio predestinationis est necessariu ad operandu, Deus homi. impossibilia preciperet: homi. namque carenti predestinatione. ad observandu precepta, Deus precipit observatu. precepta, ut patet in homine. transgrediente precepta: ad quod est impossibile. precipere. Ng Deus homi illi a. precipit, ut possit, d. ut actu observet precepta: C. go. precipit, ut observet ex predestinatione, quia necessario, et absque aliqua sui libertate caret, C. ut observet nre illa: et utrumque e precipere homi aliquid qm. impossibile, ñ physice pdte trad. e necessariu.

2°. q. ex certa ñ Dei a. deductione Angeli creati, nec Adamo auxilio predestinationis ad perseverandu in iustitia, unquam illos dereliquisset, et hunc misericordia in pena peccati subtraxisset, ñ aliud auxilio est. evalitur prevenientis ad ista operandu. Ng illos dereliquisset, q. a. perseverantia, qm. carebant auxilio evalitis. prevenientis ad perseverandu. At perseverare in caritate, et iustitia, q. deest auxilio evalitis. ad perseverandu prevenientis ly e. facere clymerg: go. illos dereliquit, q. a. fecerunt clymerg. Nec Dei Gt. Angelos, et ly homo sua culpa carente auxilio predestinante: cu ex primo fuerint auxilio illo ñ privati ad ly culpa, a. potuit illa car. ee. pura peccata. Imitemur go. potenti Dei opera de Deo dicere: cur non eternu? trahentis

Bertrandy, q. in veritate nobis stetimus, veruꝫ etiꝫ Michaely, et rebꝰ eiꝰ quandoquidꝫ. illi vere ullo merito tale auxiliy subsidij, ex quo impleꝫ fuit eaꝫ dimittere, et nobis vere ullo demerito tale auxiliy carentiy affligi; ex qua impleꝫ nobis fuit stare, et perseverare oportuit?

3°. ex ut Doctor Apocaly. 3°. Ecce sto ad ostiy, et pulsat, ut siquis aperuerit, intrem. p. peccator, cuiꝰ cor Xꝰ pulsat a. subyect clauꝫ predestinatis ad aperiendy ipsi cor per vere penitentiy, et Querelay. Ng ex predictis a solum Dei auctu dependeat, 2° illa ad aperiendy peccator indiget, Xꝰ. potest expectare abillo, ut aperiat. Secut ex illatis patet, qui ad cordis pulsum vocat ex, qui intus est, clauꝫ a. habere, nec p. libito suo libe. potest ad aperiendy: sic Xꝰ a potest expectare, ut peccator aperiat, ex illatꝫ ee. impleꝫ, ut sic clauꝫ predestinatis aperiat, qꝫ tm in sua potestate a. hets. Ideo p. Xꝰ vere pulsat ad cor peccatis, expectatꝫ. ut aperiat, q. peccator in auxiliy sufficientiy q. a Xꝰ accepit, et Querelay, quin cordis auxiliy precedentiy superadditur ipsi pungendo immediate Querelay. ex illo auxilio.

4°. q. necessitet auxiliy predestinatos e. q. illy exhortatꝫ Apli. 2ª. Corinth. 6, exhortamur vos ne vacuꝫ gratiꝫ Dei recipiatis. Ng ut exponit chrisꝰ sus in vacuꝫ gratiꝫ Dei recipit, qui ex gratia Dei a. habuit, nec adiuvat studiy sui. Ego p. erat in potestate Corinth. gratiꝫ accepta efficaciter adiuvare adiuvantis illi immediate subsidij, ad qꝫ ipse tenebatꝰ. Ng 2° ad id necessaria illi fuit nova gratia. predestinans. ab eꝫ arbitrio indipendens, qꝫ ex exhortantis ad operandy ex gratia. accepta, q. potuit a Xꝰ postulare debuit, ut ex adiuvaret gratiꝫ. predestinatis, sine qua impleꝫ erat Corinthijs gratiꝫ accepta operaꝫ adiuvare. Ido arguty. sumitur ex illis verbis, Obsecramus vos. Apli, reconciliamini Deo.

5°. ex. ex illa Dei verba per Isaiꝫ cap. 5°. Quid e, qd. ultra debuiꝫ facere vineꝫ meꝫ, et non feci? aut qd. expectans, ut faceret uvas, et fecit labruscas? Frustra ex qꝫ exprobratur de populo suo, qꝫ uvas bonaꝫ operaꝫ a. habuit, q. labruscas peccatiy, si ultra culturaꝫ gratiꝫ sufficientis eis ex qua collata, necessaria fuit culturaꝫ physicaꝫ predestinatis, qua ex. p. libito suo dederaꝫ et sine qua impleꝫ eis fuit, fructy ferre. Ng usquaꝫ possent respondere: fructus tulimus, qꝫ defuit debita culturaꝫ, sine qua nulla unquaꝫ unaꝫ fructy tulit,

et ex qua ih. unica, quamuis sterilis semper fructy ferret: defut arbis cultus, vere qua fieri d. pt. ut ulla unica fructy gduceat, et qua perna impleat, ut quelibet fructy d. ferat. Cur so. cro. reprehendit. Ubi inquiry quicunq; cuyuslt cultury eveliter prerequirity ad fructificandy.

Et rone ex Ca. Defing Augustini illud vt in ora. potestate, qd. si voluimus facimus, vt nolimus d. faciamus: quomodo et dni. ee. in nra potestate effectus illi, quy impleat. e. ore facere, cui Deus adjungat phyeg. predeterm, quanta carco, ut cui potis facere, quod illy recte dequirit.

6.o qd. Ca. aduers. quamuis quis vt in actu 1.o expedite teneat ad recte operandy, habeat que grag. sufficiens vehementissima inclinans, et reddens tamen ore facile operans, tamen indiget auxilio predeterminante, ut exeat in actu: so. hoc. illa Distinctio in eo actu 1.o posset prudenter a Deo postulare. ut vlt accederet actu 2.m accedendo predeterm. At falsy e. hoc. nec vlt ly posse prudenter a Deo postulare actu 2.m ut ens inquit Mag. lib. de lib. et gra. c. 13. quid stultius, quy orare, ut faciat de potestate libet. jo. esse.

Denique arguitur: q.a Deus vero, et ex animo multi oes. homes. salvos fieri, et ad agnitionem veritatis venire, qd. tamquam certy ab illis tenendy ee. affat. Prosperus lib. 2. de vocatc. Petry c. 1.o jo. Ternini negat citra culpg credy exigitur. prerequirity ad credeng. voluntas d. ens desideret vere, et ex animo altery fieri, que citra culpa eius illi negat medy, sine qua impleat, et 1.o ens obtineat; atque Deus plurimis negat citra eny culpg preg. predeterminans ad actus valutares, sicut certy e. negare Angelis lapsis, et Adamo ad perseverandy in sanctitate, et plurib. hominib. valy quod primy specialy persuadet. jo. grae. efficax d. Deitas in predeterm. Obj.o q.a si in ea Deitas negando predeterm. negaret aliquid exigitur. prerequisity ad operandy, ac inde d. deberet auxilium vere sufficiens ad valutem actum: ut hoc jo. verificetur debet dici preg. efficacy d. distinguit ontatiue a sufficiens, d. preg. qui sufficiens reddit inefficacy in actu 2.o per dig. Deitatis, ut hoc pacto salvetur, ideo d. dedisse Angelis, et Adamo preg. efficacy, q.a quia fuerunt denegare efficacy auxilij sibi collati libere et advertendo, ut poterant sine illo auxilio: Deus ens Deitas auxilij sufficientis ad perseverandy, obtulit illis perseverantiq; quy ipi semper detulerunt.

Pl. ens inquit Mag. c. 11. de correc, et grat. potest dg perseverare, si velit

q.ª a. decerat auditoriu, per qđ potest d. q.ª nolunt permanere, effecto enĩ culpa e. V. foret ang, si ad perseverandu ĕet necessaria nova auxilia gratiæ ordĩe a solum Dei auctr perdenda. Et ut inquit Scotus c. 3.º de cæna Dñi, V. ideo Diabolus a. habuit bonã voluntatẽ perseverandi, aut a. accepit, quia Deus a. dedit, d. ideo Deus a. dedit, q.ª ille utendo, quod a. debuit eã deserendo a. tenuit. Et hæc e. communis sententia Pp. ut testatur D. Thom 1.ª Distinc. 40. q. 4. art. 3. Docent, inquit, Sancti Doctores Dionysius, Augustinus et Damascenus, qđ. mã, quare ille a. ĥet. grat. e. q.ª ipse nolunt accipere, et a. q.ª Deus nolunt dare, q.ª lumen suæ rõnis offert, q.ª tamen ab ipso a. percipitur, sicut nec lumen solis a cæco. Explorata e. ang ch. loqui D. Th.ª de gra. efficaci, loquitur ang de illa gra, cuius effectus hõ. obdurator, et cuius gratia a. obdurabatur. Ita ipse ibi explicat D.ª Doctor c. 159.

Ex dictis in hac sect. colligitur gra. efficax, qualem e. exhibet Deus quemcumq, et ang. Deum gratiam efficacem a. ee. ex se efficaci, seu Deum ex se salutari, d. posse voluntatẽ angelli resistere, eamq frustrare. Vide Concin D. Th. q. 6. de malo art. 9. ad 1.m: ubi ait Deus faciat voluntatẽ aliquid velle a. operari, ut ex præcedentia (de.ª concurrendo) id faciat, q.ª ut. per qua voluntas impedimenta prohibeat.

Sect. 3.ª

Quomodo benefactis Scientia Media, Schola Societatis concordet gratia efficax cum gratia liberi.

Hinc Schola Societatis docet gratiam efficacem, qua Deus facit, ut voluntas infallibiliter operetur, constare in motione quadã, et inspiratione intrinseca, seu in vocatione. 2.º quã entitate indifferenti, et quinetiã cum deterioris, ita ut. nonnisi ex fortiori impellente ad deteriora, ut illa infallibiliter obtineat, qualem a Deo vocatam e, in his circumstantijs in quibus per hãc Media præmota a. obtinebitur effectu. Quare cum impellendi ad deteriora ĥet gratia ex tua propria natura infallibilitatẽ ad et deficiendi cum deteriora ĥet. gratia. Hæc Media, Ita ipse explicat Eximius D.ª t. 2. de gratia, lib. 5. c. 25, et alibi. Bellarminus lib. 1.º de gratia, et lib.º arbitrio c. 12, et lib. 6. c. 14. et cum quibusdam aliis.

Cong. aperta sentaa. Aug. qui ubq. grag. efficacy explicat. per vocacy. grag, ut patet ex lib. 4. ad Simpl. q. 2. Ubi cy distinxisset vocacy efficace, qua appellat effectiva boni voluntatis, ad inefficacem, sic concludit: Igitur n. volentis, neq. currentis, sed miserentis e. Dei, qui hoc modo vocavit, quomodo apty erat ejus qui secuit n. vocatus. Unde subdit infra. Illi electi, qui congruenter vocati; et infra, n. volentis etia, quia ejus si multos vocet, eosdem. Misereretur, quos ita vocat, quomodo apty e, ut sequantur. Cum ejus Deus misereri vult eos vocat, quomodo vult eos congruere, ut vocatis n. respuat.

Hinc dicunt vocatu Dei expectare ad grag. sufficiens, qua hoc. existentes potens valenter operari; ejusq. preter illa ee. necessary, gratia predeterminans, ut cum determinet ad agendu. Pery hoc asserty e. manifeste D. Aug. qui in aperuit medicy inter vocary, seu inspirare, et assy. donary, ut patet ex cap. 2. ad Simplicianu, ubi ait, Ut velimus nos ee, voluit et ejus, nos vocando, ejus respondendo. Et ex libro de gra, et lib. arbitrio c. 5. ubi loquens de Quercus Paulli, nulla alia grag. frequentius aperit, preter efficacem vocatu, qd. Quercus fuerit, inquit, nec gra. erat sola, nec voluntas sola: ut aute vocaretur, gra. fuit sola. Et ex Enchyrid c. 32. Dubitare cy quomodo sit uery illud, n.e. volentis, nec currentis, cy nemo salvus fieri queatur, sive volens, respondet. M. quia qd. ipsa voluntas ut uerga e, preparatur a Domino. Certy e. aute voluntas a Domino n. preparet Aug. quia per vocatu. Unde libro 83 quæst. epla. 68 Hom. a. 68. inquit, Qa nec velle possumus, nisi vocemur, deo vocati uny e, miserente Dei ee, qd. bene velimus, et sequamur. Patet ex cap. 34 de repent, et Litt. ubi ait, Vocare hoc, c. illo modo voluit Dei ee, unere aute uenger in voluntate, c. sola si n. uenit, c. adiuta si uenit.

Ex dictis patet, quomodo Aug. sentag. sociatis possimus resistere grae. efficaci, qa unary possumus dungere dicery cy emitate vocatu, qua Deus facit, ista carnes, et quamvis n. possimus resistere grae, ut efficaci, hec impoa n. efficat libertati, qa e. impoa Dei. uny care. libertatis: cy eny vocata detracter intrae efficacia per hic Medicy, et hec supponat uny care. libertati, ut dictu e. fuerit; grae. efficax inabsolut suppony. frequenter: quare n. negatis indutu necessitatis, aut impedit libertate, qua frequenter, ut in quib. Bellarminus lib. 5. de grae, et Lib. arbitrio c. 14.

Observatany ch Bellarminus, et Suarez, lib. 5. de grae, c. 44 n. 47 n.

Aquinum explicare efficacy grie, aut vocatio. per impedim. resistendo, aut dissentiendo, d. per certum effectum decretum: ut patet ex c. 6. de Praedest. Sanct. Ubi ait, hanc grat. a nullo unde resistitur, qua ideo tribuitur, ut cordis duritia gratuite auferatur. Et ex c. 11. de bono perseverantie, ubi ait: Media praedestinationis ee. illa, quibus certissime liberantur, quicumque liberantur.

Addit n. Bellarminus, 1o q. Aug. dicit de posse resistere, intelligendo hoc ee. ex hypothesi, non absolute, ut sensus sit fieri non posse, ut Deus vocando non sequatur eo, quo Deus vocavit eo modo, quo credit eo resistendo; 2o. absolute posse non sequi. Dicendum Deus, inquit Bellarminus) ex se prenoscere resistendo, et alio modo eo vocaret: et q. Deus prenoscit eos, quos vocat 2o. opposito libe resistendo, sicut fieri non posse ex hypothesi, ut non sequatur, ita non fieri, ut libe non sequantur: in sensu. ego fieri possit quidem Deo, tacito eo, quo videt aliquo resistendo, nec in eo quo videt libe se cursuro. Vocatio. augi secundo gratia a pud Aug.m e vocatio vita exhibitate efficaci eligere ad bonum, ut multi Patres d. 6. de Haeres. C. e. vocatio. vita ex praefinitione efficaci illius operis, ad quod datur: unde libe 2o. bono perseverantie c. 11. de Gratia, et Sydonius dicebat, quia ut non deserent non erant eorum dati, eis unde credderent e. eis negetis. Id e, ideo Deus non dedisse vocatio gratia ad fidei Gratia, et Sydonius, quia illos non elegerat ad fidem.

Quare q. do Aug. c. 11. de Corrept, et grat. dicit, voluntas Dei voluntatem humanam non posse resistere, quominus faciat ipse quod vult, quando quidem eius deipsi homin. voluntatibus, quod vult, et vult faciat. Dq. omnipotentissima facultate, ut loquitur epla. 80. movendo, et agendo illas in bonum, indeclinabiliter, et intra penetrabiliter, ut loquitur c. 12. de corrept, et grat, ait aliud vult, quod Deus habere in thesauris sue omnipotentie innumeras vocandi, et modos convertendi voluntates quaerendi homin. corda, qui non sit infallibile sit illa ee. quaerendo, quod tam necessaria ee. grat. praestet ad quam recurrit Aug.s quoties vocatio gratia explicat. Veruntamen ee. non posse resistere voluntati efficaci, quamdiu intendit, ut libe operemur: ecterum non potest illa auferre nec. libertatem, qui necessario stabiliter. respondit Thom. Hurtado de Mendoza libe facturo, et ubi potest inducere vocatio. gratia, cui possumus resistere, non quidem ut gratia

seu in sensu diviso, et in sensu diviso, quia tales, nimirum reddendo illa inefficacia, et faciendo, ut de facto fierent pleraque efficax. Vide supra resolutionem efficaciae Dei voluntatis, et solum impossibilitatis cohaerentis cum libertate.

Ut autem melius percipiatur efficacia praedeterminationis illius ex duplici fide efficacia, quam per modum actus primi, per quem Deus praemovet fallibiliter bene operantem: et haec dicitur in ea, qua Deus confert vocationem in hac circumstantia, in qua praecidet forte bonum: et haec efficacia solum Deo debetur, qua solum Deus dicitur adiuvare auxilio, qua praevenit et efficacia gratiae in actu 2°, et dicitur in quo operante ortus a Deo, ut principali efficiente, et authore supernaturali et liberum arbitrio: et haec efficacia nobis libere operantibus auxilio quia supponitur ex indifferentia libertatis nobis libere operantibus, seu illa reddere efficax, inefficax; ut ex infra dicetur c. 34. de ipsa et citat. Viterii corda Dei praevenit nos; dicitur autem vocare Dei, in ea dicitur praeveniri nos, et lib. de dogmatibus Ecclesiae c. 11. Unde ex valetudine Dei dicimur habemus; ut aquiescamus autem salutifere imperare nostrae potestati et quare operamur? non ex causa solum Dei praevenientis deinceps fieri, ut faciamus bene quatenus solum Deus confert nobis vocationem gratiae; et tamen nos libere dicimur vocare, et in nostra potestate illi resistere, ut docet expresse idem Augustinus lib. 2°. de Civitate Thalassii c. 24. quomodo autem dicitur Deus ad filium dimittit, ut quae ipse voluerit eligat; et in utramque unum et indifferentia valent. Unde quamvis gratia praeveniens solum Deo ut libere quoad exercitium, et in nobis ens libere quoad usum; ut patet D. Thom. 1. Corinth. 15. lec. 1. ubi exponens verba illa Apostoli, Gratia eius in me vacua fuit, sic inquit: Gratia D. Pauli dicitur fuit in quo vacua, id est otiosa, quia carens actu ad quem data est. ubi. Quare nos praeveniens in nobis libere existens libere applicamur ad opus: ex eo dicitur D. Thom. 1. 2. q. 16. art. 1. Ut autem aliqua res ex se applicetur ad operandum: sicut regula regulat nos ut gratia. divina nobis collata ad recte operandum, qua recte operamur, ita regula nostra applicatur gratia praeveniens ad operandum salutariter nobis libere efficiendo.

Quod si obiicias ex hac doctrina sequi tale efficacia gratiae quemvis auxiliatum

ueie, ab illag. pendere efficacig. per modg actus primi, requisg
lle Constructur per stg Medg, quę g Deo libe. cr. sit, unice pendere
luntate create. Ideo. negando requisg: g nec Deus in Labenda sta.
ndia de efficacia auxilg absolute pendet a crea. voluntate, requisg ill
het, neue voluntas absoluta sit operatiua, neue g, neua sit exhibitiua,
ue cr. nec in offerendo auxilio, requisg supposita stia. Medię de
fficacia auxilg, pt. illud offerre o l. cr. offerre. Unde stg Medg
ebet ex ipsta persecne. sue voluntis, q. licet in cognoscendo attenge
ctur eleatia cree voluntatis, e. accipit tn. stg. assibus; et auxilg offert
x libe. electne. sue voluntis; et quamuis supposita existaa. auxilg
t potestate pre. ad utrumq. possimus impedire stg Medg; id cr. plus
d. hęc pendeat ex se absolute a crea. voluntate, d. qd. pendeat de
ssate, id e, qd. pendebit positione, cr. quidg ut acaa. aliqo
acto influente, aut exercente aliqua uera causalitate in stg. dicto,
ut exhibente quag in quę ille feratur, et nec in cognoscendo alam
ueatur.

Inglas unt actus pt. distinguendus a tempe actus pt. dicimus adfa
uidg infallibiliter, et voluntas crea. humane operetur; et actus pt. auri.
d cooperandg grae. dicunt faciendo Deum salutare ex uirtute super
alibus. Actus pt. Durum Destructus per stg. Medg, quia Deus cr. efficax
ionis facere; ut voluntas crea. infallibiliter eliciat Deum saluteq; quo
ttque habeat stg Medg. Et actus pt. creatus nullo pacto per ipsum Deum
ficitur, d. ab ille omnino esse prorsus: q. stia. illa licet influens
n exercitio Durum libertatis Dei ad auxilg, ad illud p. dicitur, et
ncurrat, tali per accidens: at cr. influit in exercitio pure voluntatis
unde stia. Media Destruit prag. per modg actus primi; quatenus Destruit
ce pag. Deum ad faciendg, ut salutariter operemur; cr. tamen Destruit
prag. per modg actus primi, q. Destruat actg primg pre. pure voluntis
et ad cooperandg grae.

Unde deducere in eo casu, in quo Deus e. potens facere, ut voluntas
sua libe. operetur; illg cr. dg intelligi pre. potens libe. operari:
quia illud primg signg e. potens saluari libertati Dei, nempe
ad offerendg, l. cr. offerendg auxilg primg: et voluntas crea. in

illo ipso a. dy het. potestas ꝓ q. hec e. effectꝰ exercitij
dicere libertatꝭ existentis in prono ipso: et cur sua voluntas dicag.
a. ee. ꝑ. potuit facere, ut voluntas sua. libꝭ se quantat in eo ipso
in quo hec e. ꝑ. potuit se quantare: q. rejecto libertatis create
cy supposit. exercitij libertatis dicing, q. Cohibuerit per auxilij libꝭ
a Deo collati, et liberij applicatij. omnipotꝭ: et collati cy locau.
alio, et negato a. alio ad hanc operatij. faciendi, et libꝭ applicata
omnipotꝭ, nulli Deus exercet voluntatis libertatis in quorundo simultanee
cy voluntate creata, d. ipsi Deus sit efficienter ex determinatione.
terminatione.

Duel absurdij ee, q. voluntas sua. in aliquo ipso vt potuit facere
ut existat libꝭ operatio, et q. Deus in eodem ipso a. posset id ipsi
libꝭ facere; sicut absurdij foret, q. absolute posset voluntas sua.
facere, ut existat operatio. honesta, et q. Deus a. posset absolutelibꝭ
facere id ipsi. Deo. absurdij quidem fore, q. voluntas creata eciam
sua facere, ut existat operatio. salutaris, et voluntas Diuina. a. ee.
absolute, et simpliciter potens facere, ut voluntas creata salutaris deter-
retur libꝭ q. id arguerent defectij potestatis in Deo. Cetera a. ee. absur
dij, q. facta suppone. libꝭ Deo in aliquo ipso posse voluntas creata
facere ut existat operatio. per suam. et potestatis ꝑ. ipsi collati a Deo
et q. Deus ꝑ. eo ipso a. posset libꝭ facere, ut existat talis operatio.
Dico e, q. impia Deo in illo ipso. Cetera ei dicij. quemcum et libꝭ
determinatione Diuine voluntatis, que determinare voluit voluntatis create in
ordine ordinij sua, ut ea ipsa determinet ad operandij cy tali auxilio, q. illi dedit
et a. cy alio q. ei negauit. Et hac cy suppone. vola voluntas creata
et determinare ad existendij actionis; cy sit ea deceptio libertatis, q. in
tali determ. ad exercitij sui, et a determinatione ab alio, ut supra obiectum
et docet Doctor sententia. Ille, et Thomas artic. quinq. verba de ueritate Doctoris
sum Phyladelphi in libello, cui titulus, authoritas contra plurimos proba-
tha. Thomas

Pro quorum tm. intelligentia nota, q. voluntas sua. intelligatur ꝑ. potestatis
dari cy auxilio ꝑ, q. Deus precedet fore efficax determinatione
lore in Deo ꝑ. potestatis ad faciendij, ut intellectus operatur a. quem

Inducitur, quod bene volumus; nobis vero Inducitur non potest, quod nos
Quar.

Sect. 4a

Præoccupantur præcipua fundamenta adversarii D. nrg. Socratis

Et primo

Ex Doctr. infero frustra adversarii D. nrg. tentare adducere illud Apostoli
Quod enim te discernit? quid hic, quod non accepisti? si autem accepisti, quid
gloriaris, quasi non accepisti? Et si enim possit auxilio Gratiæ in duobus
pueris poterit, ut unus Quæratur, et alius non Quæratur: in hoc quod Quæ-
ratur tribuit suis Quæritq; accepit a Deo; quæ ipsa principaliter discernit a non
tente: q. pueri non ex pt, qd. unus Quæratur, quia Deus per vocans vocat,
cat, ut Quæratur. Et ad inquit Supr. Cl. 2i. D. duas explet. Pelag.
ille discernit, quæ unde habet. Discernantur imperite: hoc. ad quæ vocan-
tes vocat, et quos discernit in actu 2o Cg enim Gratiam non Con-
discernatur per quæ Gratiæ: et de fide est hinc Cl. posse Gratiæ suffi-
cientes, certe ex secundaria discernere, tanquam ultimum, donec præ-
ipsa principaliter concurrit.

Præd. qd. supponit entitate auxilij efficacis in omnibus volentibus crea-
tis illi assentiri, i. illi obtemperare ex impedit discretionem de qua Apo-
stolus, ut docet expresse Supr. c. 34. de vpa, et Litt. hinc in verbis
verecordiæ emptum obsq. præsenti ecce, Gratiæ quia vocatione Dei, i. ad
sentire pœ voluntatis ei; quæ non ex voluntate ex informat, qd. dicit ei; quæ
Fec, qd. ex accepisti etta. Very ein esset, accipere quippe, et habere
ex pt. Gratia, de qa hoc audit, quin discernendo: ac per hoc quid habes
quod accepisti Dei ei; accipere aliq, et habere utique accipientis
bonum est

Dixi, Deus per præd. principaliter discernere homo, qua opus operatum
supernaturale, ad unum exaltat. hoc. supponit auxilium decretum, principaliter
a præd, quo ab æterno, ut docent Th, et Carmly sententiæ in præfat
Calum. 2i. Thom. aliq e, q. ut inquit D. Th. q. 24. de veritate art
ad 4m illa e. causa. principaliter, quæ magis influit in effectu. Deus
cuius magis influit in Gratiæ salutem, quia vota voluntas, q.

concurrit influendo vires supernales, et insuper interne vocando, et sine voca- re faciendo, ut voluntas se deteret, et praeterea simultanee cooperando.
Et quidem si aliquid obstaret ne Deus diceretur principaliter causa operationum salutarium, maxime esset, quod eius influxus non determinet voluntatis effectum et cum infallibilitate antecedenti. Id autem non obstat, quia ut inquit S. Thomas q. 1. de pot. art. 4. ad 3. Licet causa prima maxime influat in effectum, eius tamen in- fluentia per causam proximam determinatur, et specificatur. Ratio autem a priori est, quia vo- luntatis non concurrere determinando, non est plus concurrere, sed aliter, nec spectandum quantitate influxus, sed ad modum. Concurrere voluntatis determinare ad exercitium actus salutaris est concurrere per modum causae egentis per illum, seu per modum causae proxime potentis actum oppositum malum, et per modum causae efficientis, et recipientis simul, et cum in hoc manifeste involvatur manifesta imperfectio: non sequitur gratiam hoc modo concurrentem, non concurrere ut causam principaliorem.
Gratia ergo concurrit in genere causae efficientis ut causa principalior, quia nam ad actus salutares, tum propter dicta num. antecedenti, tum quia propter maiorem affinitatem cum ordine sue salutari ut salutari, exigit ut sibi naturaliter debitum concursum simultaneum Dei ad talem actum, quem natura 2da se non exigit: et quamvis gratia exigit, ut natura concurrat, et cum illius excitatione. Dicitur: natura non exigit, ut concurrat praevia gratia cum illius excitatione concursum illum habet. Quae causa colligo ex D. Thoma in 2. dist. 26 q. 1. art. 5. ad 5. ubi inquit: Verum est quod ipse motus voluntatis non est a gratia sine libero arbitrio, et tamen quia se habet gratia ut principale, quod inclinat in talem actum per modum cuiusdam virtutis, ideo ipsa sola talem actum dicitur operari, non quod sine libero arbitrio operetur, sed quia ipsa est principalior causa.
Concursum illum, quem habet Deus ut auctor supernalis, in operationibus salutaribus, ex- plicat optime Capreolus in 2. dist. 28. q. 1. art. 3. ad 12. dicens: Non solum movet nos Deus ad bonum velle partialiter efficiendo, sed etiam quodam modo speciali faciendo ipsam voluntatem partialiter concurrere; ita quod ipsa voluntas concurrat applicata, et quasi instrumentaliter mota a Deo ad par- tialiter concurrendum. Applicatur autem non per praedeterminationem, ut volunt moderni Thomistae, sed per vocationem, et internam inspirationem, ut ubique docet Augustinus et D. Thomas in illud Ioannis 6. Nemo potest venire ad me, nisi Pater meus traxerit eum: homo inquiens, multipliciter trahit Deus revelatione interna veritatis, persuasione, ope- rare miraculorum, blanditiis, admirabili delectatione, et amore veritatis.

Loq; patet ex Concil Ind. sess. 6. c. 5. ubi greg. pro remedio explicat per vocare, dy dicit: Unitey mutuo conf. in dubio a Deo per Xpm bene remedio, graa tamen da est hoc e. ab eo vocare. Loquitur aut de graa efficaci, ut ex adiunct. patet Alvarez D. 92. De auxil a. B. Loquitur exp. inquit, de auxilio, qd. hoc. het in utenti mutuo conf, qd. dicat. ea aux. Cy efficax. Et gl. exp ex Cor. 3. eiusdg sess, ubi greg. vocavorig dd. actus valuteres appellat, pro remedy Spiritu Sancto inspirante, atque adiutorium.

Ex his deducitur cy quis queritur cy articulo eodg, cy quo alius de Deo, tetur, a. posse gloriari, quasi a. accepert Deum, posse a. gloriarin Domino, ut faciebat Apls. dy dicebat; Absit autem illis vobis. Calvam, a. ego, d. graa. Dei mecy. Vt opt. Bonaventura de verb. Apli; a. aut Apls si aliis accepit, quid gloriaris, d. quid gloriris quasi a. accepisti, ut a. glubeat, d. doceat gloriari. Ed pam observauerat Apls esse tto, ali exponeri hunc Apli. locy, inquit: hoc utiq; toty ideo a. ut hoc a. gloriatur, d. ut qui gloriatur in Domino glorietur, q. pura exptia, a. exopertibilgma. Alter n. qui cy illo auxilio a. Deo utitur, vbi diuturnat debet tribuere, et ed apertissime docuit Aug. lib. 83. quest. q. 60, ubi loquens de hoc qui vocat v. ad regn, inquit: Hoc illi debent vbi tribuere, qui vocat, q. vocati venerunt, hoc illi qui voluerunt venire, debent alteri tribuere, d. tanty vbi, q. ut venirent vocati erant in ergy libera voluntate.

Doctrina hacty tradita illustrare possemus grauissima authoritate Sanctus Aug. Valerij lib. 2. de gratia Dei c. 5. ubi explicat modum, qd. vocatos venit, de quo in variis Euang. locis mentio fit, illud in eo fatendy est, inquit qd. aliqui equalibus, imo maioribus greg. auxiliis pretenti, et assistentia cum, nihilominus misericordia Dei ingemuerint: alij equalibus minoribus greg. auxiliis existis inspirang tacuit fuerint dd. peruersig Quarti. optime verisimiliter explicat, quo pacto fieri possit, ut ex 2. hominibus eodg greg. auxilio pariter adiutis, alter credat, alter diffidat, alter diffidat, soly q. unus vult, et alius vult, nullius exinde motiuy, qui Calvin ignorans fatuat sub umbra quercus donec vady solaris palpebras percutiendo, eas aperire oculos cogunt, et tunc alter videns ij solis occasu applaudere, surgit, et vij carpit. alius vt simul

gratiatur in altero decumbit latere, et mouere potest a loco occupato. Et
Sp. etiã authoritate D. Th. Sec. 6. supra cap. 8. explic. de Hom. vti. aut: Inuocatio
cas. in predestinatis e efficax, quia huiusmodi vocatio. Deum.

Quamquã aut pec potest, vt ex equali auxilio vnus Deum, et alius non
Deum; tamquã in. pec. ff. vt ex equali, et bene pec; qd. gratia gratis
Bellarmin. lib 6. de gra, et lib. arbitrio cap. vlt. hui. verbis: quia in. Deum
aut mouere potest, mouere potest nõ cogitando accusare, qd. grat. tamquã co-
operari volunt: quia in Deum aut magis effect, in. hõi. unde gloriatur, sicut
in Romã, quare dare Deus hõi, in. volly pone Deum, et efficere vt aliquis
D. etiã velle Deum, et cogno facere efficere: tamen in. etiã cadit fut motio
in utroq; qd. attinet ad substãg motionis, in. una fuit efficax, altera in.
fuit: et grat. Dei nulla g vt dicatur ita mouere hom, sicut nobis efficax
atq; apta ẽ. illi, at persuadeatur, atq; deceptat.

Sect. 5ª

Soluitur aliud fundmtũ: cuius occasione osten-
ditur immerito Societatis sentag de
Pelagianismo accusari.

Veniamus ad aliud fundamentũ, quo Innet D. S. de voluit impugnare
hãc indifferentiã, et decreta illius efficacia stabilita a Societate PP.
et approbat decreta predestinatiõe, vt omnino necessaria, vt vnus pre alio Deum
tamen: et derivatur ex doctrina Pelagii, quã lib. 1º. de vocatio. Gentis c. vlt:
Docet quidam illi, cur hic potius, quã ille accipiat gratã, ee. inpenetrabilis, nec
potest rationem per inde, et nolle libere arbitrio. Huic etiã e. doctrina Augustini
trac. 26. in Ioan. ch: Quare unus trahat, et alius non trahat, noli velle iudi-
dicare, ne in. fallaris errare. Et de spu, et litt. c. 33, Si quis ma interroget,
cur illi ita misereatur, ut persuadeatur, illi autẽ non, duo ibi occurrunt
que respondere placeat, o altitudo diuitiarũ sapientiæ etc: et Iustus quidem in
apud Deũ. Cum hec responsio in. placet, quare Augustino doctori D. cancet de
Innocat gregis pastori &c.

Hinc existimat Ioret effici euidens argum. Da sentag. Societatis: inquiunt
eij vox ung trahat, alij a trahat, facile responderi posset, q. unus Creatur
Cult Deum vocari, a. n. alius: addit q. Lanesslung a nonn. obseruari, et illo
in Pelagianis refellare, ac Verdere Augustinu epist. 105, et Cyrillum c. gg.
Very facile erit demonstrare hi a. alio maxime euidenti, qua aperta
hallucinatos hinc authores, cuius argum. eo tendit, ut ostet. eg Pelagiani
recte sit, qui a. admittunt necessitate ausilij praedeterminij, et unus pro
alio Operatur.

Ad aut. a. rsp. e. falso, d. videtur pugnare a. obscure eg Bulla Innocentij
X. in qua quinq. Lauren. ppones, ut hereticas damnant, quarum quarta
hęc erat: Semipelagiani admittebant prae necessitatem grat. interiorem necessitate
ad singulos actus, etiã ad initium fidei, et in hoc erant hęretici, qd. uolent
eg grat. talem eis, cui posset humana voluntas resistere, vel obtemperare. Cum
re by Ioret tandem eo tendo refellare Augustinu doctrinã Pelagianam, quã
damnat sed necessitatem grat. praeuenientis ad singula opera salutaria rejicient
necessitatem decretj, et motionis praedeterminãtis ad hoc, ut unus pro alio Operatur,
ut docet Schola Societatis, hinc debet a. videatur sentire quarto eg.
Lanssenij ab Innocentio damnata.

Aliud ja valde diuersum docuit Aug. in doctrina Pelag. ut exemplo ostendi,
ex Doctr. S. Aug. Cons. a Sancto ostensi: Quinq. qd. ut defenderet grat. Dei
offerri ad merita arbitrij, eg a. inuenirent in parentibus a. dg. Dei dona
retatis meritis, decarrebant ad Merita futura, asserebantq. a. fuisse
donatio gratuita electis Iacob, d. ideo electi fuisse, q. Deus praeuidit eg
meritum arbitrij electum bona opera.

Sicut aut orbis aduersarij obiciunt Semipelag, ita et asseclis illis obiciunt
Calvinistę, qd. praeque praestitit Bellarminus lib. 4 de grat. et lib. arbitr.
cap. 14, ubi ait, Ventag, quę omit praedictum in voluntate creatura
posse distinguj a ventate. hęretici augustiq. liberum arbitrium ante quodlibet
Dei ibi fuit, quemlib. Dei Catholici illo posuit ad malum volendum, do
mentis Dei supra actus liberos creaturę. Unde asserunt grat. efficacem
eam esse, quę d. 22. Decembr. a. 30, docent Calvinistę a. errare in
doctrina grat. physic. praedeterminãtis, eg quę impiis. et diuersis operum
D. quia ea illa intulit carentij libertate, ac inde a. errare in aut. D.

in Deca, q. ex anti. vero intulit Calvin. heresy. Nos ostendimus Calvinu bene intulisse ex illo anto, ac proinde illud ee. negandu ad defendendu Catholicu.

Ego n. ab ei censura abstineo, et rentag. thesaury in sua probabilitate relinquo: unu hic dico, in hoc arg. rentag. multu presture opposite: sq. Porte. C. ha bent defuy Pontificij, ex qua Calvi. Calvinu C. errasse in admittenda phy ca. predestinac; C. toly habet argutia phibilia: Nos n. habemus defuy Innocentij ex qua certu e. C. errasse Semipelagianos, q. negaverint grag. predestinac, cum voluntas creata resistere C. possint. Vide ij nobis C. ff. Semipelag. oppositu, qua negarunt grag. predestinac.

Ad n. ad argum. primu Calv. Ex. D. lib. 4. de grac. cap 18 C. 23. in ille lege reperta ab Augustino admirare, et insolubili quæstione cur Deus hunc trahat, et C. illu cur ille nudeatur iuste ut perveniatur, et C. aliqua duo ee. distinguenda: unu e. executio, et effectus, seu diversio que re ipsa evenit, aliud e. preparatio vocatis unu Spiritu, C. ut possit tantu, do eis ut velint, alteri C. the Spiritu, licet sufficiente sit, et possit si velit: illud ejus primu requ. hoc ex pte. hominis, omnino libere arbitriu, quo unus preq cooperatur, alius autu cooperari C. valet, et hoc C. negat Augustinus, nec in hoc potest adduci; imo re pte tota ipsorum questio, quia dat actu divinu, q. talem et q. talem, ut lib. 2. de gratia Christi c. 17. de Predest. Sanc. c. 6. de 10e, et lett. c. 34. Grac. 53. in Joan. et de Predest. et grac. c. 8. in 2. ostendit potuit adduci ut ex eisdu locis patet: et constat, q. ex divina predestinac et preparatione talis, talis vocatio antecedat ad voluntatem humanam, C. ff. ex pte. hominis. Deddi etiam, cum Augustino hoc, quod q. illo tempore in hac aetate hic quq illa, huic preperetur vocatio, et C. alteri, dicenty e. ex voluntate Dei referendu.

Ad sugd. duplex e. questio: 1a. cur Deus unu potius, quq alteri tribuat vocationem seu quq per-ihq Oratio precedit fore efficax: et ad hanc questionem soly respondere possumus, O altitudo divitiarum etc. 2a. cur supposito existentia eiusdu, sufficientis, et ex. indifferentia ad utrumq. unus credidit, et alius credit hic prae: et huic questioni respondeni debet, q. unus vult, et alius C. vult, et respondet Augustinus lib. 12. de Civit. c. 6. ubi ponit duos homines equaliter effectos animo, et corpore inducens eisdu corporis pulchritudinem, quorum alter ex vera doctrina

ad Illicita; alter vo. in voluntate publica perseverat: atq. nulla hic alia posse asignare cog. circa q.a unus vult, et alius Ch. vult, ic ergo tentetur ambi tententur, et unus ei cedat, et alter perseverat: quod aliud (inquit) apparet quam alij voluisse, alij noluisse a caritate deferre. Quo testimonio usus S. Franciscus Salesius lib. 2. amoris Dei c. 4. ad probandu fieri posse, ut omnes eo equali amoris actu Deu recte operentur, et alius Ch.

Sect. 6.

2.m Caput pbandi Strg Medij q. Decreta Odiosa nata Mortua pre absolutis fuerunt.

DEUM authorem Peccati.

Ex hoc capite vt aperte vt Deus approbare peccata Odiosa fuit. in deu. rue voluntatis, a. posset excusari ab eo, q.d vt author peccati, ac ex quo capite, quo aduersarij contendunt Deu posse prefinire actu peccati, ad illum q. predestinare, quia vt author creatus; Jo. speculi titulo deputant ea deuria circa actus pravos. Phr. and: Quo ideo aduersarij existimant posse Deu prefinire actu peccati, quo ad totu esse entitatiu physicu, quo ex parte eo. potius tenetur Deu vere ex secundis. Nec ex eo quare obligatur Deu vere semper ex Ch. voli. ad actus bonos, d ft. illi permittere pravos, Peccata enim ab eo permitti dicun vere, quia ille potest prefinire actus creatos quo ad morale, q. quicquid entitatis in illis reperitur reduci debet in Deu tanquam in ft. eo: at Deus ad operatu, quia per decretu absolutu, et efficax voluntatis: hoc ipso debet in ipso admitti circa actus pravos, quatenus actus, et quatenus eius Ch. quo Ch. a quo datur decretu. Odiosum, q. in omnibus eo, ft. Ch. expectat Caritate Deu decernere vere grave.

Ng vt supponamus illa quinque existere absolute, nulle exercetur coactus Jo. ipsa Dei, cuius Deu deberetur actu existere. Vt ergo supponamus existere vel nolle subsistere ab illoru existeu. decretu absolutu: Jo. titulo eo. ft. Deu vere ad existendu remote, Ch. excusaretur Deus a caritate in peccatu, vt actu peccandi Odiosum decernat, quemuis excusaretur, q. decernit absolute

portaq; voluntas intelligeretur indifferens ad recte, l. prave operandu: q. iure
exigeret ut caa. fr. Deus currat, cu ipsa ad aliquid actu, quo tenetur exigenti eq. effugiat,
ut Deus currat determ. ad actu hmoi.

Ob. 5. q. indigu ex diuina bonitate ita velintu ee. circa actu primu, ut antequ
quidquid decernat circa exercitiu voluntatis, q. Deus decernat, qd. hec illoru ee
sint sub Deo, qd. creetur. Hoc enim indicu e. peculiaris affectus, et providentie
circa illos. Peculiaris enim prudentia ipsa opera quala denegenda e. Deo tan-
tuq. Credenda prudentia quedq; ueru, quq Deus ipse caa. prima extrinsece
et que requisita e, ut peccata permittat. Communiter itaq. theol. Deu currere
ad actu malu liberu a culpa ex eo, qd. a. teneatur illu impedire, et aliunde ordinu
esse caa. prima ad illu sibi Deu currere, q. voluntas creata sine cui Deus sibi
piere possit. Itaq; ex Deu currere caa. prima a. teneatur pro Deu declinare actu
peccatu. si Deus ita praeturet, a. Deus currat ad peccatu talu per actu caa. 2da. d.
minuer, ut caa. speciales: hoc enim modo Deu currere e. ee. peccatu

Ob. 2. q. si Deus autor. gubernat actu peccati, implicat, ut circa illu sit gubi
illu peccatu voluntatu, quq ipse exigit ad sui exercitiu, seu quo necessaria e
ut Deus q. voluntate ad quq Deus currat. Illa enim cum. Quibus effluit ne Deus ante,
et exire, dne, nulla exigentia effectus obligatus sit actu liberu circa eius
exercitiu; q. Deus currat ad actu peccati necessariu a. ut decretu Dei
teneatur, de sufficeat absolutu, quocunq; titulo implicabit illud, quamuis illud pro
sit determinatum.

DISP. 4ª

Tertiu caput probandi Stas Mediam ab authoritate Sacre Scripture

Ostensa testimonia Sacre pagine, q. ptr. Deus a. predestinare caas actiones li
beras, neq. prefinire actus peccaminosos, eumeunt stas. Catholicos, nempe actus a. fundari
in decreto. Hic illa quibus conabatur Deus cognoscere peccata Catholica
pateant. Hic tenemur omnes vobis in presenti expendi celebre testimonium ex loco
testamento.

Nil deest.

Sect. V.

Exibao aparatua, qua Christ. durihe Iudeos exemplo Penalij increpauit, Stig. Mco. abat.

Chr. jo. efficacissime ora. sentaa. ex uerbo Ysai. 11, et Luce 10. Ve tibi Corozi, ue tibi Bersaida, q. si in Tyro et Sydone facte essent uirtutes, que in te facte sy olim illi in Cilicio et cinere penitentiam egissent, sig. primus is ey dixerit. Deu infallibiliter cognouerunt Tyrei Querendos fuisse, ex apto illos facta fuissent miracula, que coram Deo fecit apud Iudeos. Et quare ybemos illo stig. ca. fundem in decreto efficaci, quo statuunt predestinare Tyros ad Querendy sub illa Condicione, ut essent Stigi: ac gende ee. Medi. ame.

Sic patet argumentoru. Iacuit, et inuicta fuit inuectiua. Iudeoy facta a Xpo per Apostos. ad Tyros, si illa stia. fundaretur in decreto predestinandi illos ad Querendy: jo. ca. fundatur in tali decreto, Chr. arg: ea si illa stia. fundatur in tali decreto, ideo precise Querendi erant Tyrij sub illa Condicione, q. si sub illa Deus decreuit efficaciter dare illis auxiliu predestinans, q. cognouit Iudeos infallibiliter esse Querendos, si eis data essent et ideo precise ca. Querendi, q. ideo ca. ea Xpus usus, qui uisis miraculis ideo precise ca. Querendi, q. a Deo predestinatus ad Querendu, ca. et tales increpari per Apostos. ad illos, qui ideo precise uisis miraculis Querendi erant, q. tunc erant predestinandi: jo. et cet. Verum.

Chr. Quare: quia Communis opinio. Doctoru. et. inuicta esset. obuiantes Aparatui, scilicet patet inuicta Aparatus in omnibus precise ad Apostos: ut ey docet. Scotus 3. dis. 3. q. 3. argum. a Apostolo debet reparare cetera omnia, in his que dependent a pura voluntate: alias ignorant argum. est. sicut solutio: quod aliqui Doctores, qui dant inuicta Aparatus intelligi, qui ideo precise ca. Querendi uisis miraculis, q. a. predestinata Deo, et illi, qui ideo precise tunc est. Querendi, q. est. predestinandi a Deo: jo. illa inuicta intelligatur precise ad illos. Chr. quia inuicta e inuectiua cui ista pt. excusetur: Iudei enim Doctores inuicta Aparatus potuerunt excogitare, precise aduersarius debet argui

cur non intrepeo, q. mihi hic curacula ac. credimus per Cparvay ad Gen
tiles, qui eidē mihi crederent: sequebq illi ideo pcure crederent, q. propter
auxilia, que istis donata fr, acciperent aliud tyge fortuy, cui resistere cōmode
ponent, quo hoc cautimus occulto dei iudicio, et ideo pcure Querēti non su
mus.

Ducas ex doctr. Mgr. Silvestri lib. 1. resp. c. 5. a. potuisse Eudoxi hanc ex-
cusam obiendere, q. in ideo Querēti ac. fuere, q. prędestinati ac. vt. ad Querēs,
d. quia sua gratia Querēti voluerunt, cy tm. fuerunt. D. Licet q. in vera sen-
tia asserente postquy voluntas e. in actu 1. primo ad Querēs, cui aliud requiri
ut Quertatur cy illo actu 1. propter Cjunctū in quius potestate Cistat vel
non, ideo pcurie ac. Querēti cy illo actu 1. dr. q. ac. mult. tr. in vera sen-
tia. adhuc varius asserentiy, ut ille actus 1. reducatur ad 2. prerequisitū
Cjunctū auxilio in solius Dei potestate Cistitutū: verissimū e. ideo voluntas cy
illo actu 1. ac. fuisse Querēs, q. Deus voluit denegare cuiy aliud auxiliū.
Nq sine auxilio prędestinans supervenies ad actū primū e. ens, cui voluntas
Quertatur, ita cat. talis auxilij e. ens, cui ac. Quertatur: hoc cy Quinq dici
tur cat. prędestinans cy cat. Quertens, hoc animo hanc antecedat, quo pro
pterea Quectatur cy Quernę, illang. antecedit.

D. Negat: in vera sententia. licet soli voluntati tribuatur, q. supposita pia. entiā
tia. ad Querēs, Querēs ac. ponatur, ac. tm. illi soli tribuitur, q. ex illa sup-
pone. ponatur, d. pręcise tribuitur Deo: ponitur licet in sententia Contra
Deo prędestinanti. ad Querēs tribuatur, q. voluntas Quertatur, ac. tm. Deo
prędestinanti tribuatur, q. ac. Quertatur. Deo aggredo 2. parte antis: cy
supposita pia. in diffra, sole voluntas vera. exercet libertatē. Deus n. Deter-
minat pure determinatiō actus Correspondet cat. exercenti libertatē. Vel
Decreto soly voluntati tribui ut Destruti, licet ac. tribuatur quę soli, ut effi
cienti.

Quamquam ex illa suppone sole voluntati tribuatur Querēs absolute, et pro
cundendo ab ea suppone Deo principaliter tribuitur ut pote efficienti totq actū
1. et intentionē Querēs, et illq Querenti in iis circumstantijs, seu q. prędicti
habituq effectq, et ulterius Querenti ad actū 2. Vel q. voluntas ac. Quertā
tur cy hoc auxilio, Vel actus 1. pro. ipsi soli tribuendy e, q. vera sua e. cau
sa, cui ad illq actū 1. ac. sequatur Querēs, et quamvis Deus tribuerit auxiliū

in his circumstantijs, in quibus precedat ꝛ. habitus effectu, hoc nil refert, ut ei imputetur ꝛ. Quercio eo tali auxilio, q. per illo thg. nullatenus noceatur ad auxilij collatorij, q. ea ꝛ. obstante illud trahit ex intentione boni operis liberetur illud collaturus, ie ualeret efficax.

Vel aliter ad mitio sine distinctione. ans. pt. negare Dg. eo ideo, q. uoluntas Quertatur eo illo actu ſt. ꝛ. trahitur ipse solo, d. principaliter ad quia trahit eo ex intentione sequentis Quercionis, et in hanc principaliter cooperatur: at ꝛ. trahit ex intentione ꝛ. Quercionis, nec in hanc principaliter liber influit, eo ꝛ. Quercio libe influxus physi. capax ꝛ. st, d. solu influxus moralis quemadmodu a sola voluntate, que eo potest detrahe de exercitio Quercionis, q. libito suo uoluit. Et in sententia thomea. aliter se res habet ideo q. supposita pre indifferentia remanet Quercio, trahitur principaliter illo, quia illa supposita libe adimpl predetrang influxus Quercionis: atqui eho supposita tali indiffra, libe adimpl carentia predetrang influxus ꝛ. Quercionis: q. hec potest eandem trang. principaliter ipse trahitur.

Sect. 2ª

Precluduntur effugia aduersariorum.

Varijs modis occurrere tentant aduersarij argute. super facto; et in primis Sedemna q. unica de auxilio art 12. ad 1m, et aliqui post ipse respondebit, potuerea multe sodomite increpatos fuisse per Loaram. ad penitentiam, q. potuerunt scelera carebant decreto. predetrante ipsor ad penitentia, et fide, quo ad ea crederent penitentiam, ie Loam. apud illos predicauit. D. Th. q. Loam. eosdem eos ꝛ. reprehendit potuit precedente scelera, d. potuit proxime durante, tempore tot mensis miracula penitentia agere voluerunt, quo ꝛ. credent penitentiam, ie illa miracula ostenderet, ut patet clare ex textu, et testatur ibi D. Th. Lec. 11. inquiens, Dicens. ꝛ. exhortati eos, q. peccata agerent, d. de penitentia ꝛ. fecerunt a at Ch. quia eodem modo increpauit Christus Capharnaum per Loaram. ad Sodomitas, quo increpauit eum Corozaim per Loaram ad 1m prot: incredibile aut e. illos fuisse deteriores Sodomitis, eo. potuit ꝛ. increpehendit illos de presenti obdurante, q. penitentia agere voluerunt ej.

auxilijs adiuti, qui si alias leges, adiuti fuissent, illis egissent, et
querereretur.

Contra 2o. quia ventum. adiuvat qui maiore pecca. Iudici committit, quia ille
Senatus, ex eo ordine duxit, qui plus nulla precedente disparitate inquirendo
decernit Iudex ad maiore illi communia 2i morte, et predecessore volumus
vos eodem modo legatos, si eodem modo predecessi fuissent. quamodo ab illos
per Operarios ad istos in eregare iuste potuit, cum inter utrosque tam insignis
tur disparitas intercedat esse libertas.

Resp. 2o. Abeede 4a p. d. 45. a. B. a. oportere, qui auxilia preparare
sint equalia, ut unus per Operarios ad alium reprehendi possit; sufficit
enim iungat, qui ille qui reprehenditur habuerit auxilia sufficiens, quo
posset, si vellet obedire Deo: cum ost. regis in die indicta per Operarios
ad eius legis. D, qui obedientes facta neq. ad quem, merito reprehendentur, et similes per Operarios ad Apostolos, qui ta. promissa spi
ritus. recipientes maioribus auxilijs donati fi

Ad 2. a. p. preterquam. salvari negat auxilia sufficiens, nisi ea, qui
a. queritur, si simul ad quemlibet ut necessaria auxilia precedant
ut videmus d. precedenti sufficientia auxilia ante non ut absolute
reprehendatur is, qui a. queritur, ac ita ut reprehendatur per Operarios
ad alium, qui a Deo accepit vires longe maiores: ita a priori, q.
qui absolute reprehenditur precise reprehenditur, a. bene usus a.
e. auxilio ad illatio: qui ut. Operarius, q. male usus e. eodem, l.
maiore, quo alius usus e. bene: aquitas enim Operarius debet ee. aper
turi, l. aperi, et a. pt. ee. amara ad maius: ita a posteriori, q. plu
ra requirit explicatio Operarius, quia absolute, ut per se est plura
sensu.

Ad qui inobedientes patitur tentari vehementissime inclinans ad vel
qui merito reprehenditur, si ee succumbit, et ita reprehenditur a. potest.
per Operarios ad alium, qui eis pari auxilio resistit tentari Deus
virtus: adducitur eius foret, qui ita explorare Deus: Et ubi quia eis auxilio
ut 2. a. negare ut tentari gravissima, sequitur, Deum eis eodem auxilio negaret
Deus: ac. q. Iudici habuerint auxilia sufficiens ad quemlibet resistendum, et
per Operarios ad Senatus si ut a. erant quemlibet eis pari auxilio, dicit alios longe
maiores.

91.

Ad illa exempla resp.o regulæ n. reprehendi per operam ad actus, quæ ei non n. peccasse, ipsi peccaverunt: inepta enim est hæc opera ad peccandum ex malitia: d. illi actus operantur, ut fundantur eo, qd. tot beneficia, et exercitia plus personis n. n. fuerint exhibita ipsis quæ ne actus amitterent, crucesq; et varia sp. recusarunt, ut evitarent, qd. contra certamina tanta se tulerunt.

Hh. Ianes d. 6. de hac. art. 3. et alij Hh. Thomistæ cum Lessio a. 3. tit. d. 20 art. 5. respondent exercitia reprehendi debere per operam. ad Deum, q.a pares illi fuere, & forte superiores quoad actus 1.m, et auxilia sufficientia, licet fuerint inferiores quoad actus 2.m et auxilia efficacia, q.a caruerant præ defectu, quæ habuerunt Deum. Hg ut caste vivere increditer per operam. ad altera sufficere obligationi æqualem, qua vivere transgrediatur, et alterandum: obligant enim supra posse fundam. n. supra actus 2.m & applicare ad illos, et q.a decretis præ defectu potentiæ, & illud supplent, et ad actus efficaciter applicat, huic ee. qd. inæqualitas ex illo provenire non tollat æqualitatem obligandi, nec obstet unitati increpationis operantis.

D. C.l. q.a falso supponitur prædictum. n. abstinere actus 1.m ejusq; hg ut ostendit P. Suarez lib. 3. de grat. c. 33. impleat ee. præceptum, et n. odire actus 1.m. Et thomis. aliqui hg Cap. Alvarez apud Ockam, Ariel. n.o Doctores negant. Et P. Suarez ibi post ee. Bellg unitg exercitij partis, et utriusque argum. dilucidare, requiri ne tales prædictum, hg ex Scripturis libertatis demonstratur q.a pervenit ad ipsg intelligi ipsg. expedit ad utrumq. Et ex Scripturis præceptum ostenditur n. intelligi, et voluntatis carentia illa hoc ipso n. habere auxilium sufficiens, ut Cajet. post lib. 5. c. 100 Santa q. e. dicit cultari voluntati vera sufficientia in se, quæ caret prædictum, et ista præ requisita, et modernorum ista, ac sapientissimus author ch. c. 13. asserat re tamen affecta intendendi aliquos illius exitus scripta adversarij evolvisse, eorum? certissima prædicta ee, quia intendisse, qd. Cappellanus aut vera simulatio requirantur illg ict. Opponent. Et magis thoma Soarez Pecuban eg existimant indubitabily, ut testatur Ledesma art. 11. pag. 233, et Sphorea asserunt prædictum in ee. necessario ad operans liberum.

Et quidq; illq Scribere aeth 3ª sede deprehendit ex eo, qd. Ledesma
ibi art. 3º. dd. 3. tenet certe inter suos supponit, semper predeterm. n. e. principiu
hoc sine qua non q. nemo principiu agere operando, qd. apparet P. Suarez eo cap
33 n. 13. appo 2ª remota calcitate per se nulliq; inquit, eadem ratione
istis talis Scholastici nec quomodo intelligi possit, quidquid ut
ait sit principiu iuxta Dd. Thom. 1. p. q. 33. art. 1. o. ee. illud
a quo aliquid procedit: at non. operans. a predeterm. procedit, ut l. nec
obstat, qd. adversary volunt in illa Scriptura agere efficaci, de qua stat.
Deus prebuisse suos efficacissimos voluntates: io. 8. principiu agere tenens
non. Hinc aut necessario inferitur se tenere ex gle. potestate, seu posse
facere, ag potè nihil aliud significare, quam principiu alicuius actus, ut inquit
S. Th. 1. p. q. 41. art. 4. resp. Consulatur P. Suarez ibid. n. 13. actus
eo qd. predeterm. influat in operans, dicit evidenter deduci illq canon
Trid. Clementy actu parum refert. Soto. Scotus. Dicat Thomistæ. Ad
quorum ex. potest principale agens, et fing. d. non quæ intercurrunt, ut media
inter utrumq. Certe e. non predeterm. interpositi, ut medium inter absolutely agens
ag et operans, quæ e. huius quæsti io. Summenda e. inter cons, cæt. actu Deus
actu 3ª.

Contra 2ª q. actu predeterm. e. applicat. pot et medium evidenter patefiunt
ut pertinent ad. actu 2ª et quamvis in illa ex. fundetur obligat. operis
Dei ipse tamen e, quod Deus inter efficacissimas voluntates suis facienda
sui obligans; ex hoc sufficit, ut expleat illa operatione in minista q. quæ
pars ag alio tit. obligary aliquid faciendi, inferius, tenuisse
prehenditur per operans ad illg. Unde inveniatur obligat. hunc Deo dare vary
ag tibi Crucem quia si Syrus accepisset prog. humanæ obligat, quo tunc
cepisti, et insuper alia tribuens inter efficacissimas, et applicans intellectui
liter pot. ad operandum, peccatum ejusset, quia ne ex. esset; quis audeat
dicat insultus ee. hanc interpretari, et potius credere, quia verè fuisset
Ourche, qui respondere posset, nil se minus facturos, quia Syrus, si greater
pot. suscepisset eius quot. applicans. Unde inveniatur ex. actu qd. aut Crucifixus
ad illg loca, Sanctissima pregnant Judæi ad penitentiam, et sic, ut nullg
unitas iustæ excusandi relinquerent.

Sect. 3ª

Soluuntur instantiæ aduersariorum.

D. instant arg. Ng ehs in uerb. parabolis ponunt Iudæi dño. exhibent. respon dere, ut negetur fuisse greg. efficacs hanc accedendi, nec Christus querendo fuisse, si ely accepissent. D. frustra instant: ng quoniam acceperunt Iudæi greg. Greg; qm fuerunt in eos, q. in ora. sentia. Cognitus dependet alibi arbitrio. Inde si frequenty e. auxilio indigno ut debet imputare, qd. possit illud reddere Greg. adiungendo Greg, qui ita habebat in tua potestate, ut ad illud eligendu nihil illi deesset proter uelle. Inde interpo. ille in ora sentiæ. hunc reddit sensu: Ille tibi Corozin, q. tu uoluntaria obstinatione fuisti reddi, et indigna media illa, quæ Greg. ex efficacia reddidissent frugif, si eis collata fuissent: quis autem. uideat institutum hunc ee increpandi modu, et op. exacuas. præcidere. Si ergo Iudæi conuerentur, potuissent habiti loco huius uocatis Verbi alij, qui prædestinati Greg adhibendi quo sunt Gentes, cur jo. ait. Quia?

Verg quidq dicerent, d. tamen Deus uellent humano iuri subjicere, inde ab illo increpantur audire, O homo, tu quis es, qui Greg Dei ad. beatitudinem, qd. solo fecere? Tibi dedi greg. ita sufficiens, ut ex ple mea uel deficere ad Querpo. Ego. ex illa Querens ait, tibi soli imputare debes: qm. in Querens ait sic ex alia, tibi ita imputabitur, q. aliqbi ait. dedi; cur aut ait. Dedere, occulta sunt iudicia mea: in loc max. erudi ce, qd. fraa. tibi collata talis erat uerbis, ut C. Iesuitæ corda euolueret et in ea cognitio.

Ex hac diffa, et ex dictis d. præced. sect. penult. facile e. dilucere, quæ ad hos argo uerbory apparata Christiani Lessius a. 5. Sta. es art 5. p. 689. a. 4. Fra. et Ar. Ro qui elaborant, ac illide Dilucl. P. Suarez in sua Apold. l. c. 4. §3. a. 60, et in Defensione d. 20. de stia c. 3. Cuius adiungi aut potest S. Aug. in cap. 6. Ioan. lec. 5. ubi ait: Ex quo Deus paratus e. robustare greg. et ad se trahere, ne imputatur ei, si aliquis (ait accipiat d. ex qui ait. accipit

Ex dictis deprehendes perperg ex doctrina Augustini asserentes obedientiam mandatis

ee. dny Dei Relaguanos intelligere simple corage ꝛc. obedientes, obsequentes
apud gny c. 6. de correc. et grac. Obedientia ꝛc. accepimus, quod stat. corrigimur
quare eg nobis dare possimus. Deo. e, q. Quet vt dny Dei, et in. vbi obedientia
sui, ut suggerat auxilio sufficienti, qui illi deest ad illud habendy: unde
si ꝛc. het, sch ut nobis accigere debet imputare, ꝛc. auty Deo quasi nobis
dare. Et hoc facto respondet igre c. 7. dicens, inste quidy corrigi, q. sufficiens
cuty ex Deo habentes, ut in bono perseverarent, ad ruly ten. declinamus. Et
idy docet q. 7. ad Simplicianu: Voluntas ingnat, Cran, et ꝛc. cucurrit, d. etsi
inhiuret, et cucurrit, Dei adiutoro peruenirent, qui ei chy nolle, et cur-
rere vocando prestitit, pisi voluisset. Nempe nullo pacto. Foret auty ea
sententia insubsistibilis dignitatis, si ges vellent predestinati ad necessarij ad actum
ip obedientie, que ꝛc. obedientes carnere indipendenter a sua libertate. Et inde
q. ꝛc. existat finis acquisitus illi, qui necessario, et absq. sua libertate
carret medio inito.

Et alio capite posset quis deridere ex illis dictis vestris ꝛc. vocat liberi stylle
dig penitentie Syrien sub Adriano Imperatory: eg sta. medie affirmat ibry.
acty liberg debet annere g. Adriano pop. spung ad illg: unde auty mireacle
lory ꝛc. Adriano potenty Syriey ad yndy penitentij: illa enj debet at-
tribui per interny spus auxilij: so. sta. affirmat penitentij Syriey, sub Adri-
ano, ad videndum miracula ꝛc. e. medie: so. inuitatur in decreto Imperator
di sub illa Adriano Syrije spus. efficacy ad querny. stylle modum pt.
exhibari hec difficultas.

P. sit Dei nolle per stg medig suory actus, C. per stg. liberg exprimi
re collatory Syrije tale auxilij, sub Adriano, q. illa miracula inde
rent. Secundus per stg medig suory. actus exprimere Syrios persuadendos sub
illo auxilio: supposita auty vtraq; ista sta. indipendenter a decreto Adria-
no predestinatis Syrios, potuit Adrian. affirare. eory Querny. sub illa Adria-
no. 2. modus, ex pte Adriani subministrij auxilia gratiosa cuiusmodi miracu
lory, ita ut integra hypothesi fuerit: si talia miracula adverterent aquo
Syrios, et illis accederetur auxilij sufficiens gratiosum illi miraculo, ut essent
penitentes: dy enj homes. videnti ipsa ex se evidentia de gestis, vel in
terne inspirat Deus comunicando grag. illis gratiosa, ut explicat Augal. d. 20.
Secunde respondeli: e. auty grac. gratiosa illa signa, ea qua in circumstand.

ad actu supernale e similes cognitiones, et affectiones habitus, quas gratia illa ex se exercere valeret.

3.m accedit 4.m. Lapis per stig. unionis consummate grag. illo interius, quo fuerit habuerunt ad agendo penitentiz, et per stig. caritz unitive hanc grag. factus fuisse efficaces, nisi adjungeretur vera conversatio: sancte enj Christi, et gratie sue fuisse, que alter eos persuaderet ut ergo, illos persuadeat adhuc aliqua ex cum thamar.

DISP. 9.a

Quarto Caput gloriandi stiz Medicz ex eo qd. ante stiz unionis nrorum actuum libe rorum precedit stientia Conditionata, et n. precedit decretu.

Hoc e. vigesimum Caput gloriandi arg. stientiz: ex arte stig. abstracte, que Deus ex eternitate videt actiones illz, quas in aliqua distra temporis, voluntate creatie elicitura e, cum tali indistra, et actu 1.o precedit stia. Conditionata, per quas sunt voluntes, si Conditionatur sub illo actu 1.o indifferenti, eliciturq ee. libi tali actioni; et stia. n. precedit decretu nrbe. abstracti, et stbe. Conditionati, quo efficaciter decernat eliciendis illas actiones, sub Conditione talis actus primi go. illa stia. Conditionata e. independens a decreto. Ctiz. e. certa, probatur

rerij gloriande 11.

Et in primis ghr. exactis authoritate S.ti qui varias exactus questus in qd stia. Conditionata patet Christum ordinasse stig. abstracte eiusdz futuris, clare supponitur: ostendit cur Deus creauit Dogmata, quos proponebat Ire Oratoris Dei qui Damascenus Dialog. 2.o Manich. pag. 344. Chrysost t.o 1.o homil. de Lazaro, Basilius homil. 20. Deus n. est auctor malorum; cur creat ea quos sunt peccatum et n. actuum penitentiz. De quo Damasc. lib. 4. de fide c. 22. Lig personarum longe contrariz a Diabolo, cum tamen caruerit Cur si prescivit lapsum n. impedunt, si vult e, et potuit impedire? de quo Tertull. lib. 2.o Ad Martion. Cur Christus n. curauit ea hanc vita, quos prescivit peccatura, et damnanda, si tenentur curare? De quibus c. 8. de correc, et grac. Cur gratia bona. Dedit Quendam, qd. scribat illz

peccatorib⁹ de quo Aug⁹. ubi supra. Multa huius generis affert Cy
rillus lib. 4. in Ioan. c. 1. explicans illud, Ego scio, quos elegerim

Hec, et similia a Pp. tractantur, que remota Semipel. vel Heretici, qui ta
suppositum dari in Deo pregig. Adiunctum eternum Antecedens, quo aliquando ab
solute existit, ex. g. Deus illa ster. Adiunctata ut velint ad impediendu exi
ng. Adiunctu, sub qua illa eternu precludebatur futurum. Et certo Pp. dux
cet, d. cef. indubitanter affirmat Deu ad prescimire, et ordinasse ad naturalem
scientiam obtinere ab Angelis creandis, l. hominibus creandis in vita, l. den
tu precepto, et certis ex. ex mente Pp. aute decretu Adendi neg. velig, et im
mandu illo precepto precedat ster. futuri lapsus sub illa Adiunctione: ex. aute
hoc visionis peccati Angelici, et primi parentis preceptu in Deo ordine rerum
ster. Adiunctate eiusdy.

Alex. Quæst. Disp. 6. de ster. art 1. § 3. ex Aug. Alcuino, D. 1. de auxil. lib.
33. Lo Pp. in. adducere in prefati testimonij pregig. lapsus Angelici, et Hom
nis, qd precessione voluntatis eos creandi, d. subsecuta fuerit: et ang quos
viderit, cur creaverit Angelos, quorq futuros rebelles precognoverat, ceteris ignoscere
neq creasse. exactius. fuisse post ster. absolutu de peccato futuro. D. Bo. 1. Sq
Pp. loquuntur de pregtte. peccati, a quo Deus merito retardare, ne Angelos fa
ceret: in eo quippe merito fundabatur duby, cur Deus eis posset facile abstine
re a creatione. Angelorum, quos noverat peccaturos, et hoc facto tot calamitates
in hu. fecit. Atqui ex ster. visionis de futuro lapsu Ang. potuit abstinere a
creatione. Angelorum: postqua eis per ster. visionis, eos peccaturos prescidit, inde
ex necessitate erat de eis creatis. Unde illa ster. potuit respondi ad creandu
eos dixerunt ad hu. creandu. 2o. q. in illo sensu quæstus. a Pp. agitur, certo
falso delusorie: quæritur enim cur Deus creaverit Angelos, postqua per ster. visionis
prænovit eos peccaturos, perinde est, ac quærere, cur creaverit, postqua ha
buit decretu efficax creandi, eq illa ster. visionis eventualem supponit hoc
decretu.

3o. q. in termino est de ster. visionis evidentissime posse Pp. ab aduer
sarijs obtinere hoc uerbo unico, scilicet illo pregtte. futuri peccati, a. potuit
ne ee. Deo rasp. impediendo creatione. Angelorum q. supponebat eos ee. crean
dos, Hoc enim responsio ne in eventu quidem Pp. meruit: ex. ne loquebatur de
pregtte. absoluta: quis ex credat rasp. Deo evidenter Pp. a. occurrisse.

c. ꝛ occurrit, ab eo fuisse predeterminatum, ut adalias Phyrent, quę
ꝛ. ꝛ. adeo perspicue. Et quidq; Phy. loco cit. loquit de presta. Dathoran
manifesty fuit Legenti Dextry.

2° Phr. quare eadq; erant: q. ad perfecty. diuine. prudentie spectat, ut
antequ decernat educere homo, eiq; imponere precepta, et Deus eq
ang potentiaty ad eius obseruationem, infallibiliter cognoscat, quid ille ex p
turus, si creetur, et ita disponatur, et perfecta beat. commodo ora, i
commoda, que inde ex ipsa ꝛ. sequutura, ne aliquid potka ipi pr
ber expectary. Obijcat: et ea dicat ea euenire Deum, qd. ante preuisam
absoluty euentus ꝛ. certo fuebat: perfectus ang quisq; ora. debet pr
dere, et sciri quidq; ex singulis modis subeundi, qui se offerunt,
sequutury, ut sic tutissime, et certissime obtinere possit finę intenty, e
uitare ora. incommoda: unde videmus homines in suis deliberationibus
De bello, de nuptijs, aliisq; negotijs quang momenti maxima solicitu
ne expendere, quid ex singulis modis, que se offerunt, eligendum
liter sequutury, nec scirent in probabilitate, si possent aliquam certitu
nem: go. et cętera.

Dicer ad perfecty. Diuine. prudentie satis ee, qd. per stg. simplicem intell
gentie Deus cognoscat voluntatis Dei Obiecty in actu 1°. quamo se pos
aliquid determinate eligere, quin ab ipso predeterminetur: ng hoc ipso necessario e
ly ex. Predictionis ee. antecedenter aliquid, quę ipa prius eligeret sub
creto efficaci. Pero hec solue. supponit falsissimum, primum satis ant
tinguendo d. 2ę. Que per ly certy erat ad perfecty diuine prudentie
prerequisum stg. Obiecty futuri Obiecti, quę e. certy predeterminat
dere libertaty, et facere Dm authorem peccati.

Ly ibidem e. diuersi ora. arguit, nempe illa prestg. Obiecty in fun
si in decreto actuexistenti subsistere. absolute, et absque Obiecto. Ph. n
1°. Ng tha. illa affirmatiua voluntatis Adami, si educatur, et Deus
indistinctę transgrediatur precepta. Hec auty tha. nequit fundari in Deo
q. hoc foret decretu predestrandi Adam. malu sub illa Obiecto, et
decretu Dei fieri authorem peccati, ut supra ostensum.

Deinde, q. Deus ingenere Adamo precepta, et offerre illi libertatem
obseruandi, ad eamq; impellere e. Dm offerre Adamo duas obseruan

precepti, et quanty e. ex se illud operare. Ng qd a. observat, a. stat per Dey
& per gra, q. a. nult recipere dny sibi oblaty, et in eius potestate debitus,
ut dy Ingolst, Aluarez lib. 3. resp. c. 5. qd. de facto Deus a. sufficienti
auxilio sufficienti quoad exequutia hominis, quo acty peccati elicere nulti, cy
quo e. incompossibilis Deus actualis in Dey. Et ut docet dly a. B: ideo
homi. a. habenti auxiliy efficax ad euitandy peccaty, imputatur peccaty,
q. per auxiliy sufficiens pt. ad Dey Deum, et ipse per suy libertatis nult. a.
Deum, et ideo sibi a. Deus tenetur sibi debet imputare, et a. Deo. Deus. imputat
a. imputatur Deo, qd. hoc a. Deus tenetur e, q. ille quanty e. esse effert homi
Deum, et hoc a. nulli dly recuperes et hec e. Communis sententia. Dey, ar. distinct.
37. ff. ar. 1. d. hinc. 4. q. 2. ar. 2, et in capitulum. Dec. 3. q. 2.

Deus Dey predeterare. Adam. qd acty transgressionis precepti et obedientie
illi ejus acty observantie, q. Petrus efficaciter suy extremi contradictorii a. se
inuicem alteri: ja. Dey habere auxiliy efficaces predeterminati Adamy ad acty transgressionis, sub ditione, qd. ei offerat libertatis ad acty observantie, ad eam suy
inuicem e. habere auxiliy efficaces augendi acty observantie, sub ditione qd
offerat acty observantie, ad illum. inuicem. Et requirat Dey habere auxiliy adp.
denegandi aliquod dny, sub ditione qd. offerat illud, et quanty ex se suy
accidat: ag dy ita offert sibi pt. imputatur homi, qd. vere ipse a. habet illud
dny, denegare q. n. nulti accipere: dy alij a. et ex se het auxiliy efficaces augendi illud dny, ipsi principaliter imputatur, qd. hoc a. habet, sic
ac accipat: ja. requirat Dey habere decreti efficax predeterminati hoc a.
acty transgressionis precepti sub ditione, qd. ei offerat libertatis ad acty ob-
servantie, ad eam inuicem, et sic inuicem: ja. a. cognoscit un decreto circa
futuru sub ditione ejusmodi libertatis ad Deum.

Dr. 2. paruagaliter eadq. tenet, exponendo ibi duo contra: ag illa thesis
dicitur a. uersatur circa actus liberos creaturae, qui absolute existunt, ali-
qua differa. temporis. Ng peccata sic n.p. qd Deus precognouit futura,
& ille crearetur, et conseruatur sub tali libertate, de facto existit. Et sic a.
dicitur a. uersatur circa actus liberos existentes absolute, & aliqua differa. tem-
poris, et antecedenti decreti efferendi ultimati libertatis dicta a. fuit
aliter ut decreto ag e. Communis sententia. Aduersarioy, qd. circa actus aliquando
existentes a. het Dei decreti dicitur dy, a. tanty absoluty ut docet Aluarez

Ant. de exord. n. 83, et lib. 1. resp. c. 5. nu. 27. Flueddo d. 47 n. 98, et Francesco Felix c. 6. De sha. diff. 2: by sic: sha. illa antecedit decretu. Inchoa. de libertate voluntati: d. ante hoc decretu a. precedit decretu profitendi actu liberu sub Rachone illius libertatis: go. talis sha. a. fundatur in decreto,

D. q. Joan. a S. Fe. 1. p. d. 20 art. 1. admittit decretu Rachonatu respectu actus, et thg. illi subiecti q. prius ad decretu absolute exeundu; Ce. sic arguit. Ista sha. illa Rachonata precedit antecedit decretu Rducendi creaturu rnlg. et deinde illi libertati. Itaq; ante hoc decretu a. precedit precedit aliud Rdecretu profitendi actu liberu illi rnlg: go. talis prehi a. fundatur in decreto. Conf. a. 2. Ferdinandu Mair tradetur eidu argumtu; ge. quamuis precedentia illa thg. 1. ag Deu, ut quid manifesti, et tamen ea omnia non sufficiunt ante decretu Rdendi Rdamu precedere in Deo thg. prevaricatu. futuru in Rdectione, quod creabatur, et permittebatur sub illo actu 1. in quo de facto creatus 1. in libertu fore Deo, qd. illa sha. precederet. C. a. precederet, et poterit precedentia illa a Deo ut quid manifesti supponi, non nec prudenter ea ad ita asserendu effectus ipsi creati fundamentu a. prebeant, neq; scripturu testimoniu ad hanc veritate supponendu Deo extenditur. Deinde perfecto quidem thg. eunctis sha. antecedentibus illis thg. utpote potuerunt apponi thypothesi, thg. 1. negligunt quidem Deo ee. impertinentes.

Qd. ult. ante decretu Rducendi creaturu rnlg. a. deberet precedere decretu profitendi actu liberu sub Rdectione qd. illa Rducatur, respondetur Rdectione deberi ordinem aliquem; sequitur illa de 20 art. 1. sequitur Conimbricenses resolutu cu Mag. Alvarez lib. 1. resp. c. 1. quod, esto Deus prehiberet aliquem actu liberu pure voluntatu, quem de facto creavit, decretu tradendi existentia, et ultimu Rdectionis, tamen illo quem vidit Rdectionis ee subsequentem terminu, et tempus aliquem alium, ad quod dictum ordinem perfectio suppleretur. Nu. ante prehibere circa actus aliquos pure voluntatu, auxiliando per eundu cognovit, quatenus nec voluit, nu decretu tradere futuru Rdectionem cum thg. Rdectionis, nec alia, d. urget relinquere in statu pure possibilitatis: at 1. q. prius ad decretu Rdendi Rdamu precedere debuisset, quod illi ect. actuum sub Rdectione, qd. crearetur, et libere fuerunt cu tali libertate, pariter de quacunq. voluntate boni. deberet previsa fuisse, quod ect. factiva sub qualibet hypothesi facti, cu q. prius a

ad decretu creandi per ut de si. voluntate reo: so vestra hinc stetho[rum] arme decretu videndi Adamu, esto de facto precedat decretu determinate prefinitu eiu[s] actu peraminu, n. tu. precedit necessi.

Cumq; vñ aliqui stoici determinu decretu determinatu circa unu obiectu. polu determinu: et hinc videndu aliquis posset unu decretu videndi mag. valu necessi. precedere prefinitu determinatu, qua Deus decret, quid sit, ut. factura illa hoa. si crearetur, & existeret sub tali, & tali actu &, ideo oporteat videndu ventu hanc ea falsu. si jo. arguitur. Ng ex nullo capite pt. Deus decretu necessitu methaphysica. n. prefiniendi existtu mag. valu, quu possit determinate prefinire eiu[s] operatu: aut necessitate n. prefiniendi hoc absolute, quu prius prefinierit determinate. Unde eiu[s] n. ex existentia effectu, ng huiusmodi tat, ad ultimu ponendu potuit prefinitu absolutu: Vel aga hanc, aut determinatu simile ng prefinire circa determinu: n. aliquando ultimu prefinitu n. absolutu, et determinatu.

Deo ex perfectione Dei: qua ens perfectu est. necessitu ad prefiniendu, pluraque requiritur ad dandu existtu effectui: qua perfectu n. possit incipere per decretu absolutu. et est. omnino aptu ad faciendu per plura, qua possent fieri per pauciora. Si dicatur ulterius p. illo priori debere prefiniri determinate alteru pp. contradictoriu decretu, quia debet determinate prefiniri alteru decretu de e, q[uo]d si sta. fundatur in decretu, et Deus sit, q[uo]d valet, n. erit absurdu p. illo priori n. precedere ista, q[uo]d absurdu n. est. n. precedere decretu et opus. q[uo]d si contingentia determinata n. esset. ponenda decretu nel absurdi dicatur, qd. p. priori ad decretu videndi Ade, praecedet Deu qua pp. est. electuru, si crearetur, et determinatu sub tali hoc tale, q[uo]d absurdu n. est. Deu ita apud se statuere, solu quidqu circa actu Adami decernere, antequ eiu[s] existtu prefinitu. Ita qua eventu n. est. si adveni. sub tali tale p. illo priori illud determinatu: n. est. unu absurdu n. sunt a Deo, qd. patet a. e.

Dicet ad actualitatu rumoru duare voluntatu pertinere, ut de quacunque duratu poli, t. efficaciter velit, ut sit si procatur talis actus, t. efficaciter velit. Very hoc pretio assumitur, q[uo]d quamvis fuerit perfectu duare voluntatu ponere duratu. mediante voluntate determinata quemcunq; duratu ens. Non ergo potu ad est. pertinere sub tali determinu, et positive

Arante voluntate decretare de ee. in futuro: vñ. de de ee. aliquo magno &
erit imperfecto: q^a magna e. imperfecta ee necessaria ad praefiniendu dicto
modo operanes. Sicut quinque existentia, ut ig a priori ostendo.

Phi. 30. agnosci in ee necessitate ut ante decretu creandi Adamu praecedat
praefinitio dictorum actu ipsius. Ng. existentia aduers. per ig. simpliciter
intelligente cognoscit Deus infinita deducibilia ab vnico. efficacia. deliciendu
ab homine, et veluti extorquendu decretu liberu: 30. nulla interponitur mora ft.
in igno immediato ad illu ig. intendere efficaciter existtg: homo, cui ipse
ranq. liberu absolute praefinire: an quidquam agens post cognitionem de efficacia
creaturu stat ft. intendere fine. Rursus ft. Deus primu praefinire et
ficaciter, ea que pendent ab ipso stio, et creaturae simul: 30. ft. primu praefinire
finire existtg. homine, et Petri, quem praefiniat esse actu: ac pariter a.e.
decretu, ut praefinitio dictorum actu praecedat praefinitionem. publicu. Deum-
Deter stang. 2°. agnosci: q^a Deus e. cee. summe liberu: 30. ft. praefinire ipsi
liberum erit existtg. rei ab ipso sub pendente. 2°. apponi, q^a ex primo
ut ee, quo operari, certu est cu Deo foret admodum necessariu deliberare
esse aliq. creatu, priusq. aliud, potuisse dicerentur primu debere praefi
nire existtg. Petru quo ciu operaret.

Ng. 1° Deu ft. praefinire esse actu liberu decretu absolutu immediate liberu:
30. a.e. decretu, ut existtg. praefinat existtg. Petri v.g. primu dictorum
te praefinirent actu liberu ab illo eliciendu. Patet 2°. ig Portquo Deus
praefinivit actu liberu Petri sub dictione, necessariu manet, ut posita
dictione eundu praefinat absolute: 30. posita dictione, nempe decretu creandi
di Petri, nulla manet libertas ad suspendendu praefinitionem absolutu: 30. si
Deus a. ft. praefinire absolute actu liberu Petri, nisi eundu primu praefini
re dictorum, nunquu poterit eundu praefinire decretu absolute immediate liberu.
Deus vero facile medetur, quia Deus ft. alios stos. praefinire per decretu absolu
tu immediate liberu, ut patet manifeste in ipso positione dictorum, quo Deus
ft. decernit decretu absolutu, quo ut decretu, ut illu primu adimplerent sub
alia dictione: aliquo admodum foret necessariu in infinitu: 30. nunquu poterit pra
finire actu liberu per decretu absolutu immediate liberu, cu a. ut primo adim-
pleta in illo, quo in pluribus alijs, quo Deus praefinit decretu absolutu im
mediate liberu.

Obs. 2.ª Sicut per rng. simplicis intelligentiæ cognoscit Deus motiua amandi acty sub Cdictione prefiniendy, ita cognoscit motiua amandi Cdictoy: jo. cui q. ponendi ipsy retardare, nec eody affectu utrumq. haberet. Et hanc per se videtur perspicuy n. cc. necessary, ut qui amaturus e. acty dependenter a Cdictione, premittat amare Cdictoneby esse acty, et maneat suspensus circa Cdictoy, q.d. hec a solo ipsius mutu dependet, quasi. ñ subsit includendi ipsi duplicem, aut Cmany ipsius audiendi: jo. ponit affectu absolutu prefinitiuy ipsi rag. actus dependentes a Cdictione, amando Cmany positiuy Cdictoy per eundy affectu: tantumq. abest, ut recedere vi premittere affectu Cdictione ty, q.d. posset videatur obsty ee. a Deo vidyng ut regerere, ut ostendit Ex. Suarez, disp. 2. de gratia. cap. 8. ubi affirat. Deum posse prudenter decernere aliquid sub Cdictione ab ipso solo pendente, dummodo eq. ñ eody ipsi tanti. Sic obsty agere hoc qui ut decerneret; solo dare deliberatyy pauca ñ, sub Cdictione, q.d. velit omittere many ñ eruendy, et ñ eody curtam q.dam terram adungere eg ulterioy.

DISP 6.ª

Reliqua capita probandi Stg. Medig.

Sect. 1.ª

Caput 5.m illud q. agitori ex eo, q.d. dd effectu, qui cet, n. requiritur decretu, q.d. ut.

R. primo q. mai. tentat. sic arguens. Latius dicimus ad rng ñstty. in cognoscendo perspicaty, et summy actualitay e. exactu decretu, ut ex generalitate cognoscat ora, que in tempore ñ. per hoc precise q.d. sunt, et mia. que certo si ponerentur certa quedy Cdictio, per hoc precise, q.d. cert. Prudentia ee, que sufficiunt, ut actu aliquid actu existat in tempore, satis ñ, ut illud decretu eternitate cognoscat, et ea. que sufficiunt, ut existeret, ponerentur certa Cdictio, satis ñ. ut cognoscat existere sub illa Cdictione. Atqui ut voluntas creata Petri v.g. eligeret acty peccati, sub Cdictione, q.d. Cdictoretur in tali occasione cy cñdissa. dd. utrumque, a. requiritur ut existat actus

in Deo decreti relative absoluti, et absoluti relativi. Secundo exclusi
te illa positione Petrus peccaret: pro. nec hoc decretum requiritur, ut Deus
oriatur Petri peccatum sub illa positione. Negatur. e. legitima.
Major cum e. principio, pro. assumi videtur indubitata, cuius veritas sufficien
ter ostenditur exposita disp. 2. sect. 3. eamq. supponunt contra ejus adversarii. Ne
Mag. Durand. lib. 1. dist. 40. q. 1. impugnans solum S. Tho. asserentis de ut
rei sit futuræ sub positione, a. requiri decretum efficax actu existens, d. sub
stinet decretum indifferens, pro. existeret ex hypothesi, cui ea positio ut
ne decretum: potuit Deus, quæ diximus, hoc habere. Hæc solus. respon
illud, pro. ignorabat erat, et de quo e. proximum, pro. Petrus posita illa hypo
thesi voluntas creata sit potius Deum, quæ dixerunt, pro. ita ante se liber
um decretum voluntatis Dei præordinantis, ut ex hypothesi prædicta firmiter
certum, et infallibile sit. a. et. Cui voluntati huic in esse existenti tantum de
bitum sit indifferens ad utrumq. actum. cum indifferentia, in quantum indiffe
rens e. a. erat detractum. effectus, qui ab aliquo deberetur. Hæc illa: veritas
pro. pro. si ponitur illa hypothesi voluntas decretum. se ad unum potius quæ
diversum, quod daretur actu decretum præfinens Petrum sub illa positione, a.
cet. necessarium decretum actu existens, ad hoc ut Deus cognosceret voluntatem
positæ illa positione electum Petrum.
Neg. pri. quod multiplici ex cap. 1. q. 2. potius ut voluntas Petri posita illa
hypothesi detractum. se ad actum peccati, requiritur pro. in Deo existat
illud decretum: tum q. tolleret libertatem, tum q. faceret Deum auctorem peccati. 2. patet:
q. tantum abest, ut sit necessarium illud decretum, pro. hoc decretum actu indif
ferens actu existens requiratur; nec ad effectum qui a. e, d. cet, a. requiritur
decretum, pro. sit, d. sufficit decretum, pro. ponit ea. Et ad rursum decretum, pro. cet
Et cao. e. q. effectus a. alia tunc esset existens. cao, cum Petrus
qui ut ab illa accipiat ea. cum cum let, nec habiturus e. ea. d. tantum habe
ret, a. requiritur, pro. cao. sit ita præparata ad quæ faciendum, d. pro. ponit ea,
et pro. si cet præparata, re ipsa faceret illa.
Dices ad effectum qui a. e, d. erit, requiritur decretum, pro. sit. pro. mutatur ad ef-
fectum, qui erit. Nego cons: nec effectus aliquando existens, tunc pro existit, deter
minari a Dei decreto tunc existente: et cum in decreto Dei ita sit existere
in tempore, ab æterno, Deo pro. effectus qui aliquando erit, requiri

decreti, qd. ig ist. at q. effectu, qui amanq; erit, d. qui tanti est, si ponere
tur Adsto, tahs e. decreti pole, Decretumue, qd est ponite ille Adsto. Qua
re licet darenus voluntati hrg. rapporta ptes indiffra. ad utrumq; adhuc in
dyere prederrane, ut exeat in hunc actu potes, qua in illg: hr. n. indyge
ret decreto. Adsto ato hunc existenti ad hoc, ut Quereretur, dub Adsto,
qd. haberet tale indiffo: ut ejj Quereretur in illa hypothesi tahs est, qd
ille supposita Deus haberet decreti absolutu prederrandi illg ad Quesq.
Et Cfr: ag si per impsle. Deus ingeret uelle in tempore, ad effectu abso
lute futuru tahs est decretu absolute futuru, sicut q. caa. actualr creata
incipit in tempore, ad actu mere futuru tahs e. caa. actualr futura; ejj
effectus pure sub Adsto futuru quanq; sit habitudo existeq in decre
to decreti actu existenti ad hoc, ut est si poneretur Adsto, d. tali decretu
decreti. pole qd. pariter est, si poneretur Adsto.
D. obij Da. arg. tango H. pt. Deus certo, et infallibiliter cognoscere, qd. Petrus pec
caret, si poneretur in tali occasione, quae hoc sit certu, et infallibile: aequit
aute est certu, et infallibile, dici detur de presenti decretu efficax Dei Petru
ij eo, qd. Petrus poterit in ille occasione peccare: eo enim? reqlsito ad ea
qui e. certu Petru tunc peccaturu, quia recte operaturu, ejj ita, qua datur
de presenti sint indiffra. ad utrumq; jo-circi detur de presenti tale decretu
q. potent Deus certo, et infallibiliter cognoscere, qd. Petrus peccaret, si pone
retur in tali occasione. Ideo. destruendo Mainp: dici sit certu, et infallibile
certitudine aliqua obtica. pregressa antecedente cognitione divina, ergo: certi
tudine, et infallibilitate talis cognitionis Divine Adsto. Hanc dico q. pio
ri ad cognitione Divina e. ei. modo certu, Petru peccaturu si poneretur ista
li occasione, q. ait detur modo q. prioris ad cognitione, in quo ille certitudo
consistat
Hanc solutu. dedici a P. Molina in agendice ad Concordiu pag. antiligenzo,
ubi affirmat ista Theologus Deum in cognitione divina de futuro absoluto
tionato e. ei quagrendu Omnipotentia inter stg, et obij q. ille e. certa certi
certitudine, d. tali ex eminentia, altitudine, illimitatq; intellt Divini perfec
tae, qua certissime cognoscit Ad, qd in se incerta erat, alitergi evenire potuit,
ut pote pendens alio arbitrio ad utrumq; indifferenti. In cuius rei confirm.
addunt Regij mahl, Incerta, et occulta cognitionis tue manifestabis mihi: in qo

certh incerty appellet, qd. diuina sapientia erat cognita: dy eij incerty dicit qd obiy in re, ac si re haberet, expresse: dy ult. addidit, sapientia tua, alitudine, immensitatemq. intellus. diuini perfecty scrupiamur, qua de re haberetur stig. certy, et infallibly habere potuit.

Hac a parte huius doctrine, e, qa. ey intellus. diuinus a relus (thymenthus stig. Rauenat, d. ex se et plenissime in ea linea ad intelligendy, tamendemq. valens se reto, quanty intellus. creatus simul cy medio infallibliter (vero cy re futura, eg rely certitudine, et infallibilitate in obio. Verderat, qua de ipso affirat. dy ult cy affirat. Petry peccatum, si poneretur in tali ocasione, ac affirat. Dare ij de pteriti qd priori ad cognitionem, certitudine illius euentus, seu ac. affirat. illy euenty ee. certy. po- ut ipse certe, et infallibliter cognoscat illy euenty, ac requiratur qd. tlle sit ij certus qd priori ad cognitionem.

N. one tatet Cyrenij Doctry. lib. 1o de inc. fut. cap. 8. hanc doctrinam Scotistarum sequens authoris nomine impugnare ex eo, qd sicut diuina omnipotentia ac. pt. facere ad qd. exse ac. e. facibile, ita nec diuina scia scire ad, qd. exse scibile ac. e, nec certy iudiciy ferre de eo, qd. in se omnino incerty e: cui rep-nia pt. ferri extra suy obij, nequa pt. sua modo ac. conuenienti illi in certitudine, et infallibilitate, qa. requirit adequatum. Et ideo D. Sth. ne posuit stig. ac. posse ee. necessarij, cui obij sub ea ratione, qua attingitur, necessitate haberi. Ego tn. ac. video quo pacto D. Sua. in re dubia dubie valeat a P. Molina. Nq ex eo. a. B. ac. 8. uerissime docet veritaty dictaty, qua ex ple. obi. futuri pteriti ad stig, nil aliud ee, qua apprehendy quendy, seu ac. requisitum in intellu. habens veritaty intelligenda sufficienty, ponit de tali obio. vere iudicy ferre.

Hanc aute apprehendy ac. ee. aliud, qua ipsa ee, qd. res suo tempore e, fieri habitura erit futury fuerit absolutey, t. dictionaty. Quare sicut Scotus S. Doctr. dicebat duplex esse, unu qd. vere e, aliud qd. licet ac. sit, sufficit de veritate ppria, ita futury (thymeni, inquit Cyrenus doctor, quamuis ad eternu ac. sit, fieri tn. quendq modu erit, in quanty sufficienter fundare pt. veritaty iudicy eterni, et tranc acty intelligendi, qui in sua natura pt. ad quod libet quacumq. rationem partiendi (ang. entis, siue presentis, siue preteriti, siue futuri) aut possibilis.

Ex hac doctrina sequitur, sicut futury (thymeni Doctoraty ac. fieri certe potuit

presens g. prius ad cognitum, d. futurum ex hypothesi, qd. potuit esse, ac qd. ea. haec, d. haberet veritatem subiecti dicitur; ita g. prius ad cognitum de habere certitudinem subiecti presens, d. futurum ex hypothesi, qd. potuit esse, ac qd. ea haec d. haberet. go. certitudo, et infallibilitas oriuntur de presenti cognitione divina, ea. determinatur ex certitudine presentis obiecti, d. ex alia tractanda infra potentia cognoscere aliqua infallibiliter, qd. nulla alia infallibilitas licet haec in re, haec in causa sit, qd. entendit P. Molina; cuius go. doctrina omnino impugnatur.

Haec n. impugnata. nulla urget: ex exemplo illud omnipotens posset facere Molina, sequitur ut sit potens facere aliquid, a. e. nescire, ut illud sit g. prius ad actum Dei facibile alia facibilitate, quam illa, quae determinatur per denominationem exercitii a posse facientis: sic ex alia facibilitate creaturae a. antecedit, d. subsequitur actum Dei, ut potest identificata ex opinione partis ut sit potens sive futura Antichristus, a. e. nescire, ut illud g. prius ad actum sit de presenti subiecta alia subiectione, quam illa, quae determinatur ab intellectu scientis de re dicta ad scientiam nunc illud, qd. nunc a. e. intrinsece subiecta, d. est. possibilitate obiectiva, haec e. subiecta in causa, ut potest indifferenti.

Pro intelligentia tota haec quaestio, Deus a. pt. facere illud, qd. a. e. facibile dupliciter potest habere sensum. 1. e, Deus a. pt. facere illud, qd. est ea. e. facibile, d. e, qd. intrinsece. unde g. prius ad actum Dei a. e. facibile, et haec e. plane falsus: nulla enim creatura antecedit aliquid. 2. modum, illud legitimus, et verus, Deus a. pt. facere illud qd. de se a. e. facibile, id e, qd. in suo conceptu formali implicat contradictionem in ordine ad Deum: implicare autem contradictionem in suo conceptu formali, ut docet explicat D. Hyacinthus de Cavera d. 6. de scientia media, aliud g. quam affirmare contradictionem formaliter, et intrinsece de eo, quod affirmat praecise de alio, qd. exprimit dictio ignoti secundi. Deus irrealis implicat contradictionem, q. si quis affirmaret existere ens irreale, hoc ipso affirmaret duo contradictoria. Unde illud implicat contradictionem in ordine ad Deum, de quo si affirmet Deum, hoc ipso affirmat duo contradictoria.

Hinc autem a. infertur, a. posse Deum certo cognoscere aliquid illud, qd. est in re, et in causa. e. certo cognoscibile, hanc qd habetur copiose d. solo infertur a. posse certo cognoscere aliquid illud, qd. de se e. certo cognoscibile, id e, dicit si affirmat certo cognosci, ac ipsa affirmat duo contradictoria. Ex quo ex hoc

autē C. P. Molinā sequitur, q. n. sequitur cognitionē Dei nē affirm. peccatū, si poneretur in tali occasione efficax ee. nunc certū, q. d. p. procedat pro tū nunc ex pie. sibi certū peccatū ponit in tali occasione peccatū: q. sibi Molinā intendit, dū asserit stiā Medū n. ee. certū ex certitudine rectā.

Cui efficax falsū ē q. stiā. debere adequari suo obio quoad hoc: sibi quippe in eo ponitur q. certitudo, seu infallibilitas, quā de eio affirm. Inde q. affirm. illud de presenti nec in se, nec in caā. habere ullā infallibilitatē. Sequitur ulterius ab eius entitate, casu quo poneretur falsū: hanc sibi sequi, de presenti aliq. nulla, d. potiat ponitur obiq. suq. ee. de presenti incertū, et fallibile. Ex nē patet illa de necessitate stiā. quā infert: implicat enī alia cause ee. methē necessariū DEō aliquod prētatū fuisse de aliquo subto, nisi q. methē ē necessariū, ut ea fuerint, eo quo dō quo affirmatur: at quomodō nulla datur de presenti certitudo de existentiā obti. futuri, stiā. Dei ut ee certa, ut ibidē manet.

Sect. 2ª

D. cap. ptandi stiam. Medū ex eo, q. mirabilis sit modus quo Deus cognoscit hēc fut. et mirabile sit ea in decreto cognoscere.

Cardinalis Bellarminus in opuscul. de excom. contra Dū gradu tz. ad pug. assert nec Ignatius, nec homer. ponerunt posse, quā methē Deus solū novit cognosc. futura, ad eam inquisitionem procedatur, d. p. ibat. ex illo psalm. 138. Mirabilis facta ē. stia tua ex me. illud enī ex hac phrasi hebrea significat pro me, l. super me; et sensus est, mirabilis ē. stia tua, quā ut ego intelligere possū, quomodo ille se habeat, ideo enī ab eā capit, Confortata ē, et n. potero ad eā, d. ē. elevata ē. super me nothing me, et n. potero ad eā capiendā ullo modo. ascendere. Loquitur aut de stia. cognitionē. futurorū: dixerat enī, Intellexisti cogitationes meas de longe, et obscuria meas perscrutāris. De hac igitur cognitionē, et mirā prognosticē dicit, Mirabilis facta ē. &c.

Et sibi obijcit sagacissimus Cardinalis posse fieri responsionem

Dg videre cogitaret vitam futuram in eternitate sua, cui ita. N. preveniet, C. cui predestinavit voluntatis sue. D. vita est, inquit, a. est. Immortalis vita. Ng et nos possumus vere fatue, que facturi sumus, C. que nobis proveniat N. Scriptura ait. Deus, Dg scrutans renes et corda, atq. ibi videns, quid loc cogitet, C. cogitet, aut quid postea cogitet C. cogitabit. Hoc ait. e. ppt. ad mirabile, quo modo Deus scrutando renes, et corda videat, q. ibi n. dg e, et q. ex libertate voluntatis perficit, an aliquando erit. Igitur sicut ad tendum pec. Dei pertinet, ut ex subito faciat aliquid, et vocet ea, que sunt, ut ea que ait. sic ad ostendendum superiora Dei pertinet, ut scrutando renes, et corda videat, q. ibi nondum e, ac sic ng est. Hec ibi, q. pour douze rat lib 4. de gra, et lib. arb. c. 15 ad 6. argum.

Ex qua doctrina sic arguitur: immutabile e. modus, ac humanum capit superanus, quo Deus cognoscit fut. Aliquando preseruit dilectorum: autem aut eiusmodi, si ea cognosceret in decreto efficaci sue voluntatis. Hr. quinit: q. nec vacuum e, q. Deus sibi decimi set sue prescientie efficaci cy quinus certaliter sit ejus ichi decimi vacuum detrahi: neq. q. ex hac suppone infallibiliter deprehendat existitura ee. actu p. prescitu: cujusmodi intellus, qui necesse potest ex omnipotenti prescientia scientia ei, q. prescitu ejus e. stag. decem. veri. multo dignum ei intelligendo divine mentis. Qui ni. digne se ea vocitant, dg assentiuntur ea ee. intellus. Divini perspicacis, ut absq. medio presentit infallibiliter arguatur, in quo ejus scientia est libe voluntis creata, sit detineretur in tali, tali hypothesi, hoc ejus e. plane singulare, ac Deo digny ita prescimere ejus voluntis create voluntatis, eamq. sua ipse prehensione sic obtinere tenere, ut eandem in partem determinare se possit, quam est quod motiva intrinseca divini vadio statuerentur, a. volly ejus scientia, C. erunt, q. qui erit. ex vana hypothesi

Sect. 9.

Ty Caput ffundi Stig. Ms ab authoritate Dg preserty Augustini, et Thome.

Stig. nedg in primis tradunt Dg, dg respondent ad illas quæstiones

cur sth. Deus creauit Angelos, quos preuidebat peccaturos, cor permouerit hmo
tentare, cuius illy ee. exempla, et alia similes, de qb. egimus d. proced. Consula
per P. Rmz. d. 65. de sha, et P. Suarez, glos. 2. de gra. c. 5. n. 15. vbi
ait ee. certum euidenter aliqm amare sanctam, asserere, qd. illa sha. fin
Deum in decreto: eg re presha, sequit, peccati rem obiectiue futuram supponi
decreto illud, potuit quereuda est. ratio, cur Deus decreto illud habuerit: eg
ch est. tota admiranda, et difficultatis ratio, et rem dubio est. ratio, et
ludicra ones explicabilis, quomodo Deus eg sit causa boni, nulla ex
re sumpta ex parte creature talg decreto absoluto habuerit. Ad 2m. nul-
lg quesg. De hoc tractauerunt, nec reng. tales decreti. Dare tenuerunt, qo. est.
2o. eg sha supponunt, quibus concedunt gradum Dei erga electos et eorum
tendit occasionibus peccandi, in qb. cognouerat lapsuros, unde ut
ex eo, qd. mult accipere (inquit Ruy. trac. 13. in Tour) Deo ingerante de-
accipit. Interdu subtrahitur gratia (inquit Berr. resm. 57. in Cant) in qb.
superbia, que eg e, d. qua fuerat est.
3o. eandg supponunt, dy inde deficiant presdg. Dei erga. liberare, qd. illa
ex. sit cae. operis: sha. eig fundata in decreto theolog. absoluto e. cae. operis
ut pon tractatus Dei ad eligendy ad, qd. videt se decernire. Catholgy long
Pp. lesf. apud Rmz, d. 33. de sha. rec. 3, et 4, dy asserunt Catholi patere prg-
tig. predestinare, Deum tenty prescire, n. autg predestinare pura gratia. De
qua (inquit) e. Rmz, d. 1. c. 3.
Quod attinet ad Rgs. ex premissis certg eg apparet sig ex facilibus obie-
gentg (dictorum), ex patentibus aduersarij, et patet ex c.g debito pure
naturae, ubi docet Rgs. posse Deum actuos peccatorg eorum ad Rgs. ex-
aterlatur. Ad autg illa sha. ex. in fundata in decreto dr. Rgs. dicitur, qd.
ubique repetit prefactionem actug malorg, et eos ipsemet inquit lib. de art. fid
so vbi dupositis art. 2o. Deus tantum, abominandg opinione, quo Deus causa
qd. male voluntatis, aut malg actuum credit author, cuius predestinatio ne-
quit erroneitatis, tamquam extra ueritatis e. Consulatur Rmz, d. 1. c. 5.
2. qd. ut ipse ait lib. 3. de lib. arb. c. 3. Deus ad cognitionem cae. e. voluntatis
vel ee resistit n. ft., sua peccata ei credimus. certg e. autg decretum dei
naturaly predestinandi possita dictione ee. cognitis actus, et eos resistere e. n.
posse. qo. admitit sig. dictionaty actus liberi n. fundaty in decreto.

3°. q. 9. 2. ad singli, et alibi sepe grat. efficacy explicat per vocat. pro-
g, ad e. collat. in his circumstantijs, in q. prouua e. habitura effect. ut
supra vidimus. Consulatur P. Suarez lib. 5. de grat. cap. 16. 4°. q. ion.
7. de verbis domini Zª Martez docet gloria Deij nolluisse dimittere in
sua schola Parisiensi, quin dixerit, Magister requiescat quocumq. scripserit, q. fe-
tura prouiderat, ad e. q. prouiderat hunc hanc, se requieturus Deij in
quocunq. esset, in Petro, quia sua in primipij Augustini requiescit pro-
fectus actus prouisus de. potuit fundari in decreto.

5°. q. ex eo q. Pyrrus crederent misericorditer, q. uniuersaliter de credi-
derunt sic enchir. c. 14. de bono perseuerantiæ. Ex quo apparet habere
quodq. in ipso signum dicunt aliter. Quinq. intelligunt, quo modo
sunt de fide, in Pyrrus sicut membris, l. audiant verba, Pyrrus Apostolus.
Et. aut absurda illa deducti, vt. aliter fatura sint Pyrrus peritura,
quia in proprijs decretis; quia ejus vana. Nihil enim docuisset, q. de. quod
efficaciter decernente factum fuerat. Et quare quidq. Durandus dicat
sur hoc quodo dubitet, et nulli sint, qui tali decreto prouisi, de. certi
esse credantur. Quare dicunt apparuisse illa dicta de Pyrrus, ejus fuerit
potuerit, q. de. sint Pyrrus quocunq. aptantur illi decreto.

6°. ex hac verba. Deus omnes predestinat, siue quos preuidit credituros
et secuturos gratiæ, dicunt sic. Quidq. ut fatetur Aluarez lib. 1. resp. c.
7, et ex ipso Carmelita d. 10. de hab. de. 135, et Arriaga Loarsa Arbo-
reo. de quo plura inquit Aluarez ibi de. 36. cuius doctrina de. adhæ-
rendo, q. inquit veritas Augustini, et sequitur veritas Origenis: atque il
la verba de. 11. Arboreæ, d. Augustini in expos. quarundq. propos. ad Rom.
pro. 55, vt illi vocant quarum Arboreæ, et ex ipso transcribit ad explican
do hoc veritas, vt. t. observauit P. Faruelus t. p. q. 14. art. 3. d. 343.
pro. et cett.

Postremo q. cap. 6. de correp. et grat. ad euincendu Pelagianos per-
severantiæ in bono de. Dono Dei, et inamissibile de. medio esse, q. de
natura sua et de. illi, exhibuit Caprarus inter ceteros, qui Deus
dixit, et de hoc certi sit, q. prouidit illos Capturos, se Durandi viderunt,
et alij veritas, quos Deus in regno, sicut postquam a certitudine deffece
runt, et de his loquens, et Pelagianos alloquens, se ait, Respondeat

si pois. cur illos Deus, cu fideliter, ac pie viuerent, a tanto de huiusmodi periculis eripuit, ne aliquis contingeret? cum ergo: why hoc in potestate sua habuit an ergo ordo futura nesciuit? nempe cum hoc cui euenirent, et peruenirent sine dubio, Augustinus hic loquit de ista. a. fundata in decreto. predestinationis ad actus peccati sub Doctore Durandi etc, et Occam loquit de ista Gabriel futura loquit, ne cuius.

S. Doctor supponit, ut communis opinio dari in Deo eg thy Doctorate, de qua loquitur. Ty q.a quae illa obiect. illo tempore peregrino, dicit a. pone, quod impossibile sit: ty q. pariter supponit opinio ee. illa dari, ac opinio a. Dei potuisse eripere homines illos-cuius, a tanto peccarent. At loquitur de ista Doctorata antecedente decreti dei circa homines illos, qui a bono cuius st. in malo, q.a hoc solo quouere Deus potuit ad eripiendum Deus illos cuius, ne inciderent in peccata, qd. praeuidebatur futurum, si in illa diuina relinquerentur: in hoc cu fundatur tota. ratio. ad mirandi occulta Dei iudicia, qd. cu posset eripere eos, si aut eripuit alios, quos certa cuius mutaret in thy. ordo, quibus tm. so. supponit, et communis opinio Doctorum decreti diuini in vita homines illos, qui absque cuius st. in malo peccasse in Deo thy Doctorata, qua praeuidebat eos lapsuros, si derelinquerent: at a. ista supponit, nec prudenter asseruit potuit praecipue dicere ty praedestinatio illos sub ea Doctrina ad actus peccati: ita loquitur de ista Doctorata a. fundata in decreto.

B. Thom. cuius ordo stare obiect. t. q.a a. 1. dat. Deus cognoscere singularia Doctorata in decreto, aliis istud importet fabulosa, nitricq Deus ordo cuius ea esse tua. obiit: at hoc e. 2.a principia D. Thome asserunt t. p. q. 23. art. 7. Dei ad creaturas a. dari relationem realem ex decreto t.° 2.a Sententiarum cap. 37. ad 4. inditing. Diuina voluntas a. ee. eius de pot. ad diuersos actus, dicunt Dei permissi actus ad diuersas praesc. 2.° quae in 2.a Distinct. 33. art. 2. et 2.a 2.ae q. 165. art. 1. cu Augustino, et alijs. Dei. plus fuisse diuinum qd. Deus permittere homines tentari a Diabolo a. abstinere gratia. fuisse Dei Vade dicunt de hac gratia, qd. reliqua Dei actus dicunt pro ad. 3.° q.a eiusdem D. 2. ad libertatis arguunt, qd. voluntas a. Deus. ab alio, cuius quae a. non dicuntur t.° cognoui in decreto.

4.° cuius ex 1.a Distinct. 38. q. 1. art. 5. cu pro mouisset in causis necessitatis

posse demonstrative, id est certo, et infallibiliter effectu cognoscibili addit, Contra
sentiens ad veritatem nō concedit: sed nullo modo cognoscibile. Et in hoc art.
B, ubi Scilicet. Quicunq; cognoscit effectu aliquem in sua causa tanq; in libro de
eo cui Sacerdos cognitionis. Ad 2. dicendum ex loquitur de causis secundis, et proprium
Dubius decreto cap. primo, quo casu applicat ad operandum: Dic. e. t. q. a. codd
modo habet effectus posse cognosci infallibiliter in causis liberis, quo affirmat.
cognosci in cas. necessarijs. Et ad hoc 2. affirmat, nimis casus necessarios, ut
applicatur per decretu proximum sibi: quia illo secluso non ponent effectus
ipsi infallibiliter cognosci: ja: ad illud 1. negat, nimis casu liberos ut exple
catur per decretu sibi proximum.

Ad Obj. q. in presenti, et quoties agit de cognitione futurorum aliquorum, dicit
docet ea posse cognosci duobus modis, primo L. quia ut in se, L. quia ut
causa, seu quia ut presentia L. quia ut futura: aitq; 1. Dumtaxat modo, quamq;
2. posse subdi cognitioni infallibili: ja. Dominic cap. intelligit cap. ut explicatur
decreto dicens, alioquin dominus peccaret: ag preter illos duos modos superius
allatos, scilicet modum cognoscendi in decreto, Contra e. 2. ag eo art. 1. ad 2.
hoc art. Futurum aliquem a e. determinate vero, antequam fiat, quia ut hab. capit
prato, d. dy e. in actu, determinate vero ex. Et ad 3. Futurum aliquem relatum ad
Deum cognitum e. necessarium, q. ad ejus ut refertur, nisi 2. ad. q. e. in se. actuale,
Que quidem negatum erant, plane falsa, si Deus futurum cognosceret ut de
creto.

3. quia ipse aut 1. Peter c. 6 inquit: Futurum aliquem certitudini cog
nitionis requiritur 2. ad. futurum e: et q. 2. de verit. art 13. Contingens ut fu
turum per nullam cognitionem certum, cum falsitas rebelle a. possit. Ex quo Scilicet
Deus Deus cognoscere infallibiliter aliquem, q. 1. cognoscit ille ut futurum,
ut presentem. Itaq; cognosceret ut fut. si cognosceret in decreto: ag citatum
ex. dicit. e. ipse fatis futuritio: ad. cum cognoscitur tanquam in causa, in ipsa
futuritione fatis certabiliter omnia ex existentia futuri, cognoscitur infalli
biliter ut futurum: ja. etc.

Ad 4. q. t. p. q. 23. art 5 ne apponit primum argum. Videtur ad. prestat. futuri
mentum vel causa, predestinatio dicitur ex Rom. 8, quos praescivit et hosce
destinavit: et glossa subdit, sapra illud Rom. 9. Misereor, cui misereor,
et cetera dicit: Misereri cordis Dei dabo, quia praescio futuros de penitentia &c.

Hinc arguto rergadet. Qd. unus (inquit) proprietas r.e. ratio collatus proprietas ratio Zi. rang. cas. finalis. Videre ne arguto. Illa proprietas, de qua hic D. Thom. a. e. absoluta, aliquo ad proprietas proprietas et Rat. collatus proprietas ex genere causa (inquit), et a. tanq in genere cas. exemplaris finalis. Nec simplici intelligentie, per quas sit. Deus indicat homines rectas operatur sub ratione, qd. predeterminatur, by q. hec sha. Quinque, a Pt. applicatur proprietas; by q. illa Quinque e. a. aliquis proprietas causa, de quibus loquitur Ambrosius, nullis e. a. aliquis; by cui ibi addit. By vocat, qui sit salvandi re, illi aut a. vocat, qd. sit gratia efficaciae. Hec e. sha. Doctrina fundata in decreto, by ob diligende cum. requisit; by q. ut ultimus proprietas e. Quinque sentiat. predeterminatur circa actus absolute futuros a. Deo vere by Doctrinata jo. e. Doctrinata independens a decreto.

2°. by D. p. q. 7. art. 5. ad 21. Licet statuat doctrinam ex Augustino; Deum ipsos prescire, et apud eos facta esse, sine miraculo credendum, quibus sine dubium, sabuerit, alijs aut a. sabuerit, de qb. in vita possit sanare. o calle vulnera D. iuste alios medicamus. Ph. expresse loquitur de sha. futuris Angelis Doctrinata: hec aut a. fundator in decreto, ut falso exponit Joan. a St. Th. D. 20: by q. circa futura absoluta, qualia sit opera eorum, qa. Deus de facto subsecuturi, ha. dantur decreta Doctrinata, nec unde colligantur e, ut ordinem D. precedit by q. Ds. Th. ut certum supponit ante decreta patrandi miracula precessisse illa sha. Doctrinata, et th. supponere a. potuit precessisse decreta predestinandi ad fidem sub ratione miraculosa.

4to. q. Ribera art. 6. asserit gloriosa a. debuisse Incarnatio differri usque ad finem Mundi, q. aliquo totaliter Dei voluntas, et decreta et decreta hactenus adhuc fuisset. Supponit jo. ut quid indubitatum, by q. prius ad decretum Incarnandi consurrit illa mala sequitura eo, si incarnatio eorum differretur. Atque hec sha. a. potuit excusare ipsius fundari in decreto predestinationis absolutis sub ea Doctrina by gloriosa augeri dicte, by gloriosa, qua ex S. Suarez, Granado, Arguto. Ita Berny q. eiusmodi decreta patranda sint stante supposito ut ipse videmus.

Sect. 4.

Infertur ex dictis quomodo Deus cognoscat fut. Doctrinata

Ex dictis duabus preced. Constat Deum a. cognoscere ahuc. Doctrinata in decreto

l. aliquo alio medio exerceō aut evaliter. Exerco vy exy excitaa. Hinc
augs Exercere, ut illa cognoscat in regiis, quatenus ut pertor de illo
rum medio cognoscendi. Hoc vy modo quo D. Zs dicimus cognoscere fut. absolute in regiis, si Deceri ex. posse cognoscere in re, qd. in re ex. e; respondeo fa
cile, ex. posse cognosce Zy. qd. e. actu, posse ex. Zy qd. eet: qa hic dum
taxat. solu extenditur ad representandu absolute aliq. illo medio ea, que
aliquando ny d. ea, que eent: et in hac illatione regula Quemint omnes
authores hic. Medic.

N. Molinam de Molina t. p. q. 14. art. 13. d. 14, et d. 52. § Implicat hic ar-
gumtu Dey ex altruma, et encreatibile Exercentur liberu arbitriu creatu
cognoscere ex. solu quid posset, d. quid re ipsa eet. facturus reb quacuq.
vera hypothesi, in qua relinqueretur vy indiffra. ad utrumq. qd. placeret im-
pugnari erga solet a Cor. Vera qm penitus vy impugnet, cogeretur Moli-
na admittere, qd. Deus cognoscat Exercitata in regiis, ay illa d. Exercere docet in casu hui ex cognoscu, quid eet. facturus ex exercitatus
rem in exercitata illam, q. vy hec ut indifferens ad utrumq. sequi tenga
medij ducere in cognitione alicuius partis dubiae: d. exercitata remotis
hanc impie. superante cognoscibilitate obn: jo. Ex Molina illa regula Exercere
hanc ex. attingit ex in talis medy cuncty illa, d. cognoscitur in re
ipsa.

Nel Exercere aliud volunt, quo Dey ex. posse exercitatissime illo modo Exercen
dere arbitriu, quem hec superexercitio transeat ad cognoscendy ef. actus
quos libere eliceret in hac l. illa hypothesi ex. ex in illius medy qd.
ex exercitata habitus habendi ij detegendo in regiis exercitus illos, que
ex in medy detegi ex. possunt.

Sect. ult.

Cur hec stra. appellata sit Media.

Franc hic. appellant Media D. Molina in ea disp. 52, et ejus Sectatores schola
qa alt. media e. inter mere scita, rem necessaria, et libera, et partij het. Scie
tiam hic necessaria, quatenus precedit actu liberu existentem Dei, necessa
positate Dei fut. aliud vere: partij het. scientiam hic liberu, quatenus qd. est
circa partes, potest quo alterum het. ex eo, qd. liberu arbitriu ex hypothesi

qd. creaveter in uno, aut altero ordine rerum est. totius factibilis unius, quo aliud ex utrumuis indifferenter possit

Hec audienda sunt. Ille. obijcientes frustra hanc sig. appellant Media inter necessaria, et libera, quandoquidem aut participat de libertate. Audiendi, inquam. Ill: qui in tha. lib: duo ll. ponit, aeque ee. Contingens, et ee. libera Deo: et hi alij parte apte Contingens, licet in libertate aliquid ponant. Immo het. ex tha necessitate ea, aeque independentia a decreto, aliquid ex tha. libera, aeque Contingentia. Ille vero ponit. Quinquaginta Media inter utrumq.

Dubij autem occurrit, an sint dicta ee. Media inter necessaria, et libera, quae quoque dicenda sint inter sig. simplicis intelligentiae, et sig. Visionis, an potius sub aliquo istis extremis collocari debeant. Ratio pro primo membro Media esse Necessaria, Sterrone, Fasolen, et Marca. Rang. reddunt, quia ex hac tha. rei quae quinquaginta esse, i. scilicet ex. existet ex utroque ee. dictatae, het. aliquid simplicis intelligentiae, aeque precundere ab existaa. exercita obiectiva existentia. addat aliquid futuritionis denique, qd. ex. addit opposita existentiae, het. ens aliquid Visionis, et ideo e. Media inter utrumq. N. ee. enim hoc genus Mediorum, d. op. sig Durand. i. ee. naturae, i. simplicis intelligentiae, sibet tale Fundamentum D. 38. c. 6 ex Durando Theol. ex S. Th, et ita exponentes Molina, Suarez, Valentia, Bellarmin, Vasquez, qui sec. sig. hanc doctrinam Durandi docuere sub tha. simplicis intelligentiae

Tota hec Controversia e pure denominis, et de significatione hanc vocis Simplicium Intelligentia, tha. Visionis, in ea qua sibi loquendo e. ex pluribus, quibus dist. a vero illis Divinis tha. Dei in simplici intelligentia, et sig Visionis tradita a Theologis antiquis ee. adaequata, et sig. Media docuere sub simplici intelligentiae, tha. Visionis e. illa, quae naturae corporali attendatur, unde sibi trahat. de ea, quae aliquando existunt, quae quae indecenter apud nos sient. ee. distincta extra indeque, ut loquitur D. Tho q. 14. art 2. fut. ang. Doctorata ut tale i. sient. ee. distincta extra Deum: o. ut tale i. cognoscibilia per sig. naturae Deorsum simplex intelligentia tali dicitur, q. e. de rebus possibilibus, ut abstrahentibus ab existaa in aliqua differa. temporis, atque tha. Doctorate e. de re abstrahente ab existaa: o. e. simplex intelligentia

Et quia sicut in e. Ae. Deity tha. Visionis, qd. sit necessarie, ut patet in sig. quia Deus se ipsum intuetur, ita haec debet ee. Ae. Deity simplex intelligen

q. ut Adversus. Hec obstat, qd. tha. Medica ferretur in exitag. obi sub ala
que Adhone. eg hoc ehg ker. tha aliqua necessaria v. g. illa, que effat.
inclantas operatorg sub Adhone qd. predestrutis.

Eadem q. e difficultas de tha Solitorata thothee fundata in decreto, qua
cal. averterat revocare debent ad singlas intelligentia: qd. ehg illa tha. fer
detur in decreto, qd. Petr. timeat, ghat quidg illg ec. uersonas qui. Orator.
ad obtg. charle. eg tha creaturary possibly, quatenus Orator ad oneday conducere
di; venge omnipog, e tha Petrus, &c. tr. quatenus Orator ad ista possibilia.

DISP. 7.a

Solvitur communis rao. sententie Adrarie, cuius occasione explicatur futuritio Arrgentiy liberory

Futuritionis explicay. hec Multo dertelly, quia in initio Tractatus eg
pregnere nelly, ut plerigue faciunt, necesse erat intergerere prgom
pare multa, et eadg rege repetere.

Sectio 1.a

Rao. illa Omnis ponitur, et solvitur.

Fundamenta impugnandi tha. Medica ad 9.as reduciit capita Romarig d.
20. art. 4. 1.a et quasi agrin, in quis, e, q.a uerum Arrgentiy detrate,
et certe, ehg sub statu Solitorato v. gt stare sine aliquo decreto. Qd. ne
gbat Qd. Baud. ut tradendum a Celestp, in apud eos Cranger at, de facto e.
quedg uerum, et opposity de facto e. falsy. Eg uerum illa d. e. suspensive,
et ex Adhone pendens in rane veritatis, licet exitus ut pendens, et Obstat
q.a de facto e. cognoscibile, et de facto e tha de illa. po. uerum illa
de facto e. detrata, et certe: et licet exitus sub Adhone ut futurus
certo h. sic e. futurus, et d. Cranet in rane. pure contributorie, sicut rus
Tradectory. po. oriatur ex aliquo principio et caa. Eg in. nulla gt. assignan caa.
sufficiens reclare actualis Dei decreti: quo posito Cruc stia. Medica.

Respondeo distinguendo illg ppoy, qd. Dauid e. predendus ett. e. de facto quidg
uerittas fralis, et cognitionis Deedo, q. de facto uerg e. affirare Dauid prædendg
maneret: e de facto quidg uerittas rei, seu obiba pteuerent cognitionis, nego. q.
hoc qd. e. Dauidg prædg uñ, si maneret, a. e. modo aliquid d. eet, si poneretur
Additio: ac pinde e. uerittas obiba supema: hec aut de facto e cognoscibilis
de. quidg cognoscibilitate uñica, nec exprica. Desumpto decreto, d. ab eternitate
haberetur hunc ig cognoscendi certo, et infallibiliter illud, qd. rei uñ se, nec unq
caiff. Het. hunc infallibiliter, indeuentas illa obiba hunc ig e certo futurum
hñdine rei, d. solum cognitionem, externa decretor de. mutatione ex stabe pure po-
lentiæ, q. ponita Additione transiret ad acty existentig. Vide frustra quæri-
tur permanentij presens, a quo fieret cessando obiba, q. illa de. deber
d. dareper, et tunc fieret a decreto duratio indifferens, qd. nec. Medie
assumit Additione.

Sub alio mñ. solet poni hec difficultas. De. qd transit ab eterno de Additione
potiñ in Additionig futurñ debuit supponere ab eterno aliquis illius transitus
cag: hec aut nulla alia ee. potuit preter decretu liberu Dei: qd. futurg
Additionis ab eterno transiret de Additione potiñ ad Additionig futurñ, supponit de
creto liberg. Destruo maiorg; si transiit extra Additionig per transitu realis, qui est,
Deedo, per transitu, qui eet ergo maiorg; et distingo minorg, futurg Additionis fuerit
ab eterno per transitu realis, qui eet, absolutu, qui est ergo.
Rao. agitur, q. ipse e. ig transire de stabe politatis ad acty futurchonis Dei
hoiale, ac qd. ponita Additione transiret ad statu existentig absolutu: unde hec ppo
sitio cuius ad 1g sahi et ad illud 1g. ut aut Durrio ignoty ponita predica
ne Additione transiret de stabe politatis ad acty existentig, a. requiretur decretu
ig acte existentis, d. sufficit decretu pote. offerens Deatu ad utrumq; qd.
si existeret, requireret Durrio ex demone inclantatis, q. frustra ad effec
tu, qui eet, requiritur preparatio. cae ig ut.
R. Dr. hanc doctrinam oppone pt. fundamentu, quo aduersarij obiect. futuritionis
Additionis naty existere in decreto sic ipsi arguunt. Penitentia futura eternaliter
het. qd pertinet ad ipsu Dei ee. Additionale futurg, et hoc habere e. habere aliquid
preter uerg, et reale: ig extra qd. futura Additionale: hoc aut
preter creatu a. e, ig aut creatu est eternu: ergo increatu, ergo decretu libe
rum ig a preter. Necessario requiri penitentia futuru demonem futuræ, pariq

qua se. futura. Hoc fundamentu postulat, ut explicemus, in quo consistat futuritio.

Sectio 2ª

In quo consistat stingentia liberorum futuritio

1ª sententia. Pelagianorum asserentis futuritionem decreto efficaci Dei, quo ipsi impugnata sanxit ex dictis in hoc tractatu, et specialiter infertur in futuritione malitiæ, circa quam Deus ab æt. decreto; et quando ex futuritio sit exercitium actus ex re futura, sane in futuritione malitiæ consistere in decreto, hoc ex se haberet stantiam ang. ex illa inde Deus amans illud decretum vitale, amaret illud ut bonum ex malitia, et consequenter amaret malitiam.

2ª sententia affirmat futuritionem absolutam consistere in quodam negativo ententiæ. in cognitione divina ex hypothesi, sub qua tenditur sha media, quam Durandus excusat ab omni, de se tamen indifferenti, ut Durandus, l. de Durandus ex illa hypothesi vi. tra in opusc. manuscripto de sha. Scholastico c. 5. Scribe. 2ª P. Benedictus de Pitter, qui malitiam vitio subtilitatis ingenii fere est. humi repulit superavit, cuius sententiæ auctoritatem Rtm. pro tempore illustravimus, et impugnavimus Historiæ Pelag. l. 3. de sha. c. 179. Hanc negativam appellat ipse est entitatem, et absolutam, remotam realem 2ª quod, et quoniam ad aliquid, tanquam quoniam ad hoc, qd. existens habet in virtute movet ipsum, ut absque ulla futione tendi. cet futurizio Petri v. g. ee. futura in crastinum die, in Petrus vocetur: vi cuius quæritur in quo consistat hæc negativa respondet c. 7, et consequenter Durandus in eo, qd. ex. vi tendi, nec ab æterno fundamentum ex qua existentia Petri ad negandum prædicatum ipsius ee absolute futura v. crastinum die, prout consistendo ab eo, an vi, l. qa. in fundamento ex defectu vocandi, duplici ens in capite quæritur, qd. Petrus absolute erat ex. Durandus, l. q. crastinum vocabitur, l. quia quamvis vocetur, exercitij Fundamentum hujus sententiæ simile ex illi, quo utuntur Thomistæ, qd. ex. ee. futura Scholastæ debet negotiare aliquod prædicatum de præsenti, qd quamvis præsentia futura vitæ eligentis futuritio futura ut ex, Durandus.

Et de qa vi ee, qd. negatur præsentia Petri, quoniam futura crastinum die sub Scholastæ vocanti Durandus in illa negativa ex. ee, qd. negatur, quia [illegible] futura Durandus in eo, qd. hodie, et sub eodem ut fundamento

ñ repugnantia Petri ad negandū eras Crastinum: ng repugnantia negans Petrū crastinum
rum, quamuis nocetur, debet verificari per Contradictoriū eius, quo non verificato, quo
affirmans Crastinum, ñ nocetur sy ñ: C hoc fundamentū in genere physico. Ne
gando, C. eius positiuū; cyca. Deum Creatū inter ee, et a. ēē. eius positiuū in genere phy
co. Sic e. eius positiuū: Go. repugnantia Petri, quatenus ex futura eras. substantia no
cante importat aliquod ēē. physicū positiuū eternū extenuatum sing, et sy hoc ex. ñ
increatū, nunqua derivatū, erit creatū, qd. e. absurdū. Sic ita negando: Go. negatio. illius
fundamenti e. aliquod ens positiuū in genere physico, q. negatio. ex. excludetur
dicit per strong positiuū, et in hoc ido negatur absurdū.

Ga. rentia loquens de futuribile absoluta dicit nil aliud ēē, quā existens
rei ex tempore nequeunt, quatenus representatur dicuntur dictum in tempore exi
et praeteritum ee. existens rei ex tempore erit, quatenus repraesentatur tem
pore nequeunt. Ita dy. ex in opere. de ista futurum absolutum c. 4. §. 5. dele
ne. 3. quā si Dei. praecederet, deberet aliquem futurum Deitatem Creatum
in existens, quā sunt positiua Deitatem, quatenus representatum per ipsa Deitatem.
Fundamentum huius rentiae e, quia futuritio vel aliquid quā fundamentum pri
mum, ut inter. diximus indicet sy existere ex tempore nequeunt, et praeteritum,
ut nudicet existere ex tempore ante. Hoc enim fundamentum vel aliquid, quā
existens. rei, quatenus representatur mera Creatura quodlibet. Hanc rentiam
paucis curatur sequuntur e. Cr. Antonius Perez d. 3. de ista c. 4. §. 8.

Quae pt impugnari 1o. quatenus pars representans. existentiae. Deum sy existens
ibi. Objectio. 2o. quatenus distinguit intrinsece representans. simplicis a
nudato. 3o. quatenus recurrit ad praesens futurum, ut explicet, quo pacto di
uina cognitio intueatur futura, antequam intelligi ñ possint. Quae repugnantia
potuerunt ad representandum obj. Deum sy in tempore, quā ex. praesens ad illo
Deitatem eternum fundamentum Dei sy existens. obj. cui pariter patuit
diuina scientia, a. potentia hoc haberet quod reliqua hic rentiae nem Deitatem
Deum, ut dicit rect. sequuntur.

4a. rentiae. affirmat. actu libere ex. existens, nec absolute existens, a. denomi
ni existens sub Deitate per aliquod pretty. positiuū ichi intrinsecum, qd. e. Deitatem
inter pretty pure. positiuū, et inter pretty. pure existentiae, actuū. stat Deitatem
attributo Ita d. Heychardus Lyrae lib. et trac. ubi. Deitatem ex. 28. D. C. 10
q. si futuritio Deitatem pertinens Lyrae e aliquod pretty. positiuū simplex

& indifferens; sane illa futuritio vere et quia nunc e. precessa, et existens; fra. ex indubitabilem positiua, quia nunc req. e futura, nec e praeterita, quia debet ee. existens, si supponatur ee posse, et hic supponitur. Quero go. quomodo in era. effectiue decretum. ad existend. illius. si Petrus: go. sine Dei chronata supponens hanc futurichonem n. e. medio, d. libere Dei, cy implicet Dm decretum effectiue ad existend. eius quod precise creat, et hoc ex. precisare decreto libero: de inclusum ipsa Ipsorum adiuta auxilio prae: go. ecce creatione, nec unquam existens nec Dei nunc actualiter effectus, quia tunc absurdum ee. go. ...

D. respondet existentiam illi Dei chronam cy simpliciter existae, aut aliquid modum effectui quodammodo absq. arbitrio Dei ante prae. auxilio, licet hoc ex. cy aliquid sit et simpliciter non ee careat. D. Dr. q. licet existae. illius futurichonis et Dei chronata sine penitentia, quae existit. denominat Dei chronata existentis, i. existens; a. ita. quia ipsius futurichonis hanc cy ex. existit. Dei ictricis, ex. Dei chronae, d. absolutae existente denominat. Dicamus cy penitentia Petrus nunc est supposita, quia de illa tanq. verificatur; qd. est, si poneretur Dei chro, illa pe. futurichio n. e. impenitentia, d. actu existens: go. de qd. actu e. aliquid, effectiue emanat ab eo, qd. nunc e. pure actuly.

2e. Dl. q. i. illa futuritio penitentie e illa existit i. per identitatem, per unum d. ex. tm. q. qua modo datur, penitentia vero ex. datur; quae ante creatur separatur, identificari (n. possunt. N. 2q. q. unio ex. quinq. postulat existentiam utriusq. extremi; quae destruit. Nec refert hic Dr. duo respondet, ipsam futurichonem Dei chronam ponere ee. intrinsecam actui, esto hic simpliciter ex. existat, nec sit aliquid, qi. illa nec e. simpliciter existae, nec simpliciter aliquid. Ng de futurizione illa verificari requit, qd. nunc ex. existat in se, qi. ex. verificatur de actu futuro: hoc enim sufficit, ne iste subtilis, i. extremi, cui illa unitatur. Multo alia, quae facile urgeri possent Dr hanc sententiam.

Ultima sententia affirmat. futurichonem absolutam (vocetur ita ex) qd. nec ex. existat Dr tempore praesenti, et existat Dr sequenti, nec in ex. existae. ante existentiam, i. in existae. post ex. existentiae. Haec Dei chronam amplectuntur recentiores fere omnes Dr, tametsi in Scripturis Diuersitate usq. expressis, ut testatur Dr. Ruiz de nigra D. to. De stia ex. 3. Et a grecis ebr: ng per hoc precise, qd. Dei chronata n. existat in hoc instanti Dr, et existat postea, est posterior durare ex. vere, ut

nunc existentes, hoc autē e. ee. futurū ou. illorū, ut nunc existentū. Si autem per tertiū dicat ū. e. existaa post existaa. Respondeō et concedo dicunt futuristae Scotenses, decretere in eo, qd quicquid ū. existat, et existere q. tempore sequenti, si ponatur Deo. Nec quidquid allegabunt P. Suarez Dy plg. 2. c. et n. 2. asserunt ipi ee. futurū posse fieri ex materia quodq; ab ee, qd. hēt in esse. ad ee. qd. nūse ipse aliquando habitura e. N. eij loquitur de creatione, quē q sit, d. quā postea erit, a cui bri. Duplex ae si ab eterno eēt ut ens ipse ait P. S. futuristae Scotenses. assūpti, quasi habitudo quidq; ens creatū.

Sect. 3ª

Quomodo discurrendū sit ā. Omnes sontag.

Assero 1o. Crgō ad principia rationis rectae. Dicendū ee, qd. futuritio Scotistae ū. e. futuritio, d. eēt, si poneretur Deo, sicut res pure Deo notae futura ū. e. futura, d. eēt sicut ens si poneretur Deo existeret q. illo instanti, in q. antichus. eēt. futurus Cicero. e, qē futuritio e. existere. post ū. existēs, seu Deo ens unusq; imporum existens in esse: hoc autē ū. datur, q. res aliquis e. existens sūde dy Deus affirat. Petri esse diuturnū, si vocaretur, affirō qd. ex nunc eēt futura diuturnitas q. existere dee, si poneretur vocatus. Quae assertio Scotistae e. docenda Fulgentio lib. de verit. praedest. c. 8. dicenti. Petri futuri nullatenus posse habere vocabulū, q. presens appellare. ū. e. quando quae carent re; et Augustino regē appellanti inertem, i. clementem pure Deo notam futuram ū. futurū.

Assero 2o. Crgō ad eandē doctrinā Dei debere peccata Antichristi ab eterno habere q. priusq; ad rem. hoc qd. e. vere, et realiter. futurū q. tali tempore: habere aliq; hanc denominationē ū. e. habere aliquid veri ee. praesens d. futurū sicut peccata Adami habere aliquā denominationē praesentis ū. e. habere ee praesens, d. praeteritū. Sunt enī aliqua denominationes, quae. ēpiē habere e. ēpiē nunc dici habere, qd. egregie explicant Augustinus lib. 3. de vita beata, Petrus inquiens quomodo dicimus hēt. egestatē, hēt. audacter, egestas enī vere ū. habendi: quae potest ut qd. non existat, sicut potest, ut dicimus hēt. egestatē, ita dicimus hēt. ū. habere. Et ad hunc modū pariter e dicere: peccata Antichristi ab

eterno tot. ee vere, et realiter. futuru, ac-ab eterno habet .n. habere ee. huic
d nō tempore. Unde hy vere et realiter cadit sigra ee, q. peccatu habebit in tem
pore; a aut sigra aliquid pretu ipō (quemadmō ab eterno. Unde cy dicimus, res
e. futura, res e. preterita, copulat est distrahetur a ppō ipsi ee, et illa affro e ebu
rica, et omnia, ut notauit Hyg. lib. 4. Cōcep. c. 12. unquam, pendo ee.
dicere, e. preteritu, e. futuru, ac si quis dicere, ē, fuit, ē, erit.
Ex qua doctrina prompty e. solucre fundamentu thomistu. Ioannis de fro sec. 12. Hy Ci
cet futurum (dictorum) ꝑ priori habere ō hy. habeat ee. futuru sub (dictione, hoctm.
habere .n. e habere aliquo ee. de presenti, d. q. illud haberet, si poneretur dū
taxat. Q. si instent; ō q. d. e. pole et .n. e. poterit, nec futurū, debet ee. presens: at futuri
tō peccati Petri si aliquis pole, et .n. e preterita, nec futura: q. e presens. ne
pondet debet distinguendo maiorē: si illud sit aliquid indistinctū (cōporty exer
cibus sensual existentibus) dendo maiorē: alter ngo: et ō hunc modū, et accidet
distinguē minorē. Hy futurū e. aliquid coalescens ex ghus antipodibus. minorē: Pa
de sty ꝑ. deducit ee. presentis absolutis, et negatiue
Vel aliter distinguo maiorē: debet ee. presens ee dare, qua .n. e futurū (cōpa
tiuū) dendo; alia rone. ngo: et distinguo minorē: futurū .n. e. futura ℣ ꝑ aliquid
sui, ngo: ℣ ꝑ nō. dendo, q. includit existentiā, et ℣ hanc .n. datur ē. pro
futuritionis tempore, et distinguo ngo: ℣ ꝑ aliquid sui dendo: ℣ ꝑ nō ngo: q.
tō very arguunt. futuritionē ex quanū modo loquendi dicū presentis, et tum
quia dicta futura: respondetur per hoc nō aliud requiri, quā existere hanc
formā in ordine ad quā res dicitur futura; .n. esse requisitum existere hanc
aliquā frā. indistincte, a qua res denominatur futura. quadmodū dy dicimus
preteritionē ee. originis, sibi requisitum ee. presentis diuisi, in ordine ad quā
res dicitur preterita.

Sectio 4.

Nostra sententia

Asserō 1.ō cy P. Victoria Cano, et P. Bañadenerra, ut probabilius futuritio
ng (dictionis) diuisi actui liberi formaliter sumpti (dentis in ipso statu
ut existentis in tempore aut. ad illud tantum in quo existeret actus si ipse
esset (dictio: et futuritionē absolutis (dictionē in tha. Durand ut existentis

in tempore succedente ad exeatq rei. Deinq ppo. ng priori ad thg. a. dat. vel ter
ns denominas. futuro. ps. hoc quem tamq extra. alie, quatenus cognoscitur
te existentq. quo habebat rei q. tempore requisit. absolute, t. relationaliter qui
fuerit qui futurq. Patet prca: q ab eterno erit denominatur futurq peccatq
potichre p. q. ps. ro. a. denominatur q. priori ad thg, salq debet denominari
ab ipsa. Hui. vero oppositum: q. implicat, ut vere quem denominas. aliquid
subto, q. accidens detur, nisi detur ipsa. denominans: requisq denominas. hic
quis dei existens, nisi existat saltq ens q. principaliter, et in recto cui
portat: at ab eterno q. priori ad thg quae datur peccatq, qd denominatur fut
rq nec ipsa. aliqua, a qua queat illa denominas: ut discurrenti vide
bitur ps. etc.

Ad 1m q. 1a priori ad cognitionq divinq intelligatur peccatq, ut futurq: ps
q. illo priori q ab eterno e. verq peccatq. Sabelli. existurq in tempore, ps
t. e. verq veritate fali, seu cognitionq, qd. dei inquit q ante cognitionq
divinq dicitur deitas dari cognitio, t. veritate obiba, seu rei: et hoc erq e. falq:
qq verbi obiba coincidit q existate. deitas autq ab eterno datur existere q. mo
do ad cognitionq divinq evehitur. Ipsa q existaa peccati, in qua datur
cum futurito. ps. etc. 2m q. 2a dq dicit q. priori ad cognitionq divinq intelli
gi peccatq, ut futurq; t. q intellecta supponit q. intelligibilitate patrias
ad e. q aliqua existatis eterna antecedente cognitionq, in qua datur
futuritio peccati. et hoc q videmus ee. falq; t. q. intelligentia ipsa, qua de
primo dari q. illo priori futuritionis eterne, et hoc vel apud, qui ipsa.
intelligentia fallitur decipiens futuritionis, ut a. datur.

3m a priori, q. ut inquit S. Th. q. 1. de verit. art 5. ad 6m q intelligitur,
et futurq in quantq huiusmodi enuntiabile, eadq e. ens. de praeterito veritate,
et futuro, ac de veritate p. enti: de q autq inquit ipse 1. q. q 16. art.
7. ad 4m a. bet. ex ie, ut sit verq q. subiungendo existentia. apprehendentis
ps. futurq p. bet. ab eterno ee verq, quasi ex parte. divina apprehendentis
rei: haberet autq si q. priori ad cognitionq divinq haberet aliquid futuri
tionis in eiusq foret verq q existurq in tempore: cuius. patet futuritio ejus
quae diversa in cognitione divina.

Deinq ppo. ane. veritaa. auctr. Augustini lib. 11. Confess. c. 13. ab. principium

Dicitur, quomodo dentur hec duo tempora, preteritu et futurum: ro eny
ri, inquit, futura, et presentia, ubi vere, ubi ro. pp. ro. unde valeo, vero
tm. ubi vere, sint, a. ubi ea futura ee, aut presentia, d. presentia. Resp. hoc
pro pp. aliquid ee futurum dr. Aug. 4 debet enim futurum ee. presens; ro eny ab
eterno aliquid e. futurum, vane hoc pp. ee. futurum a. debet ubi ee futurum, d. pre
sens: ny ut ibidy rabunyi, ubi vere. ri. presentia. ry a. ri. vere presentia.
Atque valde alia futuricio peccati pr. ee, preteriti ab eterno, ubi peccatum
ry futurum, vere copitio Dunne virtutum, eniy existy: jo. ecta.
Et ppr. q. dy Aug. c. 2. ri. Deludit: pp. aliy Dunc legunt, et dicunt,
hec futura ri, hec presentia, nec ppie dicitur, tempora ri tria, preteri
ty, presens, et futurum, d. fortasse ppie dicerentur, tempora ri. tria, preteritum de
preteritis, presens de presentibus, presens de futuris. N. eny hic vaa.
terna quidy, et alibi ea tm vadeo: presens de preterito memoria, pre
teriti de presentibus visus, presens de futuris expectatio. pro quibus aly
presens memoria de preteritis, et presens expectatio de futuris e pa. illay
rone cuiy verificatur de presenti de aliquo, pp. ri preteriti, C. futuri.
pp. inquit legunt ex his, que rabuyit c. 28: quibus ycibus negat futura
a. dy ee, d. tamen ry e. esse animo expectatio futurorum; et quia negat pre
terita ry a. ee, d. tm. Dunc e. in aa. memoria preteritorum. Quare dicerent li
cet negare negent ry ipsa que denominantur futura, a. dy ee, et que denos
minantur preterita ry a. ee, tm. hoc pp. e. ee futuri presens ee, quatenus
e. presens expectatio ipsius; et hoc, pp. e. ee preteriti, quatenus e. pre
sens memoria ipsius: jo. ecta.
D. obj. 1° non valeat ee pr. doctrine. Ri asserentis pa. deo peccata ee. fu
tura pr. aliqs cognoscitur, d. deo cognosci q. a. futura pcco. Ri a. reddere
g. vane. inquit Dr. futuritionis fratis, a qua peccata declaratur ab eterno futura
d. futuritionis fundamentalis, et obligs, que indistincte e. ab ipsa existia pecca
tis ry ro reddunt g. vane. inquit, in quo intendunt veluere libertatis; hanc enim in
ipso actu vira a. aliqs in aliquo eniy statu eterno veluere intendunt; que
re illa caulis pp. e, ac ille: pa. deo peccata erit g. sua diffa. temporis
q. Dear cognosci illud g. hunc existere d. e Petra, et dy dicitur Dr. deo
cognoscere vrg. operary deny foreporta dictione, q. ille erit, et a. e. Petra

1 = 9

solu denotatur Ds in rē cognoscendo subordinare ope voluntatis eam ꝓpo
sitã dictione. sic quodq; modo cag, vor Ds antecedenter habuerit thg
illg dictionatg: extra in vtrg parte dictione nullatenus sic cag, vor
voluntas nra operetur, et penitus libertati attemperari, ac in eet effec
tu ipsius.

Cap. 2. Sha. Media cy, ut speculatiua q. effat, d. suppoñt suy obij: at n.
suppoñt illud quoad ee. absolutu: ꝓ. quoad dictionatu intell: ꝓ. e. obytē.
ac penitus n. existit in illa. Qd. sic respondeat suppoñre suy obij, d e,
aīg. operatg, n. quidq; ut existentg absolute, d. ut existentg dictionate, stat in-
ferent deuertatg: ꝓ. operno. ut existentg dictionate Distinguitur ty a sha. Ma.
ty a re ipsa ut existente absolute, ac penitus in nō includit thg vedg, que
de presentē detur, et antecedat thg.

Ex primo nro. n. sequitur Media Dei speculatiua, q. suppoñat suy obij
d. q. illud cause. n. ti, thg suy obytē ꝓ. voluntatē nrā operetur sub dictione, ꝓ.
illi deberi tale indiffe. ad utrumq; et cre. suū ipsa caū. n. e, q. quamuis no
uere possit Ds, ut possit illg dictionatg, n. tamen voluntatg nrg, ut positā dic
tione eligant hinc ad ly pre illo.

Deinde n. ꝓa. Distinguo maiorē: suppoñit dictionate, dimitto, absolute, nego: aīg thg
suppoñre obij, e. obytē. presupponi ad thg obij. aīg thg Media q. e. aliquē thg
presens existēs dictionatg, ea ro, ꝓ. ponit dictione ponatur dictionatg, d. minor
Dne nrā. operno. ubi hoc aīg n. presupponitur absolute, d. dictionatg, q. d.
datur ꝓ. ponit ad thg secundg illud ee, ꝓ. sha. affirat. d. deberet, si pone
retur dicto, et hinc haberet aliqua priorita rei thg, n. quidq; per modū in
fluentis aliquo pacto ei thg, d. per modū pure dictionis ostēs, quē dī volun
tas nra. ponit, hoc ipso ei imputatur, ꝓ. antec. haberet thg illg dictionatg.
Similiter Distinguo minorē: n. suppoñit dictionate, nego: n. suppoñit absolute, ꝓ
do minorē, et nego cōsq. q. ea ratio ee. dictionate nre operandi redupliceture
ut tale in e. obytē thg Media, d. sicut in ipso ee. absoluto, quamuis e. thg
thg dictionatg, ꝓ. n. tollit, ꝓ. in aliquo n. sensu dicatur sha Media respi
cere operatg, ut dictionate existentg, tamen q. tendat ad mutuū causū ipsi d
ponendū dictionatg, existentis. Quo pacto intelligi. dicatur tendere in obytē, quē
tenet cognoscibile, et n. quatenus amabile, quia sine decla. dictū q. tendat in illud
cognoscendo, n. autē amando.

Exdecim patet 1°. falso suppositione theatri. 2°. quem de sing. indeterminatis non. actu libe
ra. ab eternio habere ee. futura. sub dictione. Patet 2°. illa n. transire ab eter
no de pbis de ee. futuris per transeat, quæ sit aliqua extra cognitionem divinam,
D. quæ z tunctatus sit aliquidabile in opa

Sect. vlt.

Quid de futurichone D. Th.

Predeterminat Deus ad ipsa ee. existere in ordine, ac preparata causa. ad
dandu existat effectu, ac perinde futurichone eterna veritas actus existere
in preparare. cae. 1ª quæ indestructa e. a decreto, adq. sequit ex q. 2. Decem.
art. 2°. ad 7. ultimum, Cu dicitur hoc e futurum, designatur ordo, quæ e. in cauſa
alicui rei ad quem. eius.

Item. apud D. Th. duplex ee futurichone obiecti, altera, 2ª quid, et quoad nos, qua
scilicet ferre a. possumus de rebus futuris, nisi ex presenti disputatione causæ, et
qua in se consideratæ a ipsorum ut presentium conjunctione effectus, altera simpliciter, a ab
solute talis determinata ex eo, qd. res erit, et qua videri a. pt, quamvis res exis
catur, ut presens. ut patet ex quæstione 14. De veritate arto. 10. ad 7m Th.
aliquid ee. dicit ee futurum a solo ex hoc, qd. ita erit, D. qd ita ordinatum
e in suis causis, et de hac futurichone quaelibet loquitur loc. citato, et ibid. arto
12. ad 9. dq ait, n. ee. influentiam, qd. pnatur qd. Deus sit aliquid futurum
ee, qd. n. erit. Quo pacto 2ª opa vera e. prophetia aliquid ee futurum eterna
quamvis re qua n. requatur eventus. Cu quoniam docet futura absoluta ut
futura per nullam cognitionem videri, cui falsitas subesse n. possit

Cu aug verum e. de futurichone simpliciter. requiratur aliquid ee. futurum, et qd pr
tea a. it ut ait inquit Aug. lib. 26. De Trinit. c. 4. Ota, quæ futura
sit, sive dubio sunt, si aliqua facta n. fuerunt, futura a. erant: tq ea n. pos
sunt futura a. fieri, quæ n. ee. facta pretiterit.

D. specialiter D. nos urgent auctoritate ex 1. p. q. 16. art. 7. ad 3m. Illud
qd. fuit e. ex eo futurum fuit antequam esset, qd in causa sua erat, ut fieret.
Inde sublata causa. a. erat futurum illud fieri, sola enim causa 1ª. e. eterna:
unde ex hoc a. requitur, qd ea quæ sit, semper fuerit vera ee. futi, sive
quantum ad causa. completam fuit, ut esset futura.
Inde tale futurum urgitur. Saltem solum aliquid [illegible] ab eterno, quatenus

in cae. fe. fuit, ut fieret. at a. fuit in cae. fe. precise quare. assignog q. illa Zi. se sumpta denominatoy. pdcy, a. aug futury: jo. quare assignog ut applicate per decretu effectu: jo. in isto dicto futurum.

Very quy longe ab hoc dicit S. Thomas vati dictat ex secue. ultis Augustini pcedentis: cuius mens hic clare datur, si notetur ey eo loci respondere cui dq arguto. Verdeum aliquy veritatis creatq ee eterno ex eo, qd ed qd. e. very de presenti, semper fuit very ee futury: ex quo valy pt. deduci rem per fruitie very veritate cognitionis diuine, a. aug veritate rei creature in eterna preparare. cae. prima

Et ppterea illud argutu. dicunt veritas very, in pt. rat. qui isto deludi, qd rei, antequ fit, dicunt ee. futuru, illa propria denominatio ei dicunt rone. alicuius ee, qd. het. in cae, et ex quilla cae. sit eterna, unde solus Deus, dicy. ee ut rei create q. heat. ab eterno ee. futuru, unde rone. alicuius proprietatis ac pmde ex eo, qd. ed qd. e. very de presenti, semper fuit very ee futuru tm ty collegi aliquy veritatis increate fruite eterno. Hanc D. Th. in affirat. ei. rei assequi ut dicunt ee futuru simpliciter q. pertinet ad cognitionu diuinu; dicy valy dicto aliter assent, qd. rei ei ab eterno dicunt ee. futuru, illa veritas eternaliter e. creata, qd. increata: unde illa pertinet in decretu, unde ex cognitione, de quo dictum curatis.

Addo D. Th. in corpore illius articuli satis perspicue tradere illa veritate dicitur in cognitione diuina; dicendu ey, qd. si nullus intellus. esset eternus, nulla veritas esset eterna, atq. adeo valy in intellu diuino veritate habere, qd. sit eterna, qd. clarius docuit q. fe. de uerit. art. 5. respondeo ey ad 6m argutu, in quo eadq difficultas ponitur, quae in loco citato fe. partis actis, ed qd. e. futuru, in quanq a. futuru q. ee, et similiter preteritu: unde eadq ee. ra ng de veritate fiture, et preteriti, ac de veritate q. entis, ex qua q. pt. deduci eternitas alicuius veritatis increati primi. Nimiru q. ex qd. eterna tate ne ry fuerit rei creatq ee. futuru, valy pt. deduci ab eterno dari veritate cognitionis diuine affirmatiu q. dari veritatis creatq entequ fit: ex aug veritate, quae hic regulariter (inquit ad Zm) sit de q. cunq, quod Deus in intellu. jo. existens mente deo percepit v.g. ab eterno erat futurum, qd in cae. fe. ut cognoscente erat, ut tempore fieret, a. aug ut intente.

Disp. 8

De derratuõ Rē Medię

Sect. 1ª

Proponitur, et instatur difficultas, et rejicitur insufficiens eius solutiõ

Hęc difficultas ex aduersarijs, quę a nõ nihil antecessores, Lamum præsertim meæ q. l. Lemster, ab tacta, celebre e. inter nõs Rēs et Rē. rig. Medig pertinaci. Ex m. Lremster præmisit Exi. Doctor lib. 2. de thes. sententy. c. 6. n. 2, quę vic ter Rationē. Quinam esse rē. e. decretum ad habendū. ahj. assensū, ejusdem pendat, in Script. prædicarent aqdecer, alterque alia rē. foret Christus: qo. ab eli quo alio decreti debet, cy quę rē. ia pro lib. hoc acty requit ee. aliquet actus creatus, prægens, et totus ex dup. præced. rec. 2. nō. 4. sentay. Hęc quæ propositio, quę foret, qđ ab ea rē. sultaret: hęc aliud nunq. exercet secum Ex ee. ichi inferay, cyn ea nulla ratio cogeretur: qo. e decretu efficax conditionatu.

Hęc objectio validissime instatur. Ora adueti, quicunq. d. 2. sec. ut. communiter docent decretu liberu supra ordinem necessarij ichi addere relationē rationi resultantē ex mutuo. Ad rem, qđ decretu (inquit) l. includat in re. ea. liberij: Deus qo. ut quot in nane rerum decernendi potestate genericę posito ry Christum in recto pertinentem, et de obliquo, atq. de notati per mutuā relationē, quę foret, numeru. per hoc, qđ. ponit illa additione prædeterminatę, et rectę decretu. di qo. Christo, quę foret distinctū decretu, qđ. modo e, cui pertinentię Ex rierij, quę cet rē. potuit decrare. Ad tho, quę ig e, l. ultr. dicendo de obliquo actus liberi rē. addunt tertiatę interq. l. Christum esse primu primu ad quę qđ eg. addit Sahe. instantia e. a fortiori: eg difficultas e. decretu liberu liberi pertinentię eg, quę foret, quę relationi additionatę ut dictū est d. 4. sect. ult. Quare frustrabitur rē. potuit aduersarius. Sed hoc arguto, omni cy Caietano supponat decretu liberu ad dere Deo tertiatę interq. Christum, qđ qui communiter do. admittunt, quę admittere

possunt Coequentur ad principia Diui Thome, de quibus dupliciter respon, sec. 3. modo.

Aliqui Rr. ex variis recurrunt ad status ordinarij pro eis extra Dñm, qui regere cunctos ad ipm, et distinctos ab existaa. obij, que dare[n]t. D. P.o, q.d ille status ordinatus e, ut ostendit d. precedenti. Dr.o q.d ergo, unumquem remanet difficultas eruendo de ratio illius status. Si ergo queratur, que sint determ. regula ad status ipsi dunc e, a priori sensu et intu. diuino poterit determ. ad ipm: si autem nullo pacto determ: jo. solus Deus e, qui determ. ad illos status, et sic penitus tota. libertas, et contingentia in eventu. tollitur. Deinde adhuc restat difficultas in explicando quo pacto ille status omnino Deo extremus, eius intus. determ. maneat ad humanum ipsi illi; si ergo q.d n.e. intus intus, extra determ; cur id q.d cum d.e ip. poterit hunc determ. Concludatur quia dictum in simili d.o 2.o sec. ult.

Hac jo. solum recepta. Duplex modus dubitandi e. corporeus, altera spiritus, altera peculiaris. Pro 1.o rep. supponendo e. l. posse non legi in textu. quem si ipse thas. credit in addit supra necessaria aliqua spiritualia. 1.o; l. in textu. ipse ponere, et in 1.o e. adhuc difficultas. Ita 2.o ipse perinde e. inquirere per quid determinatur Deus ad hanc ipsi. medij, ac per quid applicatur numen ad electos ipsi. necessarij in mente. respicientes hunc eventu ipsi illi. in 2.a ampl. pertinet de ac inquirere per quid applicatur intus. Diuinus in mente. primi potentis efficere hanc spiritualis ipsi ponas, quia oppositum

Sect. 2.a

Illustratur solutio communis.

Ca e. Deus determ ad ipsi medij de generalis ipsius: subinde, et per modos precipuos intus. diuinus, alienus vo et per modos puros, et inexplicabiles essentiae generis tertij, quia, que sint. Stas. a priori e, q. intus diuinus ob infinitatem cognoscendo perspicacem e. in or. lucem celebrissimam. ad intelligendum ea, que sunt, per hoc precise, q.d sunt, quem indigent aliquo determinante obiecto. pro eorum actualitate, tanquam ratio vero in ordine ad respectum infallibilis cognitionis eorum, quem existentes ponit (ultima indifferentia, ac intus finitus sensu ipsi mentis proprii existentes. Quare ex eo euenit, ac proinde sequitur sine sensu ex illo medio, ita illius

Sect. 3ª.

Nra. solutio datiua.

medante sua operante dictante, seu dictante posita dictione, q. sit. in
tus. diuinus e. exaltet. dictetur, ut anne subtile. dictet. ad hoc affirmy
tiū querendos sub tali dictione per hoc precise, q. illi ea posita dictent.
obtube: ag voluntas creata eatenus ft. dictare obtube, et oppone. ad hoc Rli, quate
nus electiue, et ppū dictet. ad eius obty: voluntas aut syntag. aumqng dictet
electiue ad diuersos, qre e. obty. thg. Rledis ipo. aumqng dictet obtube. edity. Vde
dictet, ut pretehr dicho.

Secunde obty voluntas creata in statu absoluto operabr, dictet obtue. ad duplex thg
Rli, alterg dictionaty precedentey a posthac dictionis, alterg absolutey ex suppon
thg. Potuntes ey sua substantia dictare by e, in statu absoluto hēt. potestatē dictandi ad
eny tuenty, et impediendi oppositū tuc ey potestatem impedendi thg. Rledis qre
hēt. ipsū usq: dy hēt potestatē faciendi operandi, et non operandi. tunc aut sicut hēt
potestatē faciendi operandi operatiū, ita hēt potestatē faciendi, ne existat ab eterno
thā Persona supponens absolute illi operatiū, et faciendi ne existat thā Rledis
ad ipsū supponendū dictionatū. Et sicut dicit. e precise, ut ft. exercetur thā absolute di
uina essentia sine cōa. obtube dictum, et per eodē exhibeatur magnificentiā alicui
deo exercetur thā, et ab eterno hēt voluntē creatā, qua obtube. dictat in se
ipsa cōa. efficiendi, aliquid electiue cōa dictandi. in genere cōa. pater: ne fiat
ve cōa. e, ut hinc dictet. obtube voluntas in genere cōa. efficiendi, et eius opposi.
in genere cōa. filii.

Ffine ad arg. Durandi distinguo ant, ut sec. precedo. Deinde distinguo dictū dictū
dictandi. ab eterno alio ante posthac dictionem cogito, posita dictione dicendo. Et nego
e, q. intellus. diuinus ut respicit indiscriminatim ey plena indiffra cognitionē affirma
tiū, et negandi, sicut intellus respicit unum, et alterum, d. ex illis eg. dictato per
tulit, qre si contrarium fuit obtum, ex ey ex duobus contradictorijs eligendi
virtus. hoc habere, d. alterum dictandum, hunc dictato. potiū, et in actu exercito vbi
uendicatur esse ey per hoc precise, q. posita dictione thy cent. quicquid pos
sibile negandi, ut existeret cert. Differens, et cognitio affirmativa, ut existat, ut affirmati
tū, dico e. ut relata ad illi suppon uendicet sibi dictato. cognitionē affirmativā oppositi
uendicatiuā, ut thy ā. cent. Quicquid.

D. ūltū. f. 30. Illa exigentia diuini intellus. ad habendū cognitionē affirmativā possibilis qua
negandi, e istly dictionata, quinty sibi dictionē, q. thy. f. illo casu cent. Quicquid

ac quod debet expectare postmodum debitorem, ut maneat in absolucione, et indicat copiam
tenore: dicendo dñs quod tractatum est recto, seu quod ipse n. afferendo rem suppo
nit, dicendo: ego, et quod suppono q̃ quis dicit per. debitorem, dicendo: ego: e. ens existentia exi
stentiam afferens ibi. per hoc patet, q̃ ponit praetor ibi, ac paratus expec
tare, d. creditor debitorem, ut maneat in absolucione, quamuis non se paratus depo
nere in dño illo tempore quem potuit deponere absque fore.

Inst. 2ª. Jo. tha. Medic. ex praemissa libera dño, sequitur omnis absolute damnus,
est indifferens, ergo dicit 1ª. g̃. stat dñs a. palinod. Rogerus ducta uxore de
d. domini in igne praeterea ibi. peccatum, quae ab omnibus existimatur existere exactor.
Detracta, ut patefiant res, quae sunt, per hoc patet, q̃. sunt: et hoc est ma
nifestum existimatione, esse dicendum omnes voluntates hoc. a. peccatum, si dñs
maneat in tali accusatione a. sui libr. dño, dimittit q̃ nec existit quod ego ipse in
terim, q̃. ista est minor accessoria: dñs. quod ego dimitto, q̃. hoc dicimus ex
eo, q̃. voluntas dñi. ponit sub tali indiffer. electionem peccati, patet hoc
de hoc subintelligitur. liberum dño, ut pote qui supponit q̃ indiffer. quoniam
pure detracta, ac facit modo nec liberos. Sed dñs. permanet et illo detracto, fore
liberum nunc. substantiam, ponit illa detractione, seu indiffer.

2ª. admittendo. hy. Medic. ex praemissa dimittendo, ego dico q̃ quis
maneat absolutus, ut indifferens ex re do Coquitlady, ex quorum determi
nare. libertatem indiffer. quae pecuniae, et aquibus dicendo, a. tu ut indifferens
ponitur, et electus ad hy. affirmo, c. augmento. d. ut detrahat. d. illo, qui est pos
sum absolutus, et existit. supponere a. quamdiu. ex illis, d. unius tantum fore, rectum
quod, et illo detracto nihil mutatum.

Quare indiffer. Immo intellex. d. agnoscendo c. a. ignorando. Sed non Quaestio
ne. indiffer. implicationis ex re ne Opinamur ad habendum ex duabus equalibus
bus oppositis illo detracto, quae fuerit absque alio, d. indiffer. mutationis ex ab
to, quamvis ex re detractum ex eo, q̃. sunt quaestiones. ut quidlibet
sit indifferens hoc pacto, a. tu. e indifferens indiffer. mutationis ex contrario
quandoquidem ex duabus contradictoriis existit. excludit falsum, et alterum detra
cto illo, quae sit vera. Pater ex hoc, ut sit vera, equum affirmo. Symachus
tendens, ut Cajus. aquidquid praeteriret, a. negaretur aliqua Quaestio propositi ex
tractione sub tali detractione antecedente copulativa, d. ignoscat, q̃. ponit detractione

Ipsum se determinet ad Querendum: nihil enim huius requiritur, ut Deus ex eternitate infal
libiliter cognoscat Ipsum Querendum.

Probatur 2a pars. Dicitur 2o, quod Voluntas ordinat ab intellectu diuino ut indifferenti, indiffe
renter ordinem ad obiecta, scilicet indifferenter complectendum, et indifferenter cognoscendum
a Deo. Licet enim ex positione partis huius obiecti, quod eiusmodi Voluntas ponitur ponere
actum complectendi, ponatur ex positione illius obiecti, quod eiusmodi Voluntas ponitur ponere
actum cognoscendi, ponatur ex positione illius obiecti, quod eiusmodi Voluntas ponitur ponere
falsum, et supponens ex duabus contradictoriis, alterum duntaxat de necessitate verum, ego ni
hil exercite mendacium, quamuis per aliquid impossibile. Vel possibile aliter vero dicitur ordi
nari ab intellectu diuino, ut indifferenti indifferenter ponendum, et eligendum inter cognoscendum
ut indifferenti indifferenter ponendum cognoscendum, quatenus ex recta Dei Creatoris et existentia
Voluntatem ponere, quod Deus cognoscit, secundo. Vel aliter, ordinari ab intellectu ut indiffe
renti, indifferenter subordinata, in cognoscendo arbitrio creato, et existente determinandi ad
cognoscendum ab eterno ea obiecta quod arbitrium creatum ponere Deum eligentem, secundo, ut
indifferenti indifferenter subordinata, negatur. Nam quia voluntas creata finaliter ordinata
et libera Deo. dei actionem liberam et libere ponendam quoad hoc exercitium, quia licet creatura ad
ordinem, ut applicetur per decretum, ex quo ut indifferenti, ordinari ab illa ut indif
ferenti indifferenter subordinata ordinem ab illoque demanda, et dicitur ponere actionem
liberam ordinem ab habitu Charitatis.

Dicitur a quinto aliquis actus creatus ab aliquo principio, ut subordinato diuino arbitrio,
quamdiu tunc temporis existit, dicitur illud operatur, ut creatum in exemplis positis. Ut
arbitrium creatum existit obtentum, dicitur Voluntas ordinari ab intellectu diuino, quia ordi
natur ab illo ut subordinato illi. Nec quamuis ex hoc, dicitur illud principium subordinatum
terminum arbitrium ut electionem subordinatam illi actui, et physice determinari ad istum vel
ne subordinatum illi primum, ut demanet habeat, vel ut exhibeat actum, in quo finaliter
intellectus glorietur sibi, et Deum in eius causa.

Et quantum ad hoc ex dictis patet solutio ad istum, ultimum. Quando, quandocumque, in quo
tempore, in quo ab eterno ex indifferenti ad istum vel de facto habitum ex indiffe
renti ad istum quando de facto. Ipsum ergo sicut ipse. hoc de obstante ab eterno de
habuit ad habendum istum vel de peccato, quia oppositum, quum ab eterno ex priori
ad oppositum dicitur aliquid existere, quamuis ex peccato habendum, ipse dicitur
subsistere, ut Deus in the Medio: ipse quoad hoc ex nostro loquendi defectu
tanquam determinatum istum quando, quia istum vel ipsum indifferenti ex. Degree Chemnitz.
Quemadmodum quoniam partium inter quemque

Inst. 9.° Per non poenitentiā finiry in debitat. modo, d. debitat. poenā debitore
ad tng. cuius existery: go. ex debitat modo d. tunc debiteret actu primo quinq. dilly.
Hoc aut. e. falsū, q.ª ex modo debet actu 7ª modo debet debet actu 1ª. q.ª. ens
Actuchō adueniens q. posterius de positione Actionis, vero nūq. adueniret. Nec debi-
to debet ng. poenitentia sequit debitore aliqua denominatio. 7ª ee. ubi nunc vere
et post, aut q.ª illud tūc, et hoc posito vero peccatū mortale in tempore est
ab eterno debitore actu 1ª primo ad tng. inferius, unde sequit. e. absurdū hoc
dari ab eterno, q.ª mihi tunc debet actu 1ª q.ª. 7ª nē, q.ª includit: ita
est. e. absurdū modo dari tng. Actionis, quā modo debet actu primo q.ª illius
peccati ora, q.ª includit.

Et reo. aptare. e, q.ª p. ingrediatur ad actu primū prout ut hic, et ut qua
Actio obtinet. ubi. e. accessū, ut existat q. tempus affert. ex tha. 2. angilly
Actui per modū formalis influentiā, i. ubi. ad quod debet existere tunc, q.ª tha
existit, et ut n. mensura, in qua existit hoc aut. posito subtracto, diminuit
tur actu 1ª ad tng. Medio. subtracto. e. operā. adueniens q. posterius ad tng.
Actionis vero adueniret ad continuandū actu 1ª primū, sequitur, quā tha
ma ex re 1ª. pondere Actionis ad operare, unde ponere Actione ponet abso
lute, et hoc inclusive creatū pt. facere de omnipotentia sua, et ordinabiliter
re fieri, ut fieret autem ad ponendū Actionis, a. quod illicitum tng. d. eluendo
ubi, cuius libertati ipse obtemperatur, et ad cuius existentiā pollicitus ardere
dt ponere Actionis.

Ad obj. 1ª Deus quidē ducat virtualiter tng. Medio. salvando, q. sufficit, q. modo
existat eius virtus, d. virtualiter sequitur, q. ponere Actione existat ubi. q. virtus.
q.ª potentia ducere ille tng. Actionis per hoc, q. existat ubi. ponere Actio
nis. Nec diminuendo Deū ubi. in agendo deficere ille q.ª peccatū. Deo
Deedo: a parte rei seu physice, relative tñ, ponere Actionis, Deedo, aute, ego. tng.
fateor denominari Vel secundū peculiarē rōnē. q.ª. ipse prerogativa de Actione ac
tui liberi, i. denominari. q.ª potentia vere 1ª. ponere intrinsece intrinsece, tanqm
Actionis seu ejus penitentia, quæ fieret; hoc aut. vel aliud e, quā nulli tñ,
ponere Deū. ille denominari, quia Deū. salva. attingat penitentia, quæ fieret,
tanqm ubi Actionis a parte rei ille denominari ponit Actione, sequitur per
hoc pregue, q. ea ponitur, a. ponerētur penitentia, desineret ille denominari,

quarum parerent reliquæ, et hoc e ipsa in volumine Scripturæ pernecessarium, quia sine, & aliis tantis alijs necessarijs Scripturæ Sanctæ scientiæ quæ scitu debentur ad salutem in cognitione defuncti ipsa, & ipse existere ipsa scientia tantis, et ipsis existentibus ipsa, sicut Scripturæ, nequeunt aliquid efficere, ita nec existere.

Hinc ulterius. Nec unus spiritus cognoscit spiritus alterius, ita ipsius prædicatur respectu ipsius: Ita unus agnoscit nec cognoscit in rem cognoscentis per ipsa pertinentia quia sine. Ita hæc unus agnoscit nec existit scientia demonstrans. Nec. Nec unus spiritus cognoscere substantiæ, respectu unus habere summam scientiam rem cognoscibilem, et ubi possit scire habere Scripturæ in his unius subtilibus sicut scientia sine ipsa scientia illud existit hinc ipsius, et agnoscit nec scientia demonstrans. Scripturæ vero scitur modo in scientia, ita nec unus ipsius existit, ac finis nec Deus per illud existitur unus ipsius, scitum per scientiam rem ipsius Finis Deus unius agnoscit et cognoscit.

At Deus unus spiritus Scripturæ sine scientia rem cognoscens unius: Ita unus Scripturæ illud existit demonstrans cognoscentis. Ut in unis principiis ipsius et nec existens, ac existere demonstrans. Nec in unis principiis ipsius sine Scripturæ sine scientia nec existens ab æterno cognoscens unius existens, ac existere in tempore ipsius et nec demonstrans cognoscentis. Hinc Deus unus agnoscit et cognoscit, ita Deus in existere ipsius et existens ipsius. Nec agnoscit, et unus pertinentia in tempore, et sicut hinc unus spiritus sine scientia nec existens ipsius, et sicut hinc unus spiritus sine scientia nec demonstrans ipsius unus pertinentia a cognitione, ita a fra, quia unius creatura nec ab æterno cognoscens Deus Scripturæ sine scientia nec demonstrans ipsius existens. At genitor hinc existere ipsius Scripturæ sine scientia nec demonstrans ipsius aliquid ipsius unius, et hoc quemne sit sequit antecessa Scripturæ.

Ex quo deducet demonstrans Dei assertio pertinens spiritus, sicut unus ipsius sicut Scripturæ in adeptare quod sit in existentia, et Scripturæ tractare de spiritualitate agens de actibus liberis: ita Deus ab æterno ipsius libere vult, et ipse unius ab æterno a existere sua constitutione illius demonstrationis ipsius et Scripturæ ita existendo ita redeunte de obliquo continuato aliqua ad extra, quæ in tempore sit incipit.

Sect. vlt.ª

Illustratur nra sentaa. n. pulsis illatibus.

Ca dubij 1. infero ex eo, qm nra Doctorata ut fratres Augustini, n. negat fidē beat videre sub quidditij aliquij, ut dicunt Scot. Hoc. &c. 4. a. Augustini in essendo, d. pure in creato, ei quidditas intuitiua, &c. licet hoc haberet p. n. debuerat dici, q. illuminare creato ee, qm caret lūe formaq; est max. ipsius perfectio: in nullo autē participato habendo in esse ee. n. debet. Et quidē 2ª opposita ventaq; n. amplior fruitio sphera in cognoscendo Augustini, qm in volendo: e. autē nullus certa ipsius intuitiua, qui tali q. extendi ad cognoscendū ea, quę qnę sunt, e. 2º n. max. ens perfectio ad hoc requisita ee, d. pure infallibiliter cognoscere, quę autē esset facturū, sup. Cē, qui ens voluntas. Ei hoc nihil debet Deo. Nec inde inferre licet aliquem absurdum fore, qd. creatura aliqua plura cognoscat de Deo e. ens perfectio ipsius nre, quę prout relucentia hypothetū, et qui ee necessitat ad quę perfecta: ex a. e. perfectio Dei, qd. creatura existat. Vide videbis plura. Doctores ibi requirit ee necessitatē ad quid Deus.

Infero 2º. ex eo qd. nra Doctorata ut fratres Augustini communiter quę, qd. debet assignari nisi aliquid ly. determinans ibi. ad exercitū. illius. nisi dicas ens, qd. modo assignatur aliquando ly. determinans necessarium, qualis e. intuitiua, et pauci Doctores aliquod ly. determinans ibi nonne cuiusmodi creatum. Et max. e, quia ens hoc sine. Augustini ly. haurire ab obio, illi vel primigenio deber ee libera, cui libertas, hoc autē vel ly. libertas creatum, qd. esset obij e. qd. creatura ens. supponens qd. indiffa. ad utrumq; quę assumitur p. Doctores, et hoc sali solum tali creatę libertę e. ...

Infero 3º. propterea admittendum dicere ly. Deus non casualiter cognoscit n. ens accidens casualiter illud, qd. subly. vendicat ens qui perfectę per ordinē ad illud alterum: Deinde n. accidit casualiter alicui; qd. aliqua propositio aliter intuetur, et intelligit: Deus autē per simplicē intelligentiam cognoscit se habitum ly. Augustini sub tali Doctore, ly. ly. n. Augustini, ex impotentia sui intellectualis cognoscendi se determinatū ly. Augustini sub tali Doctore, illū, qui fuit Augustinus obio. Indecens hanc determinationē vel vendicat, ille n. accidit qui sine proprię cognitione, et ab

pectane, ac finde q. e. illi casualis, licet ex n. 1ª lib.
In fero ult.º Shg medij q. habere aperte reis de presenti rang. obligs quare
percri, licet ex modo aio. Dicendi enim obg. in hunc primo ipse, quamvis
summe perfecte diligere Petrum q ceras peccatum, si haberet, quia diligimus d
nunc Shg sive; et de 2.º hoc 2.º dicere q. possumus nunc 1.º Inferegrem
eos qui dicunt, peccatum, quae fuit, nunc debere. ad rag. Medij negare q. pos-
se, q. ponit Deitatem, detrahet multo strictius, ag illg nunc debere, debet
eos denominare ipsi exprimere decampa ab inclu. Deitatis, et deo q. ponit
Deitatem per rationes inducit detrahere.

DISP. 9

Soluntur reliqua d.ª Shg Medij

Sect. 1.ª

Soluitur difficultas Dandem q. creatura a Shg. assignari obty. Shg. Medij

Cg Fonsecam pag. 663 specialiter aggredior, et eamdem methodum defendendo
Medicis. Shg ang enim natura, si aliquid e, hac dilemmate explicatur: quando
Deus vider voluntate Shg. Creaturg, vel ponatur in tali actione, l. Creaturae
gratiae ex parte Dei tm, l. ex 2.º 1.º obg. illud reddetur necessary, pertinens
Shg. remotae, intelligentiae; ag voluntate Shg. Creaturae, in Shg Creaturae cujus
ad Creaturg. eventus necessarios, sic in Creaturg Dei de - pendet q. Deitate q. 1.º
Inquit, Deus videre effectu futurae sic ejus Creaturg respondet, aut fiet.
Pereg in hoc Lessius mordet, Medicorum. Dicamus. Attendendo instantiam. Do
Deus videri Syriae Quercendo, si videremus Xpm. ambulare, l. Creaturae Shg, quia
ex. observatione e. praemissa ac finde cogar, ut asumatur q. Deitate, quatenus
est Deitas, l. ex 2.º 1.º reddetur illud obty necessary, quia necessario existen-
tia Creaturae, si Deus eg praegeret, finder ex pertinet ad Shg. Deitatis, ut
sic dicam, q. ad necessario. sic 2.º 2.º potest Shg esse. Et quidem eg in ora
ventea. Creatura Dei ad Creaturg sic dicamus, et consequenter eg ego, finder
e. ex. pone aeternam q. Deitate actu. Quare: eg Deus negans efficaciam

vel Odiose vel ignis. Et ex hac ratione. Gratia vel prevenit, et distinctis
gratiis potest ... omnipotentia, et debet, vel quod valet argumentum Gratiæ.
Ergo rationabiliter ellici ex. rectis, haec verbis poterit, quia principia sic
actualis calleant, rationi quippe rationis ex officio rectore, ac gubernatrix
naturæ salutare, quia rationis rectis expone. Ex dictis D. 2 rec. t. Detur
sit Deus actualis ad amorem v. g. ut pote demonstratum est illo ex. ee. indifferens
ad odium, D. rely. dici indifferenter in suo effectore, q. primum Deus potest
decernere sine causa liberis per decretum indifferens ita offerens voluntatem Dei
sit ad utrumque contrariorum extremum, ut ex. detur. ad existendum unius decretis
pro alio, D. hanc. detur. relinquat voluntatem, ad quod supponitur ex. indif-
fens, recte nunc expectat detrahere, ut existat potentiam, quia odium, ita et est
tat decretum actualis Dei ad illa potius, quia ad istud, v. g. ut omnibus
in nova Schola; ex quo manifeste inferretur alia quia sit e, ex. potest Deus
per rationem Medicinæ, ut aliquis alii videre aliquos actus detrahendi nocumentum, quam
inducat aliquis decretum detrahendi sue omnipotentiæ cui hic contradicitur et illo. Ita
ratione, recte ex. e. deo videre actus detrahendi, accidere illis detrahendi ie. a Deo
tendit ita ex. e deo videre decretum detrahendi, etc. Ergo ratione Medicinæ ex. potest vide
re decretum actualis Dei ex pte. Actionis, D. rely ex pte. Actionis, recte
videt actionem nocumentum.

Ex his datur inferri qualiter assumendi sit obiectum rationis Medicinæ: decretum ge.
illis ex pto. Actionis rely assignare decretum in actu 1°, Deus enim cooperando indif-
ferenter, per quod voluntatem creaturæ constituens ge. indifferenter ad amorem et ode
de per illa ita illis affirmare: si Petrus detrahitur in tali peccatum, ex
cogitatione sufficienti ad amandum, et odio habendum: et ego illi offerens decretum ad amo
rem, et odium, illa 2 sua libertate electa v. g. amorem, quidem meum amorem. Deo meritorie de-
trahit. Ad decretandum in illis. Ex eo autem ge. decretum actualis ex. potestur ex pte. Actionis
ex. requiritur ge. ea ponita ponit Deus suspendere decretum: ex illa sumitur decretum applicem
omnipotentiæ in nocumentum, cuius negativ Deus suspendere decretum, ut datur ex dictis ut
supra.

Sectio 2.ª

Soluuntur inuenienda a Predestinatione petita

Ea enumerat Fonseca pag. 654. t.ª c, per rationem Medicinæ Fonseca decretum

Semipelagianorum. Hoc h. ñ dicerent ee. contrarium docuerunt Pp. Romani cap. 3 §. 3. dd. ejo. Verbum vñ video ... Ne autem vñ Th. posset ille error fauere quatenus per illa offertur aliquid humane Cooperationi dd. Concurrere posse Deo ad bonu opus prop. per eadem merito: ut ejus inquit seruus phy. §. cap. 6. Ut ac proinde error eorum fuit prop. Dei Zy. Concurrit homo dum stupet vbi. Credit Deo tanq bonu vnu grae. sub Deitate eandem differentiam. Quia hoc offertur quia in sententia Oratione per simplicem intellectionem representant eundem habitu fore auxilio predeterminante, cui humane Concurrit vt Concurrere posse quo posito, Concursu effectu eo ipso Concurrat, dd. faceret, Concurrat aliquid. Ja etto. Quare vnum prop. prestitit ad mentem Concurrere pp. Dei in genere cae. finali in eo differentia Concurrere, dd. hoc Concurrat, q. e, illa ut sit: hoc ut aliquid aliud operetur, tanquam merces illius, illa ut operatur gratiam, dd. Concurrere Semipelagianos: alioqui ejs fauere S. Tho. q. 1. q. 23. art. 5. ad 3. Deus Spu grae prestitit ee. cae. collationis grae. Zy. cap. cae. finali.

P. perpe Thomistae Semipelagianis errorem circa perseverantiam in grae, q. docebat nullu ee. donu Dei, dd. infallibiliter perseverare, reddere d. quidquid donatu, vt predestinatio ed. posse Concurrit, et Concursu prie voluntate, vt deprt. Spu tantu in ep. ad Hyppolytu. Et in hac sententia nullu Dei donu quatenus a solo Deo descendit tale e, dd. Concurrit prie voluntate, aut merito, aut Concursu: ja. sere sententia mi aperit huic errori Concursu prestitit, cujo dogmate q. in omnes aperte tur reducitur, quia Concursu e. operatio in Creatura, nec aliud Augustinu docuit. Deus igitur Concursu Deus errare Semipelagianos, quia Concurrit donum aliquod, q. quod tum a solo Deo descendit, infallibiliter reddat perseverantia, quale e. auxilio predeterminante, dd. quo censebant nos, libere, quo ñ bono perseverantia Creae. donu Dei, accepta prodere, ut docet ex Augustino c. 8. de bono perseverantie de illis vñ dicente. Quos fidei et ñ negare habere, et in ea usq. finem perseverare tanquam id in ipso omnino accepturos, donu ee. Deus dare.

Ideoq. docebant posse Concursu prie voluntate, id e. voluntate Concurrere Deo nec humanam operae. donu grae. antecedentis, et alia a solo Deo ducta. Contra ea Augustinus docet Concursu solu donu Dei ee. perseverantia usq. in finem. Concursu tale donu, dd. humana libertas amittere Concursu, q. e. quod illa quamplurimi libi, quae hoc. simili testantes occurrentes in ultimo vita perseverare e donu.

perseverantię Quincta ex car. ulteriorib. unq; hoc auxł dono accedo singule. etiam
ad. perseverare, primary impolitum Prochi, qui ipse simpliciter pt. evitare.
Zy inducunt e. per sig Medy sicut ng ad affirandy, qd. predestinato, hat Zy
pregig. bene usum liberi arbrig: Ro. volunt, acte predestinary. sic. fieri in sententia
Complutenses disputantiy, pertinere ee. ac Deus efficere dicta sua pro suo
quę illo intuitu alicuius operis sunt creabilia. Cui auxł quęstio Quesnay hat. sua
sha Medica ng hoc errore qd. si adversarius pendat velly regnii predestinary. per
Zy pregig bene usus futuri sub conditione prae. Pisco. a. fieri sine illo, a tamen
Zy illo: quia ng p. stare conditionato ego. homo redeamur bene operatum, et val
eandi sub aliquibus auxiliis, ad. posse quę hi potius, quę illi sunt predestina
ti, sequi ee illa pregia, d. q. Deus ex amore suo beneplacito his potius, quę
illis dare decreuit ea vero auxilium, ey quia prandet salutis suę operationis.
Fruitra. Me R. pp. 655. impugnat sententiam Molinę asserentis predestinare.
dirigere in finem decreto divinę auxilia, et sha Medy regulariter ng operan
tig eorg in ordine ad salutem, quare ex ea requiatur. Dari expte. hoc. ad.
predestinatis ng licet recta usus futurus sub. ad. sha. ipsius Christus de
creto divino auxilia in ratione predestinatis ex suppone, qd illud a existat,
ad. th. e. ad. cui existat, unq; notat R. Molinę qd. Pp. quęrunt, an pre-
determinatis. Deus ad. ex qua predestinat, velly inquirunt, an detur quoad actu
voluntatis, quo, supposita sha, predestinato perficiatur, i e, an detur ad, cui
illi potius, quę alteri dederit Deus vero auxilium, ey quia salutis obti
nuit.
Fruitra denuq. pag. 697. Deinde ex dicta ad. recta requiri ut hi pecca. ad. indigere
speciali auxilio, ut in accepto auxilio perseveret qd. Predestinatus ad. con.
tra. Plane ng e. Concilij ad. loquit de auxilio predestinate: ad. hoc et requi
ritur ad. donec ad opus remota facile, ng ad. th. ut certo ad illud adsequatur
auxilium speciale, de quo Concilij loquitur qd. de auxilio intrinsece in differenti,
ac facile speciales illa ad. debet simul per operari ad auxilio, ey quia requi
ritur ad. perseveret: ng Christus pt, ut hoc in entitative equale, imo simul
quę illud, ey quia predestinatus perseveret, d. c. per operari ad quia pra.
paratio et auxilio, quo adquiritur e, ut explicat R. Molina in Concordia
disp. 14. a. 13, c. per operari, ad illud qd. ex debito iudicium ordinary

Obseruatur, ut Regalda d. 115. a. 27, rompat hē. auxilij, quo vsus fuerat in Nonengrad, et beneficij a Cranij, ortumq; malus ex gubernio speciali.

Alius inducemus, qd. addunt p. 659. facile colligitur, cy ens in vera sententia. prædestinato. vñ gubernia infallibiliter bona cy existat. actus quasi: unde in illa tanquā in medio poterit esse infallibiliter cognosci, ut absolute futurus sine illa existat in decreto existēs supponente thā. Medg, sine in effectu huius, et decreto indifferenti.

Sect. 3ª

Soluuntur inducentia ex Lesione diuini dominij.

Hæc explobat Thomas cus pag. 664. defendens per thā. Medg ledi dñi cuius omnipotentiā, summam eius libertatē, summā prudentiā, et dominium absolutū, alio extra se, respectu dominij circa creaturas sub quo cumq. respectu: quæ adhoc unico argumēto probat. Videt cū. p. Deus per thā. Medg Ceciliā in adulteriū, Davidq; vt apud eos maneret adulterante Saule; l. diuina voluntas stante illa voluntate facere, quā Cecilia vadat. Davidq, l. dō. si vt p. prima eius dominij. vt 1ª p. tha illa cū. erat infallibilis, qª adhuc restabat dilucida voluntas diuina, qua ipsi caari. illa veritas adhuc sub statu voluntatis.

In primis adverto ex eo, qd. thā. Medg antecedat decretū libertatis Dei, antequā ee. decernāt de eius obto: cuius loco operas. circa liberā, et aliter. supponens decretū libertatis indifferenter applicans omnipotentiā, et concidens futura, circa talē determinationē talis de creb. Ig respondeo posita illa voluntate Dei cū. posse facere, vt Cecilia vadat ad Davidq: hanc tñ. impugnāt ee. frequentes, quemadmodū thā. adducto lib. quo tunc Deus efficaciter decreverit relinquere illos in manu Cecilię vxoris. cū adhuc subquæritur an illa thā. cū. e. pacifice manserit Davidi apud Ceciliā, d. integrā plenā illorū plenā potestatē ad eos gubernandos, l. cū. gubernandi obtenta per huiusmodi decretū: cū. e. nullo absurdo, qd. Deus nequeat facere, ut voluntas creata alicuius alterius rei quoad posterius efficaciter decreuit eā prædestinare, q. relinquere in manu Cecilię vxoris.

At dicas cy Magr. Aluarez lib. 4. resp. c. 7. requiescere perfectū. caelitū. Deum, et eius omnipotē, qd. placeat caari. Cecilia liberam, ut eam dereliquat, et actualiter concurrens cū. dependeat ex libā. prædestinatione Dei; aliās ens arbitrarium

ect. ℔. libery simpliciter, et ℔. derarn, et sic dicendum quo primo primo
pc. Deo. requendo requely, q.ª a. e. primy libery simpliciter, q.ª requit redema
re, nisi primus altery detraceret, se ad communicandy illi actus, et ad cooperandy
cy illo, nec primy primoris, q.ª requit operari sine concursu alterius. Hoc
ingnit D. Th.ª in 2.ª dist. 37. q. 2. art. 2. Hoc ad declarandu primi principij, ut
possit agere sine auxilio superioris agentis, et sine influentia ipsius sily go.
requitur, q.ª voluntas creata sit prima, imo unica detrans. ad sua actiones libe
ras, q.ª requiritur indiffra. ad utrumq; illa detrat. Dei, ut concurrat ad hunc
actu pre opposito.

Nec hinc sequitur Deus a. quando ora. ℔. Dei sily voluntatis sue, ut determi
net creaturas ibidē; q.ª sua. voluntas requit ad prestandu sua concursu, q.ª Deus
libe voluerit omnes sua actiones applicare, et quasi subordinare, ut concurrant
℔ actus sua. ad alterius libertatis exercitiu. Unde licet Deus a. concurrat modo
libo ad omnes actiones liberas, q.ª concurrit detrates a nobis concurrit ℔. libere, et
℔. sily voluntatis sue, quia ista recipiunt influxu requendo antecedenter voluntatē
sua ut cooperando ad istas actiones, multo fortius omnes requiritur illy velle,
q.ª voluntas creata vult, aliquo modo detrat. illy ad volendu concurrere, q. supponit
talis voluntas detrat, ut ut illius concurrat ad hoc exercitiu pre stor
Et quamquis vide requiratur Deus cooperans ad omnes actus, potius quibus
q.ª voluntas nostra vult, locutus e. absurdu, q.ª supponat actus nros. precedere
concursu Dei, q. tantu detrat. procedat electus in nra voluntate ora concursu
Dei, ut ens docet Scotus. S. Anselm. a. ult. ad docendu primu, essentialiter q.ª
libera formantur. Deus autem cooperando ad actiones liberas formatur elec
tis voluntatis nre, q.ª hec voluntas in actu ℔. per liberu applicatu inde
pendenter ut ejus, potuit ejus, potuit quidem, ita ejus, ut omnino concurrat
possibilis potius, quia ad istud, q.ª concursus unius identificatur creatur cu concursu
alterius. Hoc pacto ex dictis, habitus concursus, q.ª voluntas nostra
nisi cum actus istius precedere actus illius ex istius q.ª sit una, et eadē, ut
sily ejusdē cum ℔. habitu, q. voluntas eligere illy actus pre opposita.

Solebam poterat opponi pro nro. sentu. difficultas, quia expendimus d. 2. sec.
2.ª quinq. declarada alia affinis, qua Scotus nro. sentu. urgent, sic potest
argumentantur: si vera est. Doctrina de sha. Media, pariter est. inferior

exercetur, in quo Deus cr. potest p. libito suo facere, ut voluntas creata libe
exercetur; Creg. aug. e. absurdu, p. ut aliquis dicatur, quod tu impie dengas
ut dicat Deu malas hom. voluntates, quas voluerit, p. voluerit, et quomo
do voluerit cr. pone in hoc exercitio Phr. requisita. q.a in regula auxilia deter
minata ad exercitia libere sunt indiffa, regula potuit per hoc Medicag
pone inefficacia ad obtinendu exercitu, et exp. ora: ac simile potest exi exercitu
in quo actu apparebat efficax; tunc aug cr. potest Deus p. aliquo sub,
et cetti.

Istud difficultat duplicit solutu. debebit tractata de Gratia, et ex ipsis
Augustin. tenetur omnes Theo. t.o, illi exercitu ee exercitat.e singulis. q. requisita
exercitij ad voluntatu subordinatu voluntatis creatae, cu. omnes docent illi
nil posse eligere, quin praedeterminetur ab isto: ita Scotus Durand Gabr illi vero
dicunt exercitium posse eligere, quin praedeterminetur, ut Doctor in Theo aliqua ther Medica de efficacia
cia alicuius auxilij, exp. exercitium incapacitatis in quo illa voluntas, accipiatur
tendo ex auxilio A, nec ex B, nec ex aliquo alio ex infra Quaestus et
ne quibus exp. recitat, et dicit p. quilibet existenti patiatur pt. ac qui
de illis exercitatis voluntate, ut videtur p. stare Scotus quod exercitium de relate
quo auxilio ee vere, quia respicit ipsum ex cui. p. existentiam medium
de efficacia auxilium, et tu. ex quilibet diversis exercitiis.

Unde ad unum quo supponit dicit efficax p. eligendi aliquis creatus libere ee
necessitatus, ut patet C. A, C. B etti et tu. hoc e. necessitatus ad A, nec ad
B, p. ex plena libertate de regula: ita voluntas creata existit rem e. diversa
rata, ut circa eius exercitium libere C. Deus heat, ihs. Medicus A respicien
tem. Et illi sub auxilio A, C. Petrus B. et cetti et tu. nec e. necessitatus
ad A, nec ad aliquod alia in parte, p. cu. singulare reali e indifferens.
Unde licet regula auxilia possint reali apparere inefficacia per ihs. Medicus
quatenus quilli pt. assignari, de quo cr. ut verificare: hoc auxilium A. appare
re inefficax: cu. tu. possunt apparere singula simul simultate efficere exercitium
apparendi, ita ut de regula ut vera dicere: hoc auxilium apparet inefficax: p.
dimittat possunt simul apparere simultate efficere potestatem apparendi: ita
quilibet eis apparentibus sub inefficacia, valet Arg.a ad apparentiam eius, a singulis
ergo ut potentibus apparere cr. valet Arg.a ad pos, ut appareant ora simul

q. ex simultate potestatis, &c. licet inferre potestatis simultatis. Vide ex eo
gd. singula possint apparere inefficacia, sola requisita posse apparere hu
in eo sensu in quo ex eo, gd. singula creaturę possint existere, sequitur
posse existere ois simul cum hoc 2. casu, sola sequitur ois creaturam
simul habere potestatis, ut existant simul, &c. cuncta existant simul, ita nec
sola sequitur ois. auxilia habere simul potestatis, ut simul apparent inefficacia
&c. cuncta ut apparent simul.

Cui igitur ex gd. nulli sit auxilij, cui &c. possit respondere ma dakishna
g. status Adstrictionis, cumque gt. Relatę potestatis ees. eventy in quo tot deficiat
coexistere g. status Adstrictionis, quot ii potiri auxilia. Sicut ex eo gd. illa
detur de facto caręa cui &c. correspondeat sua exclusio ut potiri, deludi
&c. gt. potestatis ees. eventy in quo tot deficiat exclusiones carentiarę, quot ii casus
hę; aliaquę potestatis ees. eventus, in quo ois. creaturę potestatis existerent simul
ex carentia creaturarum, frustra &c. excludantur, cum per creaturarum existat
Hęc modus discernendi ex una gd. valeat libertatis diuina ad flectendum
quamlibet linea. cordis, et ex alia valeat libertatis creatę, q. ex hac cuncta operetur
tur in statu absolutis, circa per auxilia diuina, tale operatur, q. quaecunque
detur concessus, et in statu Adstrictionis apparent operatura g. tali instantię, &c.
sub auxilio A, &c. sub B, &c. aliquo alio tertio collocatis, &c. in detur concessis
tur, ut in statu Adstrictionis apparent operatura g. tali instantię, &c. talium
lio A, &c. sub B, &c. aliquo alio tertio collocatis, &c. in detur concessis, et
videatur operatura diuina. sub aliquo exp. sub A. Vide ex particulari dis
tio, et ei detur auxilij A, quanta ex perfecta libertate ad &c. operandę.
Et quidę Augustinus contra potuit ęqq. aduersarijs fauet, &c. ex requirat ab
surdo eventu, in quo Deus requirat trahere efficaciter voluntatis ad aliquid bo
ni ex eo, gd. in potuit predestinare ad illud. ex eo gd. ea tot, tanq. aduersus
hemi modos flectendi indifferenter huius cordis impotens, ut nihil tot &c.
appareat aliquid efficax ad exprimendum aduersus. Id ex gd. Aug. Ep. 194
dicat ephes. Pelag. c. 19. ex eo, gd. in tantum exp. traho, ut velint nolint, et
nolint nolint, et exp. S. de correc. et grat. ex eo gd. aduersus, et insuperabilis
bili modo uocat, et quanta ad recte operandum. Modus autem habendi, et quanta
di per predestinat. antecedit e. in ordine. Ratio q. 2a ad simplicitatis:

q. aliq. sic (inquit) aliq. sic mouearur ad fidē, eadem ratione posset aliq. homo dicta mouere et alio modo dicta mouear, huiq. mouear, et illa mouear quā dicat Deū. definitiue modo vocando, quo ei Deū ad ea fidē mouendā applicarer, in qua facob. iustificatus ē.

Zo. creō. admittendo regulā, et negando eius absurditatē, q. dominū Dei supra voluntatē creatā rebus ponit, ut in oī euentu ponit. vt q. expedit mouere illā sufficienter ad recte operandū. per auxilia ordinaria, et ordinata scilicet: at ad. hoc modo vt sortiatur effectū. pertinet ad perfectionē talis dominij. qd vt dependeat a nra. libertate, quā q. libro suo fi. recentiore cum suis fautoribus. Necessarium. Pace q. in illo euentu. Deus esset proxime potens mouere efficaciter ad conversionē libertatis. non arguerat imperfectionē in illo, quia ad eam prouocaret. ex defectu potentiæ ad mouendum in dicta tempestate creatam, d. ob nimiam creaturam illius proximam, per accidentalem distantiam, sicut pater in tenta. thomistarum Deus nequeat regulam rationis capitum ad petitionem removere. ac. aliquā imperfectionem in illo qui proueniat ex inflexibilitate talis regulæ.

Ad authoritatem Augustini, respondeo negando, et negando fore, quia negaret Deum posse voluntatem, quantumcumq. creatam flectere. Zo. q. aliq. necessitando certe. ac. in oī euentu posse. Zo. quia licet mathaphysice sit possibile casum, in quo non posset flectere libere, certe. de facto ponere, q. de facto hēt. christus. nō posse flectere ad malum de quo cumq. voluntate. ad. aliq. probū. Nam ex scripturis patet commendabilem obedientiā Dei ad flectendū homines corda: et ex rōne. q. certe, et aliq. moraliter impossibile ēē. regulam illi cari, ac existit multo de facto euentu in regulam, et ruffum ēē. impossibile hoc modo, ac stabile, et ingredibile foret, quia non posset Deus absolute ponere flectere libere aliquos homines. aliud ē. ex parte ēē. mathaphysice euentu, in quo ac ponit, aliud absolute ac ponere. Zo. prudenter asseritur, Zo. impie, et stulte dicetur: stulta quia, q. stultus, qui affirmat existere illud, q. ē. moraliter impossibile vt supra regulam. impie vt q. Scripturæ clamant Deū habere plenissimam potestatem ad flectendā hominum corda: et q. quia impietas quædam est fine aliquo fundamento Deo negare, q. est. negatum ipsi accedunt.

Sect. 8ª.

An Augustinus Strg. Medicam in Semi-pelagianis reprobaverit.

Semi Pelagianis quæ ex Patrum Massiliensium Auxiliarium, errori dignitate detrahere precarij inania postulat hæc tenus permittit. Declarare oportet An Innocen. d. 3. cap. Nov. in præmissum errorem incurrerit, quia Prosper ad Rufum d. 20. de authoritate Augustini Strg. Medicinam opponat, breviorq. expetere quantum ille distet a Massiliensium errore.

Sic ipsum argumentantur. Modus iste opponendi fuit: Augustinus acta decreta et ab Ecclia admissa efficacia decreti Divini, et declinandi libertatis ex toto fuit ab Hilario, et Prospero. Ergo Augustinus, tanquam assertor, reiecit a Massiliensibus. At S. Augustinus illi respondens talis reiecta Strg. Medicinæ quam potuit in omnes Divinæ Scripturæ locos pressura hæc declinata Divini intelligendi rapporti ta voluntate Dei, et [illegible] ergo. Strg. declinata assentiendi Divini fuit negata ab Augustino. Strangi pressura tale erat. Non Deus Deo ergo tendo adiungi ee. falso.

Et in primis q. dicitur in matori asserge Massili admisisse doctrinæ de Strg. Medicæ ad vim declinandi efficacis Divinæ gratiæ, et libertate actionis gratiæ, ee. falso probatur 1°. Hy. ut testatur Prosp. in ep. ad Rufum colum. 4. illi Divino adscribere operæ Sanctæ Orientis fromidabant, Unde in oro. Quesito ab agnoscebant manus Divinæ gratiæ ut virtutis ibi Prosp. Cap. 24. Qui collatio hæc in manere Divino cognoscebant Laudo homes, ut ibi testatur in Cassiano c. 38. Jo. negabant gratiæ finitæ gratuitæ primi operibus quomodo possit ut possunt Strg. Medicinæ ad vim declinandi et libertatis.

2°. q. ut constat ex epist. Prosperi, et Hilarii ad Aug. in Gallia tunc existentis Objecerunt ad Strg. Solitudinem, 1°. ut recederent Deus, aut ex parvulis, alij in pueritia, alij vero baptismo decederent; taliter pueros aiebant perdi, taliter velleri, quales fructus illos in omnis maioribus, si ad aetatis pervenirent Strg. Medicinæ præmiserit, ut testatur ch. Prosp. colum. 3ª. 2°. ut recederent Prosp.

cur hi potuit, qui illi Dei dispensant predicant Euangelij: Deceban
eis ad pregne ee dimne, in eo tempore, et ch, et illi uerbi assentarent,
Bo 13, et ubi prendebantur ee credenda: ut testatur Hylarius colum. 2.
Cui aute ex. videat in hijs cerbis ex. Augustine de trin. Catholicorum fi Catholicorum pre-
Define eq libertate. Qui eq habuerunt partiu, quibus cum illi decreuere.
D. ad Defendendu illi rem principij, exemplo Dij rebus. ordifferentes tollentes
salutis, et illi ex. Observe hic potuit, qui illi, nisi excepe illius argumentorum
Deorum agnoscit Dei electe. q. ecclesie
Hec opposita uidebant illa uerba Prosperi in sua epla. contra Collatorij
Massilienses errores. qui inq credimus, in qui in ea fide, qua Deiuscq perdi
prog. ut unicuiq, quantum in, prosit ante Catholici Baptismi. Dij et eos predestin
Iuste in regnu sui, quos gratis uocatos Dijnos futuros elegere, et de hac uita
sono fine excessuros ee. predestinauit. Hic eq intelligenda sa de prescientia absolua
omnium rerum. Docebant eq Dij in elegendis hominib. adultis ad fidem, cui q. pre
uidit eos in uirtute gratie Receptores ee. fidei Baptis. obsequij, et in gratia instificatis
te usq ad Deum datam usq in finem perseuerantes. De cuius gratie intellectu
e. illud Fauste Regiensis, Nisi gratia explorauerit predestinatio: nihil decernit
Massilienses eq in gratia absoluta, qua Catholici absolutam: nihil docuit
eq Dij omnipotentia dispensare hi potuit, qui illi media externa salutis, ut
baptismu, et predicatu Euangelij, et interna, ut prog. instficiens, sine quibus
aliquod omnino male, qd ad gratia prius explorat. Vt recurrebant ergo ad
occultu Catholicorum fictum, cui ut hec precepta, hec predicta, hec absoluta
futura regnebant.
Minus ergo illius sylogij falsa e, qd Augustinus legi ruppuit Deu in Deo eq Cath
Romanis indagandis adeuntis. ache existentis ut supra ostendimus disp.
D. ubi Romanis Authoritate, qua putat uigilare hic credig. Docuerat Augs
in lib. de b. q. Papam tunc uolunte apparere Augs, qd sciebat, et ubi scibat eu
qui in eu fuerant credituri. Semipelagiani ut arcade arripuere hoc testimoniu
Ostendentes l. 1010 authore Augustino ppterq. operu eq Catholicorum fieri ppter
eaq. inequalitatis illius, qua aly aliq. preferuntur in his, que pertinent ad
salutis. Didicit hoc Augustinu referendis Hylario, et Prosporo, et legit expo
rons c. 4. de Predest. Sanctoru, ubi ait: Certu me sue precedente Catholi

Only Aug. aliquando - cauy. hoc de gratia Xpi. tribuisse dicere, qd. quemcunque Augustinus infidelitatis, qui hanc obiicerent quaestionem, refellere voluerunt. Credamus vel qd. praescisse Xpm. quis et qui essent qui in eum futuri essent credituri? Dum praedicavit illis Xpus. ac ipsis habitum esset. Sed, an Deo donante venturi, ac eum tantummodo eos praevidisse, quorum praedestinavit Deus, humore tanc declaverunt. Quae fatetur Aug. praescisse quidem Xpm. illa fide Catholicae, et explicat, qd. hoc ipsi Cath. tamen praevidisse, id. ejus praedestinasse, non praescisse fecisse praevia illo loco id. explicavit. no. respicit Aug. Catholicos ex fidelibus in perseverantia, non praedestinatione Catholicos.

Cetera hac quaestio. inspexit ee. Scribi expendit integra Christi: eg praedestinavit eo loco ad sumitur ab Augustino a praedestinatione Catholicae aperit praedestinatio Catholicos, d. eg. elegit. eligit ad illg subjungit, qui hanc. dicuntur praedestinati et electi in Xpo ante mundi Catholicos eg illi praedestinati ad. adhuc. per hanc ad finem, et ad reliqua regula, sequitur. Deus praecedit operationes Cath. respicit quae Catholicos in diligentes Xpm. electio ad vitam praedestinatio, aliqui Xpi dicuntur in patrem Augustinus electi, qd. e. agnoscit. fatur, ut Petrus ex cap. 16. de praedest. Sanct. et cap. 14 de bono perseverantiae. Thomas Christi ex morbis, qui immediate tribuunt explicavit quo modo praedestinatio intelligat, unde qd. dicit hinc voluisse eum posse eg sic Deus, hunc voluisse hominem apparere Xpm. et apud eos praedicare doctrinam suam. Dicebat et sic faciebat ee, qui electi sunt in vita ante mundi Xpm.

Dicit. Thomas qui aliquando Augustinus nomine praedestinationis significare quoddam decretum eius Catholicae, qd. alibi ejus, dicit qd. author libri de praedestinatione, opinatur Augustinus tuerit, ita praedestinatio quandoq. usurpata. Interdum tamen ejus quam Augustinus eodo modo loquitur, ac illi Catholici, qui aliquos praedestinatos dicunt Thomas, Albertus eg Lauretius, et et Bellarminus. Deinde praedestinatio, a qua hoc dicitur praedestinatus fuit ab illo aeterno, nec ab illo alio fundatur eg praesc. Catholicae. Certum est ante Augustinum de hac praedestinatione loqui, legitimusq. ejus sensus e. Apostolus. ut supra praecepit, qui in eum futuri credituri, d. praesc. fundata in electione. Dicunt theologi quoniam Deus ab aeterno in eg, et respiciendo ejus infallibiliter cognovit, quinq essent in ejus credituri, et in illis velle apparere hac thai. impedisse e.

Que plor verba illa, D. vers. præcepto ibi Lapis, are ipsis habituri essent pds et certi accipiendo n. ac. omnes Affirmentes: aq. ly illi decerent, precepti aliquos habituros a seipsis pds ex hypothesi, qd. Lapis. apud eos prædicaret, Cæteros exercebant precepta Ecclesiæ, Videi tenentes in absolutis absq. præceptorum. Expositio una, que e. prec. præparet. Que error suppositus corrigit per illud, id est, et q. cuppant in. ponit precepta Dei Ecclesiæ, qui erant in lapis. credentes, sicut ex hypothesi, qd. precepta audientes prædicantis. palpantes præ ministris, auxilio infirmi, hoc præcepta debebat pds, ait ex prædictum. Lapis. adeo ly id e. n. Alteri precepta interpretatur. precedentes, d. Recedentes illum. ac si dicerat, et Recedentes et certi.

Quare Magistrum in Scientia Relapsum a. regit et scientia Medig, d. eum abuti, duplicitur, ex circa illa errebant 1o. Qa. Scripturæ, y quatenus asserebat Mig. Ecclesiæ repræsentare aqua salutare sub Ecclesiæ virtute mere casuali. 2o. Quia. male, quatenus asserebat homi. posuisse, l. præcepti per opera, quæ facerent, l. facerent qd. adeo absurdum ex. Supra dict. a. 12. de Lapide dest. Sane, et Cæteros, ex stupere potuisse in Quia alienum venire.

DISP. 10.

Tractatus iste Theologicus de stia. Futurorum Contingentium hic habet pro Authore. admodum. Reuerendum et sapientissimum Patre Doctore Tursio Gonzalez. Societ. Ty Iesu, Dignissimo in Salmanticensi Academia primario modera Tore

Anno Domini. 16.78.

Index Rerum, que in hoc Tractatu Continentur.

Disp. 1ª an Deus cognoscat futura absolute ratione previsionis physicæ eorum in tota eternitate. pag. 1.

Sect. 1. an futura absoluta sint physice previsa a Deo in aliqua sua eternitate. pag. 2.

Sect. 2. quid requiratur in hac Materia pag. 5.

Sect. 3. refelluntur fundamenta aliqua, quibus Thom. aliiq. pag. 7.
nul. ex. physice preteriti, & futuri respectu Dei.

Sect. 4. prior pars sententiæ affirmativæ et pretiti & futuri. pag. 10

Sect. 5. ostenditur ratio. nulla pretiti & futuri respectu Dei. pag. 12.

Sect. 6. an possint Deus i. e. physice previsa futura, ut hæc sint physice previsa ejus. pag. 18.

Sect. 7. solvuntur fundamenta sententiæ oppositæ sectionis 1ª. pag. 16.

Sect. ult. an coexistat. Dei æterni necessaria ne ut ille Deus agnoscat res. 19.

Disp. 2ª An Deus ex natura sua cognoscat futura absolute libere indecreto ab ineognita pag. 23.

Sect. 1. status Controversiæ et authorum placita. pag. 23.

Sect. 2. ostenditur Deum ex natura sua cognoscere futura libere in decreto. pag. 24.

Sect. 3. explicantur decreta, quo omnes applicantur ad Deum ex quibus cognitio libera pag. 28.

Sect. 4. Solvuntur ratio. ipsius ex quibus communiter Deum ab æterno supponunt ex. gr. indifferentia ad utrumq. ex sua voluntate respectu decreti præcedentis, ut illa exeat in hunc actu pre illo. pag. 33.

Sect. 5. specialis titulus requiritur Deum videre peccata in decreto pag. 36.

Sect. 6. impugnatur alia efficax Ratio. prædeter. ad malum peccati. pag. 39.
Confirmantur solutiones adhibitæ solitæ a Thom. pag. 41.

Sect. 7. impugnatur ratio, qua intendit Deum ex. gr. ex authoritate Malche. pag. 44.

Sec. 8. Solumtur obiecta Adversariorum decreti permissum peccandi Correctio-
peccato pag. 47.
Sec. 9. Colligitur ex dictis cur Deus A. et author peccati, non de-
nominatur praedeterm. de actu peccati ee. Q. D. Strong opere
Sec. ult. explicatur verus modus quo Deus operatur futura lib. absolute. pag. 48. pag. 54

Disp. 2a. Prop. Deus concurrat futura determinate circa lib. ea
decreto, antecedenter absolute vel per Sfg. Medg. pag. 60.
Sec. 1. status questionis et authoris sententia. pag. 61.
Sec. 2. primum caput probandi Sfg. Medg. quia illa decreta.
Thomistica physicam et liberatem. Et ex Scriptura omnium ee.
praedeterm. gratiae efficacis et simpliciter necessitantis Dei ad
bonum exponitur. pag. 62.
Sec. 3. quomodo beneficio Sfg. Medg. salvetur Scripturae Dei
Dei gratiae efficacis et Suae libertatis. pag. 72.
Sec. 4. praecipuntur praecipua fundamenta Adversariorum adversus
nostram sententiam. pag. 79.
Sec. 5. solvuntur aliud fundamentum cuius ea ratione extenditur contra
Societatis sententiam de Scientia media accusari. pag. 87.
Sec. 6. Caput secundum probandi Sfg. Medg. quia decreta Thomistica.
determinata pro obiecto formali Dei authori peccati. pag. 85.

Disp. 4. Tertium caput probandi Sfg. Medg. ab auctoritate
Sacrae Scripturae. pag. 86.
Sec. 1. explicatio conjecturae quae Bruno Turrico Tolosano
exemplo Semeli increpant Sfg. Medg. opus. pag. 87.
Sec. 2. proponuntur obiecta adversariorum. pag. 89.
Sec. 3. solvuntur instantiae adversariorum. pag. 93.

Disp. 5a. Quartum caput probandi Sfg. Medg. ex eo, quod ante Sfg
mentem Scripturae actus liberos praecedat Sua Determinatio, et A. praece
Dei decretis. pag. 95.
Disp. 6a. Reliqua capita probandi Sfg. Medg. Sec. 7a. caput 5.

Illudit. agitur ex eo, qd. ad effectu qui ex. requiritur decretu qd sit. pag. 102
Sec. 2. Secty caput ostendit Sng. Medig ex eo, qd. secundum ius modus
quo Deus cognoscit hec futura, et secundum. sit ce. cognoscere ind. decreti. pag. 107.
Sec. 3. Septimy caput ostendit Sng. Medig ab authoritate Doctry
presenty Negustini, et Thome. pag. 108.
Sec. 4. infertur ex dicty quomodo Deus cognoscat futura Contingentia. pag. 113.
Sec. ult. a cur hec Sng appellata sit Media. pag. 114.

Disp. 3a. Soluuntur omnia rao. contra. Omnia, quecunque occurrunt
explicantur futuritio Contingty liberty. pag. 116.
Sec. 1a. rao. illa Doctrina Confirmat, et soluuntur. pag. 116.
Sec. 2. in quo Consistat Contingty liberty futuritio. pag. 118.
Sec. 3. quomodo dicatur ens ut iusta Doctrina contra. pag. 121.
Sec. 4. Nostra Sententia. pag. 122.
Sec. ult. quid de futuritione D. Thome. pag. 130

Disp. 4a de determinatione Sng Medig. pag. 132.
Sec. 1. proponitur, et explicatur difficultas, et requiritur insufficiens
ejus solutio. pag. 132.
Sec. 2. Illustratur solutio Doctrinae pag. 138.
Sec. 3. Vera solutio datur. pag. 134.
Sec. ult. Illustratur vera. contra. non sufficere Scientiam. pag. 140

Disp. 5. Soluuntur religua D. Sng. Medig. pag. 141.
Sec. 1. soluuntur difficultates Scotti circa a nostra ejus-
dem. abs. Sng. Medig. pag. 141.
Sec. 2. Soluuntur inducenda a Conclusione parte. pag. 142.
Sec. 3. soluuntur inducenda ex Scriptura Divina Doctry. pag. 145
Sec. ult. ex D. Sng. Sng. Medig in Sententia reflexum. pag. 150

Disp. 6a. pag. 158.